

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2019

Núm. 170

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 26 de març de 2019

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears en commemoració del Dia mundial contra el càncer colorectal.. [9397](#)

I. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre règim d'incompatibilitats de la Sra. María Asunción Pons i Fullana.. [9398](#)

II. PREGUNTES:

1) RGE núm. 2326/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la gestió de la radiotelevisió pública durant aquesta legislatura.. [9411](#)

2) RGE núm. 2316/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Silvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a servei d'atenció a les drogodependències a l'illa de Formentera.. [9398](#)

3) RGE núm. 2330/19, presentada per l'Hble. Diputada Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment dels objectius en matèria de medi ambient, agricultura i pesca... [9399](#)

4) RGE núm. 2319/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a les deduccions fiscals de 0-3 anys. [9401](#)

- 5) RGE núm. 2322/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa als grans hotelers... 9402
- 6) RGE núm. 2323/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa als habitatges.. 9404
- 7) RGE núm. 2327/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment dels objectius de salut de l'àrea d'Eivissa i Formentera.. 9405
- 8) RGE núm. 2328/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment dels objectius en matèria educativa.. 9406
- 9) RGE núm. 2329/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la política del Govern en matèria de turisme.. 9408
- 10) RGE núm. 2331/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment dels objectius quant al repartiment de la riquesa.. 9409
- 11) RGE núm. 2286/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a la valoració de la legislatura... 9412
- 12) RGE núm. 2321/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a les polítiques turístiques.. 9413
- 13) RGE núm. 2317/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa al balanç de l'acció de Govern a Menorca durant els anys de la legislatura dels acords pel canvi i els acords per Menorca... 9415
- 14) RGE núm. 2320/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTAPER LES ILLES BALEARS, relativa als projectes inacabats d'aquesta legislatura... 9416
- 15) RGE núm. 2332/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la defensa dels interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.. 9418
- III. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1874/19**, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a col·laboració publicoprivada de la sanitat pública de les Illes Balears.. 9419
- IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 2231/19**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a acord per promoure la llei de la Reserva de la Biosfera de Menorca... 9425
- V. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 2252/19**, presentat pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, mitjançant el qual se sol·licita dictamen al Consell Consultiu, en relació amb la Proposició de Llei de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa, RGE núm. 14764/18... 9434
- VI. Si n'és el cas, debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de Llei RGE núm. 14764/18**, de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa... 9438
- VII. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de Llei RGE núm. 14780/18**, relatiu al Decret Llei 4/2018, de 23 de novembre, de concessió de crèdits suplementaris per atendre despeses inajornables derivades de sentències judicials pendents de pagament en l'àmbit de la Llei 4/2008, de 14 de maig, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2018, i de modificació del Decret Llei 2/2018, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen ajudes i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges intenses i les inundacions del dia 9 d'octubre del 2018 a la comarca del Llevant de Mallorca... 9455
- VIII. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 15363/18**, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears.. 9468

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, per favor, vagin ocupant els seus escons i començarem la sessió d'avui.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears en commemoració del Dia mundial contra el càncer colorectal.

Abans de començar amb el primer punt de l'ordre del dia, passarem a la lectura de la declaració institucional en commemoració del Dia mundial contra el càncer colorectal.

La secretària primera, la Sra. Joana Aina Campomar, en farà la lectura. Sra. Campomar.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Dia 31 de març se celebra el Dia mundial contra el càncer colorectal amb l'objectiu d'informar i sensibilitzar la població sobre la realitat d'aquesta malaltia i les necessitats dels pacients i sobre la importància de la prevenció primària (adopció d'hàbits de vida saludables) i secundària (cribratge) per al control d'aquest tumor.

El càncer colorectal causa cada any la defunció de més de 15.000 persones a Espanya: és la segona causa de defunció per càncer, tan sols per darrere del de pulmó, que provoca més de 22.000 defuncions.

El càncer colorectal és el que amb més freqüència es diagnostica en la població espanyola. Representa el 15% del total, 34.331 casos detectats el 2017. Si diferenciam per sexe, tant en homes com en dones constitueix el segon càncer més freqüent, per darrere del de pròstata i del de mama, respectivament. A Balears, el 2018, es van diagnosticar 761 casos, el primer en freqüència per sobre de mama, pròstata o pulmó.

Els principals factors de risc per al seu desenvolupament són l'edat -major risc a partir dels 50 anys-, una alimentació molt abundant en carns vermelles i processades i pobra en fibra i els antecedents familiars, especialment si s'ha diagnosticat en familiars joves en primer grau. En aquest context cal destacar la síndrome de Lynch i la poliposi adenomatosa familiar.

La bona notícia és que el 90% dels càncers colorectals són curables si es diagnostiquen a temps.

El factor més important per a la supervivència és diagnosticar el càncer en un moment molt inicial del seu desenvolupament, per la qual cosa els programes de detecció precoç són essencials per detectar i tractar les lesions premalignes abans que es desenvolupi el càncer o, si s'ha desenvolupat, diagnosticar-lo molt al principi del seu desenvolupament.

A la fi de 2012 l'Associació Espanyola contra el Càncer i altres institucions i societats científiques van posar en marxa

amb èxit una sèrie d'iniciatives encaminades a aconseguir que el Ministeri de Sanitat contemplés els Programes de cribratge de còlon en la Cartera de Serveis Comuns del Sistema Nacional de Salut.

Avui dia, gràcies als programes de cribratge colorectal, que detecten de forma molt sensible sang oculta d'origen colorectal a la femta, i amb una posterior colonoscòpia, si la sang oculta és positiva (més o menys un 10% de casos), és possible anticipar el diagnòstic d'un càncer invasiu. Això no només eleva les possibilitats de curació fins a un 90% sinó que permet que el tractament sigui molt senzill.

És fonamental que el cribratge de càncer colorectal cobreixi una majoria de la població de risc i que aquesta estigui informada de la importància de participar en el programa.

A Balears el Programa de Detecció de Càncer de Còlon i Recte es va posar en marxa el gener de 2015, des de la Direcció General de Salut Pública i el Servei de Salut de les Illes Balears. Avui, el sector sanitari de Tramuntana amb l'Hospital Comarcal d'Inca, i el sector sanitari d'Eivissa i Formentera amb l'Hospital de Can Misses, conjuntament amb Atenció Primària de cada àrea, tenen implantat el programa de cribratge precoç al cent per cent i es du a terme amb la col·laboració del Col·legi Oficial de Farmacèutics de les Illes Balears i l'Associació Espanyola contra el Càncer. Des de gener del 2019, el programa s'estén ja a l'Hospital de Manacor i a la seva àrea i a l'Hospital Mateu Orfila i a l'àrea de Menorca.

La realització de les colonoscòpies, que en el cas dels programes de cribratge són d'alt nivell i exigència, requereixen de digestòlegs qualificats.

La complexitat tècnica del Programa de Detecció Precoç de Càncer de còlon i recte dificulta la seva extensió. Aquest fet condiciona una cobertura progressiva a la població de risc, que va augmentant amb l'etapa iniciada el gener de 2019.

Per tots aquests motius el Parlament de les Illes Balears declara:

1. El seu reconeixement a la important labor realitzada pels diferents nivells sanitaris implicats en el Programa de Detecció de Càncer de Còlon: Oficina Tècnica del programa, Oficines de Farmàcia col·laboradores, Atenció Primària i Hospitals, especialment els Serveis d'Anàlisis Clíniques, Digestiu i Anatomia Patològica dels Hospitals Comarcal d'Inca i Can Misses d'Eivissa, l'Hospital Mateu Orfila, l'Hospital de Manacor i l'Associació Espanyola contra el Càncer.

2. La importància per part de les administracions públiques competents d'informar i sensibilitzar la població de 50 i 69 anys sobre aquesta malaltia i fomentar la participació de la població diana en el programa de cribratge del càncer de còlon, al mateix temps que es crea la infraestructura assistencial necessària per a la implantació del Programa de

Detecció de Càncer de Còlon per a tota la població en risc de la nostra comunitat.

3. El seu reconeixement al treball realitzat per part dels departaments d'Oncogenètica (Càncer Familiar) de l'Hospital Universitari de Son Espases i del departament de digestiu de l'Hospital de Son Llàtzer, pel tractament, estudi i anàlisi a famílies afectades per càncer colorectal hereditari, com puguin ser famílies afectades per la síndrome de Lynch i Poliposi Adenomatosa Familiar (PAF).

4. La necessitat de continuar treballant en la potenciació de la Unitat de Diagnòstic Molecular i Genètica Clínica, per integrar les diferents unitats de càncer genètic dels hospitals i afavorir una centralització de determinades proves analítiques, per poder afrontar les diferents etapes del procés del consell genètic amb un abordatge multidisciplinari de la prevenció i el tractament dels síndromes de càncer colorectal de tipus hereditari.

5. La importància de potenciar les activitats de prevenció primària amb l'adopció d'hàbits saludables i intensificar i desenvolupar completament a les Illes Balears el Programa de Detecció Precoç de Càncer de còlon i recte."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Doncs, podem donar la declaració institucional com a aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada la declaració institucional.

I. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades sobre règim d'incompatibilitats de la Sra. María Asunción Pons i Fullana.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon a l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i de les Diputades, sobre el règim d'incompatibilitats de la Sra. María Asunción Pons i Fullana. La Secretària Primera Sra. Joana Aina Campomar llegirà l'informe esmentat.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Informe que emet al Ple de la Cambra la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades en compliment de l'establert a l'article 22 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

"La Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades en reunió mantinguda dia 19 de març de 2019 ha estudiat la declaració presentada per l'Hble. Diputada Assumpció Pons i Fullana a l'efecte de complir el que disposa el paràgraf segon de l'apartat primer de l'article 8 del Reglament de la Cambra referent a l'examen d'incompatibilitats.

L'examen s'ha fet de conformitat amb el que estableixen els articles 3 i 5 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i les modificacions posteriors i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de

la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general, i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans esmentada, aquesta comissió resol informar el Ple de la Cambra que l'Hble. Diputada Sra. Asunción Pons i Fullana no està subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Podem donar la conformitat o assentiment a l'informe esmentat?

Doncs passam al següent punt de l'ordre del dia, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

Primera pregunta, la RGE núm. 2326/19 la posposarem al bloc abans de les preguntes de control a la presidenta del Govern, que era la de la Sra. Antònia Perelló.

II.2) Pregunta RGE núm. 2316/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a servei d'atenció a les drogodependències a l'illa de Formentera.

Passam a la segona pregunta, la RGE núm. 2316/19, relativa a servei d'atenció a les drogodependències a l'illa de Formentera, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt. Sra. Tur, té vostè la paraula.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, bon dia, diputats, diputades. Sra. Consellera, li formulam aquesta pregunta perquè com vostè sap Formentera és l'única illa que no té organitzada una resposta des de l'àmbit sanitari per a aquelles persones que es troben que tenen dependència o alguna toxicomania o algun altre tipus d'addicció.

En aquest sentit, com vostè sap al debat de l'estat de la comunitat el passat mes de setembre vàrem fer una proposta que va ser aprovada per unanimitat de tots els representants d'aquest parlament en la qual demanàvem la creació d'un centre d'atenció a les drogodependències a Formentera i que en teoria havia de començar a fer-se realitat d'alguna manera a partir de l'any 2019.

Quan el Govern va presentar el seu pressupost per a l'any 2019, per a aquest exercici, vàrem trobar a faltar una partida específica per a la creació d'aquest centre i per això nosaltres vàrem fer esmenes per dotar aquest servei i perquè fos una realitat.

Per tant, havent-hi una partida, i havent-hi una voluntat i un acord i un compromís entenem que per part del Govern, motivat per l'impuls que se li va donar des del Parlament, volem saber, Sra. Consellera, quines accions ha fet el Govern per posar en marxa el Servei d'Atenció a les Drogodependències a l'illa de Formentera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tots i a totes. Miri, tenim... des de la Conselleria de Salut s'han impulsat dues noves accions a l'àrea d'Eivissa i Formentera, una primera acció és crear un hospital de dia de patologia dual a Eivissa, això és una nova acció, la patologia dual és una addició més un trastorn mental habitualment greu i això s'implantarà a l'Hospital Can Misses.

A més, estam a punt d'implementar una consulta d'addiccions a Formentera. Pensam que abans que acabi el primer semestre de 2019 podrà estar en marxa.

La principal dificultat és trobar professionals formats en addiccions, que no és senzill. L'equip de professionals seran: una psiquiatra, una infermera especialista en salut mental i un treballador... un terapeuta ocupacional.

La major part de la seva feina la faran en aquest hospital de dia a Eivissa i dos dies al mes es desplaçaran a Formentera, d'aquesta forma... ara, és cert, ara no es desplacen els professionals, són els usuaris els que s'han de desplaçar a l'illa d'Eivissa, i és cert que també de vegades no hi ha la suficient adherència terapèutica perquè es desplacin. Per tant, sí que pensam que és fonamental que es desplacin els professionals i canviarà quan tinguem en marxa aquesta consulta.

Després, hem de recordar que les UCA, les unitats de conductes addictives, depenen dels consells o d'atenció primària en el cas de Palma. Per tant, aquest dispositiu serà el primer de la Xarxa de Salut Mental que tendrem a la comunitat autònoma, que pensam, ja li ho dic, el primer de... abans que acabi aquest primer semestre poder-lo tenir en funcionament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president. Gràcies, consellera, per la seva explicació. Evidentment, és una molt bona notícia i una notícia molt esperada. Per tant, pensam que és un principi, és un inici i ha de servir també per saber la situació a la nostra illa i veure de quina manera s'ha d'avançar o s'ha de modificar o s'ha de perfeccionar en un futur una vegada que ja estigui en funcionament, però jo no puc desapropiar l'ocasió per explicar-li -i vostè ho sap molt bé- la gravetat que comporta per a qualsevol persona que a l'illa de Formentera desitgi recórrer a aquest tipus de servei haver de desplaçar-se a Cas

Serres cada vegada. Vostè comprèn que això és complicat i pràcticament el que fa és dissuadir aquestes persones d'entrar en un tractament perquè Cas Serres ofereix un règim ambulatori i evidentment ni els serveis socials del Consell de Formentera ni l'hospital de Formentera no poden oferir aquests tipus de servei.

Esperam que d'alguna manera, més endavant, quan tenguim clares les dates i els terminis en els quals començarà a posar-se en servei puguin matisar d'una manera més... més detallada com serà aquest servei, quins dies es prestarà i sobretot que en facin difusió dins l'illa, dins el col·lectiu sobretot de persones joves, però no només, a tota la població.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Totalment d'acord, Sra. Diputada, quan ho posem en marxa informarem la població, és fonamental i el que li vull recordar també és que les millores a l'illa de Formentera han estat molt notables en aquesta legislatura i sobretot una prioritat per a aquest govern, tenim un nou TAC, que era una petició demandada també; tenim un increment de professionals important a l'illa de Formentera i sobretot molts de professionals de l'Hospital Can Misses es desplacen a Formentera, perquè pensam que és la forma, no?, que es desplacin els professionals i que les persones s'hagin de desplaçar manco.

Continuarem fent feina en aquesta línia perquè és una prioritat d'aquest govern d'ara i en un futur també.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.3) Pregunta RGE núm. 2330/19, presentada per l'Hble. Diputada Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment dels objectius en matèria de medi ambient, agricultura i pesca.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 2330/19, relativa al compliment dels objectius en matèria de medi ambient, agricultura i pesca, que formula el diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal del Grup Parlamentari Popular. Sr. Vidal, té vostè la paraula.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, president. Sr. Conseller, avui és la darrera pregunta que li faig, a la darrera intervenció en relació amb el

seutarannà pel medi ambient d'aquests quatre anys... abans vull dir, conseller, que et desig sort dins la nova etapa teva de vida personal, en canvi, t'he de dir que dins la vida política el món no és així com l'has dibuixat i nosaltres no ho veiem d'aquesta manera; també a tots els companys que hem compartit sala durant aquests quatre anys, dir-vos que ha estat una experiència enriquidora poder fer feina, poder fer política amb tots vosaltres.

Sr. Conseller, creu que ha complert amb els objectius que li va manar la presidenta fa quatre anys pel que fa referència als pagesos, pel que fa referència al medi ambient, als mariners i a l'aigua? Creu que ha contribuït amb diàleg i consens a millorar la qualitat de vida d'aquests sectors que vostè ha representat?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Vidal, jo també li desig sort en el seu camí, tot i que en les eleccions evidentment sort per a vostè significarà mala sort per als ciutadans.

Si m'ho permet anirem comparant els objectius que ens vàrem marcar aquesta legislatura i evidentment hem fet avanços significatius, però cal comparar d'on venim per saber on hem arribat.

Podem fer un poc de memòria d'on veníem, dels acomiadaments de l'IBANAT on 32 persones eren al carrer on es reduïa la infraestructura de l'administració per gestionar els nostres espais naturals protegits, a incrementar la plantilla en 40 persones, ampliar la campanya d'incendis de 4 a 6 mesos les contractacions o equilibrar les discriminacions del personal, o que els agents de medi ambient tenien coartada la seva llibertat i ara mateix poden anar directament a Fiscalia, poden col·laborar amb l'Agència de Disciplina Urbanística o poden fer campanyes tan importants com la de gran consumidors d'aigua, que han generat més d'un milió de sancions. O podríem parlar de la supressió que vostès feren de la Direcció General de Pesca; la Direcció General de Pesca que vàrem recuperar amb aquest govern amb un nou impuls a les reserves marines creant-ne de noves, generant, recuperant la vigilància, recuperant el seguiment, o millorant la pesca sostenible tenint aturades voluntàries del sector i garantir la sanitat dels productes marins.

Podem, també, recordar com s'amagaven les prospeccions, on no es volia escoltar els tècnics que deien que estaven fent prospeccions a les Illes Balears, i fer balanç ara, tenim el corredor de cetacis, 46.000 quilòmetres quadrats protegits per evitar les prospeccions; uns expedients que hem

aconseguit fer caducar. Per tant, una oposició legislativa i constant a aquests projectes.

O ens podem recordar dels abusos que hi havia a l'illa de Cabrera, convertida ara en el Parc Nacional Marítim i Terrestre més gran de la Mediterrània occidental, 80.000 hectàrees més de protecció per als nostres ciutadans. O ens podem recordar de la desprotecció que patien els espais naturals protegits o d'aquells que volien fer un camp de golf a Son Bosc; i ara mateix tenim un nou parc natural, el Trenc-Salobrar de Campos. S'Albufera a la fi disposa d'un esborrany de pla d'ordenació de recursos naturals que inclou Son Bosc, Es Grau té un nou PRUG que ja ha passat a exposició pública o hem fet 11.775 hectàrees com a zones d'especial protecció.

I amb especial il·lusió hem fet front a un dels reptes de conservació més important d'aquesta terra, la protecció de la posidònia, essent pioners a nivell europeu. Però també podem parlar a nivell d'Europa del registre de les sancions que hem evitat amb el Pla Hidrològic nou o de les ajudes que hem donat als pagesos, més de 200 milions de suport.

I, evidentment, hi ha un abans i un després, una llei agrària pensada per a uns o una llei agrària pensada per a tot el sector.

Amb aquest govern hem complert tots els objectius que ens havíem marcat i esperam que no torni el Partit Popular perquè serà un passa enrere.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Vidal, té vostè la paraula.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el món no és així com el veu i m'ho demostra a cada moment. Ha estat dient i fent referència a molt més enllà dels seus quatre anys, els pagesos amb més doblers que mai no havien estat tan malament mai, algun d'ells amb més de dos anys d'esperar per cobrar una subvenció, li minven els pagesos i vostè no s'ha adonat.

Quant als pescadors, Sr. Conseller, amb més recursos que mai no els havien tengut tan "emputats" mai, ja no saben on han d'anar a pescar.

Ha equivocat el tir, Sr. Conseller, en lloc de defensar la qualitat de vida de les persones, com li va encomanar la presidenta, vostè ha defensat els peixos, i així tenim peixos i el sector econòmic dels pescadors cada dia va més malament.

I amb el medi ambient, Sr. Conseller, els seus mateixos, els seus, els del GOB el critiquen obertament per la premsa dient que el que vostè fa amb el medi ambient no és el correcte i el titllen de continuista, de sectari i que ho fa

malament; i això que no parlen de vostè, no parlen de vostè els propietaris dels terrenys que vostè els ha expropiat o els ha llevat el que podien fer a casa seva.

Quant a les aigües, Sr. Conseller, l'únic conseller que durant quatre anys ha estat incapaç que una persona que fa quatre anys no podia beure aigua bona a ca seva encara, quatre anys després, no en pugui beure.

Quant a les aigües brutes, quatre anys sense fer les depuradores noves. Tenim unes depuradores més velles que fa quatre anys, contaminen més i vol dir que defensa el medi ambient, i ni tan sols projectes.

Per acabar, un consell de futur, enguany l'anyada ve malament, conseller, ve malament perquè no plou, és molt possible que hi hagi una sequera i que els pagesos tornin a tenir crisi; si jo hagués estat en el seu lloc ja hauria anunciat fa un parell de setmanes que m'he reunit amb la consellera Cladera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal...

EL SR. VIDAL I VIDAL:

... que tenc els recursos suficients...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal...

EL SR. VIDAL I VIDAL:

... -un moment, Sr. President-, que tenc els recursos suficients per ajudar-los...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal, gràcies.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

... si... acabaria dient...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

... que el canvi ja és a prop.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II.4) Pregunta RGE núm. 2319/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a les deduccions fiscals de 0-3 anys.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, la RGE núm. 2319/19, relativa a les deduccions fiscals de 0-3 anys, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Sra. Sureda, té vostè la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Fa pocs dies, dia 16 de març d'aquest mateix any, va sortir publicada en el BOIB la modificació del Decret 131/2008, que regula la xarxa d'escoles infantils públiques i els serveis per a l'educació de la primera infància. En aquesta regulació s'estableix clarament que, si bé es pretén augmenta l'accessibilitat i la qualitat dels serveis en educació infantil de titularitat pública, també s'ha de permetre, perquè senzillament és necessari en l'actual context educatiu de les nostres illes, que es puguin rebre ajudes a infants que, socialment més vulnerables, vagin a altres centres privats o fins i tot públics, però que no estiguin autoritzats.

Dins aquest context, i malgrat sabem que no és competència de les nostres illes, què pensa la conselleria del fet que la deducció per maternitat no inclogui totes les famílies independentment del tipus de centre de 0-3 que hagin escollit?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Sureda, moltes gràcies per aquesta pregunta. Aquesta pregunta té molts de caires i podríem reflexionar sobre moltes qüestions, en primer lloc, des que vàrem començar una de les nostres preocupacions va ser tirar endavant la política de 0-3 anys que havia quedat laminada la passada legislatura; vàrem començar els ajuts d'una forma progressiva per tal de donar una resposta d'escolarització.

També un altre element ha estat la política de deduccions fiscals, que en aquest cas concret d'aquest govern suposarà per a al·lots de 0 a 6 anys, al marge d'altres deduccions educatives, que unes 28.000 famílies puguin gaudir d'aquesta deducció. Evidentment fa referència a les escoles autoritzades públiques i privades.

Jo en aquest tema vull dir el següent, la Conselleria d'Educació va remetre a l'Agència Tributària la relació de les escoles públiques i autoritzades que estan registrades a la Conselleria d'Educació. Vostè també sap que aquest parlament de les Illes Balears va aprovar, crec que per unanimitat, que la regulació de les guarderies i altres espais familiars fossin competència dels consells insulars.

Per tant, nosaltres evidentment pensam que això s'ha de regular i això és competència de cada consell insular que ha de tenir clar que realment s'han de defensar els drets del menor, sigui quin sigui l'espai que sigui, i s'ha d'evitar la competència deslleial que tenen algunes guarderies respecte de centres públics i privats.

Per tant, nosaltres pensam que si no hi ha una regulació de les guarderies és difícil que hi hagi una deducció fiscal. Per tant, crec que la paraula la va tenir aquest parlament quan va transferir als consells insulars una responsabilitat que en principi des de la Conselleria de Serveis Socials es volia regular.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Sureda, té vostè la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Aquest model 322, com vostè ha comentat, parla de les guarderies i de les escoles autoritzades i hem de tenir en compte que a les nostres illes hi ha molts de centres no autoritzats. De vegades quan parlem de centres no autoritzats la gent es pot embullar, i no parlem d'aquestes guarderies que estan a pisos i que no estan controlades; i com deia la Sra. Santiago, tenim més regulats els bars on van els pares que les guarderies on duen els seus fills. No són aquests centres, són aquells centres fins i tot públics que no estan autoritzats perquè falta qualche tipus de documentació i altres centres d'aquests privats que no s'han pogut adaptar al cent per cent a les mesures.

Per això, trobam que moltes famílies que tenen una situació de necessitat no podran accedir a aquest ajut del qual parlem. Som conscients que hi ha molta feina a fer, som conscients que s'ha començat una altra vegada a fer feina en aquesta legislatura, però sí que és cert que és important que es regulin aquests centres assistencials perquè les ajudes a les famílies també puguin arribar per part de l'Estat.

Avui acabam amb aquest darrer ple i el que em sap més greu és que la feina que s'ha fet en aquest aspecte no sigui valorada per tots i hi hagi algun grup parlamentari que segueixi així com va començar, que és ficant-se amb els altres perquè no són capaços de defensar el que ells volen.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Sra. Sureda, totalment d'acord. És evident que la política d'infància de 0-6 anys és una política clau que s'ha de defensar siguin on siguin els espais. Torn a repetir, nosaltres i la consellera Fina Santiago, de Serveis Socials, teníem l'esborrany de decret perquè això es regulàs, perquè hi ha infants i els drets dels infants s'han de respectar i s'han de defensar on sigui. Per tant, nosaltres pensam i esperam que els consells insulars, que tenen aquesta competència transferida per aquest parlament, facin la seva feina i tots els al·lots, independentment dels centres públics, dels centres privats, puguin tenir l'atenció adequada i els seus drets puguin ser protegits. Per tant, esperem que a la propera legislatura cada institució assumeixi la seva responsabilitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.5) Pregunta RGE núm. 2322/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa als grans hotelers.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 2322/19, relativa als grans hotelers, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Sr. Saura, té vostè la paraula.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sra. Consellera, al principi de legislatura vàrem dir que no volíem que les plomes dels hotelers escrivissin mai més la nostra història i les nostres lleis.

Vull plantejar la meua darrera pregunta dient el que voldria que em respongués i m'agradaria que em respongués que els hotelers, els grans hotelers, han estat uns privilegiats durant tota la història de les Illes Balears, però que s'intenta que deixin de ser-ho.

Està vostè d'acord amb aquesta afirmació Sra. Consellera?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Doncs, té la paraula la vicepresidenta Bel Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies Sr. Saura per fer-me aquesta pregunta i tenir l'oportunitat de contestar-li que estam junts en aquest vaixell que és el dels acords pel canvi, allà on

a principi de legislatura signàrem tot un seguit d'acords, en què la política la faríem al servei de la ciutadania.

Ni el conseller Barceló, ni la consellera Busquets en cap moment han dictat les polítiques turístiques, responent als dictats exteriors de qualsevol associació, lobby, el que fos de l'exterior, ja ho sabem, no som en política perquè volem una porta giratòria, som en política per servir la ciutadania i això ens assembla tant a aquest govern com a vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sr. Saura té vostè la paraula.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Estam junts en la lluita del que vostè ha dit i crec que s'ha avançat, però hi ha una pregunta del Partit Popular que parla dels interessos generals, quan ells sempre han defensat els interessos dels grans hotelers.

Li diré per què creiem des del nostre grup parlamentari que els grans hotelers són encara uns privilegiats. Pensam que el nombre d'inspectors turístics no és suficient i de fet, hem lluitat a cada pressupost per tal de què augmentés aquest nombre, creiem que fa falta més control per a les places il·legals.

Per una altra banda, tenim grans hotelers a la llista Forbes, el Sr. Miquel Fluxà que té una fortuna de 3.700 milions d'euros, aquesta fortuna descansa sobre l'espalla de milers de treballadors d'aquesta comunitat autònoma.

Aquesta legislatura s'han utilitzat més de 20 milions d'euros a subvencionar el negoci dels grans hotelers i mentre que els hotelers es queixaven que hi havia l'impost turístic, el rendiment per habitació disponible augmentava un 23% entre 2015 i 2018.

Estam contents que el sou dels treballadors d'aquesta comunitat autònoma pugi un 17% en 4 anys, però això només són pessigolles per als grans hotelers i hem de ser realistes i no hem de ser conformistes des dels acords pel canvi.

Després, en darrer lloc, hi ha construccions que destrueixen el territori com l'hotel Zafiro Palace d'Andratx, que són 600 places en 4 hectàrees de bosc i pensam que es podria haver fet qualche cosa en aquest sentit.

Conclusió, creiem que queda molt per fer perquè els grans hotelers no siguin uns privilegiats en aquesta comunitat autònoma, perquè siguin exactament igual que la resta d'empresaris i la resta de la ciutadania, que ha de complir les lleis i que ha de complir també el que nosaltres diem, que és defensar l'interès general. Pensam que els acords pel canvi mai no poden ser conformistes i almanco nosaltres no ho volem ser, per tant, hem de seguir defensant els interessos generals.

I m'acomio...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura...

EL SR. SAURA I LEÓN:

..., Sra. Vicepresidenta, moltes gràcies per tot...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Sra. Vicepresidenta té vostè la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Saura, com bé sap, aquest govern el que ha fet és una política al servei del bé comú i ho sap, sap que hem fet que la normativa turística no es boti les normatives urbanístiques en mans dels ajuntaments. Per tant, hem posat les bases per al decreixement turístic, hi ha hagut inspeccions clares, amb un pla d'inspecció, que ha multat per valor de 600.000 euros la sobreocupació.

Hem posat en marxa i estam gestionant com mai un impost de turisme sostenible que recapta una petita quantitat per després millorar la vida de les persones i també tenir cura i protecció del nostre medi ambient.

Hem posat preu a les places turístiques, hem llevat qualsevol excepció, qualsevol plaça turística que ara es doni d'alta ha de ser pagada.

Hem regulat el lloguer de vacances i, a més a més, és cert que els nostres treballadors i treballadores han pogut gaudir d'aquest allargament de temporada que hem treballat entre tots i totes, hem pogut diversificar el producte turístic i per això tenen millors contractes de feina.

Al final ha estat un treball per a molts, no per a uns pocs, cap tipus d'associació, cap tipus de lobby ha entrat a la conselleria a dir el que hem de fer. Aquí hi ha hagut unes polítiques marcades, basades en els acords pel canvi.

I com a darrera pregunta, també aprofit per acomiadar-me de vostè.

Moltes gràcies, ha estat un plaer.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta.

II.6) Pregunta RGE núm. 2323/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa als habitatges.

Doncs passam a la sisena pregunta, la RGE núm. 2323/19, relativa als habitatges, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Sr. Morrás té vostè la paraula.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la función social de toda vivienda es ser alojada por familias o por unidades de convivencia y que habiten esos espacios, en definitiva, que sirva de hogar, que es la columna vertebral de esta sociedad donde todas las familias y las personas se pueden atectar.

El acceso a la vivienda y a una vivienda asequible y adecuada es uno de los principios que informe la Ley de vivienda balear, así como también el derecho subjetivo a la vivienda cuando se está en situaciones de vulnerabilidad habitacional. Desgraciadamente, en Baleares hay muchas viviendas que no están cumpliendo esa función social, bien porque están vacías, o que se encuentran en manos de especuladores inmobiliarios, fondos buitres y grandes tenedores, que las mantienen vacías para que vaya subiendo de valor, y también hay otra parte de viviendas que no están dedicadas a alojar a familias, sino que están dedicadas a ser mercantilizadas en el alquiler turístico ilegal y, por lo tanto, tampoco están cumpliendo esa función social.

La última estadística sobre viviendas desocupadas que se realizó en el 2011, el censo de viviendas declara desocupadas como 71.255 viviendas. Parece que ese censo se realiza cada 10 años, sólo en Palma existen 15.000 viviendas vacías según ese censo del 2011, como se hizo en plena crisis, se puede estimar, también el Gobierno parece que estima que eso baja un 10% y por lo tanto, puede quedar en unas 60.000 viviendas vacías, que deberían estar alojadas, sirviendo de hogar para las familias o las unidades de convivencia. Por eso es tan importante que la Oficina de Vivienda Vacía que planteamos en la Ley de vivienda, se ponga a funcionar porque hay mucha vivienda que ocupar y no tanto territorio que destruir.

Por eso, Sr. Conseller, además de estas vacías, también hay que sumarle las de alquiler turístico. Por lo tanto, le preguntamos ¿cuántas viviendas en Baleares no cumplen con esta función social?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Doncs té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Morrás per aquesta pregunta que ens fa i que crec que val la pena acotar.

Tenim una Llei d'habitatge acordada, debatuda, on vam identificar exactament l'habitatge buit, com el classificàvem i de quina manera, per tant, s'hi podia actuar o no, grans tenidors, més de 10 habitatges buits, aquest cens al que vostè fa referència és tot l'habitatge i, per tant, des d'un mateix particular que pugui tenir dos habitatges també hi entren en els nombres que distorsionen la realitat i que crec que val la pena ser rigorosos a l'hora d'amollar xifres i de plantejar exigències.

El que sí li puc dir és que en la part de la cessió obligatòria de grans tenidors, hem continuat fent feina des del Govern de les Illes Balears, sap vostè que vam fer aquell anunci, vam tenir passats 3 mesos, 859 habitatges inscrits; li he de dir que en aquests moments aquesta xifra s'ha incrementat, en aquests moments tenim 1.039 habitatges cedits, a disposició, inscrits per part de 45 entitats, i açò va acompanyat, a més a més, ja del reforçament del cos d'inspecció, amb 9 efectius d'aquesta Oficina d'Habitatge Buit, que ja han començat a analitzar precisament aquests habitatges que en aquests moments estan buits. Per tant, fem feina, la llei està aprovada, la començam a gestionar i veiem com dona els seus fruits.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Morrás té vostè la paraula.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí gracias, Sr. Conseller. Indudablemente por eso pensamos que la Oficina de vivienda es importante que funcione, no sólo para los grandes tenedores, sino también para los pequeños tenedores, para movilizar esas viviendas, esas miles de viviendas que existen vacías de grandes tenedores también para que pasen al mercado anual.

Está claro que se ha hecho un trabajo importante, se han sentado bases, si fuese por el conseller Miquel Vidal, lloverían casas, pero no, no ha sido así, nos hemos encontrado en una situación en la que no estaba movilizada ninguna casa, ni ninguna política de vivienda...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... el próximo Gobierno se encontrará una situación un poco...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Efectivament, Sr. Morrás, crec que hem fet bona feina i en queda molta per fer, molta per fer, però evidentment la deixam millor, no?, als que poden començar la propera legislatura.

I em permetrà que acabi tot just amb una reflexió, estam ja... és la darrera rèplica que li podré fer, han estat quatre anys on hem pogut debatre molt i hem fet molta feina i hem pres moltes decisions amb un objectiu comú: la necessitat de cercar pautes i maneres per donar una resposta a aquella gent que té necessitats d'habitatge.

Jo li vull agrair molt la seva actitud, la del seu grup, la disposició sempre de resoldre les desavinences que en moments determinats han estat des del diàleg i entre tots, en contra del que alguns pronosticaven, hem sabut fer camí i fer un camí encertat en benefici dels ciutadans del conjunt d'aquesta comunitat autònoma.

Per tant, crec que ha valgut la pena aquest viatge, Sr. Morrás, i li vull agrair a vostè i a tot el seu grup la feina i la predisposició per tirar endavant aquestes lleis que eren tan importants per a tots nosaltres.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.7) Pregunta RGE núm. 2327/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment dels objectius de salut de l'àrea d'Eivissa i Formentera.

Passam a la setena pregunta, la RGE núm. 2327/19, relativa al compliment dels objectius de salut de l'àrea d'Eivissa i Formentera, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Sr. Serra, té vostè la paraula.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, durant tota la legislatura ens ha recordat el passat per justificar el present, però en el futur pròxim, des del nostre govern se li recordarà a vostè que amb el pressupost més elevat de la història ha fet més concerts que mai amb la privada a pesar del seu discurs aquí, que no ha sabut compensar la falta de personal sanitari i que per això el 50% de places de pediatria a Balears estan ocupades amb metges de família, que ha sembrat la zitzània hospitalària com a nefrologia de Son Espases, que ha tornat als nivells de 2003 en la cobertura de nit del 061, o que no ha complert els objectius de terminis de llistes d'espera anunciats ni quirúrgica ni d'especialitats amb les xifres més elevades a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera que, comparativament amb les altres àrees, segueix tenint menys recursos a pesar de l'augment de població.

Per això la meua darrera pregunta, que li faig, de legislatura i de la meua vida política és: considera complerts els objectius a l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Serra, per aquesta pregunta que em permet fer balanç a l'àrea d'Eivissa i de Formentera. El que hem fet és complir els compromisos, els acords de govern i els acords pel canvi.

És cert que la situació del 2015 era prou pitjor de la que pensàvem que hi hauria. Desfer les retallades i millorar les llistes d'espera, recuperar professionals han estat una prioritat.

Algunes de les fites assolides: a l'àrea d'Eivissa i Formentera tenim en aquest moment... el pressupost té... són 43 milions més que a l'any 2015, tenim 186 professionals més a l'àrea d'Eivissa i Formentera, amb més drets, amb drets, amb més dies lliures, carrera professional, ajuts socials, el plus de fidelització, que vostè sap... i m'ho ha demanat altres vegades, tan important per a Eivissa i Formentera.

Quant a les llistes d'espera, els ciutadans esperen molt manco per a una consulta o per a una intervenció quirúrgica que en el 2015 i queda molt a fer, reconec que queda molt de camí a fer.

Quant a les urgències, ambulància a Santa Eulària que no n'hi havia, a més una més a Eivissa Vila. La plantilla de metges de l'Hospital Can Misses està coberta.

Per a tots els ciutadans: recuperació de la targeta sanitària, del copagament, o sigui varem llevar el copagament, gratuïtat del pàrquing de Can Misses, llevar el copagament de... o gratuïtat del medicament per als pensionistes.

La seva quarta pregunta a l'any 2015, quan em va demanar, em va dir que tot això seria fum, idè com veu està complert. A diferència del seu balanç el nostre..., el seu balanç era menys drets, més copagaments, retallades, retallades, retallades, miri vostè quines grans diferències.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Serra, té vostè la paraula.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Ja sabia que em contestaria dient com de meravellosa ha estat la seva gestió, però la realitat és que vostè no ha tengut els recursos necessaris perquè per al Partit Socialista la sanitat no ha estat prioritària, i això ho podem veure en els pressuposts, quina era la proporció de cadascuna de les conselleries. Fins i tot a nivell general, sabem que s'ha gastat on no s'havia de gastar i per això les primeres retallades que ja han anunciat seran sobre les pensions de viduitat, Sra. Consellera, com han fet sempre i no canviaran, ho han fet tota la vida.

Sra. Consellera, a l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera tampoc no ha estat transparent, acaba d'anul·lar la compareixença que li vaig demanar fa mesos per explicar les raons de la repetida presència d'insectes als quiròfans de l'Hospital Can Misses i on va tardar 17 dies a fer acte de presència, retard que no hagués passat aquí.

Deixarà aquesta àrea de salut amb la carència de personal i recursos més elevat de Balears amb el pressupost de salut més elevat de la història, al contrari dels seus arguments.

A l'Hospital de Can Misses falten anestesistes, traumatòlegs i digestòlegs amb urgència, al contrari del que vostè diu aquí.

La falta de radiòlegs fa que els protocols, per exemple, per a ecografies obstètriques estiguin en perill i el Servei de Dermatologia ha enviat una circular a Atenció Primària en què demanava que no li enviïn pacients perquè estan col·lapsats.

Aquesta és l'herència que deixa al Partit Popular, gestionant el pressupost més elevat de la història.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Com que veig que no en té prou, seguiré: hem començat les obres a l'Hospital... a l'edifici J de Can Misses; tenim cirurgia vascular, ganglis sentinella per a les dones amb càncer de mama, instal·lació de marcapassos, intervencions complexes de retina que a l'any 2015 no n'hi havia.

Els pacients que s'han de desplaçar tenen residència a Eivissa i a Son Espases.

Les plantilles d'urgències i d'anestèsies estan complertes, vostè ha dit el contrari, al l'any 2015 estaven en quadre absolut.

A punt de començar el Servei de Cirurgia Plàstica que permetrà la reconstrucció mamària. A punt de començar l'hospital de dia per a patologia dual.

Queda molt per fer, molt, Sr. Serra, molt, moltíssim, però les continuarem fent perquè, a diferència de vostès, nosaltres sí acomplim els compromisos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.8) Pregunta RGE núm. 2328/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment dels objectius en matèria educativa.

Doncs passam a la vuitena pregunta, la RGE núm. 2328/19, relativa al compliment dels objectius en matèria educativa que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Sra. Riera, té vostè la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. March, com deien altres diputats arribam al final de legislatura i encara que siguin dos minuts i mig hauríem de fer una mica de balanç del que ha estat el seu pas per la Conselleria d'Educació.

Nosaltres pensam que arriba vostè amb les mans quasi buides, vostè no ha millorat les xifres educatives que havia de millorar, seguim a la cua de quasi tot; vostè no ha construït els centres educatius que eren tan urgents a principi de legislatura, ni tan sols ha posat el 5% de pressupost a educació, com deia vostè al seu programa electoral.

Per tant, ens agradaria que fes una valoració de tots aquests incompliments del seu pas com a conseller d'Educació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President, diputats, diputades. Sra. Riera, gràcies per la seva darrera pregunta que jo valor profundament, miri, la relació del que vàrem trobar al que hi ha era, del que vàrem trobar al 2015, que vostè havia estat la darrera consellera, a actualment, és que no té color. Li podria donar xifres, però tanmateix a vostè les xifres li entren per una orella i li surten per l'altra.

Per tant, jo li diré un parell de qüestions. Primera cosa, varem trobar una situació de vaga indefinida, una crispació com mai al sistema escolar, desmoralització dels docents, hi havia una sensació de deixadesa per part de l'administració a tots els centres escolars. Nosaltres en aquests quatre anys no només hem capgirat la situació, sinó que hem millorat els resultats: ha baixat l'abandonament escolar, el nivell de convivència ha pujat de forma important, som la comunitat autònoma que menys segrega escolarment, Madrid la que més, la seva. Resulta que hem posat més de 1.200 professors, més de 340 professors d'atenció a la diversitat, hem invertit, hi ha inversió de 67 milions a les escoles de les Illes Balears. Li podria mostrar una xifra, però ja li donaré després perquè tenguí una mínima relació de totes les inversions que s'han fet.

A la Universitat hem dedicat més de 19 milions..., hem posat la Facultat de Medicina, Sra. Riera.

Ajuts a menjadors, vostès 800.000 euros, nosaltres més de 2,5 milions. Vostès no ajudaven l'escola concertada, als infants de l'escola concertada, nosaltres sí. A 0-3, zero euros, Sra. Riera, jo no sé d'on es treu aquestes afirmacions. Vostè pegaria un bot si hagués estat..., el resultat que nosaltres hem tengut... haguéssim tengut un 25% només, ja pegaria bots d'alegria perquè la seva legislatura de la qual està tan orgullosa, del Sr. Bauzá i del Sr. Company, etc., és una legislatura lamentable per al sistema educatiu de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Riera, té vostè la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. March, és evident que es troba molt a gust fent oposició, aviat hi tornarà. Miri, és evident que s'ha caracteritzat per ser poc respectuós amb aquest parlament i amb els diputats, és evident.

Per començar li diré el que no ha fet: no ha complert amb la transparència i amb l'obligació parlamentària, té tres compareixences pendents, algunes des de fa més d'un any. No ha construït noves escoles, d'aquells 15 centres que eren tan urgents no n'ha fet cap, només dos que ja es trobaven en tramitació, i només ha presentat projectes que es troben en fase preliminar, ni Campos, ni Caimari, Inca, Llucmajor, Sa Pobla, ni a Maó ni a Eivissa ni a Formentera ni a Palma, res. Havia d'eliminar un 70% de barracons i deixar-ne 33, quin és el resultat? Jo li diré: 117 barracons al maig 2019 on aniran vostès a les eleccions. Nins amb necessitats especials, vostè té greus mancances d'ATE a 13 centres, li vaig dir l'altre dia, ha estat capaç de permetre que es tancàs Gaspar Hauser; té orientadors urgents pendents a l'escola concertada, i no ha posat ni acompanyament al transport escolar dels nins necessitats.

Xifres educatives, no importa li repeteixi perquè tothom les coneix de cada setmana que els ho diem.

Formació professional, vostè no ha fet inversions, ha estat capaç d'eliminar els majors de 25 anys de la formació professional dual deixant-los sense expectatives, i no ha fet cap inversió de cicles ni a Formentera ni a Palma ni, per exemple, a Alcúdia, ni a la Platja de Palma que li demanaven a nivell d'hostaleria.

I la seva gran mentida, Sr. Conseller, l'augment de professors. Miri, si vostè consulta les dades del Ministeri d'Hisenda i Administracions Territorials és mentida que hagi posat milers de professors, és més, en quatre anys no ha posat més que 600 professors, Sr. Conseller. Per tant, o menteix vostè al ministeri cada setmana o la Sra. Armengol és qui menteix aquí cada dimarts a aquest plenari.

Miri, Sr. Conseller, nosaltres li diem adéu, l'acomiadam prou alleugerir i segurament les pròximes preguntes les farà vostè des de l'oposició a un govern del Sr. Company, molt més preparat per resoldre els problemes de la gent de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Riera, moltes gràcies per aquest acomiadament tan brutal que m'ha fet, però jo li diré dues coses, jo sempre estaré a favor de l'educació, des de fa més de quaranta anys estic treballant a favor de l'educació i de l'educació pública; vostè ha estat treballant per tenir una cadira i per seguir estant en aquest parlament.

(Remor de veus)

Això és la diferència entre vostè i jo. Jo som una persona que aconsegueix i que realment he fet de l'educació el meu objectiu professional, la realitat és aquesta, vostè vagi a les escoles, parli, compari i no digui més mentides en relació amb què ens varen deixar, vostès varen deixar un desert...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

... d'educació que realment...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

II.9) Pregunta RGE núm. 2329/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la política del Govern en matèria de turisme.

Doncs, passam a la novena pregunta, RGE núm. 2329/19, relativa a la política del Govern en matèria de turisme...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -silenci, per favor-, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Jerez, té vostè la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, arribats al darrer ple d'aquesta legislatura, sembla obligat fer-li a vostè aquesta pregunta: considera la consellera de Turisme que ha estat a l'alçada de les circumstàncies en matèria de turisme i ha defensat els interessos generals d'aquesta comunitat autònoma?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta Bel Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jerez, per donar-me l'oportunitat que tindrè d'explicar que sí, aquest govern ha gestionat, ha dut endavant les seves polítiques sempre tenint en compte el bé comú, el servei a les persones -ho he explicat a una pregunta anterior- versus la seva política al servei dels interessos d'uns pocs, amb un únic objectiu, el creixement continuat i amb el consum de territori i de recursos d'aquesta terra nostra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sr. Jerez, té vostè la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Consellera. Per a nosaltres el resultat és prou decebedor, n'ha tengut prou vostè només tres anys per reduir el bon registre de creixement turístic i situar la nostra principal indústria en moments de desacceleració. Es va posar vostè a dirigir la destinació d'un turisme creixent que

registrava xifres històriques d'ocupació i el deixarà en una clara situació de caiguda.

No diré que vostè no hagi treballat molt, sí que ho ha fet possiblement, però ho ha fet en la direcció contrària, aplicant mesures que únicament afavoreixen el descens del turisme. Si és això el que vostès volien ho han aconseguit, però no s'esperava precisament això de vostès. Primer va ser la imposició d'un impost que tres anys després encara no han aconseguit que sigui acceptat i li critiquen allà on vostè va; els únics que no li discuteixen són els nostres principals competidors que estan molt contents. Semblava que vostès aplicant aquest impost serien més competitius, però tot el contrari, vostès després d'aplicar aquest impost veien turistes pertot i això els molestava, el duplicaren per veure si podien fer-los fora. Per si no fos prou, vostès amb la recaptació no saben què fer, s'inventen projectes que fins i tot el GOB els ha criticat.

Poc després aproven vostès una llei Frankenstein, creen gran inseguretat jurídica en aquest mercat d'habitatges i avui en dia encara no són suficients per perseguir una comercialització il·legal per manca de mitjans.

I posats a fer feina, vostès el que fan és llevar la disposició addicional quarta que afavoria la modernització d'establiments turístics i varen deixar a mig fer la reconversió de la nostra planta hotelera.

Vostès varen acordar entre vostès també regular el turisme del tot inclòs i quan presenten l'esborrany tot el sector se li enfronta directament.

No hi ha hagut diversificació del nostre teixit productiu i la dependència del turisme encara és una dependència absolutament inqüestionable, i acabarem la legislatura, li vaig dir la setmana passada, amb una situació molt menys competitiva que abans.

Aquest és el balanç de la seva gestió, Sra. Consellera, quatre anys on s'ha imposat la ideologia a la raó, la ideologia al sentit comú; quatre anys treballant d'esquena al principal sector productiu d'aquestes illes; en definitiva, quatre anys de decisions equivocades que només el temps i unes polítiques i decisions en llibertat, defensant l'excel·lència i el bon tracte cap al client aconseguiran revertir.

Sra. Consellera, tengui vostè bon dia i tengui vostè bona sort.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, gràcies, Sr. Jerez.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Vicepresidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Sr. Jerez, jo en una cosa he fracassat, li diré, i és a fer-li entendre què és fer política turística al servei del bé comú...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., en això he fracassat perquè miri que li he explicat cada setmana, cada setmana i vostè..., ni vostè ni el seu partit no han entès res.

Començaré per l'impost de turisme sostenible, que ja no sé què volen, ja no sé què volen, nosaltres sabem que el volem, que volem aquesta recaptació per poder destinar a la conservació del patrimoni cultural, del patrimoni natural, per poder diversificar l'economia, per millorar la formació de treballadors i treballadores i per poder donar habitatge social, que tan necessari és. Per això el volem, 200 milions recaptats i a això ho hem destinat.

Hem fet inversions en els municipis en base a la recaptació de les places turístiques, 35 milions durant aquesta legislatura; hem dedicat..., no hem dedicat ni un sol euro a promoció a l'estiu perquè sabem que som una destinació consolidada, l'hem destinada al *Better in winter*, li he donat dades setmana rere setmana, creixement el mes de desembre d'un 50%, això és un fracàs? No, això és un creixement el mes de desembre d'un 50%. Què vol dir això? Millors contractes i millors condicions de feina per a treballadors i treballadores. Això són realitats, vostès no sabem què volen.

Vostès assus-suaixí parlen de l'hivern, assus-suaixí parlen de l'estiu, parlen d'apocalipsi, el pitjor, el pitjor per parlar d'economia, però vostès estan allà, dins un cercle tancat, absolutament establerts en l'oposició, i és això que li desig, li desig sort en el futur, però li desig molts d'anys d'oposició perquè ho fan beníssim.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta.

II.10) Pregunta RGE núm. 2331/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa al compliment dels objectius quant al repartiment de la riquesa.

Passam a la desena pregunta, la RGE núm. 2331/19, relativa al compliment dels objectius quant al repartiment de la riquesa, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Sra. Prohens, té vostè la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Això s'acaba o, millor dit, això s'ha acabat. Vàrem començar aquesta legislatura on la presidenta Armengol ens deia que un dels objectius d'aquest govern pel canvi era repartir la riquesa, era ajudar les famílies més vulnerables i era escometre la diversificació econòmica i el canvi de model; i ho tenien tot, ho tenien tot per aconseguir-ho tot, tenien una economia que creixia per sobre del 4%, tenien els calaixos buits de factures sense pagar, cosa que no ens vàrem trobar nosaltres, i tenien uns sectors econòmics forts que reaccionaven bé a les reformes que havia fet el Partit Popular, tan sols havien de fer una mica de feina, tan sols havien de gestionar una mica, tan sols havien de deixar les prohibicions i el sectarisme de l'esquerra més radical i posar-se al costat dels sectors econòmics.

Per això jo li deman, Sr. Conseller, si considera que han repartit bé la riquesa i han complit els seus objectius.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Doncs té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Prohens por su pregunta. El Gobierno desde luego está de acuerdo y está contento con la política económica que ha realizado, nos ha permitido crecer en estos 4 años un 14% del PIB, el mayor crecimiento desde la entrada al euro, y nos ha permitido generar 70.000 puestos de trabajo.

Si nos pregunta si estamos satisfechos con la redistribución, no, queda mucho trabajo por realizar. Tenemos desigualdades salariales entre la persona que más cobra en una empresa y la que menos y debe corregirse. Ahí tenemos que seguir combatiendo la pobreza, tenemos que seguir combatiendo la precariedad y además estamos trabajando en generar instrumentos para poder hacerlo, porque estamos yendo en la senda adecuada. Las políticas que estamos desarrollando marcan que estamos acertando en reducir los índices en esa materia.

¿Cuál es su política, Sra. Prohens? Sin mirar al pasado, hábleme, por ejemplo, de la política que plantea su fichaje estrella, ahora que será compañero suyo en el Congreso de los Diputados, el Sr. Lacalle, asesor de Esperanza Aguirre, el otro día: bajar pensiones, privatizarlas y bajar salarios. Frente a eso siempre nos tendrán enfrente.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Prohens té vostè la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. Negueruela, ja em sap greu que el mètode Negueruela no li hagi valgut per arribar al Congrés dels Diputats, però jo no faré aquí avui un debat nacional.

(Remor de veus)

Sr. Negueruela, li deia el Sr. Company la setmana passada a la presidenta Armengol:...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... per repartir riquesa abans l'han de crear, i això és el que vostès no han fet. Els empresaris els advertien ahir, aquests que han patit el seu mètode Negueruela, més propi de l'oposició i del seu puny en alt sectari i radical,...

(Remor de veus)

... el varen advertir ahir que l'economia creixia...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci!

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... per davall del 2%, per davall de la mitjana espanyola, per primera vegada els darrers 7 anys.

L'economia balear perd velocitat i frena el seu creixement, per començar a decreixer primer s'han d'aturar de créixer i això és el que vostè ha provocat.

I sorpresa, la construcció és el sector que està en més bona posició, aquell que vostè volia acabar i escometre la diversificació econòmica, que també ha fracassat.

El creixement de la indústria cau respecte de l'exercici anterior.

I què dir de les persones més vulnerables, aquestes per les quals vostès diuen governar, les famílies de Balears són les que tenen més problemes per arribar a final de mes. Creix el risc de pobresa o exclusió social més d'un 5% amb el seu Govern, creix la pobresa energètica, que passa del 7,09 al 16,20% el darrer any amb el seu Govern, creix la desigualtat a les Illes Balears per la ineficàcia de les polítiques públiques, per afavorir aquells per als quals vostès deien governar.

Sr. Negueruela, molta sort a l'oposició, segur que se sentirà molt millor.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, gràcies. Sr. Conseller té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Tengo minuto y medio, no perderé ni un segundo en decir cómo llegó usted a Madrid y lo bien que lo ha hecho el Sr. Company, porque no merece ni un segundo de pérdida.

(Alguns aplaudiments)

Por primera vez en la historia los salarios de Baleares están por encima de la media nacional, hemos reducido el paro a 33.700 personas, la parcialidad en esta comunidad autónoma baja 3 puntos por debajo de la media nacional, hay 40.000 puestos de trabajo indefinidos más, hay una imposición progresiva y redistributiva, hay un impuesto de turismo sostenible que nos permite hacer políticas redistributivas.

Hemos invertido más y mejor en mejorar los servicios públicos, mejorarlos y dotarlos. Para redistribuir la riqueza ¿qué hace falta? Mecanismos de ascensor social. ¿Qué se hace? Mejorar la educación, bajar las tasas universitarias, ampliar las becas de comedor, quitar en sanidad una mejor sanidad pública, requitar los copagos que ustedes crearon. En servicios sociales, mecanismos de protección, una renta social garantizada con más de 8.000 beneficiarios, 10 millones de euros mensuales de media en atención a dependencia. Una renta de emancipación para jóvenes extutelados. En vivienda ayudas a alquiler por valor de 7 millones, que ustedes las devolvían.

¿Qué hacen ustedes en Madrid, Sra. Prohens? ¿Qué va a hacer en Madrid? Oponerse al Decreto Ley de fijos discontinuos, oponerse a que se establezca el subsidio para mayores de 52 años, que ustedes quitaron y que el Partido Popular hizo sufrir durante todos los años de crisis con la retirada del sistema de prestaciones. Oponerse a la subida del SMI por valor de 900 euros y un 23%. Y eso es lo que está en juego, Sra. Prohens, más corresponsabilidad y mejoras en conciliación, frente a la limitación de la autonomía de la mujer, mejora del empleo frente a la precariedad, mejores prestaciones públicas frente a beneficiencia...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... frente a un modelo de castas sociales, igualdad de oportunidades...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller.

II.1) Pregunta RGE núm. 2326/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la gestió de la radiotelevisió pública durant aquesta legislatura.

Ara passam a la pregunta que tenim ajornada, la RGE núm. 2326/19, relativa a la gestió de la radiotelevisió pública durant aquesta legislatura, que formula la diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera del Grup Parlamentari Popular. Sra. Perelló té vostè la paraula.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sra. Consellera, estam en el darrer plenari d'aquesta legislatura i toca valoració, toca valoració també de la radiotelevisió pública i voldria saber quina és la valoració que vostè fa de la gestió que s'ha dut a terme aquesta legislatura de la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears.

Perquè no hi hagi cap dubte li agrairé que me contesti exactament aquesta pregunta, la gestió que ha fet aquest Govern de la radiotelevisió i, per tant, s'estalviï les referències a les gestions passades, les gestions que va fer el Partit Popular la legislatura passada, etc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Doncs té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Veig que vostè vol dirigir-me la resposta, com volien dirigir els informatius quan vostès governaven...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

La valoració és, sense ser triomfalista, positiva, perquè tenim un 90% d'augment de producció pròpia, més uns informatius plurals, neutrals, sense censura, amb absoluta llibertat, més hores en directe.

L'any passat vàrem iniciar la renovació tecnològica. Al mes hi ha 270.000 usuaris d'aquestes illes que consulten els continguts a través de la web, o de l'App, hi ha més de mig milió de descàrregues mensuals dels suports digitals.

Per tant, la nostra valoració ha de ser positiva, evidentment, ja dic, no triomfalista perquè ho serà el dia que aconseguim reconèixer totes les legítimes demandes dels treballadors que treballen per a IB3 i que es podran poder assolir en la pròxima contracta. Per tant, necessitam una legislatura més per consolidar un model de televisió pública, plural, independent i amb absoluta llibertat de càtedra per als periodistes que hi treballen. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Perelló té vostè la paraula.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sra. Consellera, no s'engani, aquí els únics que manipulen la televisió pública són vostès, els únics que manipulen els informatius són vostès...

(Alguns aplaudiments)

..., els únics que emeten notícies falses i encara que se n'assabenten no rectifiquen, són vostès. Els únics que deien d'emetre informació i notícies ja enregistrades, en solidaritat amb mitjans privats, malgrat es tracta d'una radiotelevisió pública, són vostès. Per tant, no em parli del passat.

Li diré que acaba la legislatura i no han complit res del que varen prometre, encara esperam la definició d'aquest model que les seves predecessores se'n varen omplir la boca de dir que farien i que varen prometre, encara l'esperam. Després de 4 anys l'únic que tenim és un informe encomanat a una consultora externa, que es limita a un càlcul de costos i a dir com s'han d'internalitzar uns serveis. Tots aquells que varen confiar amb vostès i esperaven la famosa internalització, encara esperen, Sra. Consellera.

I ens deixa una televisió baix mínims d'audiències, supòs que a això no li dóna cap tipus d'importància. Però va heretar una televisió en un quasi 6% de quota d'audiència la deixa en un 2,5-2,7 i baixant, és la televisió autonòmica que menys audiència té de tota la FORTA.

I vostè em dirà que fan ara una programació de qualitat, però sincerament, no la veu ningú a la televisió, ningú i té molt més pressupost del que va tenir tota la legislatura passada i així i tot no ha aconseguit captar l'atenció del personal.

I per tant, Sra. Consellera, el seu balanç és francament deplorable i jo no li dirigeix les seves respostes, però estaria bé que fes un poquet més d'autocrítica en aquest tema.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Sra. Consellera té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, president. No ho dirigeix, però ho intenta, el que passa és que jo no em deix.

(Remor de veus)

Però, miri, vostès varen deixar un deute de 138 milions d'euros en època del Sr. Matas, i vostès tenien un pressupost de 140 milions d'euros i vol que no li parli de passat. Miri li parlaré de present, Universitat de Bilbao, Facultat de Periodisme de Leioa, la mateixa facultat on el mateix professor fa anys parlava de l'exemple de la televisió pública balear com un exemple de manipulació política i de dirigisme polític, l'altre dia va entregar això als seus alumnes, IB3 està a la meitat superior de la graella, en el número 12, de 26 televisions d'àmbit autonòmic, a la graella per la part superior d'audiència. Sap quina és la darrera? Galícia Televisión, què sap qui governa allà? Idò miri, el número 12.

Però, a part, quan parla vostè de censura. Nosaltres no hem tengut en cap cas mai cap denúncia del Sindicat de Periodistes, miri li explicaré, li llegiré només un trosset: "El Sindicat de Periodistes de les Illes Balears denuncia la censura flagrant que exerceix la direcció d'informatius, la ingerència política en les notícies a favor del Govern, en general, i a favor del PP, en particular, la pressió de censura que s'exerceix sobre els treballadors fa que no puguin redactar les notícies tal i com ho farien des d'un punt de vista professional".

Dia 21 de març, Dia internacional de la Poesia, vostès varen censurar una pregunta, unes declaracions...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera,...

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

... de la consellera, de la diputada Pilar Costa...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

...el dia de la poesia...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

II.11) Pregunta RGE núm. 2286/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a la valoració de la legislatura.

Passam a l'onzena pregunta, la RGE núm. 2286/19, relativa a la valoració de la legislatura, que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Sra. Armengol, utilitzant el símil de l'escola, diríem que avui és el dia de la recollida de notes, d'aquí la meua pregunta: com valora els efectes als ciutadans de les Illes Balears de l'acció de govern d'aquesta legislatura? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Huertas, per la seva pregunta, permeti'm que avui és del darrer plenari d'aquesta legislatura i començaré la meua intervenció agraint la feina feta a tots els 59 diputats i diputades d'aquesta cambra, als que segueixen en aquesta institució o a altres institucions demanar-los... o desitjar-los encerts i seguir treballant intensament en el rumb de progrés que cal consolidar durant la propera legislatura; als que deixen la política evidentment desitjar-los la màxima sort possible al seu àmbit personal.

I passem a la seva pregunta, Sra. Huertas, jo sempre seré autocrítica, com una persona d'esquerres, però si em demana a veure si aquest govern, l'acció d'aquest govern ha estat per millorar la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, li diré un rotundament sí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Huertas, té vostè la paraula.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies. No li he demanat exactament això, li he demanat que em valoràs com havia repercutit en la ciutadania balear i

vostè no m'ha contestat res. Però bé, ja que no em contesta li ho diré jo, i abans que em digui allò del salari que és per primera vegada en la història que està per damunt de la mitjana, també li diré que les cases aquí valen tres vegades més a Ciudad Real. Per tant, que el salari estigui per damunt de la mitjana no ens serveix de res, però bé, li diré en què ha repercutit.

Quant a..., i no ho dic jo, eh?, no... perquè em digui mentides, ho diuen els diaris...

(Remor de veus i rialles)

... per la qual cosa... i els estudis...

(Remor de veus)

... l'ajuda de defensa a la sanitat, diu que en aquesta legislatura és quan més s'ha augmentat el concert amb la privada i més despeses es fan a la privada; les llistes d'espera estan tancades, no s'hi afegeix gent precisament per no augmentar-les; en neurocirurgia segueixen les cites retingudes, no s'ha arreglat res des del darrer dia en què vaig avisar d'això; hi ha 3.500 persones que esperen habitatge a l'IBAVI, la primera vegada que vaig poder intervenir al debat de la comunitat li vaig dir que vostè havia fet el discurs del farem, farem, farem, i resulta que aquest discurs és que seguim tenint el de farem, farem, farem, perquè habitatges, zero.

Quant a dependència, segons el dictamen dels agents socials "*suspende con un 2,9 en atención a la dependencia*", és, juntament amb Catalunya i Astúries, crec que és, ara no ho sé exactament, les tres pitjors, les pitjors notes, un 2,9, senyora...

També li diré: "*La pobreza crece en Baleares, más turistas y más pobres*", i li llegiré: "*Pese a la recuperación económica y a unas temporadas turísticas con cifras record, y las islas se están convirtiendo en el paraíso de la desigualdad social*". Això ha passat aquesta legislatura. En això ha repercutit aquest... aquest govern en la ciutadania que més ho necessitava i no s'ho pensin no me n'alegr...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Huertas...

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

... ho lament i ho lament més que res per als ciutadans i per...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Huertas, se li ha acabat el temps, gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sra. Huertas. Sra. Presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Huertas, no sembla que visquem vostè i jo al mateix lloc o vostè parla poc amb la gent d'aquesta comunitat autònoma, però les xifres són molt clares: el creixement econòmic segueix augmentant a la nostra comunitat autònoma i es redistribueix molt millor.

És curiós que vostè em digui que no té cap importància que la gent hagi pujat el seu sou, ja li ho explicarà a la gent que abans cobrava menys i que ara cobra més que això és igual, que és indiferent, a veure si a vostè li sembla bé que vostè cobri menys i li serà igual. Em sembla que no és el seu cas, Sra. Huertas, igual que no ho és el de cap ciutadà d'aquesta comunitat autònoma.

S'ha aconseguit efectivament que el salari mitjà d'aquesta comunitat autònoma per primera vegada sigui major que a tota Espanya. S'ha aconseguit un conveni d'hoteleria que ha pujat el 17% els sous als treballadors i treballadores de l'hoteleria, el 6,5% dels treballadors i treballadores del comerç, s'ha aconseguit crear 70.000 lloc de feina, s'ha aconseguit que allarguem la temporada turística, s'ha aconseguit millor educació, 1.000 milions d'euros dedicats a l'educació, més professors, més qualitat al nostre sistema educatiu, s'ha aconseguit millor sanitat pública, més inversió, més metges, més infermeres, menys llistes d'espera.

Que encara no és suficient? Encara no és suficient. S'ha aconseguit fer política d'habitatge públic i estan en marxa les promocions, amb una Llei d'habitatge valenta que ha posat ordre a un desgavell a la nostra comunitat autònoma.

S'ha aconseguit, Sra. Huertas, una renda social que és una enveja per a tota Espanya, s'ha aconseguit augmentar el 54% la valoració de les persones amb dependència i l'aplicació de la Llei de dependència, s'ha aconseguit defensar el present i el futur del nostre territori amb lleis emblemàtiques com la de canvi climàtic, com la de residus, com l'agrària, com la de Formentera i tantes i tantes coses.

I em dirà: és suficient? No, per això hem de seguir governant quatre anys més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II.12) Pregunta RGE núm. 2321/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a les polítiques turístiques.

Passam a la dotzena pregunta RGE núm. 2321/19, relativa a les polítiques turístiques, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Sra. Camargo, té vostè la paraula.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bon dia, presidenta, bon dia a tothom. Acabam aquesta legislatura i la veritat és que volia dir, volia deixar clar que nosaltres ens estimam més un mètode Negueruela, evidentment amb un Podemos fort, amb un Podemos que vetlli per la gent de baix, que no pas un mètode Company que convertiria això en pocs dies en un paradís per les elits i en una distopia per a la gent menys... menys... més...

(Alguns aplaudiments)

... desfavorable i més vulnerable.

Però evidentment no amb tot hem estat d'acord, és cert que hem arribat a molts de consensos, i en això sí que podem dir que s'ha avançat, jo ara no faré aquí un discurs respecte d'aquests avanços perquè això li toca a vostè o als membres del seu govern, però sí que hi ha una qüestió que m'agradaria saber com la valora vostè, com la valora el seu govern, i és una qüestió relacionada amb el que nosaltres consideram un clam social, que és potser un dels comptes pendants en aquesta legislatura, que pensam que nos'ha aprofitat no ja per decreixer, molt al contrari del que diuen aquests profetes de l'apocalipsi del Partit Popular, sinó ni tan sols per posar-hi fre.

Llavors, considera la presidenta que les polítiques turístiques d'aquesta legislatura són acords amb aquestes demandes socials d'establir límits a l'limitat creixement turístic?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per tornar obrir aquí un debat que hem plantejat en moltes ocasions en les preguntes parlamentàries sobre la política turística del Govern de les Illes Balears, vaja, sobre el turisme, com evoluciona a la nostra comunitat autònoma, que és i segueix essent el motor de la nostra economia i que permet que tinguem una bona ocupació a les nostres illes i que permet que molts de treballadors i treballadores tinguin millor qualitat de vida, que era un dels objectius sens dubte dels acords pel canvi que vàrem signar.

Li he de dir que és un plaer debatre amb vostè i que l'enyorarem a la propera legislatura i que també li desig evidentment tota la sort personal, Sra. Camargo, com sap perfectament.

El Govern ha complert crec que d'una forma lleial i també gràcies al suport dels partits que ens han donat suport parlamentari, valgui la redundància, en allò que signarem als acords pel canvi, també en política turística hem aconseguit

allargar temporada turística, hem posat un impost de turisme sostenible, hem invertit en més sostenibilitat i un turisme de més qualitat a les nostres illes i més respectuós amb el medi ambient i és veritat, queden algunes coses pendants que haurem d'aprofitar per fer-les a la propera legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, té vostè la paraula.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sí, com li deia, en moltes coses estam d'acord i en altres no. Hi ha una qüestió en la qual jo crec que caldria fer una reflexió i és que si per exemple estem d'acord en aquesta qüestió del manteniment de l'impost de turisme sostenible pot ser que aquesta estratègia del *better in winter* el que vulgui dir és massificar també a l'hivern i en això hauríem de fer una reflexió: no hem après encara la lliçó?

També hi ha una qüestió importantíssima, abans la Sra. Consellera de Turisme deia que s'han posat les bases per al decreixement, però després deia que s'havien posat les bases per a l'increment d'un 50% el mes de desembre; això sembla totalment contradictori, amb això de posar bases per al decreixement i per establir un límit a aquest il·limitat creixement turístic.

També una qüestió molt important que pens que han posat de relleu documentals i tanta gent que ha anat a veure'ls en aquests darrers mesos, i no es tracta de "turismofòbia" ni de "turismofília", es tracta de no pensar només a curt termini, de pensar més enllà, de pensar en el demà, de pensar en les Illes que heretaran els nostres fills i filles; i en aquest sentit s'han de dir qüestions importantíssimes: hi ha un malestar social molts de mesos a l'any a certes ciutats de les nostres illes perquè hi ha molts pocs recursos per donar a bastament amb aquesta massificació que tenim.

Llavors, és una qüestió important, el turisme de masses no només destrueix el medi ambient sinó que també...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Camargo, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... està expulsant gent, el futur...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Camargo, és una de les qüestions que hem explicat durant tota la legislatura i que jo creia que compartíem, era important allargar la temporada turística. Entre d'altres coses i la més important per a nosaltres era equilibrar el turisme a les èpoques altes, però sobretot temporades llargues significa contractes millors, significa que hi ha molts més treballadores i treballadors al sector de l'hostaleria, que cobren millor i tenen més qualitat en el seu lloc de treball; i crec que és una fita molt important, 130.000 treballadors i treballadores ja aquest mes cobren un 5% afegit al 5% de l'any passat que els augmenta un 10% i fins al 17 en el conveni signat. Crec que això és una fita que és molt important i que també hauria de valorar el seu grup parlamentari.

Que l'ITS ens serveixi per recaptar del turisme i invertir en innovació, en formació, en medi ambient amb aquesta petjada que deixa el turisme a les nostres illes i tantes i tantes coses crec que és un fet molt important i que s'ha gestionat bé durant aquesta legislatura.

La Llei de lloguer de vacances, que avui no me n'ha parlat, però que la pròpia patronal diu que s'ha reduït un 20% el lloguer de vacances que es feia de segons quina manera poc adequada a la nostra comunitat autònoma, crec que és una bona notícia per a les nostres illes.

Queda aprofundir en tot el turisme incívic, i és cert, i s'han fet algunes ordenances municipals i haurem de fer normativa autonòmica que hem de fer a la propera legislatura a l'inici i crec que d'una forma valenta i clara, com hem fet durant tota la legislatura.

Sra. Camargo, no hem oblidat, nosaltres no hem apostat per un monocultiu turístic a les nostres illes, nosaltres hem apostat per la diversificació econòmica, i els recursos públics d'aquest govern han anat sobretot a la indústria, a l'economia del coneixement, al sector agrari i allà hem impulsat també una economia diferent, una economia circular i una economia lligada al coneixement i a la innovació, que crec que també són eines de futur per a la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

L'acció de Govern a Menorca durant els anys de la legislatura dels acords pel canvi i els acords per Menorca.

Passam a la tretzena pregunta, la RGE núm. 2317/19, relativa al balanç de l'acció de Govern a Menorca durant els anys de la legislatura dels acords pel canvi i els acords per Menorca, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Sr. Martí, té vostè la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, president, bon dia, presidenta. La valoració és molt clara i molt senzilla, quina és la valoració que fa el Govern d'aquests quatre anys en relació amb el compliment dels acords pel canvi signats el 2015 i dels acords per Menorca signats el 2017, quina és la valoració que fa el Govern?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Martí. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí, per la seva pregunta que crec que també és la seva darrera intervenció durant aquesta legislatura i que no ens acompanyarà, no ho sé, a la propera; per tant, és una pèrdua també per al Parlament de les Illes Balears i també li desig la millor de les sorts i que no puguem seguir debatre de Menorca i altres coses que ens agrada tant a tots dos.

Per tant, dir-li, el Govern està satisfet amb el compliment dels acords de governabilitat que han intentat millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera; és vera que vostè em parla molt de Menorca i jo li parl molt de construir comunitat autònoma. Estam satisfets amb el compliment d'aquests acords.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Martí, té vostè la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

El nostre grup, MÉS per Menorca, també fa una valoració positiva, realment positiva, tant en el conjunt de la comunitat autònoma com en concret per a Menorca, i per a Menorca em podria referir a les inversions, convertir Verge del Toro en nou centre sociosanitari, amb la formació professional a posta per a l'hostaleria, etc. Em podria referir a la millora del finançament dels consells; la millora de l'autogovern amb el

traspàs de competències, de Promoció Turística sense cap dubte és la primera; també en relació amb el REB intern, a la insularitat, és a dir, avioneta ambulància, residència per a malalts, transport terrestre de Palma, etc.

Però també hem de dir que no ho hem pogut fer tot, no ho hem fet tot, i tenim deures, i tenim deures per a un nou acord. I jo li volia plantejar alguns d'aquest deures per al futur i que resumeixen, perquè és impossible ser exhaustiu, però que resumeixen aquesta voluntat de MÉS per Menorca d'arribar a acords, per reconèixer també que hi ha coses a fer. Una d'elles és, sense cap dubte, la Llei educativa; creiem que calia recollir, cal recollir els aspectes inclosos en el Pacte Social per l'Educació per consolidar en forma de llei, també poder dur a terme tots els compromisos en relació amb 0-3.

Un altre d'aquests deures és l'OSP Menorca-Barcelona i introduir la tarifa, els criteris de tarifa màxima per tal que els recursos públics es destinin al que realment és positiu que és abaratir els preus per als ciutadans.

Un altre dels deures, sense cap dubte, és posar en marxa les quasi 300 places de dependència de residència que s'han posat en marxa en aquesta legislatura a Menorca, quasi 300, i que són sense cap dubte molt importants.

I la darrera, i també prou important, és la Llei de reserva de biosfera, que avui sense cap dubte tendrem temps de parlar-ne, perquè possibiliti que Menorca pugui donar resposta als seus compromisos de sostenibilitat compromesos amb la UNESCO.

Amb aquests deures i amb aquests compromisos li podrem tornar a dir sense cap dubte allò que li vam dir el primer dia que li vam donar la confiança i és que serem lleials al Govern, però sobretot, sobretot, serem fidels a Menorca. I amb aquesta voluntat ens tornam a presentar.

Per tant, en aquest sentit res més. Gràcies, agrair-li la seva feina, el seu esforç i molta sort.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Sra. Presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí. Compartim perfectament, no?, jo crec que varem assumir un govern a principi de legislatura amb uns acords molts clars de millora de la qualitat de vida i és veritat que les inversions fetes a totes les Illes han estat molt importants, però, clar, fem referència específica a Menorca, que és el que vostè en aquests moments em preguntava.

És veritat que passàvem d'una situació sanitària que era un caos que hem passat a molt millor, hem començat el Verge del

Toro, l'ambulància, les millores al Mateu Orfila, l'obertura de la radioteràpia i tantes i tantes altres coses.

En Educació també s'ha millorat moltíssim i hem avançat en qüestions molt importants com el conservatori a la Sala Augusta, com les millores del Joan Ramis, com farem aviat el Cardona a Ciutadella, com l'Escola Nàutica que s'ha de desenvolupar amb el Centre Integrat de Formació Professional a Ciutadella i tantes i tantes altres coses.

El plantejament de les places residencials a Menorca creix d'una forma extraordinària, tant amb les del Quarter de Santiago com les previstes a Es Castell com les ampliacions que ja s'han fet a Ferreries o s'han fet a Sant Lluís i tantes i tantes altres coses.

Hem aconseguit el 75% de descompte, hem aconseguit millorar l'OSP amb Madrid, hem aconseguit ja que comencin les obres del nou cable elèctric, la millora del port de Fornells, la millora del port de Ciutadella i tantes i tantes altres coses.

S'harecepcionat la dessaladora de Ciutadella, hem arreglat els fangs de Ferreries i tantes altres coses.

Hem invertit en Reserva de Biosfera, per primera vegada en tota la democràcia; el Pla d'indústria té un pes molt específic a l'illa de Menorca, crec que és molt important per a la reindustrialització a l'illa de Menorca; el Centre Bit d'Alaior ha estat una realitat gràcies a la voluntat política d'aquest govern i que ens han donat suport; la potencialitat dels consells insulars de totes les Illes ha estat una realitat amb la millora de les transferències, amb la millora de finançament i, efectivament, Sr. Martí, ens queden moltes coses a treballar i estic convençuda que les treballarem junts, igual que hem fet durant aquesta legislatura, fidels i lleials als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II.14) Pregunta RGE núm. 2320/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa als projectes inacabats d'aquesta legislatura.

Passam a la catorzena pregunta, la RGE núm. 2320/19, relativa als projectes inacabats d'aquesta legislatura, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Sr. Font, té vostè la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Tenc la sensació com si el món s'acabàs i jo crec que tots els que som aquí no som els millors i, en tot cas, es pot millorar, i ara en tot cas tendran la veu els ciutadans; de vegades els egos personals fan pensar que som capaços de tocar amb un dit al cel, i mai no moren batles ni batllesses ni diputats ni diputades.

Dit això, Sra. Presidenta, la nostra pregunta és clara: quins projectes dels que vostè va anunciar en aquell debat d'investidura creu que li han quedat sense poder tirar endavant?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. Ja que a vostè li agraden molt els símils jo li explicaré els que jo veig, no? A aquesta comunitat autònoma anem a assimilar-la com a un gran transatlàntic, un petit país, quatre illes enmig de la Mediterrània, nosaltres el varem començar a conduir i aquest transatlàntic anava amb un rumb equivocat, anava a encastar-se contra un iceberg, per què? Perquè s'havia decidit que sobrava grassa i que s'havia d'empobrir l'administració pública, perquè s'havia decidit que s'havia de retallar tot, s'havia de retallar salut, s'havia de retallar educació, s'havien de retallar serveis socials, s'havien de retallar serveis públics perquè els joves aturats i les dones aturades eren absolutament menyspreades pels que governaven, hi havia una manca de suport extraordinària a la petita i mitjana empresa, amb un suport molt específic a les grans superfícies, hi havia un empobriment de la població i un augment de les desigualtats.

I jo què crec, Sr. Font, que ha fet aquest Govern, amb el suport parlamentari que ha tengut i amb el suport ciutadà que ha tengut? Girar aquest transatlàntic i estam en el rumb directe, estam en el rumb de la millora de la igualtat entre homes i dones, de la millora d'igualtat entre els ciutadans i ciutadanes, amb una millor economia, amb més drets i amb més serveis públics.

I efectivament, queden coses per fer, en queden de coses per fer i algunes han quedat pel camí, entre elles per exemple, no hem aconseguit el sistema de finançament autonòmic, que era una necessitat en aquesta legislatura i entre d'altres l'administració l'hem feta més robusta, però encara segueix sent poc àgil i a això també hi haurem de destinar els nostres esforços a la propera legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font té vostè la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies. Nosaltres des d'El Pi no criticam en cap moment la seva feina i la seva il·lusió per treure les coses, però hi ha unes realitats, és a dir, està clar que la renda social garantida, la Llei LGTBI, la Facultat de Medicina, la Llei de normalització lingüística, la Llei d'igualtat, la Llei de fosses, són lleis que aquest partit i altres han aprovat, i això són realitats del canvi real que hi ha hagut.

Però vostè no em podrà negar que a Menorca no hi ha pla de contingència a elèctrica si hi pega un cap de fibló avui, i a Eivissa no hi ha hagut política d'habitatge. O sigui, tenim problemes molt grossos, aquí també en tenim, però a Eivissa molt més grossos.

No em podran negar que no hem arribat a la mitjana en inversió en investigació de l'Estat, no del País Basc, de Madrid, o Catalunya. No em podran negar que una de les coses que va fer pujar MÉS com l'escuma, que va ser el pacte educatiu, no l'hem aprovat. No em podrà negar que en el transport públic haguem estat capaços de començar dia 1 de gener amb els nous autobusos, o que haguem arribat en tren a algun lloc, a part de què l'haguem electrificat. O no em podrà negar que haguem regulat els cotxes de lloguer, que aquí s'ha aprovat. O no em podrà negar que s'hagi regulat el tot inclòs que vostè va dir que el regularia, quatre vegades. O no em podrà negar que el nou model d'IB3 ràdio i televisió s'hagi aprovat, o no em podrà negar que haguem lluitat, ni amb un govern ni amb un altre, ni amb una delegada del Govern o un altre amb els ocupes que hi ha a les Illes Balears, a les cases de propietaris. O no em podrà negar que tampoc amb la Delegació del Govern, ni amb uns ni amb uns altres, haguem actuat contra la venda ambulant que tant li agrada a Podemos, il·legal, que puguin estar al carrer, no m'ho podrà negar.

És vera la primera part que li he dit i nosaltres hi hem votat a favor, però aquestes coses també eren imprescindibles i havíem dit que les faríem, *oyo!*, havíem aprovat que les faríem, amb propostes de resolució de debats de l'estat de la comunitat autònoma.

Presidenta, queda molta feina per fer, els ciutadans diran qui l'haurà de dur endavant. Moltes gràcies i molta sort.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Doncs té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Font, jo no li he dit que estigui tot fet, jo li he dit que el transatlàntic anava amb un rumb que era equivocat i que l'hem girat i que ara anam en

un bon camí, això li he dit. I li he dit que s'han fet moltes coses durant aquesta legislatura i vostè em diu: no es pot negar que hi ha coses que s'han votat en aquest Parlament que són molt bones, Llei d'igualtat, Llei LGTBI, pacte contra la violència masclista, la Llei de fosses, la Llei de memòria democràtica i tantes i tantes altres. Ara, no em podrà negar que veníem d'un desert de política d'habitatge públic i ara es fa política d'habitatge públic, a Eivissa hi ha quatre promocions en marxa, Sr. Font, i això no passava abans que nosaltres arribàssim.

No em podrà negar que abans hi havia un desgavell dins l'educació a les nostres illes i ara hi ha 1.000 milions d'euros dedicats a l'educació pública, pau social a les escoles, 1.000 professors contractats més i unes oposicions en ple funcionament.

No em podrà negar tampoc, Sr. Font, que hi ha un règim especial per a les Illes Balears, aprovat pel Congrés dels Diputats i això també és una realitat a les nostres illes.

No em podrà negar que IB3 hagi millorat substancialment respecte de la passada legislatura, on vostè, Sr. Font, estava vetat, igual que jo mateixa, i això ara ja no passa i és un avanç democràtic molt important a la nostra comunitat autònoma.

No em podrà negar que s'han aprovat lleis que pensen en el present i en el futur, com la de canvi climàtic, com tantes i tantes altres.

Anam pel rumb, anam pel bon camí, hem girat el que anava cap a la involució per anar cap al progrés. I estic segura que vostè i el seu grup ho veuran molt clar a la propera legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II.15) Pregunta RGE núm. 2332/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la defensa dels interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Doncs passam a la quinzena pregunta, la RGE núm. 2332/19, relativa a la defensa dels interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá del Grup Parlamentari Popular. Sr. Company té vostè la paraula.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, és hora de fer balanç de la seva gestió, d'una legislatura que ha comptat amb 4.000 milions d'euros més que la legislatura anterior i això ho condiciona tot, Sra. Armengol, una legislatura que creiem nosaltres que no ha estat a l'alçada de les

circumstàncies. Jo esper que avui em contesti realment i faci de presidenta del Govern, ho desig de veres, Sra. Armengol, i no que em faci de presidenta de l'oposició, que és el que ha estat fent durant quatre anys.

Per tant, jo li vull demanar a veure si considera que realment vostè ha estat a l'alçada de la defensa dels interessos de tots els ciutadans de les Illes Balears?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Doncs té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Company. Em diu que avui toca fer balanç de legislatura, en dos minuts i mig és una mica complicat, tocarà fer-lo als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma dia 26 de maig i crec que tendran molt clar qui realment defensa els interessos de tots els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, i li puc dir que aquest Govern ha estat a l'alçada de les circumstàncies, a qui vull agrair la feina feta durant aquests quatre anys intensos en defensar la millora de la qualitat de vida de tots i de totes.

I sí, hem tirat endavant, hem millorat la qualitat de vida de la gent i queden moltíssimes coses per fer, també li ho reconec.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Company té vostè la paraula.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies. Sra. Armengol, efectivament, el que s'ha recuperat sap què ha estat? Els doblers, el pressupost i vostè ha rebut el pressupost més gran de tota la història d'aquesta comunitat autònoma i amb això es poden recuperar moltíssimes coses, no ens va passar nosaltres perquè vostè ens va entregar el Govern en fallida l'any 2011.

Però vostè ha suspès al capdavant d'aquest tercer pacte d'esquerres i ha suspès en el fons i en les formes. Això ha estat un vodevil, enfrontaments entre vostès, el vodevil del canvi de president del Parlament, el canvi esperpèntic de la Vicepresidència, vostè em parlava la setmana passada de comandar a ca meva, ja sap el que li va fer la vicepresidenta, va dir: jo som la vicepresidenta, i punt.

Però bé, parlem de les coses, Sra. Armengol, ja n'hi he parlat molt abans. Escolti, en habitatge, vostè diu que no fèrem

política, sí varem pagar 40 milions d'euros que vostè em va deixar pendents de pagament i vostè no ha fet ni un sol habitatge de protecció oficial en un tema gravíssim, sí que ha fet, ha posat primeres pedres a solars allà on no té ni tan sols llicència municipal.

Si parlem de sanitat, jo crec que Son Dureta és l'exemple de la seva gestió. Vostè a Son Dureta l'ha deixat així tal qual, caurà tot sol, no importa que el tomin. Vostès esperen que passin les coses i quan esperen, les coses van malament, i això ha passat amb l'economia, que a vostès els varem deixar una inèrcia d'un creixement de més d'un 4% i ara estam en menys d'un 2%, com li ha recordat la Presidenta de CAEB.

Isi parlem de turisme, escolti, jo crec que de turisme està claríssim, el Govern més antiturístic de tots els que hi ha hagut en tota la democràcia està assegut devora vostè, vostè el representa amb la seva vicepresidenta. De mobilitat, se li cremen els trens, se li cremen els autobusos, li peguen a la paret. Un caos circulatori per entrar a Palma, Sra. Armengol, massa coses sense arreglar.

I escolti, jo abans d'acabar sí que li vull dir una cosa, crec que, malgrat que ha estat un govern de propaganda, de *postureo*, etc., jo el que vull és donar una salutació a tots els diputats, efectivament, siguin allà on siguin desitjar-los sort i ventura, i a vostè dir-li, Sra. Armengol, que aquest vaixell que du vostè m'ha recordat al Titànic i vostè la del violí, alerta perquè es pot enfonsar, està molt a prop.

Gràcies i de bon rotllo, Sra. Armengol!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. No ho haurà entès, el que anava contra l'iceberg era el Govern del Sr. Bauzá, en el qual vostè hi participava molt activament, Sr. Company,...

(Alguns aplaudiments)

... ha girat i ara anam pel bon camí. I que anam pel bon camí ho diu el creixement econòmic, el número de turistes arribats en temporada baixa ha augmentat quasi un 16%, s'han creat 70.000 llocs de feina en aquesta comunitat autònoma durant la nostra legislatura, Sr. Company. El negoci del sector serveis quan vostès varen deixar el Govern arribava al 3%, ara s'ha més que duplicat durant aquesta legislatura.

Pertant, les coses van millor i hem aconseguit redistribuir riquesa i hem aconseguit que el salari a nivell balear estigui per damunt de l'espanyol i hem aconseguit apujades de convenis importants, hem aconseguit lluitar contra la

precarietat laboral. I em dirà, n'hi ha prou? No, encara no n'hi ha prou, no és suficient, però hem defensat els interessos de tots i de totes els ciutadans de les Illes Balears.

I li diré una cosa Sr. Company, a veure si ho compartim, com creu vostè que es defensen els interessos de tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma: acomiadant 2.000 professors, mestres, metges i infermeres i personal de l'IBANAT i que ens costà 10 milions d'euros als ciutadans o contractant 2.000 professors, mestres, infermeres, serveis generals i fent les millors oposicions de tota la història d'aquesta comunitat autònoma? Com es defensen tots els ciutadans, aturant la Llei de dependència, com feren vostès, o augmentant-la un 54% com hem fet nosaltres? Com es defensen a tots els ciutadans i ciutadanes, Sr. Company, aturant i tancant els centre de dia que hi havia ja preparats a la nostra comunitat autònoma o ampliant els centres residencials a la nostra comunitat autònoma? Com es defensen els interessos dels ciutadans, Sr. Company, aturant Son Dureta o fent un projecte per a Son Dureta, per a Verge del Toro i per a Can Misses que ja estan en marxa tots tres? Sr. Company, com es defensen els interessos dels ciutadans en èpoques de crisi ni un euro per a política d'habitatge pública o tirant endavant 511 habitatges de promoció pública ja en marxa en aquesta comunitat autònoma? Com es defensen els interessos dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma millorant els serveis públics o no, invertint en mobilitat o no, invertint en lleis de present i de futur o no, Sr. Company?

És evident, el saldo per a vostè és molt negatiu, la comparació li guanya per tots els costats, vostè, Sr. Company, no té projecte, no sap com va, no sap on va; el vodevil de Madrid veig que l'ha deixat molt tocat.

De bon rotllo, li convé estar quatre anys més a l'oposició. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

III. Interpel·lació RGE núm. 1874/19, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a col·laboració publicoprivada de la sanitat pública de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia d'avui que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1874/19, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la col·laboració publicoprivada de la sanitat pública a les Illes Balears.

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, president. Bon dia senyories, la meua darrera intervenció en aquest faristol. Bé, Sra. Consellera, per començar vull donar les gràcies...

(Remor de veus i pausa de la intervinent)

Gràcies. Com deia, bon dia. Sra. Consellera, per començar vull donar les gràcies a tota la comunitat sanitària de les Illes que la legislatura passada varen resistir com a herois i en aquesta han treballat de valent per revertir totes les retallades. Gràcies a tots i a totes les sanitàries, als acords pel canvi i a la seva conselleria.

Durant aquesta legislatura són molts els avanços que s'han fet en matèria d'infraestructures i inversions; pel que fa a la recuperació dels drets dels ciutadans i ampliació de prestacions; en relació amb la salut mental, i pel que fa a les condicions dels treballadors. Moltes gràcies.

Des de Podem estam molt agraïts perquè s'han assolit molts dels acords pel canvi, però, tot i així trobam qüestions que no s'han abordat i que per a nosaltres són prioritàries. En principi, la col·laboració és un element positiu en tots els àmbits de la vida, en les relacions entre les persones i també entre les institucions o les empreses, sempre i quan persegueixin una mateixa finalitat, i en el cas de la sanitat el benefici de la salut de la ciutadania.

Sí, en principi tot el que sona a col·laboració sembla que és una cosa positiva, però aquesta terminologia que sembla innocent pot amagar una realitat indecent. En moltes ocasions sobre el terme "col·laboració publicoprivada" en el camp de l'atenció sanitària hi ha interessos contraposats. L'objectiu de la sanitat privada, cada vegada més dirigida pels grans financers, és obtenir els majors rendiments econòmics; el de la sanitat pública és oferir uns serveis assistencials de qualitat a la població. En moments determinats o puntuals pot ser d'interès establir col·laboracions entre els dos sectors, però el que no és de rebut és que la fórmula que la sanitat privada fonamenti el seu negoci a costa dels diners públics, que s'aprofite i parasite els recursos públics per ser un negoci que serveixi per a les portes giratòries dels gestors i que controli progressivament la gestió d'àrees importants de la sanitat pública, doncs, no ens agrada tant. Concloent, rere del terme de col·laboració publicoprivada es troba, en la major part de les ocasions, la privatització de la sanitat pública.

La col·laboració publicoprivada es planteja, a més de amb concerts i concessions, també en l'àrea de medicaments, per exemple, a les actuals propostes de models de preu dels medicaments basats en els pagaments per resultats defensats com a adequats per administració i laboratoris en què s'assumeix un risc compartit, quan el que es fa és camuflar els preus abusius de la indústria.

La diferència entre els preus de fabricació i d'investigació dels medicaments i el preu de venda al sistema públic són escandalosos i posen en qüestió la sostenibilitat del Sistema

Nacional de Salut, sobretot en medicaments hospitalaris com és el càncer, hepatitis, malalties rares, etc., que no són finançats per la sanitat privada; els preus dels medicaments que permeten a la indústria uns beneficis econòmics extraordinaris dedicats a les activitats promocionals i a assumir una suposada docència dels professionals sanitaris dels serveis públics i la defensa farmacèutica, que no para de créixer en detriment de les àrees d'inversió i assistencials del Servei de Salut.

Podeu explicar, per tant, per què a la seva conselleria s'ha seguit una política que no ha frenat l'augment de farmàcia situant-nos al capdavant d'Espanya en l'augment percentual en aquest capítol pressupostari? Simplement, per donar una dada, la despesa prevista en medicaments el 2019 ja supera el capítol anual total d'inversions sanitàries del mateix any.

El Servei de Salut va signar, el setembre de 2018, l'adhesió del manifest *No es sano* i un conveni amb les organitzacions professionals i ciutadanes que donen suport a tot l'Estat a la iniciativa a favor de transparència, bon govern i rendició de comptes, a la negociació dels preus dels medicaments, a l'avaluació independent i rigorosa del lloc del medicament a la terapèutica i a potenciar els nous models d'innovació en camp del medicament allunyades de conflictes d'interès. És per això que li preguntem, podeu explicar quines mesures concretes i quina difusió s'ha fet respecte de la iniciativa *No es sano* dins el nostre Servei de Salut? Perquè, Sra. Patricia Gómez, la veritat és que Balears és una de les comunitats autònomes amb un major nivell de privatització de la sanitat, estam en un tercer lloc, i al mateix temps una de les que menys despesa dedica a la sanitat pública.

Aquesta despesa sanitària pública que finança assistència sanitària realitzada en centres privats s'ha multiplicat entre 2008 i 2019 per 2,9; podeu explicar per què s'ha incomplert un dels punts importants dels acords de governabilitat pel que fa a la reducció de concerts sanitaris amb el sector privat? Podeu explicar quines són les causes que el pressupost de concerts hagi seguit augmentant en aquesta legislatura?

L'augment progressiu al llarg dels anys i de les diferents administracions que han gestionat els recursos sanitaris públics ens han conduït al fet que a l'actualitat Balears es trobi entre les comunitats autònomes amb un major percentatge de despesa sanitària, com li he dit.

El cas més destacable ha estat el de l'externalització a centres privats d'hemodiàlisi, i en aquest tema és desatenen drets bàsics. L'opció d'enviar un malalt del Sistema Nacional de Salut a un centre privat s'ha de fonamentar en la insuficiència de mitjans del servei públic i en la lliure acceptació del malalt. L'informe de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears ja va destacar a l'informe de 2012, sobre la despesa sanitària amb mitjans aliens al Servei de Salut de les Illes Balears, que aquest no acreditava la insuficiència dels mitjans propis per justificar l'externalització d'hemodiàlisi crònica.

Per tant, pensa la conselleria, o la consellera en aquest cas, que aprofita tots els recursos que té disponibles la sanitat pública per atendre aquests pacients? Podeu explicar si està justificada aquesta externalització? Però és que en el cas que es donés la insuficiència de mitjans seria inexcusable no corregir-la per donar compliment als drets dels malalts i a rebre atenció en un centre públic.

L'actuació de la conselleria en aquest tema ha estat la contrària, l'externalització és per tant una decisió política no fonamentada ni s'acompanya d'una insuficient assignació de recursos als centres públics per atendre l'augment de la demanda assistencial per a l'atenció dels malalts renals. Sens dubte va contra la lògica que exposam al gran concurs que aquesta conselleria va desenvolupar l'any 2016 en contra de les postures ciutadanes i amb una potent mobilització en protesta dels malalts renals.

Un altre cas d'externalització són els 353 milions d'euros en convenis signats recentment amb Sant Joan de Déu, és una externalització a una entitat privada, molt bé, sense ànim de lucre teòricament, però... perquè s'escapen de la gestió pública directa un munt impressionant de recursos, com justifica que l'atenció a la cronicitat no es pugui finançar, fer i gestionar directament i que es derivin a una entitat privada? No ho sé, podeu explicar l'incomprensible compromís amb l'empresa de Sant Joan de Déu del pagament de 365 milions en els propers deu anys?

Un exemple paradigmàtic de la deriva cap a la concertació privada de la nostra sanitat és també la concessió al mateix grup empresarial privat de la gestió de la radioteràpia d'Eivissa i Menorca, en aquestes dues illes la forma de col·laboració amb les clíniques privades adopta la fórmula de pagament per cartilla sanitària i no per servei realitzat. És a dir, l'administració pública pagarà una quantitat fixa independentment dels tractaments que es realitzin.

No és difícil coincidir que en acords com aquests són més que necessaris estrictes mecanismes de control, un mateix cas passa amb el model concessional dels hospitals, Can Misses i Son Espases, els quals han derivat en un cúmul de situacions indesitjables... aquest tipus de model.

El Tribunal de Comptes Europeu ja ho va dir en el seu últim informe de fiscalització on es posa en entredit la utilització de la col·laboració publicoprivada com a una via d'optimització de recursos sota demolidores crítiques que apunten a sobrecosts, insuficiències generalitzades, despeses ineficaces i manca de transparència i retards, d'entrada perquè no hi ha un estudi sobre els seus avantatges per a cada projecte, en segon lloc no tenim un entramat institucional adequat per a l'execució dels contractes publicoprivats, ja tenim l'exemple del que ens han costat els pàrquings; no integren prou les millores tecnològiques durant la seva vida i el Tribunal de Comptes Europeu denuncia els sobrecosts, manifestats essencialment en els modificats i el que és pitjor: aquests sobrecosts dels projectes solen ser assumits pel sector públic.

En conclusió, Espanya s'ha hagut de fer especialista en el rescat d'aquestes col·laboracions. Podeu explicar la concessió del servei de radioteràpia d'Eivissa a un centre privat? Podeu explicar si continua havent-hi dos sistemes paral·lels per a la recollida d'incidències de les concessionàries de l'hospital per evitar d'aquesta manera que hi hagi un vertader seguiment de les incidències? Després continuaré.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la representant del Govern, la consellera de Salut Sra. Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patrícia Juana Gómez i Picard):

Moltes gràcies, president, bon dia a tothom, una vegada més. El gir en polítiques socials en aquesta legislatura ha estat molt notable, jo diria que de 180 graus, un govern que ha apostat per la sanitat pública com a inversió i amb el pressupost, les mesures i les polítiques desenvolupades... - gràcies- queda palès.

Des del primer dia hem potenciat el nostre sistema sanitari públic i l'hem posat al centre i al servei de les persones sense excloure ningú.

En relació amb el tema de la concertació, per ser ràpida en la resposta li diré que s'ha reduït la concertació privada, s'ha reduït. Potenciam, com ha dit, el mateix sistema públic, la centralització del servei, la millora de l'eficiència en la despesa, així com la finalització de determinats contractes... de determinats concerts per exemple el de Kovacs.

La concertació privada ha disminuït en quasi 2,5 milions d'euros. És cert, s'ha incrementat l'activitat amb Sant Joan de Déu i amb Creu Roja, no tenen ànim de lucre, no és que ho suposem, no en tenen, i són part de la xarxa pública a través d'un conveni singular que va aprovar també aquest parlament.

És necessari, Sra. Diputada, els mitjans propis són els que són, els tenim al cent per cent sempre i necessitam d'aquesta col·laboració amb Sant Joan de Déu i Creu Roja.

Tenim, gràcies a aquest govern i a aquest parlament, nous elements que han apoderat el nostre sistema sanitari com per exemple la creació de GESAIB. La despesa externalitzada en transport sanitari s'ha reduït en 12 milions, 12,5 milions d'euros, que ja no són externs, ja són propis i no són tants.

Hem potenciat la sanitat pública com no s'havia fet mai, 447 milions de pressupost més que en 2015, i això significa

increment d'activitat també. Hem fet, i crida l'atenció, una dada que m'ha cridat l'atenció, 80.000 consultes hospitalàries més que en 2015, 80.000.

Tenim 25.000 persones més també a les Illes i també més turistes que ens visiten. Per tant, és cert, tenim més inversió, més professionals, més activitat, més població, s'ha de fer front a tot això. S'han operat 2.100 persones més que al 2015 també.

Dins atenció primària el 2018 es varen fer 156.000 consultes més de metge de família que el 2015 i quasi 300.000 consultes més d'infermeria que fa quatre anys. L'increment de l'activitat amb els hospitals sense ànim de lucre són per això imprescindibles.

Com deia, hem internalitzat el transport urgent amb la creació de GESAI, una decisió valenta, única a Espanya en aquesta legislatura i també aplaudida pels professionals que hi fan feina. S'ha estalviat amb la central de compres que està en marxa, que compra de forma centralitzada i recollim estalvis de 15 milions d'euros en els darrers tres anys, 15 milions d'estalvi, imagini's, hi ha centres de salut que ens costen manco o l'Hospital de Felanitx, perquè es facin una idea, són 9 milions d'euros i ara que dic Hospital de Felanitx, apostam també per un model de gestió pública tant a Felanitx com a Son Dureta com a Can Misses o com a Verge del Toro a Menorca.

En relació amb la diàlisi i l'hemodiàlisi, fa trenta anys que hi ha concert amb la privada, amb les empreses privades perquè el nombre de pacients que es dialitzen augmenta, un indicador d'eficiència és que molts dels pacients que debuten amb una insuficiència renal crònica van a diàlisi peritoneal.

Això és un bon indicador, perquè no necessitam la màquina d'hemodiàlisi, ho fan ells a casa seva, però així i tot hi ha hagut aquest concert perquè també vénen persones de la península, d'altres centres que s'han de dialitzar i els hospitals tenen una planta d'aigua d'osmosis que és la que és i que es va dissenyar per un nombre determinat de pacients i per tant, fora d'aquest nombre de màquines no es poden ampliar els hospitals... home, no es poden ampliar, s'hauria de fer un centre privat, un centre a part de l'hospital, no?, que tampoc no ens sembla el més eficient. En qualsevol cas els pacients estan contents.

La diàlisi s'ha reduït en 800.000 euros, del 2015 al 2018, ara hem gastat 800.000 euros manco.

A Son Espases hem recuperat els treballadors estatutaris que formaven part de la... que feien feina per la concessionària i es varen traspasar.

Hem rescatat serveis com la neteja de Son Llàtzer.

La inversió en salut i en tecnologia també suposa reducció de concerts. Per exemple, la posada en marxa de la ressonància magnètica de l'Hospital de Manacor, abans es concertaven amb una clínica privada del nord de l'illa gran part de les ressonàncies i suposa 300.000 euros d'estalvi anual.

Els medicaments curen, Sra. Diputada, els medicaments curen, jo ja vaig dir en aquest parlament que no serà des d'aquesta conselleria que es negui un medicament prescrit per un metge, això no ho farem mai, i és cert que els preus... l'actual ministeri està treballant moltíssim perquè el procés sigui més transparent. Ara formam part de la Comissió de Preus, la nostra comunitat autònoma com a observadora, però hi ha propostes del ministeri que es pugui participar molt més, per això, per conèixer-ho molt millor. No hem d'oblidar, però, això que li dic perquè és vera que es demonitzen les empreses farmacèutiques i els medicaments i hem de recordar que els medicaments curen.

També és cert que en el seu moment el manifest *No es sano*, el Servei de Salut de les Illes Balears va ser l'únic servei de salut que el va firmar, ara no sé en aquest moment si n'hi ha més.

Afortunadament avui les retallades són quelcom més que un passat remot, part d'una història fosca on encara veiem algunes escenes de casos de corrupció que desfilen pels jutjats, però llevat d'això hem d'estar contents i satisfets perquè hem fet una bona gestió, tenim molta cura de'n què invertim cada euro públic.

Els ciutadans de les Balears han tornat confiar en el seu sistema sanitari, un dels millors del món el d'Espanya, i el puntuen avui d'acord amb el baròmetre sanitari amb la nota més alta de la història d'aquesta comunitat i ha remuntat la mala qualificació durant el Govern del Partit Popular.

Tenim avui més serveis dins el sistema sanitari públic que hem posat en marxa en aquesta legislatura, abans també li vull dir que érem a la cua de la despesa sanitària, però ja no som a la cua, som a la mitjana.

A Palma, Inca, Manacor i Menorca es fan avui reconstruccions mamàries immediates postmastectomia radical; a Eivissa estan a punt de començar. A Menorca hi ha nous serveis de cirurgia pediàtrica, oftalmologia, cardiologia, consulta d'infermeria oncològica, biòpsia de gangli sentinella. A Eivissa també, microcirurgia de glaucoma, cirurgia vascular, cirurgies làser a otorinolaringologia, també biòpsia del gangli sentinella, la radioteràpia. Són contractes que ens varem trobar signats que no es poden resoldre, un contracte és un contracte, és que d'això qualsevol jurista ens ho explica així, no es pot rescindir un contracte si no hi ha un motiu justificat per fer-ho.

En qualsevol cas, el que sí hem treballat és que aquests serveis que estan externalitzats formin part també de l'estructura de l'hospital, del comitè de tumors, amb una molt bona coordinació amb els professionals de tal forma que els pacients no noten la diferència perquè les radioteràpies estan ubicades dins els hospitals públics.

A Formentera, com deia a la pregunta, s'ha ampliat moltíssim el nombre de metges que es desplacen a digestiu, reumatologia, urologia, endocrinologia, rehabilitació, oncologia, neurologia i el TAC; amb molta més coordinació

amb els tres nivells assistencials. També s'ha augmentat la tecnologia d'atenció primària.

Tenim més mitjans i recursos en aquest moment amb la posada en marxa del 061 Salut Respon, l'ambulància de Campos i la de Santa Eulària, amb les 118 noves ambulàncies de transport sanitari, ampliant el PADI, amb el nou tractament ortopèdic i ortodòntic dels infants amb fissura palatina, pensi que això sí que era una despesa privada que havíem de fer perquè no estava cobert pel sistema sanitari públic.

Noves consultes d'optometria situades en Es Mercadal, per exemple, a Menorca; noves residències de pacients dins Son Espases ha facilitat també els desplaçaments; la posada en marxa de l'Observatori del Suïcidi, el programa de pacient actiu, les oficines de voluntats anticipades, la interoperabilitat del sistema de la recepta electrònica, etc.

Tot això amb molts més drets tant per als professionals com per als usuaris, recuperant el Defensor de l'Usuari i el Decret de garantia de demora. També amb una major sensibilitat, un reflex de la nostra societat, som solidaris i no excloem ningú. S'ha recuperat la targeta..., la sanitat universal. Li puc donar molts més exemples fins a exhaurir el meu temps que demostrin que ens preocupen les persones, que les escoltem i que les tenim en compte per gestionar de forma diferent.

Tenen prou arguments i evidències per veure que el sistema sanitari ha sortit reforçat aquesta legislatura i que necessitem quatre anys més per consolidar els canvis i desenvolupar tots els projectes i estratègies que estan en marxa, que denoten l'excel·lència dels professionals i el potencial que té a l'àmbit de la salut.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Correspon ara la rèplica del grup autor de la interpel·lació, té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, president. Bé, Sra. Consellera, com li he dit al començament, estam agraïts de com han anat moltes de les coses que s'han fet a la conselleria, però hi ha altres coses que volem destacar.

Respecte de l'hemodiàlisi el manteniment està externalitzat, l'hemodiàlisi a Son Espases està externalitzada; s'ha reduït el nombre de pacients atesos, queden vacants llits; bé, ja posats, s'ha reduït el cost del manteniment de Son Espases ja que no estan sent atesos tots els pacients que podrien estar sent atesos dins aquestes instal·lacions.

Respecte dels medicaments, el moviment *No es sano* és un moviment a nivell estatal perquè aquesta problemàtica del preu dels medicaments està generalitzat a tot l'Estat i que l'integren professionals, les propostes que fan són viables i

nosaltres pensam que a soles és falta de voluntat si no s'apliquen totes elles.

A mi m'agradaria també parlar d'un altre mecanisme de privatització, que són els mateixos plans de resposta a les llistes d'espera. Fa dos anys va començar un pla de xoc contra les llistes d'espera que va costar uns 14 milions, o això és el que varen dir que costaria, uns 14 milions d'euros, i l'objectiu principal era reduir a zero el nombre de persones que esperen més de sis mesos per a una intervenció quirúrgica o més de dos mesos per a una consulta; han passat dos anys i el mateix nombre de persones esperant una intervenció quirúrgica. És cert que s'ha aconseguit disminuir la demora mitjana, però no s'ha aconseguit disminuir el nombre total de persones a la llista d'espera.

Sempre hem manifestat que les mal anomenades peonades de professionals per solucionar les llistes d'espera és una mesura plena de perversions i sense cap garantia d'èxit, com ha quedat una altra vegada demostrat.

Per empitjorar les coses, i arribats a final de legislatura, es decideix establir un nou decret de garantia de demores màximes per a llistes d'espera per a intervencions quirúrgiques, per a proves diagnòstiques i per a consultes amb especialistes, tal com recullen els acords de governabilitat, cert, però amb la condició d'establir mecanismes dins del sistema sanitari públic per a aquells casos on no es compleixi i publicant les llistes d'espera.

És per això que demanem, per què no s'ha dedicat el nombre..., un augment de pressupost en concerts a potenciar la dedicació exclusiva dels professionals del sector públic i a crear i disposar de recursos propis per millorar la cartera de serveis i la seva eficiència? Per què no publiquen mensualment llistes d'espera per a primeres visites, revisions, proves diagnòstiques, intervencions quirúrgiques de totes les institucions hospitalàries públiques desglossant per especialitat, hospital, servei i procediment, tal com vàrem demanar des d'un principi?

Aquesta mesura no suposa altra cosa que transferir l'activitat que hauria de realitzar-se a la sanitat pública a la sanitat privada, la qual cosa condueix a un continu conflicte d'interessos tant per part dels gestors que alternen la gestió pública amb la privada com els professionals que treballen en la sanitat pública al mateix temps que mantenen grans interessos en la sanitat privada. Crèiem que per aconseguir una gestió més eficaç de les llistes d'espera ha de promulgar-se una normativa sobre incompatibilitats, que ja vàrem comentar, que impossibiliti l'activitat de gestió d'un hospital públic amb l'activitat a un hospital privat. Cal evitar que els professionals de la sanitat pública concorrin en conflictes d'interessos gestionant un servei que genera llistes d'espera que seran resoltes per altres serveis dels quals també reben per la mateixa activitat.

Expliqui per què no potencia una política de dedicació exclusiva als professionals del sistema sanitari? Per què no aplica una llei d'incompatibilitats als responsables clínics com

el cas del recent nomenat cap de Servei de Nefrologia en plena operació de privatització del sector de hemodiàlisi? En definitiva, expliqui per què tots els antecedents existents d'augment de cost/eficàcia la seva conselleria ha seguit apostant per una política d'augment de costos quan per tots és sabut que això a soles genera un augment de la despesa.

Exigim, simplement exigim als nostres gestors sanitaris que desenvolupin polítiques basades en la defensa del dret de la salut com a principi d'equitat a la població i a no seguir avançant en la privatització, cal revertir la situació en la línia de mesures com les que es prenen a altres comunitats autònomes; consideram que l'anomenada col·laboració públicoprivada ens condueix a un futur on el públic serà sinònim d'activitat no rendible per al sector privat, amb la consegüent pèrdua d'eficàcia del nostre excel·lent sistema públic de salut a favor d'altres opcions, de les quals es coneixen els seus negatius resultats sobre la salut de la població i sobre l'augment de despesa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Contrarèplica del Govern, té la paraula la consellera Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Totalment defensora de la sanitat pública, com vostè, Sra. Maicas, la diferència és que vostè probablement la defensa des de fa quatre anys i jo des de fa trenta.

Crec que podem dir que hem complert la paraula donada, això és molt important en política per recuperar la credibilitat; valorar que aquest govern del canvi es va construir en base a uns acords, uns compromisos clars, públics i que procedien dels diferents programes electorals dels partits d'esquerra.

En matèria de salut la satisfacció ha de ser elevada, estam en un 95% del grau d'assoliment, això significa que 18 dels 19 punts acordats ja s'han aconseguit i han estat el camí que ens han dut a fer possible que avui el nostre sistema sanitari sigui més universal, més equitatiu, més accessible i més proper a les persones que quan arribàrem fa ara gairebé quatre anys.

De manera molt ràpida vull repassar aquests acords. Hem recuperat les targetes... la sanitat universal; s'ha eliminat la taxa d'emissió i garantim l'atenció sanitària amb normalitat; hem recuperat el paper central d'Atenció Primària; hem reobert els centres de salut els horabaixes; hem abordat l'atenció a la cronicitat; hem incrementat en 447 milions d'euros el pressupost de Salut per donar resposta a les necessitats de la població; hem auditat i vigilat el compliment correcte dels contractes de concessió dels hospitals; hem fomentat i guanyat transparència del sistema. Ara li faré aquí

una referència: les llistes d'espera es publiquen cada dia, estan publicades a la pàgina web de l'ib-salut, hi pot entrar i les veurà per hospital i per serveis; és que em sorprèn que em digui que quan les publicarem; estan publicades i es publiquen dia a dia, cada dia trobarà vostè aquestes dades.

Hem assegurat el trasllat urgent de pacients entre illes i a la península les 24 hores; hem fomentat la participació dels professionals per abaixar les llistes d'espera, aquests 14 milions a què vostè fa referència han estat per contractar més professionals i fer més activitats, ja li ho he dit, 80.000 consultes més que el 2015, i 2.100 operacions més. Allò important no és quantes persones hi ha a les llistes d'espera, n'hi haurà cada vegada més, sempre n'hi haurà més, i això és molt important que ho entenguem tots, perquè operam molt més en aquests moments i la cronicitat du que les tècniques quirúrgiques..., bé, les tècniques quirúrgiques evolucionen i les persones viuen més anys; per tant s'operen més persones i cada vegada hi haurà més persones en llista d'espera, és normal, i passarà i continuarà passant; l'important és que això es pugui resoldre amb un temps, amb uns compromisos.

Li he de dir que del decret de garantia de demora només dues persones han demanat ser operades a la privada; la resta que ha demanat una solució, se cerca dins el sistema sanitari públic i així se'ls ha donat, i, ja li dic, des de l'1 de gener només dues persones han demanat aquesta opció. Per tant crec que anam per bon camí.

Hem garantit la residència als malalts i familiars desplaçats fora de la seva illa; torna a estar en vigor el decret de garantia de demora; hem posat en marxa la reconversió de Verge del Toro, de Can Misses, i el projecte per al nou Son Dureta, que començarà la seva demolició el mes d'abril, tot i que no s'ho creu el Partit Popular. Hem modificat el sistema informàtica del Servei de Salut per evitar que el pensionista pagui més; és més, ara ja no paguen els pensionistes, que no era un acord pel canvi però que ha estat voluntat d'aquest govern.

Aquests són els acords. Queda pendent el nou portal web del Servei de Salut, que esperam que pugui ser una realitat aproximadament a un mes, perquè el pacient pugui saber de manera aproximada el seu temps d'espera per resoldre el seu problema de salut, o la demora per a la seva cita amb l'especialista de l'hospital.

Per tant crec que estam tots d'enhorabona, sense perdre mai l'autocrítica, que és també molt important, però aquesta autocrítica també ens ha de fer sentir satisfets. No tots els partits poden dir el mateix. No hi ha temps avui, però sí que en campanya ho hem de fer i crec que és un exercici molt interessant agafar el programa electoral dels partits polítics, dels que han governat, dels que governen i dels que governarem, i veure qui compleix i qui no ha complert ni un sol dels punts, compromisos que es varen plantejar. Els temps de les retallades en salut formen part del passat, d'aquell passat que els ciutadans recordaran pel patiment a causa de les polítiques errades. Creiem que la salut és una inversió, que els ciutadans mereixen un govern responsable, que dediqui tot el

seu esforç a millorar el benestar social. Creiem en la transparència i en la rendició de comptes, en la importància de complir els compromisos, de complir els acords amb la ciutadania. Creiem en la política i la gestió eficients dels serveis públics. Senzillament aquest govern ha treballat per les persones, que són el que ens importa; hem fet el que acordàrem per escrit de manera pública i davant la ciutadania.

El meu missatge final és d'il·lusió i confiança, perquè ho hem fet bé, perquè no hi ha color entre la gestió dels nostres adversaris polítics i la d'aquest govern; l'evidència ha de vèncer la demagògia.

Molta salut per a tothom.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera de Salut, Sra. Patricia Gómez.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 2231/19, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a acord per promoure la llei de la Reserva de la Biosfera de Menorca.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a la Proposició no de llei RGE 2231/19, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a acord per promoure la llei de la Reserva de la Biosfera de Menorca. Té la paraula la Sra. Sugrañes.

(Algunes rialles)

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Molt bon dia. Avui portem aquí una PNL de la llei de la Reserva de la Biosfera de Menorca, tenint en compte que el Partit Popular ja va ser el que va elaborar i aprovar la llei d'espais naturals; també va ser el que va aprovar i elaborar, elaborar i aprovar les directrius d'ordenació del territori; també va aprovar el Parc Natural d'Es Grau; i ara..., i també va ser el que va aprovar la declaració de Menorca com a Reserva de la Biosfera el dia 7 d'octubre de 1993, essent president del Consell Insular de Menorca Joan Huguet i Rotger, no només va suposar un fet singular a la comunitat autònoma de les Illes Balears, sinó que va demostrar una visió de futur del conjunt de la societat menorquina.

Menorca és l'única reserva de la biosfera d'aquesta comunitat autònoma, i això suposa un plus, un esforç, una aposta col·lectiva per fer compatible el desenvolupament econòmic, cultural i social amb la cura i preservació del medi ambient. Podrà haver-hi discrepàncies lògiques en mesures concretes, però hi ha una coincidència social bàsica i fonamental; n'hi ha des de fa vint-i-cinc anys. La immensa majoria dels menorquins ho tenim clar, i no necessitem portar una camiseta amb el logotip de "Menorca existeix". Menorca com a Reserva de la Biosfera és aquest punt comú denominador de voler millorar la qualitat de vida i el benestar

dels habitants de l'illa, però sempre tenint en compte la cura del medi ambient, i aquest consens bàsic no significa uniformitat i impossibilitat de debat sobre com hem de gestionar aquesta declaració. Seria una visió tancada i contrària precisament als principis bàsics del programa "Mar, persona i biosfera".

Mantenir aquest plus que suposa la reserva de la biosfera suposa esforços del conjunt de la societat i els que pensen que els reptes importants s'aconsegueixen entre tots no només liderant-los des de les administracions o els poders públics, sinó implicant la societat perquè aquesta en el seu conjunt també lidera el que forma part d'ella. Per això la reserva de la biosfera no pot limitar-se a un nom o a una marca; tampoc no pot limitar-se a unes estructures administratives o burocràtiques; tampoc no són normes legals o limitacions de l'activitat humana; tampoc no és sols inversions mediambientals. No, la Reserva de la Biosfera de Menorca és molt més, ha de ser aquest comú denominador de tots els ciutadans de Menorca, millorant la qualitat de vida tenint en compte la cura del medi ambient, i com que és un comú denominador no pot ser excloent, i qui així ho entengui crec sincerament que s'aparta del que realment ha de ser la reserva de la biosfera, perquè dins aquest comú denominador cap al debat caben posicions diferents, caben matisos, caben prioritats, hi cap la diversitat i la pluralitat de la societat insular.

I un fet fonamental essencial per a una part important de la comunitat autònoma no pot desenvolupar-se amb èxit si no compta amb el suport i el reconeixement del Parlament de les Illes Balears. L'apartat tercer de l'article 12 del nostre Estatut d'Autonomia estableix que les institucions de la comunitat autònoma, entre altres qüestions, han de promoure el desenvolupament sostenible encaminat a la plena ocupació; per tant l'objectiu bàsic que estableix la nostra màxima norma d'organització com a comunitat autònoma és que el desenvolupament sostenible ha de tenir com a finalitat aconseguir la plena ocupació i el benestar dels ciutadans. I aquesta plena ocupació és perfectament possible i compatible amb l'obligació de vetllar per la defensa i la protecció de la naturalesa, el territori i el medi ambient, millorant la seva gestió, la seva ordenació i la seva qualitat, tal com també estableix la part segona de l'article 23 de l'Estatut.

I és que el concepte de desenvolupament sostenible, fonament de la reserva de la biosfera, afecta competències exclusives i essencials de la comunitat autònoma: des de l'ordenació del territori al transport, la política hidràulica, les muntanyes i l'aprofitament forestal, l'agricultura, la ramaderia, el medi ambient, el turisme, però també patrimoni cultural i històric, el benestar social, i fins i tot l'esport que estableix l'article 30 de l'Estatut.

I per això institucions de la comunitat autònoma com el Parlament i el Govern no poden romandre al marge d'aquest fet singular i essencial per a Menorca, que és la seva declaració com a reserva de la biosfera. Considerem que es fa necessària una norma amb rang de llei que doni cobertura i empara no només a l'estructura de gestió de la reserva, que ha

de ser la definida pel mateix Consell Insular de Menorca, sinó que involucri activament el Govern en l'aportació de recursos públics per aconseguir els objectius que la declaració suposa.

Els reptes continuen essent molt importants: des de les millores essencials en tot el que suposa el tractament de residus; les necessàries inversions en la depuració, implantant sistemes de depuració terciària com el que reclamen els ajuntaments de Maó i Es Castell; la millora del transport en tots els àmbits, interior i exterior; les millores a la costa, les platges, la implantació de fondeigs ecològics que fan compatibles el desenvolupament nàutic i la conservació de la costa; la millora en totes les vies de comunicació -carreteres, xarxa de camins, conservació de la paret seca-; ajudes per a les activitats agrícoles, ramaderes i forestals; la millora de la qualitat de vida de la gent del camp; la gestió de l'aigua, que a Menorca sofreix una manca d'inversions importants; la conservació del patrimoni cultural, històric i artístic; la potenciació de la indústria i l'artesanía local; així com la recerca i el desenvolupament de les noves tecnologies, la garantia del correcte subministrament d'energia i la potenciació d'energies alternatives. Són qüestions que han de ser potenciades tenint en consideració la singularitat que suposa la Reserva de la Biosfera de Menorca, i això s'ha de fer de la mà del Consell Insular de Menorca, comptant amb els estudis tècnics necessaris, però s'ha de fer ja, amb el necessari suport del Govern.

Som conscients que ens trobem a l'últim ple d'aquesta legislatura, però crec que és molt positiu que aquí i avui existeixi aquest gran acord polític per desenvolupar una futura llei de la Reserva de la Biosfera de Menorca, i la nostra proposta ho és en un sentit obert i ampli, de manera que sigui assumit per tots, i que amb independència del resultat de les pròximes eleccions aquest compromís pugui ser una realitat en el primer any de la pròxima legislatura. Per això sol·licitem el suport de tots els grups de la cambra a aquesta proposta, que suposarà un pas fonamental, essencial, per a Menorca, i que a vegades, i amb raó, pot haver-se sentit oblidada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar les esmenes RGE núm. 2372 i 2373/19. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, president, senyores diputades, senyors diputats. Efectivament l'any passat, l'any 2018, es van complir vint-i-cinc anys de la declaració de Menorca Reserva de Biosfera, una declaració que és conseqüència, primer, d'una decisió política, però també d'unes circumstàncies socioeconòmiques i de retard del fenomen turístic a l'illa; de la conservació, el compromís amb la conservació de l'entorn

i del desenvolupament econòmic; però també especialment de coses que a vegades s'obliden, i crec que vull aprofitar avui per recordar.

Una d'elles és la mobilització ciutadana. Seria un error oblidar que sense la tasca de conscienciació i mobilització de la societat civil en defensa del territori, en defensa del medi ambient, avui no seriem on som. Gràcies a l'activisme de la Coordinadora de defensa del territori, del Moviment escolta de Menorca, del grup ecologista GOB, per citar-ne només tres, paratges tan emblemàtics com S'Albufera d'Es Grau, com Cala En Turqueta, com Macarella, com el barranc d'Algendar o Trebalúger no serien el que avui són dins el context de la reserva de biosfera.

També destacaria, a part de l'element de la mobilització ciutadana, la convicció i l'empenta del sector científic menorquí. És imprescindible tenir en compte que avui som reserva entre d'altres coses per aquest empenta del sector científic menorquí, amb el paper fonamental que va jugar, i sense cap dubte hem de destacar el paper de Josep Miquel Vidal en aquesta tasca.

I en tercer lloc destacaria també el Pla territorial de Menorca que va ser aprovar el 2003, i que en certa manera converteix la virtualitat de la declaració de reserva de la biosfera en mesures concretes en la protecció del territori i del paisatge.

Però és cert, i coincidim amb el plantejament que ha fet el Partit Popular: tenim reptes de futur. Menorca té molts reptes de futur relacionats amb els compromisos de reserva de biosfera, i gran part d'ells es recullen precisament en el recent pla d'acció aprovat recentment pel consell insular l'any..., bé, fa molt poc, pel consell insular, deia; reptes que tenim que tenen a veure amb la gestió de l'aigua, dels residus, i que tenen també a veure amb la implantació de les energies renovables.

Però voldria esmentar dos altres reptes que al meu parer són avui imprescindibles i als quals precisament es va referir el doctor en biologia i membre del consell científic del MAB, Jeroni Galmés, durant la Conferència internacional de la Diada del poble de Menorca l'any passat. Galmés va descriure la manca d'implicació històrica del Govern de les Illes Balears amb la reserva com un element crític a l'hora d'avaluar la situació actual, i és cert que més enllà del lideratge que havia exercit el Consell Insular de Menorca el Govern ha tingut una presència poc destacable. Així i tot hem de dir que durant aquesta legislatura -i basta veure el darrer pressupost- el Govern, amb aportacions al voltant de 120.000 euros, s'hi ha començat a implicar amb projectes concretes i amb mesures generals, d'aquest pressupost de 2019 i del pressupost de 2018.

I un segon repte que s'ha d'apuntar també és el d'omplir l'absència del marc legal específic i especial que permeti donar un major impuls als compromisos de sostenibilitat concrets, un marc legal que permeti que la legislació sectorial autonòmica -territorial, energètica i de residus- o la fiscalitat ambiental, o la de distribució competencial, o la de

finançament de consells insulars, etc., etc., hagin de tenir en compte donar resposta a la singularitat de l'única reserva de biosfera que tenen les Illes Balears i que ocupa tota una illa. No podem fer cap passa enrere, però ara ens toca fer passes valentes i endavant, i aquestes passes valentes passen necessàriament per tenir una legislació que marqui aquest àmbit jurídic, i també l'àmbit econòmic, del que ha de ser els propers anys la Reserva de Biosfera.

És per açò que hem presentat unes esmenes que van en aquest sentit; una primera que bàsicament és de reconeixement, que tal vegada hauria d'haver-ho fet ja aquest parlament, i és dir públicament que Menorca es mereix aquest reconeixement d'aquests 25 anys de feina a favor de la Reserva de Biosfera; i un segon punt doncs que matisa o amplia, o intenta donar major pes a aquest aspecte que he esmentat ara, no?, recull el mateix contingut de la proposta de resolució que presenta el Partit Popular, però hi afegeix que dins el marc de l'Estatut d'Autonomia és necessari que aquesta llei reculli un règim jurídic i econòmic específic per donar resposta a les finalitats de conservació de l'entorn i de desenvolupament sostenible de l'illa del programa MAB de la UNESCO. Per tant són esmenes que van en aquest sentit, jo crec que positiu.

Així i tot voldria insistir i anar més enllà. Aquesta proposta neix en forma d'esmena per part del Partit Popular dins la Llei de capitalitat, i nosaltres animaríem el conjunt de grups parlamentaris que aquesta idea es mantingués dins la Llei de capitalitat d'Eivissa. Per què?, primer perquè és una llei i el que aprovarem avui aquí; nosaltres li donarem suport; tant si es recullen les nostres esmenes com si no és una proposició no de llei en el darrer plenari de legislatura; per tant està bé, està bé parlar de Menorca i d'aquests compromisos, però té el pes que té. Dins una llei té un altre pes, i nosaltres defensarem que és bo que sigui dins una llei. I a més a més defensam que hi sigui perquè per raons... -ho comentàvem amb alguns companys-, jurídicament pot ser no el més elegant, políticament és perfectament justificable, i vull recordar que dins la llei del Govern, dins la llei del Govern, hi ha aquesta esmena sobre el règim singular de Formentera, que no és l'original sinó que és un retall de l'original, però hi és. Per tant no passa res que dins la Llei de capitalitat hi hagi un aspecte, perquè hi té a veure, i tant que hi té a veure, perquè l'esmena del Partit Popular el que deia era..., doncs si hi ha una modificació en el sistema de finançament per donar resposta a les necessitats que té Vila, que són justes, també és possible un reequilibri per tal que altres necessitats específiques i singulars que té Menorca -i el Partit Popular diu que és la reserva de biosfera-, doncs també es pugui tenir en compte, tenir en compte que simplement diu que s'haurà de desenvolupar, però res més. Per tant en aquest sentit nosaltres apostaríem perquè també hi fos.

I he presentat, la passarem ara a tots els grups parlamentaris, una possible transacció en relació amb la nostra esmena que és viva dins la Llei de capitalitat, o no, o en relació amb l'esmena, si és viva o no, que açò el Partit Popular ho haurà de dir, a l'esmena del Partit Popular que tenia en relació amb aquest tema.

Bé, dit açò, perquè aquest tema i aquest debat es farà extensiu al següent punt de l'ordre del dia, torni i retorn al punt d'inici. Nosaltres donarem suport a la iniciativa del Partit Popular, fem aquestes propostes que ens agradaria que es tinguessin en compte, ens interessa que sigui un poc més concret, que vagi un poquet més enllà, ser un poc més ambiciosos respecte del que ha dit el Partit Popular i deixar clar que aquesta llei ha de contenir dos elements: un de règim jurídic i un altre d'econòmic.

No es tracta només que volem recursos per, que sí, per poder desenvolupar les accions que concretarem a través del pla, el Partit Popular hi estarà més o menys d'acord respecte del pla que ha aprovat el consell insular, però el que està clar és que el consell insular ha d'aprovar un pla.

Bé, per tirar endavant aquestes mesures necessitam recursos, però també hi ha una part de règim jurídic, i no som jo qui ho diu, juristes, els juristes que han informes sobre la Reserva de Biosfera, encomanats pel mateix consell insular, bé, i alguns segurament en tenen més detalls, doncs, deien, especificaven de forma clara que era necessari definir el règim jurídic perquè la declaració de Reserva de Biosfera és açò, no és més. Cal desenvolupar jurídicament aquesta figura i és bo que vulguem saber quina base ha de tenir. Aquesta llei ha d'especificar i ha de concretar quin és aquest abast que ha de tenir a veure amb quina implicació pot tenir el desenvolupament de lleis sectorials que aprovarà aquest parlament i que afecten Menorca. S'hauria de tenir en compte que Menorca és Reserva de la Biosfera en el moment en què s'aprova una llei sectorial que l'afecta i que a Menorca hi ha uns compromisos que s'han de desenvolupar? Doncs que hi hauria d'haver una coherència.

Hi ha d'haver mesures jurídiques..., o en tema de determinats impostos ambientals que es puguin desenvolupar en el futur, s'ha de tenir en compte aquesta especificitat? Nosaltres creiem que sí i creiem que aquesta llei general de reserva de biosfera hauria de contenir aquests dos elements.

Bé, estam a disposició en aquest cas del Partit Popular, de si vol transaccionar o si està d'acord o no amb aquestes propostes que hem fet i vull dir simplement en aquest cas que ens semblava important aquesta ampliació, justificat amb un motiu -i acab-, aquest parlament ja ha aprovat mesures, ja ha aprovat propostes de resolució sobre Menorca Reserva de Biosfera, no calia avui aquesta proposta de resolució, una és aprovada al 2017 i presentada pel Partit Popular, derivada del Debat de política general, que ja parlava de la necessitat de reconèixer aquesta singularitat per a Menorca i que sigui desenvolupada i compensada econòmicament, també deia, per tant, avui és un afegit, a mi m'agrada molt parlar d'açò, però...

I després una altra de Podemos, del 2018, que també feia referència al fet que s'ha de promoure Menorca com a Reserva de Biosfera, que ha de ser un referent a les Illes en matèria de sostenibilitat i que instam que anualment hi hagi un finançament per a les actuacions de la reserva de biosfera... Tot açò està aprovat i per unanimitat de tots els grups parlamentaris. Per tant, crec que avui aquesta proposició no de

lleï tenia especialment sentit vinculada al següent punt que debatrem, especialment sentit, que era el de reequilibrar i tenir en compte singularitats diferents.

Per tant, crec que el debat no s'acabarà ara en aquest punt, sinó que el continuarem *a posteriori* amb el següent debat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Ara començam la fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el diputat Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia a tots i a totes, diputats, diputades, treballadors, treballadores de la cambra, públic present, bon dia a totes i a tots.

Volia començar demanant gràcies al Partit Popular per presentar avui una proposta que és constructiva encara que sigui el darrer ple i més sobre un tema que ens agrada debatre a aquesta cambra com és la qüestió de la Reserva de Biosfera de Menorca. Hi ha un problema, llàstima que només es preocupi el Partit Popular per la Reserva de la Biosfera de Menorca quan és a l'oposició. Ja s'ha vist clarament que li cau molt bé estar a l'oposició al Partit Popular. S'ha demostrat que el Partit Popular és més útil per a la gent quan no governa, com ja s'ha demostrat.

En la seva resolució, en la seva proposta el Partit Popular demana fer coses que no varen ser capaçes de fer quan varen governar al Consell Insular de Menorca i al Govern balear en la passada legislatura.

Estem d'acord en tot el que comenten, en tot el que demanen a la seva proposta, però això, per desgràcia, en els darrers quatre anys d'aquesta legislatura ha estat una cosa molt freqüent en aquesta cambra: demanen fer coses que ells no van ser capaçes o no van voler o no van poder fer quan governaven, ja hem explicat moltes vegades per quines raons, no ho explicaré ara.

Per això demanem al Partit Popular, a part del que ens demana avui de la proposta que fan, és el que han fet els darrers anys quan varen governar. Nosaltres tenim la resposta: res. Però volem fer una reflexió en positiu i de manera constructiva. Estem en aquest darrer ple fent un balanç de la legislatura dels acords pel canvi i ja s'ha comentat molt per damunt, perquè sembla que no interessa, que en aquesta legislatura, aquests quatre anys han estat els primers, la primera vegada que hi ha hagut un suport financer explícit per part del Govern balear a projectes de Reserva de Biosfera de Menorca a l'any 2018 i a l'any 2019 amb esmenes als pressupostos presentats pel nostre grup parlamentari Podem Illes Balears. Però no és suficient aquest suport financer, està clar que la Reserva de la Biosfera de Menorca necessita de

més recursos per impulsar accions en el marc de la reserva de la biosfera.

I volem endinsar-nos més en aquesta reflexió, que la Reserva de la Biosfera no és només medi ambient, com molta gent podria pensar, sinó que és una qüestió transversal. És una qüestió transversal que afecta a qüestions ambientals, com molt bé ha dit la Sra. Sugrañes en la seva intervenció, sinó també a qüestions econòmiques, a qüestions d'agricultura, de ramaderia, a qüestions culturals i a qüestions socials. Per això volem insistir des d'aquest faristol, com ja ho hem fet en els darrers quatre anys, en una implicació ferma per part del Govern balear en desenvolupar les accions dins del marc de la Reserva de la Biosfera de Menorca.

Per açò en les nostres esmenes, en la nostra... proposta als pressupostos era que hi hagués una partida des de la Conselleria de Medi Ambient, però que també hi hagués una partida pressupostària des de la Conselleria de Presidència per a aquesta transversalitat d'accions des de la Reserva de Biosfera de Menorca.

Volem també comentar que la reserva de biosfera de Menorca està dins del departament que es va crear en aquesta legislatura i que va estar... dirigit pel conseller de Podem i volem donar les gràcies i agrair públicament tota la feina feta pel conseller Javier Ares i el seu equip i l'ara conseller Aram Ortega del Consell Insular de Menorca. Ja ho he dit es va crear el departament de Medi Ambient i Reserva de Biosfera i la Direcció Insular de Reserva de la Biosfera que fins ara a ningú no se li havia ocorregut fer aquesta qüestió i volem agrair a Irene Estaún la seva feina.

Dins de les fites que s'han fet, sembla com si ara de cop i volta ja (...) fer-la, però ja du -com ja s'ha dit- 25 anys i s'ha fet moltíssima feina en els darrers quatre anys. S'ha aprovat el Pla d'acció de la reserva de biosfera de Menorca que estarà fins a l'any 2025, també s'han fet quatre edicions del programa Viu Menorca Biosfera sobre valors socials, culturals i ambientals de Menorca.

També s'han fet fins a cinquanta activitats per a celebrar el 25è Aniversari de la Reserva de la Biosfera amb propostes de més de trenta entitats i col·lectius. Aquí volia enllaçar amb el que ha comentat el Sr. Martí de MÉS per Menorca, sense la implicació absoluta de les entitats i col·lectius de Menorca no hagués estat possible la creació de la Reserva de la Biosfera de Menorca.

També s'han fet multitud de jornades i estudis de debat i reflexió sobre el present i el futur de la Reserva de Biosfera de Menorca i la seva implicació social i cultural, i moltíssimes altres jornades i activitats que podeu revisar en la web biosferamenorca.org.

I davant d'aquesta posició constructiva i en positiu sí que volíem remarcar aquest oportunisme electoral del Partit Popular en aquesta proposta, que és cert que fins ara no havien fet res i ara se'n recorden de la biosfera de Menorca quan hi ha eleccions o quan estem a punt d'haver-hi eleccions, de

totes maneres està bé que sigui ací, és la seva manera de funcionar.

Quant a l'esmena que ha presentat MÉS per Menorca sí que considerem que millora la redacció, completa més la proposta que fa el Partit Popular i esperem que sigui acceptada per la diputada que ha defensat aquesta proposta.

Esperem, ja per concloure, que aquesta aprovació d'aquesta proposta faci que es consolidi d'una manera ferma el suport que és necessari, que ja s'ha comentat i que ja s'ha justificat en aquests debats previs que hi ha hagut, del suport tant polític com financer que necessita la reserva de la biosfera de Menorca i que tant s'ha demandat en aquesta cambra per part dels partits polítics en general, i que es puguin desenvolupar les accions que estan emmarcades dins del Pla d'acció de la Reserva de la Biosfera de Menorca.

També esperem que aquesta futura llei que es pugui aprovar la propera legislatura, jo crec que ja hi ha l'acord suficient en tots els partits polítics perquè es pugui aprovar el primer any si és..., el primer any estaria molt bé, perquè sigui en aquesta aprovació d'aquesta llei de la reserva de la biosfera, que sigui..., ja es quedi de manera definitiva aquest suport tant polític com financer que necessita tant la Reserva de la Biosfera de Menorca.

Ja per concloure, em volia acomiadar de tots vostès ja que aquesta és la meua darrera intervenció com a diputat al Parlament. En primer lloc, volia agrair als diputats de l'oposició per la seva feina i el bon enteniment que hi ha hagut a les propostes i als acords que hem mantingut i en els debats tan enriquidors, i també als diputats i diputades dels grups parlamentaris del pacte, moltes gràcies per la feina feta i pel temps intens que hem tengut en aquest parlament.

També volia donar les gràcies als meus companys del grup parlamentari, a Aitor, a Marta, a Laura, a Alberto i a Carlos, gràcies per estar aquí, i a Balti, tampoc no hi és, però també li vull agrair tota la feina que s'ha fet dins del grup parlamentari, que hi ha hagut moments molt complicats, però també hi ha hagut moments molt brillants, que agraesc la vostra dedicació i el vostre enteniment. I també volia agrair a la meua companya que és present el seu suport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Gallardo.

EL SR. GALLARDO I ESGLEAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, vull aprofitar la intervenció per expressar la gratitud que he tengut de poder representar en aquest parlament la veu de tantes i tantes persones que el maig

del 2015 varen optar per fer un canvi de 180 graus a la desastrosa direcció que havia pres el Govern de les Illes. Han estat uns mesos molt intensos en què ha estat un plaer, un repte i un aprenentatge poder debatre, negociar, pactar i assolir acords quan ha estat possible, acords que sempre han anat en el sentit de millorar la vida de la majoria de la gent.

En relació amb aquesta proposta no de llei que proposa un acord per promoure la llei de la Reserva de la Biosfera de Menorca només podem dir que hi estam d'acord, així mateix també compartim el contingut de l'esmena que MÉS per Menorca ha comentat. Des de MÉS per Mallorca sempre hem vist amb certa enveja el model menorquí de desenvolupament; un model en què l'equilibri entre la preservació dels espais naturals, la promoció de l'activitat econòmica i l'assoliment d'alts nivells de cohesió social han reeixit. És un model on s'ha preservat clarament el medi ambient i on s'ha mirat pel bé comú per sobre dels interessos particulars, altament depredadors del territori; un model altament sostenible que és un exemple a seguir i que volem que pervisqui.

Ens sorprèn molt que el principal partit defensor de la construcció desmesurada, els que sempre s'han oposat a protegir els espais naturals, els principals impulsors del lamentable concepte de la "balearització" desgraciadament conegut arreu del món amb innumbrables exemples de permissivitat constructora ara considerin necessari que la Reserva de la Biosfera de Menorca es doti de recursos econòmics.

En tot cas, benvinguts, benvinguts senyores i senyors diputades del Partit Popular al seny, benvinguts a la preservació del territori. Esperam que la prospera legislatura sigui un pacte d'esquerres que pugui tirar endavant el contingut d'aquesta PNL i que a Menorca arribin els recursos que es mereix per tal de garantir que el model propi de desenvolupament segueixi sent un exemple per a tothom.

Llarga vida a la Reserva de la Biosfera de Menorca i moltes gràcies, sort i ventura per a tothom.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gallardo. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari El Pi donarà suport a aquesta proposta perquè en cap cas voldríem que es pogués entendre i estendre un missatge que posam en qüestió o no estam d'acord amb la condició de Menorca com a Reserva de la Biosfera.

Dit això, jo no puc deixar de fer alguna reflexió d'escepticisme sobre aquesta proposta, per què? No per demagògia, perquè demagògia aquí tothom en fa, cada partit fa la seva, només faltaria, sinó perquè realment, amb el benentès de la bona intencionalitat que té la proposta i el grup que la realitza, és clar, aquí, què pretén aquesta iniciativa? El que pretén és garantir uns recursos econòmics, se suposa que del Govern de les Illes Balears, això és la seva pretensió, i alguns incentius a la propietat privada.

És clar, això requereix una llei específica? No, la resposta teòrica és que no, no requereix una llei específica. Hem de fer una llei específica per cada espai o per cada reserva? Bé, jo crec que..., és clar, això crea un exemple que jo no dic que no, perquè jo som el primer que he dit en aquesta tribuna que acabarem fent planejament urbanístic via llei, això ho he dit reiteradament, i això és un exemple més perquè això acabarà sent una llei no només de caràcter econòmic, perquè el caràcter econòmic acabarà sent el menys important d'aquesta futura llei, per què? Perquè el tema econòmic cada llei de pressuposts ho pot modificar i la llei posterior deroga la llei anterior. Per tant, com que a cada llei de pressuposts la dotació que faci el Govern balear per a despeses en relació amb la reserva de la biosfera anirà variant i dependrà de les prioritats pressupostàries de cada govern de cada color polític, el menys important d'aquesta futura llei serà la dotació econòmica que anirà variant pressupost rere pressupost.

El més important serà la resta que incorporarà aquesta llei, que serà el règim jurídic. Aquí ja se n'ha parlat, molts de portaveus han dit que és necessària aquesta llei perquè es farà un règim jurídic, em sembla molt bé, però al final què estam fent? Al final feim ordenació del territori, bàsicament farem ordenació del territori en un sentit ampli via llei.

I és clar, si ho fem per la reserva de la biosfera ho acabarem fent per a multitud de coses i no sé, jo només vull fer una reflexió, si aquest és el camí a seguir. Ja dic que segurament així com s'ha posat fer instruments d'ordenació del territori, així com s'ha posat fer planejaments urbanístics, al final serà la tendència que s'imposarà, però per pràctica no per a res pus.

Però bé, com a mínim crec que val la pena cridar l'atenció sobre això perquè al final, ja dic, aquí ningú no discuteix la necessitat de la Reserva de la Biosfera, ningú no discuteix que estaria bé que el Govern de les Illes Balears s'implicàs més financerament a fer inversions, però el que passa és que també entenem que això s'aprofita, igual que Eivissa aprofita la Llei de capitalitat, Menorca aprofita la condició de Reserva de la Biosfera per intentar garantir, blindar, entre cometes, tenir una norma que estableixi uns mínims d'inversió perquè, clar, això cada espai, cada ciutat, cada illa, cada racó trobarà els seus valors singulars per intentar que s'aprovi una llei que garanteixi unes inversions.

I això és una dinàmica..., no, és una dinàmica que està bé, no dic que no estigui bé, però és una dinàmica amb la qual cada vegada ens hi trobarem més, però és una dinàmica falsa perquè això ho fan els pressuposts generals i com que els pressuposts

generals canviaran el règim jurídic de qualsevol d'aquestes futures lleis, de qualsevol d'aquests espais, al final, diguem, ens quedarem amb una declaració de principis, de les quals en tenim un caramull en aquesta cambra i que són com una proposició no de llei al final, de les quals ja n'hem parlat que n'hi ha hagut reiterades vegades, i al final han servit pel que han servit.

En tot cas, el nostre grup parlamentari està a favor, està a favor que el Govern balear s'hi impliqui més, està a favor de la Reserva de la Biosfera. Si hem de fer una llei també el Grup Parlamentari Popular en això segurament, amb una certa... amb una certa discrepància amb l'esquerra, el Grup Parlamentari Popular també està preocupat per la diarrea legislativa existent a tots els nivells, i clar..., però fan una proposta per fer una nova llei, per incrementar aquesta gran quantitat de legislació que hem fet, perquè aquí vostès estaran d'acord amb mi que no sé si és un gran mèrit o és un demèrit que aquesta legislatura sigui la legislatura en què s'han aprovat més lleis. Això és bo o és dolent?, tenim dubtes, o no?, no és cert que tenim dubtes sobre si això és bo o és dolent, amb tanta llei?

No sé, en tot cas, si aquestes especificitats per a la Reserva de la Biosfera no s'haurien de dur a una llei general, amb una disposició addicional o amb qualsevol altra mesura, en lloc de fer una llei específica, però bé, en cap cas no volem que pareixi que tenim dubtes que s'hagi de donar suport a la Reserva de la Biosfera, i per això hi votarem a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. El 8 de octubre de 1993 la UNESCO declaró la isla de Menorca como Reserva de la Biosfera, y un merecido reconocimiento al esfuerzo y al bien hacer, y al aprecio y meticuloso cuidado de todos los menorquines hacia su territorio, una declaración motivada, como ya se ha dicho aquí, por la elevada calidad paisajística y por la compatibilidad conseguida entre el desarrollo económico, el consumo de recursos y la conservación del patrimonio. Por lo tanto desde Ciudadanos sí apoyaremos esta iniciativa que propone la redacción de esta ley de la Reserva de la Biosfera de Menorca, para que se garantice una dotación de recursos económicos suficiente para llevar a cabo los objetivos de la reserva, y con la finalidad también de dar incentivos a la propiedad privada para que el desarrollo sostenible tenga una ayuda y tenga un incentivo.

Porque los objetivos que se tienen que cumplir por parte del Gobierno para que se lleven a cabo efectivamente todas las medidas de la declaración de Menorca Reserva de la Biosfera son muchos y muy importantes. Uno de ellos es conservar el patrimonio natural; recuperar los niveles de calidad ambiental allí donde se han perdido, una corrección que debe ser

prioritaria en todas las administraciones; gestionar el patrimonio natural e histórico de tal manera que pueda ser conocido y disfrutado también a la vez por la población; gestionar los recursos naturales como el agua o el suelo; y por supuesto también encontrar propuestas de desarrollo económico que sean compatibles con la conservación del entorno buscando el compromiso y la participación activa en este objetivo de todos los sectores productivos.

Pues bien, como se puede apreciar, todos estos objetivos sin duda necesitan de un marco jurídico y, sobre todo, de un marco económico específico porque sin él no se va a poder garantizar este tratamiento singular que obliga a la declaración de la Reserva de la Biosfera, y no se va a poder garantizar porque efectivamente hemos visto qué es lo que ha estado ocurriendo estos años, porque también nos toca ser críticos y ver que efectivamente hay problemas que han quedado incrustados y que no se han solucionado por parte de las administraciones. Queremos recordar, por ejemplo, que a día de hoy todavía existen los lodos contaminados de la antigua depuradora de Ferreries; de hecho ya fue un despropósito que llegaran aguas residuales contaminadas con metales pesados a la depuradora; está claro que hemos de resolver el traslado y también hemos de resolver el origen del problema. También es un despropósito que en el vertedero de Es Milà se sigan enterrando toneladas de basuras sin separar desde hace años, con alto riesgo continuado del filtrado de todos los lixiviados. Urge actuar en todos los acuíferos, los seis acuíferos existentes, unos acuíferos que presentan graves problemas de sobreexplotación y que están contaminados por nitratos... Todos estos problemas que hoy existen no deberían necesitar de una ley para invertir y para solventar estos problemas, pero no se ha hecho.

Por lo tanto nosotros creemos que la administración no puede retrasar por más tiempo poner soluciones a estos problemas que llevan años produciéndose. La administración y los gobiernos han de cumplir con su responsabilidad, y sin duda Menorca necesita de un trato singular porque así se asumió este compromiso cuando hace 25 años fue declarada Reserva de la Biosfera por la UNESCO, y por tanto desde Ciudadanos votaremos a favor de esta iniciativa. Y en cuanto a las enmiendas, pues apoyaremos aquellas que se acepten.

Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Darrera proposició no de llei de la legislatura, on es pretén promoure la redacció d'una llei sobre Menorca Reserva de Biosfera, de biosfera i no de la biosfera, com diu la iniciativa i ha dit la Sra. Sugrañes de manera reiterada i equivocada. De biosfera.

La proposta és reactiva, vol ser reequilibradora davant la Llei de capitalitat de la ciutat d'Eivissa. Entenem que és un error. Ho miraré d'explicar. Tot i així hi votarem a favor, perquè estem d'acord que Menorca ha de disposar d'un instrument legal que de manera explícita vetlli per i reguli la seva condició de Reserva de Biosfera. Ara, no compartim ni el sentit de l'oportunitat ni el recurs al joc de les compensacions, a la dialèctica de l'estira-i-arrotonsa entre territoris. Les societats es cohesionen i creixen en benestar i prosperitat, en dignitat i solidaritat a partir de polítiques d'equitat, i en canvi s'enfronten i es dissolen a partir d'exercicis voluntaristes d'igualitarisme social o territorial mal entès. La iniciativa respon a la (...) legítima de la Sra. Sugrañes com a candidata a presidenta del consell. Està bé que sigui així, que la futura portaveu de l'oposició expressi el seu compromís públic amb els valors de la declaració. La llei que vol promoure a misses dites té molt a veure amb el consell; hi té tant a veure que l'opció més plausible seria que fos el consell que impulsés la llei a través de la seva capacitat d'iniciativa legislativa.

És necessària una llei, però quina llei? Si podem parlar d'una llei sobre Menorca Reserva de Biosfera és perquè Menorca ho és, açò és obvi, però no es fruit de l'atzar; si ho és, reserva de biosfera, és perquè les menorquines i els menorquins hem sabut preservar el territori i el paisatge, perquè hem sabut fer compatible el creixement econòmic amb la salvaguarda dels valors ambientals. Açò és mèrit sobretot de la societat civil, de la seva capacitat d'acció i d'associació.

Venim de la lluita per salvar S'Albufera d'Es Grau, el cor de ser reserva, de les excavadores -1.000 parcel·les previstes l'any 1977-, i de protegir Cala en Turqueta, El Perico, Son Xoriguer, Macarella, Macarelleta, el Pilar, el Furí i tantes altres platges i paratges; el PP les volia urbanitzar; com volia urbanitzar la dreta el que queda del prat de Son Bou i Binimel·là, Punta Grossa i tantes i tantes cales més. Si ara podem parlar de fer una llei és perquè la declaració de la UNESCO va ser reblada pel PTI del govern progressista de Joana Barceló. I ho confirmarà la revisió que aprovarà de manera inicial abans de les eleccions el govern de Susanna Mora; farem una passa més en el model de protecció i creixement perdurable, on consolidarem aquest model. El PTI és el fonament de la futura llei; el PP hi va votar en contra. Votaran també en contra de la revisió, Sra. Sugrañes? Enmig dels dos PTI trobam el model del PP, quatre anys de solar.

Van dir que revisarien el PTI. Tocava. No van ser capaços. Davant el fracàs van optar per aprovar una norma perversa: la primera i única norma cautelar transitòria que ha permès destruir territori; açò sí, de manera cautelar, només per si de cas, de manera transitòria. De moment destruïm, més endavant ja veurem què feim, ja veurem si protegim o no el que ja ens hem carregat. Senyores i senyors del PP, les cauteles transitòries estan pensades per fer una pausa mentre es decideix el rumb, no al revés. Per fortuna la mateixa incapacitat del PP va minimitzar les conseqüències de la seva decisió depredadora.

La declaració de Reserva de Biosfera patrocina l'equilibri entre el creixement i la protecció, el desenvolupament perdurable, però no hi hauria perdurabilitat del creixement sense protecció; la condició *sine qua non* és la protecció. Els territoris que han crescut sense respectar el seu patrimoni natural per més que creixi la seva economia no són, no poden ser, reserva de biosfera; ben al contrari, fomenten la seva degradació. El PTI de Menorca és, per tant, i ha de ser el capítol essencial del corpus normatiu de la reserva.

Com s'escriu a partir dels principis del programa MAB una llei per a una illa sencera reserva de biosfera? Exposaré, senyores i senyors del PP, alguns exemples de capítols essencials i imprescindibles a una llei com la que vostès diuen que volen promoure. Aquests capítols, tots ells, els hem redactat en aquesta legislatura, aquests quatre anys hem escrit amb l'impuls del Govern bona part, la part essencial de la llei de la reserva. Quan hem aprovat la Llei del canvi climàtic, hem fet llei de Reserva de Biosfera i quan hem aprovat la Llei de residus, i la d'urbanisme i l'agrària i la Llei d'habitatge també i la d'avaluació ambiental i la de camins, en totes i cadascuna d'aquestes lleis hem fet, hem escrit capítols imprescindibles de la llei i per a totes les illes.

El PP i Ciutadans han votat en contra de totes i cadascuna d'aquestes lleis, quina casta de llei de Reserva de Biosfera volen per a Menorca si voten en contra de la protecció del territori, en contra de la preservació del medi ambient, en contra del canvi de model energètic i de mobilitat? Però, és clar, la iniciativa del PP no va per aquí, el que volen és una llei que garanteixi només inversions públiques i incentius a l'activitat privada. De què parlem quan parlem d'incentius a l'activitat privada? Si es tracta d'ajudar al camp perquè els pagesos puguin seguir sent pagesos d'acord, si és per afavorir el canvi d'ús i l'abús del sòl rústic no. Si es tracta de fomentar entre particulars i empreses el canvi de model energètic i mobilitat, d'acord amb la Llei de canvi climàtic, endavant; si es tracta de promoure la diversificació productiva, la innovació tecnològica, anam pel mateix camí.

Si es tracta d'anar transformant el model turístic cap un paradigma de qualitat, basat en els valors i principis de la Reserva de la Biosfera i la comunió ètica de l'activitat turística amb la vida quotidiana i la feina de la gent de Menorca, perfecte. I si es tracta d'inversions públiques en aigua i sanejament, en depuració, en tractament de residus, en preservació dels valors ambientals, en instal·lacions energètiques que permetin tancar, quan abans millor, la central tèrmica del port de Maó, si es tracta d'aquesta casta d'inversions ens posarem tot d'una d'acord, perquè aquest model és el model que defensa el PTI vigent i el futur. Aquest és el camí que marquen les lleis que hem aprovat, amb el vot en contra sempre de Ciutadans i el PP. I per cert, d'on volen treure les recursos, de l'impost turístic, del que tant han renegat i del que ara s'abracen a la desesperada per ensabonar els propietaris de finques rústiques, tard i malament com sempre senyors del PP.

La declaració de Reserva de Biosfera aporta mil i un arguments per defensar inversions públiques i el suport a

multitud d'activitats privades legítimes. Les inversions poden i han de ser un apartat de la llei, però no el seu fonament, la motivació és i ha de ser la perdurabilitat del model que la inspira i açò passa per la protecció dels seus valors. La llei es justifica amb arguments propis, sense necessitat de refugiar-se, com fa el PP, en un infantil "jo també en vull", si anam per aquest camí, acabarem per prendre mal, perquè la igualtat no ha estat mai tractar els diferents per igual, la igualtat no ha de ser mai el mitjà, sinó l'objectiu, el mitjà és, ha de ser, l'equitat. I l'equitat ens diu que per tal que tots arribem a ser iguals, hem de tractar de manera diferent aquells que són diferents, perquè es tracta d'arribar a ser iguals en oportunitats d'accés al benestar i a la prosperitat, visqui a l'illa on visqui la gent.

Per açò és legítim que cadascuna de les illes sigui tractada segons les mancances que tenguim, segons els problemes que afectin la vida i el benestar dels seus habitants. I per açò és injust tractar d'accontentar tothom, totes les illes per igual. La dreta tira sempre la igualtat rasa, que tothom tenguim els mateixos instruments per a la consecució d'una mateixa finalitat, sense reparar en els orígens, ni la condició social, si volem que tothom tingui accés a les mateixes oportunitats en igualtat, hem d'equiparar les possibilitats tot afavorint qui parteixi en desavantatge. Talment hem de fer amb els territoris, cada illa necessita i mereix ser tractada d'acord a les necessitats primàries de la gent que hi viu, segons les mancances principals que tinguin, de manera equitativa. És a dir, fent que tothom, visqui on visqui, pugui tenir les mateixes oportunitats d'accés al benestar i a la prosperitat. Es tracta d'atendre sempre i prioritzar les mancances de cada territori, açò implica tractar cada illa de manera singular i tenir sempre la mirada posada en les persones que hi viuen.

Callaré quan em toqui, Sra. Mercadal.

Qui fila amb gelosia no demana benestar, el pitjor que podem fer és mirar de reüll com li va a l'illa veïna en el repartiment, hem de deixar de vigilar amb enveja que no en tenguim ni un gram més del que jo tenc, fins i tot d'allò que me'n sobra. Així no sembrarem la llavor de la igualtat i qui no sembla la llavor de la igualtat, acaba per collir la discòrdia. I el 26 de maig les ciutadanes i ciutadans decidiran quin partit (...) hem de vestir, hauran de decidir entre dos models de societat, entre dues maneres d'entendre el bé comú i decidiran també quina llei de reserva volen. L'opció de progrés té el creixement econòmic perdurable i la protecció del territori i del medi ambient com a argument. L'altra opció, la de la dreta del PP i Ciutadans emprarà com sempre el medi ambient com una excusa.

Senyores i senyors, que el futur els brindi a totes i a tots prosperitat, ventura i felicitat. I gràcies per la seva paciència.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Torn de rèplica del grup proponent per seguir defensant la iniciativa té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies. Bé, la conclusió de totes les seves intervencions és que no perdonen que sigui el Partit Popular el que ha presentat aquesta PNL...

(Remor de veus i rialles de la intervinent)

... és això, vull dir una cosa que se suposa que sortirà aprovada per unanimitat, mare de Déu! Totes les crítiques i les incoherències que han vessat aquí.

Sr. Borràs, bé vostè quan comença a parlar, com qui conta una novel·la, jo desconnecto molt a l'inici i miri, *la suerte está echada, la suerte está echada*....

(Remor de veus)

... Sr. Borràs, i esper veure'l a vostè a l'oposició la pròxima vegada.

Bé, ara el que els he de dir és, en primer lloc, a Podem, que no ha escoltat el que li he dit, perquè és clar, la Reserva de la Biosfera va ser a l'any 93 i va ser amb un Govern del Partit Popular.

A MÉS per Mallorca no poden donar lliçons de protecció del territori amb tot el que tenen vostès aquí a Mallorca.

I a Ciudadanos, moltes gràcies, però sí que el que els he de comentar és que, entre altres raons i motius de presentar aquesta PNL, és que cal donar compliment a un dels seus compromisos de l'acord, de l'acord de governabilitat que vostès van signar i que entre ells diu "*la ley de la Reserva de la Biosfera de Menorca*", entre unes altres, perquè tampoc han fet el traspàs de la gestió dels recursos hídrics als consells insulars, agilitar la tramitació de les infraestructures hidràuliques pendents d'execució, traspàs de l'antiga estació marítima a l'Ajuntament de Ciutadella i dotar-la dels serveis que corresponguin a les necessitats del municipi, millorar la dotació econòmica en transport terrestre a Menorca, etc. Vull dir, res de res del que van fer.

Com tampoc, com tampoc no han donat compliment al punt cinquè dedicat a la sostenibilitat de les Illes Balears, textualment..., bé això. I després el document que van subscriure dia 23 de juny del 2015, PSOE, MÉS per Menorca i Podem per al Govern del Consell de Menorca, a l'apartat sobre *ecología, conservación* i desenvolupament, que deia: "*dotar de gente a la Reserva de la Biosfera, de un equipo*", etc. Tampoc no ho han fet.

I a més a més..., o sigui que celebrem el darrer ple d'aquesta legislatura i aquest compromís no l'han complert els partits que van signar els acords pel canvi a Mallorca i les línies programàtiques a Menorca, ni tan sols han registrat en aquest Parlament un projecte de llei i el Consell de Menorca tampoc no ha exercit la iniciativa legislativa que li permet l'Estatut d'Autonomia. Però a més a més, és que a la presidenta del Consell Insular de Menorca no li importa res

això, perquè avui aquí no ha vingut, ha vingut Eivissa, però en cap cas Menorca no s'ha desplaçat, ni s'ha molestat en venir.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Bé, li vull recordar també que, a més a més, tot això, la defensa que fan vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor, silenci.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

..., la defensa que fan vostès de Menorca és molt peculiar, perquè els seus interessos generals acaben quan acoten el cap, o sigui, premien primer els interessos electorals que l'interès general. I això ho vam veure l'altre dia amb l'esmena de Cescarden, l'esmena que aquí en aquest plenari, el Sr. Marc Pons, en aquell moment era responsable d'aquella famosa indemnització de Cescarden, MÉS per Menorca, que va haver de donar suport i votar amb els seus vots el PTI amb el Cescarden, i va resultar que on tenien els vots per treure una iniciativa que era que nosaltres podíem cobrar tots els doblers que es demanaven per a les indemnitzacions de Cescarden, a l'últim moment hi va haver una transacció PSOE, MÉS per Menorca, que tothom va acotar cap i aquí ens vam quedar *nada de nada*. O sigui que sempre estem igual, vostès molta parafernàlia, molt de *postureo*, però a l'hora de la veritat venen Menorca a la primera de canvi.

Vull dir, Sr. Borràs, *lecciones cero*, zero perquè ja estam farts de les seves lliçons i *la Reserva de la Biosfera, pues, perfecta, perfecta, Reserva de la Biosfera* i vostè digui el que

(Remor de veus)

Bé, després, a part d'això, jo, com és l'últim, sí que lament, lament, i amb això..., ah!, perdó, sí, i és cert que, com ha dit el Sr. Nel Martí, el Sr. Galmés, efectivament, va dir textualment que: "*el Govern no se ha dado cuenta aún de la existencia de la Reserva*", efectivament, això ho va dir el Sr. Galmés al Consell Insular de Menorca, i el Govern *ni unos ni otros*, però és que al consell insular tampoc perquè el consell insular tampoc no ha fet res de res. Vull dir que *todo es palabrería* i jo el que lament és que sempre, sempre, sempre estiguin de la mateixa manera.

El Partit Popular, torn a repetir perquè Podem no s'ha assabentat, *Ley de espacios naturales* va ser amb el Partit Popular, DOT va ser amb el Partit Popular, el Parc de S'Albufera va ser amb el Partit Popular i la declaració de la Reserva de la Biosfera va ser amb el Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Sra. Sugrañes, accepta les esmenes de MÉS per Menorca?

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

De les esmenes n'hi ha dues, una que és afegir un nou punt que és redundant, però l'acceptariem, però l'altra, que és la substitució, no perquè no aporta res de nou.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, gràcies, Sra. Sugrañes. Doncs, passam a la votació de la proposició no de llei, passam a la votació del punt únic i després de l'altre punt.

Vol votació separada, Sra. Sugrañes? Accepta la votació separada dels punts..., accepta votació separada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Volen votació separada? No.

EL SR. PRESIDENT:

La votam sencera?

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

No.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Li deman, li deman.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

No, no, no, conjunta.

EL SR. PRESIDENT:

Conjunta. D'acord, doncs, passam a la votació de la proposició no de llei amb el punt únic més el nou punt, que és l'esmena RGE núm. 2372/19, de MÉS per Menorca. Passam a la votació. Votam.

52 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

(Alguns aplaudiments)

V. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 2252/19, presentat pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, mitjançant el qual se sol·licita dictamen al Consell Consultiu, en relació amb la Proposició de llei de

l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa, RGE núm. 14764/18.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de l'escrit RGE núm. 2252/19, presentat pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, mitjançant el qual se sol·licita dictamen al Consell Consultiu en relació amb la Proposició de llei de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa, RGE núm. 14764/18.

Per tant, passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar la sol·licitud esmentada, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, president, senyores diputades, senyors diputats. Efectivament, MÉS per Menorca pensa que una llei de capitalitat hauria de tenir el dictamen del Consell Consultiu, com la va tenir la Llei de capitalitat de Palma, i que aquesta, efectivament, atès que no és a l'Estatut d'Autonomia, doncs, no és obligatori que es faci aquesta petició, però nosaltres creim que seria bo que hi hagués aquest dictamen; entre altres coses, perquè tenim molts de dubtes, intentaré explicar aquests dubtes.

Com vaig dir, compartim l'objectiu que la ciutat de Vila disposi de les infraestructures i dels recursos necessaris perquè via suficiència financera i via autonomia municipal, doncs, pugui donar resposta a les seves necessitats.

No compartim, en canvi, la forma, o millor dit, el contingut i la forma, de la proposta que hauria de donar resposta a aquest objectiu. Creiem que el tractament especial articulat en base a la Llei de règim..., perdó, en base en el règim especial, previst a l'article 28 de la Llei 20/2006, municipal i de règim local, que en el cas d'aquesta llei se li diu estatut especial, no era la millor resposta que necessitava el municipi ni el tractament especial que donarà resposta a les seves necessitats, però en qualsevol cas, aquesta és la fórmula elegida i, per tant, és aquesta que hem d'estudiar i valorar.

Però, a més, creiem que l'articulació de règims especials, per donar resposta a les necessitats d'un municipi, s'haurien de fer en base a un plantejament global; ho dèiem ara en relació amb el debat que acabam de tenir i algú ja posava el perill de fer plantejaments de règims especials sense tenir una visió de globalitat.

D'acord en què hi ha mecanismes de finançament per als ens locals amb els recursos de la CAIB, fins ara hi havia un cert gran pacte, un mecanisme general de finançament en el qual tots els municipis podien dir la seva, de fet la deien, després llegir un paràgraf, a través de la FELIB. A partir d'ara açò ja no serà exactament així i per a nosaltres el més greu és que s'ha volgut evitar de totes totes aquest diàleg global o de participació global.

Però bé, el més curiós és que avui siguem aquí debatent el finançament d'un municipi, que ho necessita, i no el

finançament del conjunt, i aquest finançament del conjunt s'ha obviat reiteradament, perquè quan hem posat damunt la taula la necessitat que l'Estat millori el finançament local amb recursos de l'Estat, amb una nova llei de finançament local, s'ha votat en contra. Quan hem demanat que -ho presentava Ciutadans al pressupost d'aquesta comunitat autònoma- es passés al 0,7% dels recursos de la comunitat autònoma destinat als ens locals, doncs, s'ha votat en contra, i quan hem proposat que hi hagués una revisió dels criteris de repartiment dels recursos del Fons de cooperació no se li ha donat suport.

I sobretot, sobretot, creim que la clau està en respondre una pregunta, les necessitats conjunturals o estructurals d'un municipi s'han de resoldre via règim especial? Hi ha altres mecanismes? En alguns casos segurament que sí i en alguns casos segurament que no, perquè, insistim, si anam al règim especial tal vegada tots voldran el seu; la llei balear que diu a l'article 28? Diu que els municipis que tenen capital, doncs, podran tenir un règim especial, però no només aquests, eh!, perquè alguns semblen que no llegeixen bé l'article 28, diu: "els municipis que per les seves circumstàncies o funcions supramunicipals ho aconsellin, també el podran tenir". Bé, per exemple, Alaior per la Universitat o per tenir el centre Bit o per tenir la centralització, doncs, el podria demanar; Es Mercadal per ser el centre geogràfic o el centre de convencions, etc., el podria demanar; Maó i Ciutadella per tenir la seu del consell insular, tenir port, tenir hospital, tenir centre de salut, doncs, ho podrien demanar els règims especials.

Però no només la llei municipal, la llei autonòmica; la llei de bases, ja ho he dit reiteradament, diu l'article 30: "lleis de bases", també inclou els municipis petits, inclou els municipis que tenen caràcter històric artístic o els que tenen predomini d'activitats turístiques, industrials. O sigui, el ventall de règims especials és el que li vulguem donar a aquesta comunitat autònoma, i aquí és on deiem que valdria la pena un plantejament general.

La nostra llei municipal estableix diversos mecanismes, ho deia abans, per millorar la suficiència financera dels municipis i donar resposta a les seves necessitats, una és el Fons de cooperació local de caràcter no finalista que es regeix per criteris pactats amb la FELIB, excepte alguns casos, com el cas del conveni de Calvià, és així, a través dels criteris pactats amb la FELIB; i si no llegim un paràgraf de l'acord de 2018 que va destinar el Govern 13,94 milions d'euros a aquest fons i la FELIB diu, aprova: "el fons es desglossarà en una sèrie de criteris que tenen en compte la població; la solidaritat; els municipis amb població inferior a 25.000, 15.000, 7.500, 3.000 habitants; la compensació de la insularitat de Menorca i d'Eivissa; la de doble insularitat de Formentera; la de la protecció del territori; protecció del litoral; la pertinença a la Serra de Tramuntana", insistesc, pel fet de ser els municipis petits de la Serra de Tramuntana, de forma justa, eh!, tenen aquesta també consideració i pes a l'hora de la distribució dels recursos, etc.

D'acord, uns principis generals, en base a açò Palma té 3.112.000 euros. El segon municipi que té més recursos del

fons de cooperació, si llevam Calvià que té aquest conveni específic, és Eivissa amb 466.000 euros, després ve..., bé, vénen Ciutadella està a 290, Maó està a 280. Per tant, certa consideració en aquest sentit del fons hi és, si aquest fons fos més ampli segurament donaria més i millors respostes a les seves necessitats, però bé, açò no obvia que igualment no es pugui plantejar a un règim especial.

Però la llei autonòmica nostra planteja altres mecanismes, i nosaltres els hem posat damunt la taula. L'article 206 planteja els plans d'infraestructura i serveis per equilibrar territorialment infraestructures, s'ha utilitzat mai? Sí que s'ha utilitzat mai. S'ha demanat pel cas de Vila?

A la llei autonòmica a l'article 207 estableix un altre mecanisme, el tercer mecanisme, els programes sectorials que són programes en aquest cas per donar resposta a necessitats locals amb finalitats concretes, amb serveis concrets a través dels diferents departaments del Govern, s'utilitzen? Primer dubte que tenim.

Segon, compartim i valoram el paper històric de Vila, sense cap dubte, a l'illa d'Eivissa i podem entendre que es vulgui que la ciutat de Vila sigui reconeguda com a capital, des del punt de vista històric i des del punt de vista cultural, però si és aquest l'objectiu -i ho he dit reiteradament- crec que s'ha explicat molt malament, perquè se'ns va dir un dia per què es duia aquesta llei i hem acabat amb un altre debat que res no té a veure amb el d'aquell dia i nosaltres deim que s'hagués pogut fer molt millor.

Introduir la figura de capital d'illa introdueix una nova figura institucional i nosaltres creiem que requeriria fer les coses d'una altra manera, perquè és un debat que afecta també les altres illes, negar açò crec que és negar l'evidència. Una perquè té... perquè hi ha una altra capital que és de comunitat autònoma, que no té res a veure, i d'altra perquè altres illes poden plantejar també la necessitat d'aquesta capital d'illa.

En definitiva, creiem que s'ha eludit el diàleg tant en el tema de la capitalitat com en el tema dels règims especials i creiem que s'ha actuat de pressa, per una banda, per raons electoralistes, no entenem aquesta pressa, una llei de capitalitat s'hauria d'aprovar amb molta més solemnitat, i en segon lloc per qüestions jurídiques.

Per a nosaltres hi ha dubtes... que la introducció de la figura de capitalitat d'illa no entri en contradicció amb l'actual marc jurídic. També creiem que no hi ha la justificació de la proposta com bé es demana, la proposició de llei diu, fa referència a una justificació de la proposta que no s'ha adjuntat al text, al registre d'entrada que avui debatem. No s'ha adjuntat a la proposició de llei el que demana la Llei 20/2006 a l'hora d'establir capitalitats que diu que els règims especials s'hauran de justificar en base a les circumstàncies o funcions supramunicipals que ho aconsellin, això no hi és, i també perquè s'estableix una capitalitat com si oferís serveis comuns a tota la comunitat autònoma quan en realitat es tracta de serveis comuns d'Eivissa, d'Eivissa illa o si es vol d'Eivissa i Formentera, en aquest cas.

Per tant, per tot això nosaltres creiem que seria bo, per les garanties i seguretat, i també perquè no hi veiem pressa..., nosaltres hem dit sempre: si hi ha tanta unanimitat a Eivissa per impulsar-la, si hi ha tanta unanimitat aquí, doncs, per què no podem fer les coses, no diré que bé, però com a mínim millor? I la demostració d'avui és que avui, després que a comissió recordàssim que arribant a ple hi hauria dificultats per a introduir modificacions, ara es proposin modificacions.

Vull recordar una cosa: a la llei, al decret llei que vam validar i que avui també tramitem, vam obligar que les transaccions es fessin en comissió, per què? Perquè vam dir que a plenari no hi podíem arribar. Doncs, el mateix criteri és el que tenim avui damunt la taula, curiosament. Demanàriem que les coses es fessin un poc millor i amb una llei que hauria de ser -hauria de ser- un èxit de tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs intervenció dels grups parlamentaris que hi estan a favor? Intervenció del grups parlamentaris que hi estan en contra.

Doncs, torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Martí, li he de dir que no hem arribat aquí per deixar-ho tot en un intent frustrat. Nosaltres avui tenim la intenció d'impulsar aquesta llei de capitalitat per l'illa d'Eivissa i hem arribat aquí per aconseguir-ho i hem arribat aquí per intentar dotar la ciutat de Vila d'un règim financer perquè pugui assumir amb dignitat les càrregues econòmiques i administratives que aquesta ciutat suporta.

Vostè i jo hem parlat moltíssim de temps en relació amb aquesta qüestió pels passadissos d'aquest parlament, pel carrer, en comissió i jo li vull reconèixer a vostè que és un treballador incansable i possiblement un dels diputats que a l'hora de pujar a aquest faristol més es documenta, però jo en aquest cas li reconec les motivacions que l'impulsen a parilitzar l'aprovació d'aquesta llei, però no les puc compartir, no hi estic d'acord.

Estic absolutament convençut que la seguretat jurídica de la llei, que esper i confii que s'aprovi, no es troba en risc, crec que està absolutament salvaguardada.

Crec que el títol, i en relació amb la capitalitat i el concepte de capitalitat, no contradiu el que diu l'Estatut d'Autonomia, perquè estic convençut que el concepte de capitalitat no és un concepte que pugui o hagi de patrimonialitzar en exclusiva la ciutat de Palma.

Estic també absolutament convençut que les funcions supramunicipals que vostè invoca al seu escrit per tal que puguin ser dictaminades i conegudes pel Consell Consultiu són inqüestionables, ningú no discuteix la càrrega que en aquests moments la ciutat de Vila assumeix, el sobrepès econòmic i administratiu que suporta, això és fora de qualsevol tipus de dubte i vostè efectivament ho sap.

I en tercer lloc, li he de dir que tampoc no puc coincidir amb la tercera qüestió que invoca perquè conegui d'això el Consell Consultiu i que fa referència al règim econòmic especial i, en particular, un règim econòmic especial que pugui afectar a tercers. Miri, crec que s'ha salvaguardat aquesta afectació a tercers, si s'aprova aquesta llei. En primer lloc, i vostè ho coneix perfectament, es va dar audiència a l'Ajuntament de Palma perquè pogués invocar el que en el seu dret consideràs i certament va ser a iniciativa seva. L'Ajuntament de Palma en aquest sentit no s'ha pronunciat i aquesta absència de pronunciament ens indica que efectivament estam en el camí cert, que no estam afectant ni violent, en certa manera, cap tipus de dret adquirit per part de l'Ajuntament de Palma en aquest sentit.

I en segon lloc i en relació amb aquesta qüestió també li vull dir que el Sr. Xico Tarrés va convocar la Comissió de Consells Insulars també per conèixer aquesta qüestió, a iniciativa seva, i li ho reconec i li ho dic i insistesc: vostè és un treballador incansable, cert, no hi ha res més...

(Remor de veus)

... no hi ha res més a dir i li ho he dit en la primera part d'aquesta intervenció, i en aquella comissió el Consell Insular de Menorca va tenir una oportunitat de manifestar-se amb vehemència i amb intensitat en contra del que avui aprovarem en aquest parlament, i allò, i vostè ho sap, no es va produir de la manera com a vostè li hagués agradat que s'hagués produït.

Per tant, tot el que he dit ens fa pensar que no ens equivocam si avui votam en contra de la seva proposta per tal d'eleva aquesta qüestió al Consell Consultiu i, com dic, no hem arribat aquí durant tant de temps per deixar això en un intent frustrat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, gràcies, Sr. President. Tan sols vull dir el nostre posicionament respecte a la proposta debatuda i és que hi votarem en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Tot i que compartim algunes qüestions que es puguin haver plantejat, nosaltres, al llarg del debat, tant en comissió com en ponència, varem expressar el nostre dubte en relació amb l'ús que es fa del règim especial a la Llei 20/2006, a la Llei de règim local de les Illes Balears, varem expressar aquests dubtes, i també lògicament, i amb això també compartim que aquesta qüestió obri els casos de Menorca, de Formentera que també poden acollir-se d'alguna manera a aquest règim especial.

Per tant, crec que això... no hi ha cap dubte, però aquestes dues qüestions per a nosaltres no són suficient motiu per donar suport a aquesta proposta que fa MÉS per Menorca de dur aquest tema al Consell Consultiu, i pensam que en aquests moments amés araseria contraproductiu. Som al darrer plenari de la legislatura, crec que després de mesos, anys de feina, és important que aquesta llei surti endavant, vegi Eivissa reconeguda la seva singularitat i en aquest sentit, per tant, hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula...

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. El nostre grup tampoc no donarà suport a aquesta proposta de MÉS per Menorca perquè, en definitiva, entenem que la crítica que realitza el Sr. Martí, documentada i sempre brillant, no li ho negam, però al final és una crítica no jurídica. És una crítica d'oportunitat política, bàsicament és una crítica d'oportunitat política, de precipitació..., precipitat o no, no és un tema jurídic. Per tant, vostè ens ha explicat que hi ha un ventall de règims jurídics especials, certament, però que hi hagi un ventall del règim jurídic no vol dir que l'elegit sigui contrari a l'ordenament jurídic. Vostè ens ha dit que hi ha un caramull d'altres instruments per compensar la situació..., certament, però això tampoc no qüestiona la validesa jurídica de la proposta.

Per tant, nosaltres arribam a la conclusió que vostès discrepen, legítimament, de la proposta que està damunt la taula, però que la seva discrepància no és tan jurídica com d'oportunitat. I per tant, des d'aquest punt de vista no podem donar suport que es faci una maniobra dilatòria que no s'aprovi aquesta proposició de llei, perquè, en definitiva, no som davant d'uns dubtes jurídics que hauria de resoldre el Consell Consultiu, en el seu cas, sinó davant una discrepància política, ja dic, legítima, però, en aquest sentit, entendre que nosaltres

no podem donar suport que s'aturi la tramitació i es demani aquest dictamen del Consell Consultiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Doncs torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí Sr. President. No, nosaltres no intervindrem i en el cas dels dos diputats de Ciutadans ens abstendrem.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Xico Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, aprofitar ja que parlem d'alguna manera de la Llei de capitalitat d'Eivissa, donar la benvinguda a tots els representants d'Eivissa, president del Consell, alcalde, candidats, regidors de l'ajuntament, crec que és una alegria veure'ls a tots aquí, units en una causa comuna, com és la voluntat de tirar endavant aquesta llei de capitalitat.

Per altre costat, i passant al concret, Sr. Martí, jo puc coincidir amb vostè, evidentment cada municipi té les seves característiques, té les seves peculiaritats i té dret a demanar per resoldre aquests problemes, però, és clar, quan demanam dur-ho al Consell Consultiu, és perquè jurídicament hi ha alguna cosa que pensa que no està bé. Nosaltres, el contrari, pensam que està bé i li varem dir l'altre vegada, respectam la seva petició, com no pot ser d'una altra manera, però evidentment no li votarem a favor.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam al torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, molt breument. El dubte que plantejava per dur al Consell Consultiu no era un dubte, tot i que a l'exposició ho he fet, per explicar finalment la nostra posició dels diferents models que hi havia o diferents propostes que es troben recollides a les diferents lleis, a la de bases o a l'autònoma de règim local, per donar resposta a les necessitats que pot tenir una ciutat, en aquest cas Vila. Açò eren els antecedents, no, els nostres dubtes, efectivament, són jurídics, el fet d'introduir una nova figura, açò és inqüestionable, que és la capital d'illa, que no contradiu, no va en contra d'una cosa que diu l'Estatut, però és una innovació, creiem que calia que

tingués l'informe, el dictamen del Consultiu, per referir-nos al tema de capitalitat.

I el tema del règim especial creiem que també, així com s'ha formulat l'estatut especial en aquest cas, el règim..., creiem que també donaria garanties doncs tenir el dictamen del Consultiu, entre altres coses perquè, insistesc, genera un nou escenari respecte la distribució dels recursos de la comunitat autònoma i d'açò n'hem de ser conscients. Per tant, aquest nou escenari creim que valdria la pena que tingués aquestes garanties i seguretat jurídica. Però més enllà d'açò, lògicament aquest debat s'acaba, i vists els suports que hi ha o no suports que hi ha, lògicament ara ens toca entrar en el contingut de la llei, que aquest és un altre debat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs, passam al torn de contrarèplica dels grups parlamentaris que s'hi han oposat. Per tant, torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, no en faré ús.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Doncs torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President, no en faré ús.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Doncs torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

No en farem ús.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS... no en farà ús, d'acord. Doncs, torn del Grup Parlamentari Socialista, perdó, perdó..., el Grup Mixt ha dit que no en faria ús...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

No en faré ús...

EL SR. PRESIDENT:

Torn del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Tampoc no en farem ús, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs una vegada conclòs el debat, procedim a la votació. Votam.

3 vots a favor; 47 en contra i 3 abstencions.

VI. Si n'és el cas, debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de Llei RGE núm. 14764/18, de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa.

Doncs una vegada acabada la votació, passam al sisè punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de Llei 14764/18, de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, RGE núm. 1627, 1628, 1630, 1631, 1632, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1659 i 1660/19, i posicionar-se respecte de les de la resta dels altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President i benvinguts eivissenques i eivissencs a aquest plenari, a aquest últim ple.

He de començar mostrant això, perdó, mostrant això...

(Algunes rialles i remor de veus)

Bé, ja començam..., els de sempre. 8 persones de les que surten aquí en aquesta foto són aquí. És obvi que és molt trist veure com a eivissenc que fins a l'últim minut encara en aquesta llei hi ha divergències, quan hi ha representants polítics que es varen fer aquesta foto. Sincerament no sé què espera la ciutadania o els que són alcaldables avui per avui el dia d'avui.

Com ja vaig dir, em sent molt trist de veure que, després d'any i mig que en el seu moment l'Ajuntament de Vila va aprovar aquesta proposta, o almenys va demanar la Llei de capitalitat, encara hi hagi divergències molt importants i fonamentals dins el finançament, que és el resum d'aquesta divergència, perquè tothom, com ja ha quedat clar a la comissió, està d'acord..., sobretot les forces que tenen representació a l'illa d'Eivissa. I avui hem vist una vegada més, com l'electoralisme i fins a l'últim moment aquí..., i sobretot és molt trist per a qualsevol escoltar el que vàrem escoltar a la comissió l'altre dia, especialment, des de Podem, PP i MÉS Menorca. Recomano a la gent que escolti l'àudio de tot el que es va dir.

Avui el Partit Popular presenta una iniciativa com a compensació per no arribar a uns acords pel canvi, a canvi de tenir el suport o no. Això és literalment electoralisme, i ja ho hem vist ara fa un moment a la proposició no de llei que s'ha presentat.

En aquest sentit vaig presentar 7 esmenes, 2 han estat incorporades i 5 encara continuen vives. Però una qüestió abans de defensar bàsicament dues de les meves esmenes és que veurem aquesta llei, que avui tothom vol que surti, si no serà paper banyat, com ha estat la Llei de capitalitat de Palma. Quants d'anys el Govern ha pagat els 30 milions d'euros que diu que s'han d'invertir? Em sembla que tindrem exactament el mateix a Eivissa.

En aquest sentit, voldria defensar dues de les esmenes que em queden vives i una és concretament la 1631, que fa referència que l'Ajuntament d'Eivissa, d'acord amb el consell de capitalitat, pot instar de promoure i de col·laborar en la creació d'infraestructures d'interès per al municipi, com podrien ser carreteres, ponts, passos subterranis, etc., i totes les que siguin d'interès per a la comunitat veïnal i, com no, per a l'illa d'Eivissa per aquesta qüestió.

I l'altra qüestió també, relacionada amb un dels articles clau, que és l'article número 12, fa referència a la finançació, en aquesta llei el Partit Socialista i Podem volen que el 30% de la finançació el posi el Consell d'Eivissa. Hauria de demanar a tots vostès si a la Llei de capitalitat de Palma el Consell de Palma en aquesta llei posa "pasta", parlant clarament, en aquest sentit tornem una altra vegada a intentar fer malabars amb els números, no?

I en aquest sentit l'altre dia vàrem intentar arribar a un acord, però el Sr. Casanova es va negar a acceptar...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... es va negar a acceptar inicialment una transacció que vaig fer arribar al Sr. Borràs, però el que després no va sortir en premsa és que jo em vaig negar als 6 milions d'euros però per tal d'eliminar les qüestions de la territorialitat, *dame la "pasta" que yo haré lo que me da la gana con esa "pasta"*, traduït clarament perquè tothom ho entengui. Això va ser després d'intentar arribar a tothom i a més a més, per suposat, inicialment el Partit Socialista es va negar i també, per suposat, el Sr. Miquel Jerez tampoc no es va intentar. Per tant avui ens trobem que tant el Partit Socialista com el Partit Popular com Podem han estirat tant la corda que veurem com acaba aquesta llei.

En aquest sentit voldria dir, i sobretot veure, que estem parlant d'uns serveis públics, però també avui s'està debatent en aquesta cambra que Eivissa pateix un dèficit històric. En aquest sentit vull recordar -perquè els nombres m'agraden- que tenim el 50% més de població que l'illa de Menorca; el 2000 teníem 85.000 residents; avui tenim més de 150.000 residents, i per tant veiem com any rere any patim un dèficit històric en què cap dels partits que han estat governant, ja

siguin d'esquerres o de dretes, ha mirat cap a l'illa d'Eivissa per intentar millorar la qualitat dels residents...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Ja vaig acabant. ...els residents i els turistes, i per tant avui veurem com queda la Llei de capitalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, representants d'Eivissa, com a mínim el que queda de la delegació, benvinguts.

Deixi'm dir abans de res que el nostre grup ha donat suport des del primer moment a la llei de capitalitat de la ciutat d'Eivissa, o sigui a la possibilitat que la ciutat d'Eivissa tenguí una llei de capitalitat, com la té des de fa anys la ciutat de Palma. Com és natural això no significa que estiguéssim d'acord punt per punt amb la proposició de llei que va entrar en aquesta cambra; d'aquí que presentàssim un seguit d'esmenes, 8 en total, amb l'afany de millorar-la. Aquestes 8 esmenes segueixen totes vives en aquest darrer i definitiu tram de la llei, llevat d'una que jo mateix vaig retirar en comissió; en queden, per tant, 7, que són les 7 darreres d'aquesta llista que tenen en el seguiment que se'ls ha passat. Sol passar així, per altra banda, quan un no pot participar de la ponència, com ha estat el meu cas, i en tot cas és difícil d'arribar a possibilitats d'acord i de transacció. Sigui com sigui passaré a defensar-les ara per darrera vegada.

Les tres primeres esmenes, les 1653, 54 i 55, afecten totes l'exposició de motius; les dues primeres són dos exemples de com es pot falsejar la història; en el primer cas, confonent el que eren els comtats de Barcelona amb una Catalunya que ni tan sols no existia llavors, com a mínim tal com la coneixem; i, en el segon cas, reduint a la categoria de catalanes les tropes que conquistaren Eivissa, oblidant les tropes aragoneses i portugueses que també formaven part de l'expedició. És una pena que la voluntat de deixar clara la catalanitat de l'illa hagi de passar per damunt dels fets i de la veritat. La tercera esmena a l'exposició de motius afegeix una precisió històrica que ajuda a entendre, creiem, la importància d'obtenir en el segle XVIII el títol oficial de Ciutat; aquest reconeixement del rei Carles III va anar acompanyat llavors de la constitució d'un bisbat propi i de la consegüent separació de la diòcesi de Tarragona, a la qual la ciutat d'Eivissa estava adscrita des de l'Edat Mitjana, però vostès no ho han volgut introduir en el text.

Tenim després una esmena, la 1656, que modifica l'article 4 i és conseqüent amb un altre fragment de l'exposició de motius; em referesc a aquell on s'al·ludeix a la identitat insular i on s'afirma que a cadascuna de les illes es manifesten una idiosincràsia i unes necessitats diferents. Idò bé, és evident que la modalitat insular forma part d'aquesta idiosincràsia, d'aquí que proposem d'introduir un nou punt a l'article 4, que és el dedicat a la llengua, un punt en què es recorda l'obligació que té l'Ajuntament d'Eivissa de vetllar per l'estudi i la protecció de l'eivissenc, tal com prescriu el nostre Estatut d'Autonomia.

L'esmena següent, la 1657, completa l'article 6 afegint-hi els deures d'informació i lleialtat institucional, que no hi estan recollits. I les dues darreres, la 1659 i la 1660, afecten a la composició del Consell de Capitalitat, és a dir, a l'article 8; per un costat preveuen la possibilitat que tant el president de la comunitat autònoma com el del Consell Insular d'Eivissa puguin formar-ne part i, per l'altre, que també puguin ser-hi representades totes les forces polítiques que integren el Ple municipal, és a dir, no només aquelles que governen sinó també aquelles que formen part de l'oposició. Per cert, aquestes tres darreres propostes que els acab de referir no són de collita pròpia, sinó que figuren en altres lleis de capitalitat vigents.

I res més, moltes gràcies, i els diré tan sols -perquè la rèplica no la tenc jo sinó el meu company de grup- que llevat d'aquestes parts del text i d'aquests articles on tenim aquestes esmenes, si aquestes esmenes no s'aproven avui, com és previsible, votarem a favor de la resta de punts d'aquesta llei, i en aquests, evidentment, ens veurem obligats a votar-hi en contra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, RGE núm. [1634](#), [1635](#), [1636](#), [1637](#), [1638](#), [1639](#), [1640](#), [1642](#), [1643](#), [1644](#), [1645](#), [1646](#), [1647](#), [1648](#), [1649](#), [1650](#), [1651](#) i [1652/19](#), i posicionar-se respecte de les de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Hi tornam. Bé, arribats aquí nosaltres lògicament ja no..., no entraré més en el posicionament global sinó que el meu objecte de la intervenció serà parlar de si realment aquesta llei avui, que s'aprovarà, serveix per donar o creiem nosaltres que serveix per donar resposta a les necessitats de Vila. I en aquest sentit el que hem de dir és que... intentam o hem intentat posar una alternativa per donar contingut i efectivitat a la llei, dotant aquest estatus especial, que es diu ara, d'un pla d'infraestructures d'acord amb l'article 206, i no d'acord amb l'article 205, de la Llei de règim local, que no fos incompatible amb els recursos del Fons de cooperació local.

Nosaltres creiem que aquesta llei, com ha quedat redactada, doncs no donarà resposta a les necessitats de Vila, ni tan sols amb les esmenes o alguns canvis que ara he vist que circulaven; fins i tot pot tenir aspectes negatius per al municipi d'Eivissa. I la veritat és que no ho entenem, i creiem que açò és producte, una altra vegada, d'aquestes presses. Ho torn dir, si l'objectiu era el reconeixement de la capitalitat des del punt de vista històric i cultural, s'ha fet -de veritat, deixi'm dir-ho- molt, molt malament; i aquest objectiu s'hagués pogut aconseguir d'una forma molt més lluada i amb majors garanties jurídiques d'una altra manera, però bé, som on som, perquè ja dic que no servirà, i per tant entrem al contingut i als efectes.

Llegiré un paràgraf, que és el fonamental, crec, de la llei, el qual m'interessa desenvolupar. L'article 12 del títol III, el segon punt, que és jo crec que la clau del tema del finançament, diu: "Els pressuposts generals de la comunitat autònoma i del Consell Insular d'Eivissa hauran d'incloure una consignació específica per a inversions territorialitzades en el municipi d'Eivissa. La quantitat total de la inversió anual es determinarà conforme a un estudi i valoració de costos esmentada a l'article 10.b), i s'aplicarà segons els objectius que es determinin en el sí de la Llei de capitalitat".

En primer lloc, la proposta que ens duen avui el Partit Socialista i Podem el que fa és blindar la inversió territorialitzada per a Eivissa, en 5 o més milions, els que siguin, és igual; és a dir, blindar que el Govern, com a mínim, invertirà, no transferirà els recursos corrents ni de capital, invertirà la part corresponent als 5 milions, açò és així. La pregunta és: el Govern ha invertit mai menys de 5 milions a Vila?

Mirem la inversió territorialitzada del Govern, perquè aquí no valen falses, inversió territorialitzada en aquest context és el que és, ho dic perquè a nivell estatal potser és un altre plantejament, però aquí és el que és, la CAIB té previst invertir el 2019 a Eivissa illa 73 milions, dels quals la gran part van a Vila, per exemple en infraestructures de salut, l'edifici de Can Misses, 9,3 milions; infraestructures hidràuliques, que n'hi ha 7,2, dels quals quasi 6 van a Vila, que també... etc., no les relataré, les trobaran en el pressupost. I açò ha estat així, és a dir que no és inferior als 5 milions, fins i tot a les pitjors èpoques.

Mirem els anys 2012 i 2013 en plena crisi, perquè la llei no parla d'inversions al marge de la inversió territorialitzada, no, diu i especifica que per contrastar els efectes... -perdó-, i especifica, no diu que sigui el marge de la inversió territorialitzada i especifica per contrarrestar els efectes de capitalitat, no, diu que la llei de pressupost faci visible, diguem-ho així, la inversió de Vila, territorialitzada, que hi hagi, que la inversió que farà el Govern a Vila estigui agrupada, i sigui superior a ics milions. Però, insistisc, és que mai no ha estat inferior als 3, als 4, als 5, als 6 milions; però, a més, algun dia podria ser superior o molt superior, i la pregunta és: resoldrà realment els efectes de la capitalitat? No. És a dir, no afegim recursos addicionals per respondre a la capitalitat,

simplement garantim, volem garantir els recursos, el text no resol bé el tema, creiem nosaltres.

I fins i tot, insistim, que crec que la pot perjudicar. Per què? Així com està concebuda la llei el que fa és substituir el règim general per un règim especial, sense que l'especial inclogui els recursos del primer, clarament. O dit d'una altra manera, amb la Llei de capitalitat d'Eivissa perd els recursos i la participació del Fons de Cooperació Local, perd els recursos del Fons de Cooperació Local; vostès ens diran, no, amb la llei de Palma no és així; és clar que no és així, no és així, i ho explicarem.

Uns 500.000 euros anuals, no finalistes, com a despesa corrent, com a despesa corrent, doncs es posen en perill. I açò és bo? Home, jo crec que si li demanen a un interventor els dirà tot d'una que no és bo. I aquests 500.000 euros es converteixen, si és que sumen o no sumen, m'és igual, en inversió que farà la CAIB a Eivissa ciutat. Açò és així perquè l'article 205 de la Llei de règim local estableix que, i llegiré també textualment, diu: "Els municipis que estiguin dotats d'un dels règims especials en el capítol cinquè del títol segon d'aquesta llei, participaran del Fons de Cooperació Local amb la forma que estableixi la llei específica." Com ho estableix la llei específica? No ho estableix.

"La quantitat del Fons de Cooperació Local -segueix dient la llei- que correspongui a aquests municipis de règim especial, formarà part de la quantitat total establerta per al Fons de finançament especial." Com que la llei que tramitam avui no estableix com es participará del Fons de Cooperació Local s'entén que els recursos totals, els 5 o els que siguin, inclouen els 500.000, o, si m'apuren, els ho sumen, m'és igual, que fins ara havia rebut Eivissa com a transferència corrent no finalista i es converteixen en inversió. Insistesc, bé, algú dirà, bé, de 500.000 a 5 milions hi ha molta diferència, i jo l'accent el pos en la liquiditat, i crec que açò és important.

I si no mirem què passa amb la llei de Palma, per si algú diu..., bé, doncs la llei de Palma, mira, el Consell de Govern molt recentment va aprovar doncs els recursos que hi havia de destinar, i com es destinen aquests recursos? Està publicat l'acord del Consell de Govern el dia 15 de març del 2019, hi destina 1 milió d'euros, que són l'anualitat que forma part d'un conveni subscrit per al tema del polisportiu de Son Moix, molt bé; 4,22 milions d'euros que formen part de projectes finançats amb l'impost de turisme sostenible, molt bé; 1,02 milions que són aportacions de la comunitat autònoma per al Palau de Congressos, d'acord; 10,6 milions que són el FEDER, d'acord; açò és inversió que havia de fer el Govern i el posen dins...

(Remor de veus)

..., però si açò és el debat històric de la llei de capitalitat de Palma, sí, sí, aquest és el debat, definiren quines havien de ser les inversions, i el Govern ha defensat que part de les inversions ja formen part de la quota. Açò, en aquesta llei, ho hauríem d'haver resolt i no ho hem resolt. Jo diria que ho hem empitjorat.

Per tant, molt fàcilment no hi haurà perquè haver-hi una inversió nova, nova, en el sentit de nou, de respondre, de donar resposta a la capitalitat i s'acomplirà amb la quota, però, en canvi, es perden quasi 500.000 euros, que és més o manco el que rebia, perquè és el segon que rep en fons de capitalitat, ai!, en Fons de Cooperació Local...

(Remor de veus)

..., justament, és just que sigui així, fins i tot més.

L'estudi amb el qual jo he treballat a part, bé, l'estudi que jo he treballat perquè és l'únic que hi ha i que vaig veure que en el primer debat ningú no tenia, no parla del que diu aquesta llei, no, no, l'estudi que jo he treballat diu "compensació sobre el cost municipal" -sobre el cost municipal-, i llegesc textualment el final de l'estudi, i diu: "Amb aquest import, corresponent als costos de gestió dels serveis que es presten amb caràcter supramunicipal i que tenen la consideració de contribució a la despesa corrent de l'administració, s'hi hauria d'afegir l'import corresponent a la inversió que permeti a l'ajuntament seguir mantenint les instal·lacions, accessos, etc., al nivell que garanteixi la ciutadania." Per tot açò..., perdó, i, en tot cas, parla també, -perdó, ara l'he deixat, ara veig que he deixat...-, però parla també de recursos, de transferir recursos, i en aquest cas, no. Perquè algú em deia: però hi ha més policia, haurà de donar resposta a més policia; com ho farà amb inversió, el que necessita l'ajuntament és despesa a transferència corrent per poder-la convertir en noves contractacions, la inversió del Govern no els convertirà.

Per tant, jo crec que s'ha estat clar, no s'ha fet ni tan sols cas a l'informe, l'estudi que va fer la Universitat de les Illes Balears, en absolut, en absolut, i s'ha convertit en una altra cosa que avui, d'acord, es vol tramitar i ja està.

Perquè jo hi tornaré insistir, no es tracta de veure qui se'n du aquí un tros més gros del pastís, si no hi ha cap problema, Vila ha de poder donar resposta als seus recursos, cap problema, cap problema; Menorca, bé, Menorca ha dit res de la inversió del que el Govern destina a inversió territorialitzada històricament? M'ho poden dir? No, perdona, no confonguem les coses, inversió territorialitzada, des del 2012, 2013, 2014, bé, Eivissa, per circumstàncies, pel seu model, legítim, mirin el del 2016 tenc aquí: inversió territorialitzada a Eivissa, illa parl ara: 36,57 milions; Menorca, 8,46 milions, açò no és una excepció, vostès em diran, home, hi ha les autopistes!, és clar que hi ha les autopistes, però són inversions o no són inversions? I algú ho ha defensat molt clarament, per tant, i cap problema, cap problema. Però si no és açò la discussió, en absolut, és poder donar resposta a les necessitats.

I aquí vaig on anava, perquè el president em crida l'atenció, i és: dubtam, dubtam i molt que amb aquest text i aquesta llei i amb algunes coses que han circulat per aquí és doni resposta, ens genera molts dubtes que es garanteixi el Fons de Cooperació, la veritat, molts, i, si no, posin la llei de capitalitat de Palma i mirin les diferències. I, en segon lloc, no volem que s'enganyi la ciutadania, aquí s'estableix una quota,

diu: com a mínim tendrem aquesta inversió, però aquesta inversió no té perquè donar respostes a les especificitats de la capitalitat, en tot cas es garanteix açò. Si açò és suficient i açò és el que volien, doncs nosaltres no hi tendrem res a dir, però, la veritat, com a mínim, hem de dir que ens estranya, ens estranya molt perquè no creiem que açò sigui el que alguns representants polítics...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... van explicar a la ciutadania de Vila. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. [1664](#), [1665](#), [1666](#) i [1667/19](#) i posicionar-se respecte de les de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull saludar les persones que avui configuren la tribuna de convidats, el batle de la ciutat d'Eivissa, Sr. Rafael Ruiz, els membres de la corporació i representants d'altres grups municipals, a qui va ser batlessa també d'aquesta mateixa ciutat, la Sra. Virgínia Maria, al president del Consell Insular d'Eivissa i també a un conegut de tots vostès, que va ser company en aquesta cambra, al Sr. José Vicente Marí i Bosó.

Bé, tot apunta al fet que avui s'aprovarà la Llei de capitalitat de la ciutat d'Eivissa, una llei que en el seu articulat desenvolupa un règim financer especial per a la ciutat, una llei de capitalitat que el Parlament rep en el últim moment, en el últim instant, en el últim sospir i amb unes eleccions a les portes, però mai no és tard si l'ocasió ho val, i aquesta ocasió, cregui'm, és una ocasió que ho mereix i de quina manera, però si sabem fer les coses com toca, si sabem fer les coses bé.

Senyores i senyors diputats, massa temps ha passat potser des que algú va plantejar reconèixer per llei un estatus diferenciatiu de la ciutat d'Eivissa i no per molt que hagi plogut cal oblidar que això va ser durant el temps en què el Sr. Xico Tarrés va ser batle de la ciutat d'Eivissa, allà aquesta idea va començar a prendre vida, va ser en aquells moments quan aquesta història començaria a prendre acords, tot va començar a escriure-se en aquell moment, es tractava d'una iniciativa d'interessos comuns i d'interessos compartits que va acabar convertint-se en una de les majors aspiracions de tots els grups polítics, una proposta que mai no s'ha deixat de perseguir ni pels primers alcaldes democràtics que va tenir la ciutat ni pels més contemporanis.

Va ser ja en temps de l'alcaldesa Lourdes Costa quan es constituïa una comissió d'exalcaldes que tenia per missió perseguir aquell gran anhel, institucionalitzar definitivament

aquell moviment, Joan Prats, Enrique Mayans, Enrique Fajarnés i el mateix Xico Tarrés van aportar sentit d'estat a aquella proposta.

En aquella època tots els registres econòmics i socials ja ens deien que hi havia motivació suficient per promoure immediatament una llei de capitalitat, la ciutat d'Eivissa es col·locava entre les més densament poblades d'Espanya i superava capitals europees com Berlín, París o Roma, la ciutat d'Eivissa concentrava els dos únics hospitals, la seu de l'administració insular, les delegacions pròpies de la comunitat autònoma, la delegació de l'administració de l'estat, òrgans jurisdiccionals i suportava, a més, un elevat trànsit marítim de passatgers i també de mercaderies. Tot aquest sobrepès havia de ser reparat d'alguna manera i per ser-ho això havia de ser quantificat, un estudi encarregat per l'ajuntament per avaluar el cost de la càrrega econòmica conclouia que s'havia d'amortitzar econòmicament aquest impacte, que costava 7 milions d'euros, i, a la vegada, aquest mateix informe resolvia que el 4% de tota la inversió territorialitzada, amb càrrec als pressuposts de la comunitat autònoma, també havia de ser un element compensador.

Han transcorregut deu anys de tot allò i la pregunta que avui ens hem de fer és la següent: algú es conforma amb menys? Algú es resigna a acceptar rebaixes? Estem disposats a renunciar a tant? Tant camí fet per avui oblidar-nos de tot? Senyores i senyors diputats, és inqüestionable el grau de coincidència a l'hora de reconèixer la ciutat d'Eivissa com a centre econòmic i administratiu de l'illa, és inequívoca la resposta que ens donarien els residents de l'illa d'Eivissa si els preguntàssim sobre la necessitat de reconèixer formalment a la ciutat d'Eivissa un estatus diferenciatiu de la resta, i també és inqüestionable la resposta que ens donarien si preguntàssim que també era necessari reconèixer-li un estatus financer diferent.

Per aquesta raó avui ens toca estar a l'alçada, avui no podem defraudar ningú i molt menys tots aquells residents que es mostren orgullosos de la ciutat en la qual habiten i mantenen decididament la seva voluntat de continuar sent ciutat amb vocació de servei a l'interès general, d'assumir un rol dinamitzador en el conjunt de l'illa. Avui els que es reconeixen ciutadans d'aquesta capital volen continuar obrint les portes a la resta de la gent, a la resta de les persones amb un gest important de generositat, però la generositat ben compresa, ben entesa s'ha d'entendre en dues direccions, la generositat ben entesa és bidireccional, ha de tenir dues trajectòries, entregar, però rebre també, a canvi del que és just.

El meu grup parlamentari no ha signat aquesta llei que porta la signatura del Grup Parlamentari Socialista i del Grup Parlamentari Podem, i no ho fem d'inici per salvaguardar el nostre dret a millorar encara més una bona llei, a millorar encara més una bona llei, per fer d'una bona llei la millor de totes, no hem subscrit aquest text resignant-nos a acceptar res a la baixa i les quatre esmenes que queden per substanciar del meu grup van, precisament, en aquest sentit.

En primer lloc, el Grup Popular no es pot conformar amb mantenir una quantia de 5 milions d'euros quan fa més de deu anys estàvem tots d'acord que havien de ser 7, d'acord, perquè així ens ho indicaven els experts més autoritzats en aquell moment.

En segon lloc, el Grup Parlamentari Popular tampoc no renuncia a un percentatge d'inversió territorialitzada fixa quan els mateixos experts van determinar, fa més d'una dècada, que la inversió havia de compensar els costos del sobrepès econòmic i administrativa que suportava Vila i que aquests sobre costos se situaven en un 4% d'inversió territorialitzada.

I en tercer lloc, crec que seria, i estic convençut, totalment imperdonable quedar-se curt amb les exigències de fiar-ho tot a estudis econòmics incerts, i això és el que contempla aquesta llei que avui tenim entre mans. Seria imperdonable que les conclusions d'un estudi que fa deu anys que es va fer no es tenguessin en consideració.

Dit això, crec que ha arribat l'hora de pensar en la ciutat i això implica pensar en gran, *pensar en grande*, no és el moment d'afrontar riscos innecessaris ni aventures a curt termini i molt menys acceptar un plat de lleties. Resulta determinant mantenir la suficiència financera del municipi, per tant el finançament que avui ens jugam amb l'aprovació d'aquesta llei la qual ha de constituir la peça clau, la peça determinant dels pressuposts municipals de la ciutat per garantir els serveis comuns entesos en el més ampli sentit social, econòmic i també territorial.

Senyores i senyors diputats, del que avui es tracta és d'articular el futur col·lectiu d'aquesta ciutat, de contribuir a aportar el millor règim financer d'acord amb la fórmula que ens habilita i el que ens proposa l'article 28 de la Llei 20/2006.

No ens agradaria al nostre grup, i a mi en particular, ser una pedra en aquest camí, ser una pedra l'aprovació d'aquesta llei...

(Remor de veus)

..., no volem que es negui, no ens agradaria haver de negar i no ho farem tan alta consideració a la ciutat d'Eivissa, i no interpretin en cap moment un vot contrari als anhels d'una illa entregada a la seva ciutat i d'una ciutat entregada a la seva illa, el que volem aquí és procurar el millor per a la ciutat d'Eivissa i procurar i preservar la ciutat d'Eivissa per tal que tenguem els recursos necessaris per fer front a tots els serveis que presta, i per això hem vengut aquí, per això avui som aquí tots i hem vengut a això.

I vostè també ha vengut a això, Sr. Aguilera, i vull fer referència precisament a la seva intervenció per acabar la meua, possiblement ha estat vostè el diputat que amb més vehemència possiblement ha defensat aquesta llei, encara que no l'hagi signada, com nosaltres tampoc no ho hem fet, i vostè avui ha tornat aquí també a insistir vehementment en la necessitat d'aquesta llei; també ha posat damunt la taula aspectes absolutament crítics en relació més amb les formes

que amb el seu contingut, i en certes coses amb les quals uns estan convençuts s'han de defensar amb absoluta vehemència, però, Sr. Aguilera, ja no tenim temps de més, això s'acaba i aquesta llei ha de ser aprovada. I la història s'escriu de vegades en una sola ocasió i avui és un dia històric, per això el cit a termini que s'hi pugui, que es pugui a aquest moment històric i aprofiti aquest moment tan important a l'hora d'aprovar una llei tan necessària per a la nostra ciutat.

I Sr. Martí, gràcies, i li dic sincerament des de la distància ideològica que ens separa, gràcies per les seves aportacions les quals crec que han donat molt de valor a aquest debat, crec que vostè sempre és una gran contrapart, i li dic de veritat, és vostè una gran contrapart, és una persona que sempre es documenta molt bé i sempre ens dona una visió de les coses possiblement distinta de la que nosaltres plantejam, però ha d'entendre vostè el contingut d'aquesta llei i els anhels que hi ha darrera i que ens motiven i ens impulsen per tal d'aprovar-la avui en aquest plenari.

I acab, acab i deman la retirada de l'esmena 1667, atès que hi ha hagut un debat previ, on s'ha substanciat precisament tot el contingut que aquella proposició no de llei feia referència. I nosaltres fem això perquè havíem arribat a un acord, a un acord de guant blanc, a un acord elegant, a un acord sincer, i ens hagués agradat que aquest debat que s'ha substanciat prèviament hagués tengut també aquest mateix tarannà i he de dir que no l'ha tengut, crec que el senyor portaveu del Grup Parlamentari Socialista ha distorsionat la veritable vocació amb la qual aquella proposició de llei s'havia presentat, encara que s'aprovés per unanimitat, i crec que efectivament que si tots volem remar en la mateixa direcció, el Sr. Damià Borràs avui s'ha equivocat d'argumentari.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Doncs passam al torn a favor o en contra de les esmenes. Torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Bienvenidas y bienvenidos todas las personas que estáis aquí en vuestra casa, que venís de parte, en representación del Ayuntamiento de Ibiza y del Consell de Ibiza, también del Congreso de los Diputados.

Hoy, en contra de lo que he escuchado, yo creo que es un día para alegrarse, no para entristecerse, y es porque se da un paso más en la evolución de Ibiza como centro neurálgico de la isla de Ibiza. Ya en 1724, en 1725, con el Decreto de Nueva Planta, Felipe V, el anterior a este, sustituyó el gobierno de la isla, la Universidad, por la constitución de un ayuntamiento único de Ibiza y Formentera, y la sede de ese ayuntamiento, en tiempos de la desamortización, en 1838, se estableció en un convento de los dominicos, es la actual sede del Ayuntamiento

de Ibiza. Tenemos que saber de dónde venimos para ver hacia dónde vamos, e Ibiza Vila tiene esa historia y ese recorrido como centro de la ciudad. Una ciudad que tiene como título, o que alcanza su título en 1782, fue Carlos III el que le otorgó.

La historia sigue, pasan casi 3 siglos y en el 2000 un ayuntamiento progresista, presidido por el ahora diputado Xico Tarrés, empieza a luchar por una demanda de toda la población de la ciudad y también de toda la isla, y es que esa ciudad de 30.000 personas en ese momento, piensa que merece una compensación por todos los servicios municipales que está presentado al resto de la isla y a toda la población de la isla, y por eso intenta que alcance el estatuto de capitalidad. No se consigue hasta casi 20 años después, casi 20 años después esa misma ciudad está doblada casi en población, de 30.000 pasa a 50.000. Claro, 50.000 censados, pero lo que hay que pensar es que lo que podríamos llamar la gran Ibiza llega a tener unas 74.000 personas a las que se les da servicio, hay que pensar en Puig d'En Valls, Jesús, Sant Jordi, todo el cinturón de fuera de la ciudad. Y, como digo, es un centro neurálgico para toda la isla, por la cantidad de servicios que ofrece, están todos los servicios sanitarios, están los servicios administrativos, los juzgados, todo el Consell de Ibiza, está la mayoría de oferta comercial y también la oferta social. De hecho, el dicho que está establecido desde hace siglos en la isla de Ibiza es “*baixar a Vila*” y eso no es casualidad, es porque esa ciudad es la que concentra la mayor parte de la sociabilidad de las personas en Ibiza.

En verano hay que pensar que además de esas 74.000-80.000 personas, estamos hablando de la gran Ibiza, se multiplican, y además tenemos todos los vehículos, desde Vila, que se acercan no estando matriculados en la misma población y todo eso genera una serie de necesidades de prestación de servicios y, como contrapartida, una serie de necesidades de financiación para poder ofertar esos servicios.

Tenemos un estudio, que se anexa a la Ley de capitalidad, en el que se cuantifica que la compensación podría estar en torno a los 5.300.000. Hay que pensar que esta Ley de capitalidad, estatuto especial de capitalidad de Ibiza, que estamos hablando únicamente de financiación, pero tiene otro aspecto bastante importante, que yo creo que hasta ahora, o al menos no lo he escuchado, es la posibilidad de que el ayuntamiento coja determinadas competencias, de acuerdo con el consell y con el Govern, que hasta ahora no puede prestar y esas competencias a lo mejor resulta que son las que necesita ofertar la ciudad, porque, como es la administración más cercana, a lo mejor otra administración no las está ofertando adecuadamente y, por lo tanto, si se llega a un acuerdo y la propia administración municipal lo requiere y llega a un acuerdo en el consejo de capitalidad de Vila, esa posibilidad existe. Yo creo que es importante remarcarla.

Bien, entendemos que tiene que tener una financiación suficiente y tiene que tener una financiación que a lo mejor se puede mejorar, ya lo planteamos en comisión, en la comisión planteábamos una transacción que no prosperó, de aumentar 1 millón de euros esa financiación. Ahora, desde Podem

también, y con previo acuerdo de otras fuerzas, planteamos..., redoblamos esa apuesta y planteamos una transacción a las enmiendas del Partido Popular, con el fin de mejorar esa financiación; por eso transaccionaríamos la enmienda 1664, como digo, especificando en el punto 3 que la cantidad sería 4.200.000 euros, y en el punto 4, 1.800.000, lo que quiere decir es que se subiría a 6 millones el actual texto, o sea se subiría 1 millón al actual texto que figura en 5 y así se alcanzaría la financiación de 6.

Y añadir un punto 5 a esa enmienda que ustedes presentan al artículo 12, en el que diga que “*de las inversiones previstas a aquest article, la CAIB assumirà el 70% de la quantitat total, mentre que el 30% restant l'assumirà el Consell Insular d'Eivissa*”.

Pero además, y también atendiendo a las consideraciones o a alguna de las consideraciones que el Sr. Nel Martí ha hecho, transaccionaríamos la enmienda del Partido Popular, la 1665, en la que sí que se habla de los fondos... eh..., no, perdón, el anterior, donde se habla del Fondo de cooperación local, y así lo incluiríamos, en la transacción de esta *esmena*, lo que propondríamos es que esa inversión territorializada del 5%, del 20% que proponen que tengan que invertir el consell en la capital d'Eivissa, en el Ayuntamiento d'Eivissa, sea la media, ese 5%, ese 20%, respectivamente, sea la media de las inversiones realizadas en los últimos 5 años.

Creemos que es la oportunidad, y así apelamos a todas las fuerzas y a todas las personas que integran este Parlamento, es la oportunidad de mejorar esta ley, de mejorar la financiación de Ibiza, sabemos todas y todos que hace falta la unanimidad de esta cámara para poder aceptar estas transmisiones, y apelamos a la responsabilidad de todas las diputadas y diputados de esta cámara para que esta transacción pueda ser posible, y así, con la responsabilidad de todas y todos, mejorar las condiciones de la financiación de la ciudad de Ibiza.

Y sí que es verdad que en esta tenemos una oportunidad, y si Menorca y Formentera tienen que tener un estatuto especial más adelante, pues nosotros y nosotras, desde Podemos, no tendremos ningún problema en hacerlo, y lo digo con todo el cariño, Sr. Nel Martí, porque claro que usted ha puesto todos los argumentos necesarios para hacer ver que esta ley no es buena para Vila, que usted no tiene... o sea, que usted la aprobaría, pero que mire, que como es tan mala para Vila casi que no le va a dar soporte.

Pero mire, nosotros entendemos que Menorca tiene que tener también..., claro que Menorca existe y *existeix*, y así lo hemos demostrado en toda la legislatura dando soporte a las demandas de Menorca, pero mire, usted en el *Diario de Sesiones* de la toma en consideración dijo textualmente: “*Estem obrint un meló que crec que té unes dimensions que no han mesurat, hi vull insistir, perquè Ciutadella és capital, per una banda, i Maó és capital, per una altra, els menorquins... (remor de veus) Bé, bé, idò...*”, -ho diu vostè-, i (rialles de l'intervinent).”

Vull dir que està centrant les necessitats de Vila comparant-les amb la situació de Menorca.

Nosotros reclamaremos a Menorca todo lo que sea conveniente para ella.

Bien, ya para terminar y acabo, Sr. presidente, muy rápidamente, solo hablar de las enmiendas de Ciudadanos, tal como dijimos en comisión, lo que no vamos a hacer es convertir en esta exposición de motivos de la Ley de capitalidad en una *fake news*. Usted intenta... modelar la exposición de motivos a su gusto, a un gusto en el que la palabra Cataluña no puede existir, cambiando la expedición pisano-catalana por la pisano-barcelonina, ya le dijimos que se olvidaba también que Occitania tuvo mucho que ver en eso, pero sin embargo parece que los Países Catalanes del norte ya no le gustan tanto, y entonces lo omite.

También hay que decirle que quería en la 1654 -ya acabo, Sr. President- que las tropas aragonesas catalanas, con el soporte de Pedro de Portugal, invadieron Ibiza, pero sabe usted que no fue así y no fue así exactamente, -no, no, Sr. Pericay- ¿Por qué? Porque Jaume I le dio a Pedro de Portugal dos años para invadir Ibiza y no lo consiguió, lo único que consiguió fue invadir o establecer...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás,...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... -sí, sí, ahora mismo, Sr. President-, establecer el Reino de Mallorca, el Reino de Mallorca con el conde d'Urgell, -perdón-, a cambio... eso se lo ofrecía a cambio...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás,...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... del condado de Urgell y invadió...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Morrás. Passam al torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull saludar els representants d'Eivissa tant al batlle de Vila com al president del Consell Insular, al primer tinent de batlle, a la resta de

representants també d'altres formacions polítiques i de Vila en general.

Des de MÉS per Mallorca hem donat suport a aquesta proposició de llei perquè pensam que hi ha motius suficients per reconèixer la capitalitat d'Eivissa, és vera que no és... algú... s'ha comparat evidentment amb la de Palma, no és el mateix cas, però crec que en aquest cas Vila suporta tota una sèrie de serveis, tota una sèrie de qüestions d'infraestructures que fan que efectivament s'hagi de suportar un major cost, cost no només econòmic, sinó fins i tot mediambiental, social, humà, etc., que d'alguna manera s'ha de recollir a un règim especial del qual parla la Llei de règim local de les Illes Balears, règim especial que aquí li hem donat estatut de capitalitat en aquest cas, i evidentment el que tots volem, crec que tots i totes els que estam en aquesta sala, tots els grups parlamentaris, és que els efectes que produeix siguin els millors possibles precisament per pal·liar totes aquestes circumstàncies i totes aquestes situacions que es donen en el cas de Vila.

És vera que hi ha hagut al llarg de tot el debat tota una sèrie de dificultats per arribar a acords, per una banda, en laire hi ha tota la situació, perquè de règims especials o de singularitats n'hi ha d'altres, el debat, com dic, en el cas de Menorca o en el cas de Formentera, debats que seguiran en laire, lògicament, per molt que avui el Partit Popular hagi volgut introduir a través d'aquesta proposició no de llei que s'ha debatut abans, i que era una repetició d'altres proposicions que s'havien debatut en el mateix sentit en anteriors ocasions en aquest cas per reconèixer la reserva de biosfera de Menorca, en qualsevol cas, evidentment, el nostre grup hi és per reconèixer també aquestes singularitats i aquestes especificitats que es produeixen en els casos de Menorca i d'Eivissa. Tampoc no se'ns ha..., -perdó-, de Menorca i de Formentera.

Tampoc no se'ns ha d'escapar que probablement la proximitat electoral ha tingut influència en el debat i ho hem vist a la ponència, a la comissió, ho veiem avui en aquest debat i lògicament tothom vol la seva part de responsabilitat positiva, la seva part de paternitat o de maternitat, tothom vol la seva part, lògicament també de protagonisme i, per tant, aquesta proximitat electoral està clar que influeix en aquest debat, com no podria ser d'altra manera, perquè som a pocs mesos, pràcticament a dos, de les pròximes eleccions municipals, autonòmiques i insulars, i és evident que tothom hi pensa, però així i tot la nostra voluntat també ha estat d'arribar a acords.

En qualsevol dels casos, sí que hem demanat que hi hagués el màxim de rigor per arribar a aquests acords.

L'altre dia, a la comissió parlamentària, se'ns va venir amb una transacció, de la qual el nostre grup no en va saber res fins al darrer moment, en aquest cas era la transacció feta a les esmenes 1630 i 1632 que havia presentat en el seu moment el diputat del Grup Mixt, Salvador Aguilera, avui es torna venir... se'ns ha informat verbalment, però no tenim el text per escrit, per tant, dificultats una altra vegada per donar suport a texts nous, quan és molt important, perquè sabem que hi ha d'haver

unanimitat perquè surtin endavant aquestes transaccions, i a hores d'ara no tenim la proposta per escrit. En aquest cas se'ns parla del text alternatiu a les esmenes 1664 i 1665 del Partit Popular.

Per tant, demanam rigor a l'hora de fer les coses, ja va passar a la comissió, on se'ns va venir a darrera hora, avui es torna venir a darrera hora, hi ha hagut molt de dies abans per poder-ho parlar i a hores d'ara, com dic, i ens trobam ja en ple debat, no tenim el text que s'hagi de votar com a mínim per poder estudiar realment si val la pena o no donar-li suport.

En qualsevol dels casos, com dic, jo em qued que és una passa important per a Vila, crec que és molt important aquest reconeixement. Crec que és important que sigui amb un text de llei, que no ens limitem a fer una declaració formal, que no ens limitem..., no, que sigui una llei que tenguí efectes concrets, que se substanciï de quina manera, a partir d'ara, aquest Consell de Capitalitat d'Eivissa durà a terme els debats..., es tendran en compte aquelles qüestions que afecten, la participació també, en aquest cas de Formentera, per tal que pugui també dir la seva en aquelles qüestions que la puguin afectar.

I, en definitiva, per tant, el nostre suport a aquesta llei, com hem manifestat des del primer moment, per tal que aquesta passa important, històrica diria jo, per a Vila d'Eivissa, sigui una realitat, en aquest cas ja a partir de la pròxima legislatura, a partir de ja, per tant, parlem d'aquest estiu començar ja la tasca necessària per dur a terme... i fins i tot que als pressuposts del 2020 ja es pugui reflectir i quedar reflectides, com deia, les inversions que es duran a terme en aquesta qüestió.

Res més, esperem que d'aquí al final d'aquest debat puguem aclarir totes les qüestions que ens queden encara damunt la taula.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el diputat Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats, com és de tots conegut avui no som davant del debat de totalitat d'aquesta proposició, aquest debat ja el vàrem tenir, ho dic perquè, és clar, som al debat d'esmenes parcials que han presentat determinats grups parlamentaris, molts de grups s'han dedicat a tornar fer una espècie de debat de totalitat; nosaltres, és públic i notori, ho vàrem manifestar en

el moment que pertocava, que el nostre grup, el Grup Parlamentari d'El Pi, dona suport a aquesta iniciativa d'aprovació d'una llei de capitalitat per a Eivissa. I entenem que és evident que la ciutat d'Eivissa exerceix de centre econòmic, de serveis administratius a l'illa i, per tant que la finalitat de trobar una compensació a aquesta realitat és una de les pretensions d'aquesta llei i per això mateix nosaltres li donam suport.

Aquest plantejament, que és sobretot econòmic, en definitiva, d'aquesta iniciativa, està relacionat amb el rebuig que tenim a algunes de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, perquè, és clar, Ciutadans, amb la seva dèria anticatalana i tota aquesta història que duen entre cella i cella, aprofita l'avinentsa per ficar temes que no tenen res a veure, no tenen res a veure amb aquesta llei ni amb la seva finalitat. Per tant, nosaltres tota aquesta història de correccions o interpretacions històriques sobre això de la ràfega que varen fer les tropes pisanocatalanes o pisanobarcelonines, tota aquesta discussió, sincerament, igual que el tema de les modalitats, no crec que sigui objecte de la compensació financera per la prestació de serveis que fa la ciutat d'Eivissa en relació amb la totalitat de l'illa. Nosaltres pensam que no toca, que no correspon a aquesta llei, que no té res a veure i que simplement s'aprofita per plantejar un debat diferent del que està plantejat a la iniciativa. Per això hi votarem en contra.

Realment, i així ha quedat constància, tampoc no donarem suport -aprofit ja que parl de les esmenes de Ciutadans- en relació amb la composició del Consell de Capitalitat, Ciutadans té dues esmenes en relació amb aquesta qüestió; que els presidents en formin part és totalment possible, amb la llei; no necessàriament ha de ser el president, però els presidents en poden formar part; serà una decisió de cada administració dir quins són els representants en aquest Consell de Capitalitat. Per tant si l'administració corresponent, consell insular o Govern de les Illes Balears, considera que ha de ser el president, que ho sigui i, si no, que ho sigui una altra persona. La seva decisió autònoma s'ha de respectar.

I que no hi siguin representats tots els grups del ple municipal ens sembla que és una qüestió d'operativitat i de lleialtat institucional, és la manera comuna, general, de funcionar, que qui representa una institució és el batle o són els representants que conformen la majoria d'aquella institució. Per tant, nosaltres a aquestes esmenes sobre la composició del Consell de Capitalitat tampoc no les podem donar suport.

Bé, el debat, el debat fort, el debat principal de les esmenes, és el tema financer. És clar, MÉS per Menorca ha..., dins aquesta posició que té de discrepància amb la llei, ens ha intentat explicar per què poden ser contraproduents fins i tot determinats aspectes de la proposició de llei. És clar, nosaltres podríem estar d'acord amb algunes rectificacions, i de fet nosaltres, en ponència i en comissió, hem votat a favor de la reflexió i de l'esmena concreta relativa al tema del Fons de cooperació local, hi hem votat a favor i era un dubte, i de fet ara, amb la transacció que s'ha plantejat, segurament es

millorarà aquesta situació; el que passa és que no podem estar d'acord amb el fet que vostès supprimeixin l'article 12, perquè vostès el que volen és suprimir la previsió exacta que sigui una compensació, que és, diguem, el bessó de la llei, i si nosaltres donàssim suport a les seves esmenes de supressió de l'article 12, evidentment la deixàriem decapitada, com a mínim decapitada la llei, i entendrà, efectivament, que no ho podem fer perquè nosaltres estam d'acord amb la filosofia.

No entraré en les esmenes del Partit Popular, per una raó senzilla: perquè veig que hi ha una transacció, i si al final vostès..., nosaltres ens varem abstenir a les seves esmenes, és clar, tots els grups volem més, i sempre es vol més i és un tema pressupostari, i els pressuposts són limitats, no són infinits i, per tant, al final, si 5 o si 7..., bé, és una discussió que depèn de la capacitat pressupostària de la comunitat autònoma dels consells insulars. Però, bé, en definitiva, com que veig que tenen una transacció, nosaltres lògicament ja manifestam que no ens oposam a la transacció, ens sembla encertada.

Estic d'acord amb la crítica que ha fet el Sr. Gabriel Barceló, a mi me l'acaben de donar, fa un minut que me l'han donada escrita; crec que això sí que s'ho podrien fer mirar perquè no crec que sigui una manera molt presentable de fer les coses, donar la transacció un minut abans de les intervencions. Però bé, feta aquesta crítica de forma, nosaltres evidentment, com que el que volem és que la llei surti endavant i que la ciutat d'Eivissa tenguí la compensació que es mereix, evidentment no podem posar cap entrebanc perquè s'aprovi aquesta transacció, i com que el Partit Popular entenc que transaccionarà les esmenes i que arribarà a un acord, totes les seves esmenes al final ja no tenen sentit perquè han arribat a un punt mitjà, a un punt de consens, que són aquests 6 milions de què parlava el Sr. Morrás; ens sembla una xifra normal.

Ja varem manifestar en el debat de presa en consideració que el nostre grup sí que també coincideix un poc amb el Sr. Nel Martí, que aquí falten dades, falta informació actualitzada, i en això li hem de donar un poc la raó, però aquestes dades no pot ser, la legislatura acaba i hem d'intentar compensar la injustícia, i tot i aquestes mancances entenem que la llei ha de tirar endavant i per això li donarem suport.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Ara pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Xico Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tots i a totes. Havia dat la benvinguda a la gent que ve en representació de l'illa d'Eivissa i de la ciutat d'Eivissa.

Però com sempre vull procurar, i sobretot essent aquesta la darrera intervenció que faig en política, vull procurar no

enganyar-me. La meua funció en política he pensat que sempre era intentar convèncer els que no estaven d'acord amb mi del que el que jo plantejava era bo, i deixar-me convèncer si allò bo era el que plantejaven els altres, i és clar, aquí ja portam molts de dies parlant de la Llei de capitalitat d'Eivissa, i crec que convé deixar clar que és una llei que no va contra ningú, és una llei que és molt necessària per a un municipi molt important. És més, diria per a un petit municipi molt important, perquè vull fer referència que estic segur que ningú de vostès no és capaç de dir-me un municipi d'Espanya que tenguí més de 3.000 habitants que tenguí la mateixa extensió que la ciutat d'Eivissa. I, és clar, no diem que necessitem una llei de capitalitat perquè és un municipi molt gros, perquè és un municipi molt important; no, necessitam una llei de capitalitat perquè és un municipi amb una problemàtica molt important, i en tenir una problemàtica molt important necessita solucions polítiques molt importants, i possiblement per a una ciutat la solució política més important és una llei de capitalitat.

Sr. Martí, vostè... o no sé qui hi ha fet referència, no em vull centrar a..., han fet referència a la Llei de capitalitat de Palma. Molt bé, que tenguí el que tenguí, nosaltres li varem donar suport en el seu moment perquè Palma ho necessitava. No ens comparam amb Palma, no tenim els mateixos problemes que Palma; per a Eivissa els problemes de la ciutat d'Eivissa són molt més greus que els que té Palma; i algú fins i tot ha criticat la Llei de capitalitat de Palma, que potser que tenguí raó en el que diu, però què seria de Palma sense una llei de capitalitat avui? Tendria un problema molt greu, i la necessita.

És possible que algú digui: la Llei de capitalitat d'Eivissa podria ser millor si n'haguéssim parlat més. I tant! I què és el que no podria ser millor si n'haguéssim parlat més? Tot el que hem tractat aquí, si n'haguéssim parlat més, ens haguéssim cansat molt però hagués estat millor, perquè hi ha algú que ja diu: cony, és que ja portam molt de temps parlant de la Llei de capitalitat d'Eivissa! És cert, però d'altres ens diuen: és que n'hem parlat poc! Bé, jo crec que som a l'equilibri. Vint anys d'anar darrere una llei de capitalitat i aconseguir-la avui abans d'unes eleccions, si l'aconseguim, jo crec que està molt bé. És una mala sort arribar que just hi hagi unes eleccions; hagués estat bé que fos un any abans, dos anys abans, però tot té el seu tràmit i tothom s'hi ha esforçat.

Al darrer dia arribam amb transaccions. Home, també està bé, entra dins el normal, quantes lleis no aprovam que el darrer dia vénen amb transaccions? Si són bones, tirem-les endavant; si no són bones, rebutgem-les, però passa sempre, som a un parlament, fem lleis. Fins que no votam no està tot el blat dins el sac, quan s'hagi votat el tendrem, el lligarem i això serà el que tendrem, fruit del que ens haurem esforçat tots, uns molt al començament i altres molt al final, però serà de tots.

I vostès no saben el que m'alegra a mi avui que hi hagi representants de tots els partits polítics d'Eivissa aquí, que hi estiguin a favor. Jo els vull dir als partits polítics que no ho veuen massa clar que, per favor, li donin suport, hi som a temps. A mi no em cauen els anells, Sr. Martí, Sr. Aguilera, a

tots aquells que tinguin dubtes de demanar-los per favor que permetin que aquesta llei vagi endavant amb aquestes transaccions, els ho demanaré per favor, si m'ho demanen em posaré de genolls, mai no em sentiré humiliat si és per aconseguir que Eivissa es trobi en una situació millor, perquè he començat dient-los que no trobarien cap municipi de més de 3.000 habitants amb la situació d'Eivissa.

I aquí s'ha dit i ho hem dit moltes vegades, però a la gent que no és d'Eivissa li costa molt entendre, és a dir que en 7 quilòmetres quadrats, que són els quilòmetres que utilitza Vila, en té 3 totalment protegits, afortunadament, eh!, en té 3 totalment protegits, en 7 quilòmetres quadrats es concentren aquest nombre d'habitants, 50.000 habitants, 49.999, per aquí devem estar, no arribam als 50.000 de moment, però diàriament es dona servei a 70, 80.000 persones que consumeixen els recursos de Vila, i amb molt de gust, és clar que sí.

Fa vint anys jo era alcalde i el primer que havia de fer era fer aparcaments perquè els cotxes que venien del port d'Eivissa poguessin aparcar perquè, si no, no podien aparcar, i teníem 30.000 habitants. Avui amb 50 tot això s'ha multiplicat, però és que a l'estiu, a les nou de la nit o a les deu de la nit, a Eivissa no hi ha 80.000 habitants, en tenim 110, 120 i els hem de dar serveis a tots. No només problemes de policia o d'aparcar cotxes sinó de fer net, sinó de posar vigilància..., són mil problemes que van dins un municipi que concentra tot això en 7 quilòmetres quadrats.

Ara bé, no m'enganyaré, si ve la Sra. Marí, que és de Sant Joan, i diu, és clar, jo a Sant Joan ens trobam que tenim molts pocs habitants, tenim molt de territori i el tenim protegit i ningú amb els pocs habitants que tenim no podem pagar per protegir aquest territori adequadament; doncs, té tota la raó del món, és clar que sí, que ho reivindicui, que ho demani que ens tindrà al seu costat. Fer municipalisme és posar en valor els problemes que té cada municipi, els problemes de Vila són els problemes de Vila, no són de ningú més; els problemes de Menorca són els de Menorca, no són els de ningú més. Les característiques són totalment diferents, ja voldria jo per a Eivissa tenir alguns dels problemes que té Menorca perquè m'agradaria per ventura una miqueta més la meua illa.

Jo sempre he dit que en perdó a la gent que ve de fora, mai de les Illes, quan vénen a Eivissa els don la benvinguda a l'illa més polida del món, però això ho faig jo i respect que els altres facin el mateix amb la seva, i per tenir la millor illa del món o la més polida del món fan falta recursos, és clar que sí, i els hem de posar entre tots perquè per això som aquí, per posar aquests recursos en el que fa falta, en el que és necessari per a tots.

Que Eivissa tenguí una llei de capitalitat no és bo només per a Eivissa, és bo per a qualsevol altre municipi de l'illa, és bo per a Formentera, és bo per a Mallorca, és bo per a Menorca, és bo per a una comunitat que serà més comunitat després de tenir una llei de capitalitat de Vila, o d'Eivissa, de la ciutat d'Eivissa, perquè els altres municipis sabran que

podran demanar quan tinguin necessitats per resoldre els problemes que tenen.

Així que, Sra. Marí, em farà molt de mal el dia que Sant Joan demani per protegir el seu territori protegit per poder-lo mantenir i jo no ser aquí i poder-ho votar, perquè m'agradaria ser-hi només per això. Però també em toca deixar la política i no ho podré fer, però sí que tindrà raó el dia que ho faci.

Jo vull fer referència a les transaccions que ha presentat el Grup de Podem que, lògicament, els donarem suport, com no pot ser d'altra manera, perquè entre tots hem decidit que milloren aquesta llei.

I jo, Sr. Martí, que ha estat vostè qui s'ha pronunciat, li respect que s'hagi pronunciat com s'ha pronunciat, respect el que vostè ha dit, no hi puc estar d'acord, perquè crec que tan bàmbols, tan bàmbols, tan bàmbols per fer una llei que vagi tan en contra de nosaltres no ho som, vull dir, una miqueta pot ser, però tampoc no massa. I si l'hem feta una miqueta equivocada és responsabilitat nostra, nostra, doni'ns la culpa a nosaltres, als d'Eivissa. Però jo li demanaria: permeti'ns tirar endavant amb aquestes transaccions, llavors, si hi vol votar en contra, hi voti en contra, perquè creu que no ajuden a la comunitat el que toca, però necessitam el vistiplau, necessitam el suport de tots, de tots els grups d'aquesta cambra per poder-les votar.

A mi, doncs, m'apura avui, avui jo tenc una miqueta de mal d'estómac i normalment no em sol posar nerviós quan puc ser més vehement o menys vehement, però hi estic, perquè és cert, vull dir, si s'aprova aqueixa llei és mèrit de tots, sobretot de la gent d'Eivissa que ho ha treballat, de tots els grups que hi han estat darrera, però sí que és cert que l'any 2000 sent alcalde li vaig dir al Sr. Antich: escolta, necessitam una llei de capitalitat per a Eivissa. I a la meua darrera intervenció en política pot ser que s'aconsegueixi la llei de capitalitat per a Eivissa, i m'emociona, em té una miqueta..., perquè som una miqueta bàmbol també, no?, per..., si fos més valent i més "xulo" per ventura no em passaria, però no ho som, som com som i els ho repetesc, els demanaria que ens permetessin fins al darrer moment tirar endavant aquesta llei de capitalitat perquè la necessitam, no perquè siguem més grossos ni més importants ni més "xulos" que ningú, sinó perquè tenim unes característiques diferents que fan que necessitem aquesta ajuda especial per part del Govern i d'una institució supramunicipal, com és el consell, per tirar endavant.

Així que, llavors ens veurem, crec que m'he ajustat al temps, moltes gràcies a tots i a totes.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. Començam els torns de rèpliques. Pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Voldria començar la meua última intervenció en aquest plenari i en aquesta legislatura amb l'acomiadament corresponent. Vull agrair a totes les treballadores i treballadors del Parlament que fan possible la nostra feina, especialment a les persones que per a molts de nosaltres, i especialment per a la ciutadania, són invisibles. També vull agrair molt especialment a totes les persones que m'he trobat en aquest camí durant aquesta legislatura: moviments, associacions, plataformes, causes, persones, gràcies per tot el que heu compartit i acostar-me part de la nostra realitat com a societat balear i eivissenca, he fet el que he pogut. I gràcies a tots vostès, diputades i diputats, que he compartit molts de moments de debats intensos, d'escoltar, d'aprendre, de compartir el nostre dia a dia, etc.

Si se'm permet fer un símil, en el meu cas estava jugant en un equip de futbol d'un barri fent activisme actiu a l'anterior legislatura, l'oportunitat de ser aquí, en aquesta cambra, ha estat i és un honor; de sobte havia de jugar a primera divisió, és obvi que la falta d'experiència, mancances en molts d'aspectes i errors han estat presents dia a dia, però he treballat durant aquest període per contribuir amb el meu granet de sorra per millorar la societat balear i eivissenca.

Som molt crític amb els resultats aconseguits, tant amb la meua exformació com a títol personal, cap nou centre educatiu obert en aquesta legislatura a les Pitiüses, el problema de l'habitatge a Eivissa i a Balears continua sent una de les malalties principals de la nostra terra, la temporalitat i dependència cada any major del turisme, la massificació de turistes, la falta de control per part del Govern en moltes qüestions, lleis que no es fan complir, lleis que acaben en paper banyat o uns jutjats cremats i una justícia maltractada.

Sort per als qui formen o formin part del pròxim parlament i els qui continuaran la via política, que per favor treballin i cerquin solucions per als problemes reals de la ciutadania; hem de ser conscients de les frustracions ciutadanes que allunyen les institucions cada vegada més de la realitat.

Japer acabar, comentar diferents qüestions, sobretot, com ja m'han manifestat tant el Sr. Martí com el Sr. Melià, la qüestió econòmica. Un estudi de fa deu anys completament desactualitzat i que, avui per avui, no serveix, en aquest sentit ho hauríem de mirar, en aquest sentit, ho torn a repetir.

Altres qüestions importants, les inversions, Sr. Martí, les autopistes, 22, 25 milions gràcies al Partit Popular, que pagarem però és una qüestió que no hem decidit nosaltres, ja ens agradaria tenir altres inversions, però és clar les inversions que vénen de Madrid són per al parador, un parador interminable i no tenim escoles, ni centres educatius, ni altres qüestions tan importants, però sí tindrem un parador, 25, 30, o 35 milions.

En aquest sentit, una llei de Palma que té 153 articles i una llei d'Eivissa que en té 11, facin vostès les comparacions, són odioses.

I en aquest sentit també que no han comentat sobre les apel·lacions de responsabilitat, jo em sent una mica en aquest sentit especialment algun temps, quan els dos partits proposants han estat incapaços de parlar directament per firmar aquesta llei i la Llei de ports, ni de negociar durant tot aquest temps. Per tant, que a l'últim moment, com ja han comentat diferents partits i, a més a més, jo la tinc fa una estona, però resulta que ha incorporat un cinquè punt, i a més a més el Sr. Morrás s'ha oblidat de dir que també la tercera suposaria eliminar l'esmena -perdó- eliminar la disposició transitòria única. Per tant, és obvi que han tingut mesos per negociar, dues setmanes des que va acabar la comissió, i tornem a no fer els deures com a un nen petit. Això és política en aquest sentit, després sortim aquí a fer grans..., o cridar dient que tinguem responsabilitat, la responsabilitat es fa en el dia a dia, no en el *last second*, com ens tenen acostumats determinades persones o partits polítics en aquest sentit. És molt trist, molt trist.

En aquest sentit, Sr. Tarrés, per què vostè no ha negociat amb mi, vostè que ha sortit aquí a parlar, si tant m'ha demanat aquesta qüestió, m'ha interpel·lat a negociar, vostè no ha negociat perquè no li ha donat la gana al seu partit i es va negar a la comissió i ha esperat dues setmanes per intentar arribar a un acord. Doncs ha tensat tant la corda que tenim el que tenim.

I ja per acabar, vostè és el gran geni de la farsa de la negociació del *postureo* polític, per sortir aquí perquè cap dels partits, tant Podem com el Partit Socialista no han fet cap referència, ni un segon, a les esmenes que jo he presentat. Per tant, és obvi que no tenen cap interès per la meua atenció. Per tant, no vinguin a demanar res.

I Sra. Sureda, vostè va dir...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, vagi acabant per favor.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... -sí, ja acabo- em qued amb les seves paraules que va dir a la comissió: tothom hi surt guanyant. Per tant, hauríem de reflexionar per què hem arribat en aquest sentit a l'últim moment.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Doncs torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Simplement, concretar que la nostra posició respecte les esmenes serà la mateixa que vam tenir en comissió, que votarem a favor de tots aquells articles que fan referència a qüestions històriques i de llengua, ens abstenem a la resta i votarem en contra de dos, del títol,

perquè per a nosaltres representa doncs com s'ha tramitat aquesta llei i creiem que no ha estat la forma correcta, i de l'article 12, que tampoc no estam d'acord amb com s'estableix el sistema de finançament.

Jo no sé finalment el Partit Popular què farà respecte de la seva esmena de Reserva de Biosfera, tot i que s'ha aprovat la proposició no de llei, jo els encoratjaria a mantenir-la, com a mínim per poder-la defensar i votar a favor.

Nosaltres mantenim la nostra esmena de compensació, la 1647 i que lògicament és viva i que per tant, mantenim i que no ha estat debatuda perquè a alguns no els ha interessat doncs debate-la i per açò nosaltres la transacció lògicament no la podem acceptar i ens hi hem d'oposar, perquè no és pel seu contingut, sinó que és perquè no hem tingut en cap moment possibilitat de participar i de dialogar amb el contingut de la llei, en molts d'aspectes, ja no només en el tema econòmic sinó amb tota la resta.

Perdó, em deixava, respecte l'esmena del Partit Popular, idò els encoratjaria per un fet, és a dir, en aquest moment, comparativament, ja ens trobam en una realitat de desequilibri; és a dir, Eivissa és Patrimoni de la Humanitat, per cert, també hauríem de recordar que enguany se celebrava el 20è aniversari, i té un consorci i gestiona prop d'uns 15 milions d'euros i té aportació de la comunitat autònoma, miri si no des de la Conselleria de Cultura, té transferència corrent i té transferència de capital, el Consorci Reserva de la Biosfera no en té, té les aportacions que aprovam en el Parlament, aquestes sí, a través de les esmenes que hem aprovat. Bé, era per reforçar que crec que efectivament val la pena.

I jo de la llei sí que em quedaria amb dues coses o tres, amb dues coses bones, sense cap dubte: una, per a mi, és el consell de capitalitat, jo crec que sí pot ser un instrument de diàleg entre les administracions per prioritzar, tot i que jo, insisteix, defens que a l'hora del resultat numèric d'inversions a mi no em garanteix res, però és igual, no hi tornaré entrar perquè..., però a nivell d'un instrument de participació a prioritzar, doncs el vull posar en valor perquè és així. I també crec que és bo i he de valorar positivament el fet que efectivament hi hagi fortaleza, unanimitat en la societat i en els partits polítics de Vila o d'Eivissa per defensar els seus interessos, perquè en aquest sentit nosaltres, que som insularistes i defensam que les illes ens hem de fer valer, perquè moltes vegades dins les lleis generals s'obliden de les particularitats insulars i també municipals, doncs ens hi sentim còmodes.

I finalment, jo, Sr. Tarrés, malgrat no coincidim amb la lletra, no tenc cap dubte de la bona intenció i dels motius que inspiren aquesta llei, per tant, són bons, són molt bons i, encara que no coincidim amb la lletra, jo li seguiré donant l'enhorabona, en pot estar segur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs, torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc he d'agrair al Grup Parlamentari Podem que hagi fet un apropament generós i també un apropament raonable a les nostres esmenes, crec que és un gest important per garantir una quantia mínima, que en aquest cas xifren en 6 milions d'euros i un percentatge d'inversions territorialitzades, tal i com figura a la proposta que nosaltres inicialment també plantejàvem, i no renunciem a acceptar-les, no renunciarem al que vostè ens proposa, perquè crec que és un bon pas de cara a estar satisfets amb les aspiracions que nosaltres volem avui aconseguir en aquest plenari. Si aquesta transacció prospera nosaltres, el meu grup parlamentari, supòs que vostès també, tornarem a Eivissa entenent que hem fet el millor possible, que hem defensat un encàrrec que la ciutadania ens encomanava i ho hem fet amb moltíssima alçada de mires. Per tant, Sr. Morrás, vagi des d'aquí la meua acceptació de la seva proposta sense més condicionants.

En relació amb la proposta del senyor... o amb la intervenció del Sr. Nel Martí, miri, jo crec que té raó el Sr. Xico Tarrés, miri el que li dic, aquesta proposta que es fa des del Grup Parlamentari Popular i la transacciona Podem, no va contra ningú, ni va contra Menorca, ni va contra Formentera, ni va contra ningú, sinó tot el contrari, va a favor d'una situació de sobrepès econòmic i administratiu que suporta una ciutat que en aquest moment necessita d'aquesta llei. Jo no sé si ens..., bé, si ho sé, no ens trobarem aquí possiblement en el futur, cosa que lament, no per ser aquí, sinó per no trobar-me amb vostè, que sempre és una satisfacció compartir i discutir amb vostè, però li puc assegurar que si aquesta mateixa proposta algun dia hagués vengut o vengués per tal de millorar un règim financer propi d'una ciutat a l'illa de Menorca, aquest diputat li hauria donat suport de forma incondicional, Sr. Martí. Per tant, crec convençudament el que diu el Sr. Xico Tarrés, que lament que deixi aquest món de la política i ho dic amb molta sinceritat, Sr. Tarrés, perquè persones com vostè aporten sempre, i és veritat i així ho ha demostrat, un punt d'equilibri en el debat parlamentari que avui en dia hi ha vegades que és molt difícil d'aconseguir. Per tant celebrar poder haver compartit amb vostè tantíssim de temps i fer-ho precisament d'aquesta manera.

I acab, Sr. President, i acab amb unes paraules, si m'ho permet, per adreçar-me a tots vostès, al personal d'aquesta casa, als membres de la Mesa, als mitjans de comunicació, a aquests que configuren el cos administratiu del nostre grup parlamentari, al nostre i meu grup parlamentari per tenir dins ells excel·lents amics i companys, i a tots i a cada un de vostès perquè també són companys meus.

Després de molts d'anys m'acomia d'aquesta casa, el meu partit i les circumstàncies han volgut que el meu destí sigui un altre, i esper estar a l'alçada de les responsabilitats que se

m'encomanin i dels meus predecessors. Durant tot aquest temps he intentat defensar en aquesta cambra tot allò en què he cregut, i en molts de casos ho he fet amb moltíssima vehemència; deman disculpes a qualsevol diputat que s'hagi pogut sentir ofès per les meves paraules més enllà de la meva intenció. De tots vostès m'emport alguna cosa bona. No he volgut ser durant aquest temps el millor diputat de tots, simplement em conform en haver estat per a vostès un bon company de feina.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Passam al torn de contrarèpliques. Torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Comenzaré la intervenció por donde había intentado terminar, Sr. Pericay, de Ciudadanos, y creo que es importante, porque la historia es importante cómo se escribe; en la exposición de motivos no puede haber que... que Pedro de Portugal participó de una forma fundamental en la invasión de Ibiza, y no fue así, porque en esos dos años no lo consiguió; consiguió con el conde de Rosselló invadir Mallorca, pero no Ibiza, y después fue con cargo de Guillem de Montgrí, con ayudita del conde de Rosselló, también -es que se le olvida la gente que participa, en cuanto supo catalana ya se le olvida, Sr. Pericay-, entonces anexionar Ibiza al reino de Mallorca, eso es así.

Y luego, bueno, la enmienda esa de 1655, en la que usted quiere remarcar que se va a constituir un obispado separado de forma... de la diócesis de Tarragona, pues tampoco lo pondremos porque entendemos que es una ley que tiene que ser laica, intentando separar todo lo que son los intereses eclesiásticos de su texto.

No voy a volver a hablar de lo que me parece que se ha intentado porque no quiero tampoco darle demasiado renombre a eso, pero creo que se ha intentado trasladar, y veo que se ha ido bajando el tono y eso me congratula, de lo que ha sido intentar trasladar un derbi que parecía que siempre había entre las islas a esta ley, y al haber bajado ese tono la verdad es que me alegro, me alegro de que así haya sido.

Y ahora... Bueno, lo que sí quería decir en lo que va a ser la última intervención en esta legislatura y en esta cámara, es decir a todas y a todos vosotros que... que lo pienso es lo que decía alguien, que la esperanza es el sueño de los hombres despiertos, para igualar lenguaje habrá que decir de las personas que están despiertas, eso es la esperanza. Y eso es lo que nos llevó a muchas personas a participar en la política institucional, porque en política se participa de muchas formas. Fue precisamente el bipartidismo el que nos llevó a participar; dice "no, no, no os quejéis en las calles, no os

quejéis en las calles; formad un partido y presentaos a las elecciones, y veréis ahí"; bueno, y así lo hicimos y aquí estamos, todas y todos hablando de cómo intentar mejorar la vida de la gente, unos con más fortuna y otros con menos fortuna, Sr. Antonio Gómez.

En esta legislatura he participado en ponencias de aproximadamente unas veinte leyes o otras tantas iniciativas legislativas de decretos, y la verdad es que me ha tocado trabajar con muchas de vosotras y vosotros. Por eso es difícil ir nombrando uno a uno, pero sí creo que merece un... un trato por grupos parlamentarios. He aprendido una cosa, una cosa importante del Grupo Ciudadanos y del Grupo Popular, todo que las relaciones personales creo que han ido bien, pero he aprendido una cosa en esta legislatura: que menos mal que no han gobernado en esta legislatura, y ojalá no puedan gobernar las siguientes, porque entonces a la gente le irá muy bien. Todo de buen rollo, como decía el Sr. Company. Y es que ponencia a ponencia, votación a votación, hemos tenido los grupos de la mayoría, el Partido Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera, tener que ganar paso a paso los beneficios de la gente, y todo para intentar empujar un poquito más a este gobierno, que ha hecho las cosas que ha ido pudiendo; hay que reconocer que ha podido un poquito más gracias a ese empuje y a esa *empenta* que le hemos metido desde Podemos, porque si no ya vemos que hay veces que se ponen de acuerdo los dos grandes grupos para determinadas cosas, pero a pesar de esas diferencias creemos que hemos llegado a tener verdaderos acuerdos en favor del bien de la gente, en favor de la mayoría, y eso yo creo que es para congratularse, a los que estén de acuerdo y a los que no estéis de acuerdo, porque al final quien sale favorecida es la gente.

Y tenemos que estar contentos y contentas, queridas compañeras y compañeros del grupo parlamentario. Habremos cometido ciertos errores, pero hemos acertado otras muchas estando en un sitio que al principio era un poco hostil en cuanto a que desconocíamos su funcionamiento...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás, per favor, vagi acabant.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, ahora mismo, Sr. Presidente. Pero poco a poco hemos conseguido con honestidad mejorar determinadas cosas para la vida de la gente, y ahora algunas... intentaremos aterrizar en otras instituciones y otras os quedaréis haciendo política desde fuera de las instituciones, que también se hace, porque hay muchos sitios en los que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

(Alguns aplaudiments)

... en los que luchar en favor de la gente. A nosotros en esta legislatura nos ha tocado...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sr. Morrás.

(Alguns aplaudiments)

Passam al torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Simplement per comentar el posicionament del nostre grup en relació amb les esmenes que continuen vives.

En primer lloc he de dir que ja tenim la proposta de transacció escrita -l'hem mirada- que ens ha presentat el diputat de Podem a les esmenes del Partit Popular i que estarem d'acord que es pugui posar a votació.

També he de dir que en relació amb les esmenes de Salvador Aguilera no els donarem suport. En relació amb les esmenes de MÉS per Menorca donarem suport a aquelles a les quals ja varem donar suport a la comissió, no així a la resta, que seguirem amb el vot contrari.

I quant a les esmenes de Ciutadans tampoc no hi donarem suport, Sr. Pericay, que vostè ha transmès en aquestes esmenes les seves obsessions en qüestions lingüístiques, historicistes i anticatalanes, i crec que no tocava; només posaré un exemple: a l'esmena 1656, on diu que l'Ajuntament d'Eivissa ha de vetllar perquè la modalitat insular eivissenca sigui objecte d'estudi i protecció, tal com prescriu l'Estatut d'Autonomia, em pareix molt bé, ho diu l'Estatut, però s'oblida que l'Estatut afegeix "sense perjudici de la unitat de la llengua"; aquesta part, aquesta petita part, no l'ha dita. La veritat és que no fa falta, perquè com que l'Estatut ja ho diu, l'Ajuntament de Vila ja ho fa, ho ha de fer i ho fa. Per tant no feia falta.

Simplement per acabar, he de tornar a donar l'enhorabona als companys i les companyes d'Eivissa. La veritat és que han fet una feina extraordinària en aquest sentit per aconseguir aquest resultat; ha costat molt, ho sabem, jo vaig participar, primer com a regidor, i llavors vaig tenir la sort com a diputat de tot el procés de la Llei de capitalitat de Palma, i varen ser molts d'anys i estic molt content avui de poder donar suport també a aquest reconeixement per a Vila.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Torn del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Melià..., no en vol fer ús.

Doncs passam al torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Xico Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Per acabar, Sr. Pericay, li deman disculpes per abans no haver-me pronunciat respecte de les seves esmenes. L'únic que li vull justificar, vull dir... l'exposició de motius de la Llei de capitalitat d'Eivissa d'alguna manera està feta per la Universitat de les Illes Balears, nosaltres donam credibilitat al que se'ns diu, jo he donat classes d'història moltíssims anys i evidentment el que vostè planteja o el que plantegen ells a mi se m'escapa, però jo som molt ignorant en moltes coses, possiblement, però..., per això, perquè donarem suport a allò.

I quasi per acabar, feia referència, Sr. Martí, als recursos que van a Eivissa i ha fet referència al Consorci Patrimoni de la Humanitat. Sap quant hi posa el Govern al Consorci Patrimoni de la Humanitat cada any? 240.000 euros. No, no..., el que li dic: 240.000 euros. Sap quant va posar el Govern a la candidatura d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat? Zero euros, a la candidatura.

Sap quant va posar el Govern a la candidatura del Patrimoni de la Humanitat de Mallorca, a la Serra de Mallorca? Zero euros.

Sap quant posa a la candidatura, a la Menorca Talaiotica des de l'any passat, el Govern? 300.000 euros.

És clar, cada illa té les seves característiques, cada illa té allò seu i si ens començam a tirar coses a la cara d'una illa a l'altra...

(Pausa de l'intervinent)

... -jo, Sr. Martí, sempre li agrairé que m'escolti perquè estic dirigint-me a vostè..., si ens començam a tirar coses a la cara d'una illa a l'altra ens farem mal i això no és fer comunitat.

El que jo li deman aquí, que sé que pareix un pardal, és ajudi'ns a tirar això entre tots endavant, i li ho repeteix: no en tenguí cap dubte.

I finalment, Sr. Aguilera, miri que sempre em refereix a vostè, li varem oferir a la comissió la possibilitat de pactar unes esmenes seves, no va poder ser. Avui s'han transaccionat unes altres esmenes, se li va dir, i vostè ens diu que venim a darrera hora, i això, si fa anys que es parla d'això. Quantes vegades vostè ha vingut a cercar-nos per a qualque cosa?

La mateixa distància que hi ha d'aquí a la Sra. Tur i és des de la Sra. Tur a mi. N'han vingut d'altres. Avui el Partit Popular estava preocupat per poder incorporar algunes coses i s'ho ha estat treballant per incorporar-ho. El que volí el que manifesta la voluntat ho aconsegueix.

I fins aquí, repeteix que això ha estat la Llei de capitalitat, i jo no vull deixar passar l'ocasió, mirin, els vaig a fer una confessió: hi ha molta gent, molts de vostès que no podran sortir aquí al dia d'avui a acomiadar-se de tothom, alguns tenim la sort de poder-ho fer, jo ho faig després de vint anys dedicat a la política, després de vint anys en què he donat molt i que he estat feliç.

A mi a la vida el que m'ha preocupat és ser feliç sempre i els ho dic: el dia en què vaig sortir alcalde d'Eivissa a l'any 1999, molta gent ho sap, dins la meua escola em varen sortir unes llagrimetes grosses perquè em sabia mal deixar l'escola perquè l'estimava. Avui deix la política o quasi, vull dir em falta acabar aquest període, però... he fet les coses amb honestedat, com he sabut, intentant ajuntar, intentant apropar-me a tothom. Deix amics i bons amics per sempre al meu grup, però crec que deix amics als altres grups, gent a la qual tindrè estima i tindrè respecte sempre, hagin votat a favor o en contra de les meves coses.

Jo vull que governin els meus perquè crec que ho fan bé, en un futur, però si governen uns altres que ho facin bé, que ho facin amb honestedat, que ens en beneficiem tots, que és el que volem, que facem política amb majúscules.

He passat molts d'anys, aquells que em coneixen..., quan he arribat a un acte electoral que mai no he dit: vota'm a mi, ni vota el meu partit, mai, ningú no m'ho haurà sentit mai. Sempre he dit: facin el favor de votar, aquí vulguin, però votin, perquè votar és democràcia. El que hem fa por és que anem cap a un camí on no hi hagi democràcia, d'això és del que hem de tenir por. Mentre puguem votar a uns o als altres anirem ben encaminats, sempre tendrem la possibilitat de corregir coses.

Així que encantant d'haver coincidit amb vostès. Fixi'ns que ara estic mirant i amb la persona que més he coincidit quasi ha estat amb el Sr. Serra, que hem discutit moltíssim, hem coincidit a l'ajuntament, hem coincidit al consell, hem coincidit aquí, hem coincidint governant un i estant a l'oposició l'altre, ens hem anat tornant i bé, me l'estimo com a un bon amic que és...

(Remor de veus i algunes rialles)

...i vull que això sigui sempre així. La intenció és deixar amics en el camí i crec que en deix molts. Així que molta sort a tots i sobretot, sobretot, molta salut per a tots!

Que vagi bé, fins sempre.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. Una vegada esgotat el debat de les esmenes passam a les votacions, les dues transaccions que s'han fet...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Sr. President, em permet... jo voldria un recés d'una parella de minuts perquè justament una cosa és el que s'ha presentat via per escrit i després una altra qüestió és el que el Sr. Morrás ha dit al faristol. Per tant, voldria aquest recés, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Fem un recés, doncs, de tres minuts.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem la sessió. Tots els grups estan d'acord amb les transaccions que ha ofert el Sr. Morrás? Sr. Martí?

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Nosaltres no estam d'acord amb la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs, es votaran sense la transacció incorporada, les esmenes. Passam a la votació de les esmenes, votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, del Sr. Aguilera, la 1627 i la 1628/19. Votam.

3 vots a favor; 51 en contra i 3 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, del Sr. Aguilera, la 1630, 1631 i 1632. Votam.

3 vots a favor; 47 en contra i 7 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, 1653, 1654, 1655, 1656, 1659 i 1660/19. Votam.

2 vots a favor; 55 en contra i cap abstenció.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, 1657/19. Votam.

2 vots a favor; 50 en contra i 5 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, 1644, 1649 i 1650/19. Votam.

4 vots a favor; 53 en contra i cap abstenció.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, aquí ens han demanat votació separada, per tant, farem tres blocs, la 1634, 1642 i 1646/19. Votam.

10 vots a favor; 45 en contra i 2 abstencions.

La 1652/19. Votam.

10 vots a favor; 47 en contra i cap abstenció.

La 1651/19. Votam.

6 vots a favor; 45 en contra i 6 abstencions.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, les 1635, 1636, 1637, 1638, 1640 i 1645/19. Votam.

4 vots a favor; 45 en contra i 8 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, aquí ens han demanat votació separada, per tant, votarem ara la 1639 i la 1647/19. Votam.

4 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Ara la 1643/19. Votam.

4 vots a favor; 47 en contra i 6 abstencions.

Seguim amb el Grup Parlamentari MÉS per Menorca, la 1648/19. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra i cap abstenció.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular, la 1665/19. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra i cap abstenció.

Seguim amb el Grup Parlamentari Popular, la 1664 i la 1665/19. Votam.

19 vots a favor; 31 en contra i 7 abstencions.

La 1667/19, del Grup Parlamentari Popular, ha estat retirada.

Per tant, passam a la votació dels articles, disposicions, denominació i exposició de motius als quals s'hi mantenen esmenes. Votació de l'article 4. Votam.

54 vots a favor; 2 en contra i 1 abstenció.

Votació dels articles 6 i 8...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, perdó, pot separar, per favor, la denominació del títol III de la resta? En dos blocs.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pericay, cap problema. Passam a la votació dels articles 6 i 8 i de l'exposició de motius. Votam.

51 vots a favor; 2 en contra i 4 abstencions.

Passam ara a la votació de la denominació del títol III. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i 4 abstencions.

Votació de l'article 10. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i 4 abstencions.

Votació de l'article 12. Votam.

33 vots a favor; 22 en contra i 2 abstencions.

Votació de la disposició transitòria única. Votam.

32 vots a favor; 18 en contra i 7 abstencions.

Ara passam a la votació de les denominacions i els articles i les disposicions a les quals no s'hi mantenen esmenes. Votació de la denominació de la proposició de llei. Votam.

53 vots a favor; 3 en contra i 1 abstenció.

Passam a la votació de la denominació del títol I, articles 1, 2, 3 i 5, denominació del títol II, denominació dels capítols 1 i 2, articles 7, 9 i 11, disposició addicional única, i disposició final primera. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i 4 abstencions.

Passam a la votació de l'annex 1. Votam.

56 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Doncs, es faculten els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de l'estatut especial de capitalitat de la ciutat d'Eivissa.

(Aplaudiments)

Senyors i senyores diputats, fem un recés, fins a les quatre menys quart.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores diputades, senyors diputats, bones tardes a totes i a tots, recomençam la sessió.

VII. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de Llei RGE núm. 14780/18, relatiu al Decret Llei 4/2018, de 23 de novembre, de concessió de crèdits suplementaris per atendre despeses inajornables derivades de sentències judicials pendents de pagament en l'àmbit de la Llei 4/2008, de 14 de maig, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2018, i de modificació del Decret Llei 2/2018, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen ajudes i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges intenses i les inundacions del dia 9 d'octubre del 2018 a la comarca del Llevant de Mallorca.

Passam al debat del punt número VII de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 14780/18, relatiu al Decret Llei 4/2018, de 23 de novembre, de concessió de crèdits suplementaris per atendre despeses inajornables derivades de sentències judicials pendents de pagament en l'àmbit de la Llei 4/2008, de 14 de maig, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2018, i de modificació del Decret Llei 2/2018, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen ajudes i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges intenses i les inundacions del dia 9 d'octubre del 2018 a la comarca del Llevant de Mallorca.

Per tant, presentació per part del Govern del projecte de llei, té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, bones tardes senyors i senyores diputats, així com al públic present a la sala. Iniciem el debat per aprovar aquest projecte de llei, derivat del Decret Llei 4/2018, que es va aprovar dia 11 de desembre i que donava cobertura, amb un crèdit extraordinari, a les sentències derivades de la Llei 4/2008, un crèdit extraordinari de 133 milions a càrrec d'endeutament derivat de sentències fermes del Tribunal Suprem.

Sí que vull fer un incís i vull recordar que el pagament d'aquestes sentències o aquest crèdit extraordinari, juntament amb el crèdit extraordinari que es va fer per a les ajudes a Llevant de 45 milions, no han suposat un increment del deute a la comunitat autònoma ja que en el 2018 hem reduït en termes absoluts per primera vegada el deute de la comunitat autònoma, en concret en 90 milions d'euros; i mirant tota la legislatura, abastant tota la legislatura, si l'any 2015 el deute públic arribava a un 30,5 del PIB, l'any 2019 es tancarà al voltant del 27% del PIB, això vol dir una reducció de 3 punts del deute des de principi de legislatura, del deute públic respecte del PIB.

També aquest decret llei modificava el Decret Llei 2/2018, d'ajudes al Llevant, que també ara, amb la tramitació, s'ha aprofitat per millorar amb algunes esmenes. La tramitació que s'ha... o les esmenes o les incorporacions que s'han fet al Decret Llei 2/2018 eren per simplificar la tramitació i ara s'ha ampliat el termini de sol·licitud d'ajudes fins al dia 1 de maig del 2019, i en el cas d'ajudes en matèria d'habitatge i pèrdua de vehicles el termini finalitza l'1 d'abril.

Però, durant la tramitació d'aquesta llei jo vull destacar dos temes que s'han incorporat i que són importants destacar o comentar avui aquí: per una banda, durant la tramitació del projecte de llei, ha sortit l'oportunitat de trobar solució a dues qüestions importants, relatives al Consell de Menorca les quals han estat objecte de feina i de debat i d'intentar trobar un acord durant tota la legislatura, gràcies a l'esmena de MÉS per Menorca, a qui vull agrair la seva disposició per arribar a aquest acord, hem trobat suport econòmic, o la comunitat autònoma ha trobat suport econòmic per cobrir les indemnitzacions pendents en matèria de protecció urbanística i, a la vegada, reconduir el problema de la liquidació de les bestretes del consell insular, un problema que també ja deriva de legislatures anteriors.

Així, doncs, hem trobat o s'ha arribat a l'acord que el Govern pagarà 16,5 milions d'indemnitzacions que han condemnat o als quals està condemnat el Consell de Menorca, derivades del Platerritorial de Menorca aprovat l'any 2003, en concret, una part de la sentència que condemna a pagar la desclassificació de Cescarden i una part també per al Princesa Son Bou. A més a més, com deia, això implica firmar un conveni amb el Consell de Menorca per aprovar aquest pagament i a la vegada solucionar el problema de les bestretes i deixar de banda o deixar solucionat aquest tema que ve de legislatures anteriors.

Amb aquesta incorporació de 16,5 milions per finançar Cescarden, també es condona que Menorca hagi de pagar els 8 milions que s'imputen de la liquidació de les bestretes.

Una de les altres millores que s'incorporen a aquesta tramitació de llei, té a veure amb diverses modificacions a l'àmbit d'emergències, entre d'altres; en primer lloc, s'incorpora una classificació nova als cossos de bombers i que permet que a partir d'ara es pugui desenvolupar que la classificació de bombers pugui ser del grup C1 en lloc de C2, com era fins ara. Aquesta és una reivindicació històrica dels bombers i avui, amb aquesta norma, tindrà el seu reconeixement i la seva validació. D'aquesta manera, també donam una passa i també respectam l'autonomia local, de manera que a partir d'ara les administracions locals de les quals depenen els cossos de bombers, podran incorporar a les seves relacions de llocs de feina aquesta nova classificació, que, en el termini de cinc anys, i sempre en l'àmbit de diàleg i negociació amb els representants públics, podran acollir-s'hi tots els bombers que estan ara ocupats, així com també tots els que entren a formar part dels cossos de bombers.

Una altra esmena en tema d'emergències que s'ha incorporat durant la tramitació d'aquest projecte de llei, a

partir d'una esmena que ha fet el Grup d'El Pi, que demana que el Govern completi l'actualització del pla per fer front al risc d'inundacions, l'INUNBAL, en el termini d'un any, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, i l'acord diu que s'estudiarà la incorporació del despatx automàtic dels organismes i l'assignació del rol de grup d'intervenció prioritària a l'operatiu d'incendis de la Conselleria de Medi Ambient, això és l'IBANAT, i també als serveis de bombers.

Així, també es va arribar a un acord per considerar un risc d'interès autonòmic la recerca i el rescat de muntanya i el medi natural perquè, en el termini d'un any, també s'hagi de redactar un pla especial en aquest àmbit.

Jo, arribats a aquest punt, només volia aprofitar aquesta darrera intervenció que tenc en el Parlament per acomiadar-me i agrair tota la feina a tots els diputats, a tots els grups parlamentaris, també als lletrats del Parlament, en aquests quatre anys de feina intensa, ha estat un plaer i un honor per a mi treballar al Parlament des del Govern amb tots vosaltres per arribar a acords, per aprovar lleis, sobretot a l'àrea o a l'àmbit que em correspon per gestionar una millor situació financera i de la funció pública i dels serveis públics de la comunitat autònoma.

Per tant, gràcies a tots per aquests quatre anys de feina i ara jo seguiré, supòs que des d'un altre àmbit, però sempre també treballant des de la responsabilitat, el sentit comú, el rigor i l'honestetat. Per tant, moltes gràcies a tots per aquests quatre anys de feina plegats.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Doncs, en primer lloc, passam al debat de l'esmena mantinguda al projecte de llei, la [RGE núm. 727/19](#), del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per a la seva defensa té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, públic assistent. Bé, com ha dit la consellera, a través de la nostra esmena ja es va fer una transacció que s'ha incorporat en comissió i que es troba, per tant, dins el dictamen de la comissió, i el que farem en aquest moment és retirar l'esmena que ens queda, ja que ha estat transaccionada. La varem voler mantenir per acabar de certificar la correcció del plantejament de la transacció i, atès que estam absolutament d'acord amb la transacció, la retiram.

Volem manifestar el nostre suport a aquest projecte de llei, ja varem convalidar el decret llei, com no podia ser d'un altra manera, les ajudes a les inundacions i a la desgràcia del Llevant, evidentment ens havien de conduir que hi hagués el suport financer i econòmic de la comunitat autònoma, però nosaltres, durant la tramitació varem voler incidir en dos aspectes: un primer aspecte, que també s'ha incorporat, és

l'allargament del termini per sol·licitar les ajudes dels afectats per aquesta desgràcia, pensàvem que era positiu i, a més, estava en consonància amb el decret llei o amb la normativa que havia dictat l'estat, també per compensar i trobar reparació als danys materials produïts per les inundacions i, per tant, aquest termini de sol·licitud d'ajudes s'ha allargat gràcies a la tramitació parlamentària, i després s'ha incorporat aquesta disposició a la qual es referia la consellera, de crear un deure legal per part del Govern d'actualitzar aquest Pla d'Inundacions, INUNBAL, de la comunitat autònoma, el qual, evidentment, pensam nosaltres que és millorable i que de la desgràcia també n'hem d'aprendre, i hem travelat i, per tant, hem de treure les lliçons corresponents.

Dins aquesta actualització l'esmena incideix en un aspecte que per a nosaltres és molt important, que és el despatx automàtic, el despatx automàtic necessitam una reacció ràpida, àgil, simple i, per tant, pensam que aquest és un mecanisme que en matèria d'incendis ha funcionat perfectament i que també ha de poder funcionar en aquestes altres desgràcies, en aquestes incidències, com són inundacions. També s'ha afegit a la nostra esmena el tema del rescat de muntanya.

També, i per finalitzar, perquè no m'he d'allargar, durant la tramitació parlamentària varem donar suport, això ho sap perfectament el Grup Parlamentari de MÉS per Menorca, varem donar suport a les esmenes que havíem plantejat per trobar també indemnització a les conseqüències de la protecció territorial i urbanística que s'havia produït amb el Pla territorial de Menorca; finalment, en comissió, es va arribar a una transacció i a un acord i, per tant, també des d'aquest punt de vista, no podem més que congratular-nos que s'hagi arribat a aquesta entesa i que al final quedi un text que permeti també a Menorca tenir la compensació econòmica de la política territorial de protecció que s'ha dut a terme.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Doncs, passam al torn en contra o a favor, torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, atès que l'única esmena que restava viva en aquest moment ha estat retirada, tota vegada que, efectivament, en comissió es va aprovar la transacció que es va presentar sobre aquesta esmena, dedicaré la meua intervenció a fixar la posició del nostre grup respecte de la llei que avui es du a aprovació.

Com bé ha dit la Sra. Consellera a la seva intervenció, aquest projecte de llei deriva del Decret Llei 4/2018, d'11 de desembre, el qual, com és ben sabut, tenia dos objectius primordials: un, era aprovar la capacitat de la comunitat autònoma per poder-se endeutar, per fer front a les indemnitzacions derivades de sentències fermes dictades pel

Tribunal Suprem, en relació amb els contenciosos que s'havien posat derivats de les reclamacions de responsabilitat patrimonial de la Llei 4/2008.

I en segon lloc, modificar el Decret Llei 2/2018, pel qual es van establir les ajudes i altres mesures urgents, per reparar les pèrdues i els danys produïts per les inundacions del 9 d'octubre del 2018. Durant la tramitació d'aquest Decret Llei com a projecte de llei, els articles relatius a l'habilitació per poder-se endeutar, els relatius al crèdit extraordinari s'han mantingut igual, no han sofert cap tipus de variació. I atès que la postura d'aquest grup respecte del contingut del decret llei va ser àmpliament manifestada en el debat de convalidació del decret llei, no m'estendré massa, només diré que mentre en el decret llei, atès que el debat i la votació ho era només a efectes de convalidació, i aquest grup va votar a favor, avui sí que té la possibilitat de posicionar-se respecte dels articles que fan referència al crèdit extraordinari, i ho farà abstenint-se.

Entenem que, per responsabilitat, no en queda d'altra, la comunitat autònoma ha de fer front, evidentment, a les indemnitzacions a les quals ha estat condemnada, però no podem estar d'acord amb el fons perquè sabem que moltes d'aquestes indemnitzacions, encara que no suposin un increment del deute, com ha dit la Sra. Consellera, gràcies a la situació econòmic de la qual ha gaudit aquest govern durant quatre anys, no podem deixar de fer menció que moltes d'aquestes indemnitzacions s'haguessin pogut evitar si aquest govern no hagués suspès ni hagués després derogat la normativa que es va posar a l'abast la legislatura passada i que hagués permès que moltes d'aquestes indemnitzacions no acabassin convertint-se en una realitat.

Respecte de les disposicions que modifiquen el Decret Llei 2/2018, han quedat igual, excepte les dues modificacions que s'han introduït a instàncies, efectivament, d'esmenes d'El Pi, que permet ampliar el període de sol·licituds d'aquest tipus d'ajudes fins al maig del 2019, punt amb el qual evidentment estam d'acord.

En tot el tema de les ajudes als damnificats de la catàstrofe de Sant Llorenç i la desgràcia que va succeir l'octubre passat, sempre ha trobat aquest grup a favor i al costat, la llàstima, Sra. Consellera, és que en aquesta data, en el darrer plenari, haguem de dir que l'oposició no hagi trobat la mateixa correspondència per part del Govern, perquè a data d'avui encara continua havent-hi moltes ombres respecte de la gestió que es va fer per part del Govern d'aquesta catàstrofe i molta informació sol·licitada pel nostre grup no ha obtingut resposta i, evidentment, ja no n'obindrà.

Quant a les novetats que s'han introduït al llarg de la tramitació, les ha citades també la Sra. Consellera a la seva presentació, volem menció a la disposició que s'introdueix i que fa referència a la classificació dels cossos de bombers, els representants del col·lectiu són avui aquí, i podríem estar d'acord amb aquesta incorporació, però hem de destacar dues coses: la pèrdua d'oportunitat que hem tornat tenir aquesta legislatura, atès que durant quatre anys no han estat capaços

d'aprovar un projecte de llei del foc, aquesta hagués estat la veritable notícia. Avui poder aprovar la llei del foc perquè el col·lectiu s'ho mereix i, en canvi, el que fan vostès ha estat, mitjançant una esmena entrada amb calçador, en el darrer moment, per un únic grup parlamentari, han donat satisfacció al col·lectiu amb aquesta petita compensació, com és aquesta esmena, la qual, a més ha entrat d'aquesta manera, sense que almanco nosaltres coneguem quina és l'opinió que tenen respecte d'això les administracions realment afectades i destinatàries de la mesura, com són els consells insulars i l'Ajuntament de Palma, que són els que tenen els cossos de bombers.

S'ha introduït també una disposició que modifica la Llei de subvencions, curiosament, preceptes recentment introduïts a la llei o que han estat ja modificats en aquesta legislatura. Estam d'acord, òbviament, amb els canvis, en particular amb el que fa referència a l'article 42 bis, respecte del qual no podem deixar d'apuntar que va ser introduït per la Llei 7/2018, de 31 de juliol, és a dir, fa pràcticament dos dies, i que la seva aplicació pràctica ha posat en evidència la seva necessitat imperiosa de ser modificat aquest precepte. Estam d'acord amb la modificació, però no deixa de ser una mostra més que la tècnica legislativa no ha estat precisament un fort aquesta legislatura.

Respecte de la disposició que fa referència als plans especials per fer front al risc d'inundacions, de recerca, salvament i rescat, estam d'acord i evidentment, havent retirat El Pi, ens vàrem abstenir en comissió a l'espera del que fes El Pi quant a l'esmena que mantenien amb la qual estàvem, en principi, d'acord, i atesa la retirada de l'esmena, doncs evidentment ho votaríem a favor i canviaríem el sentit del vot manifestat en comissió.

I finalment, hem de fer una referència, no ho puc evitar, a la disposició que introdueix el que podríem ja denominar esmena Cescgarden, i no puc deixar de fer una menció específica d'aquest tema perquè MÉS Menorca ha gestionat, al meu parer, de manera molt malament aquest tema; ha passat de proposar la incorporació a l'article 1 de la llei, els crèdits necessaris per poder fer front a les indemnitzacions fixades per dues sentències judicials, en una temàtica també igual a la que dona peu al Decret Llei 4/2018, a conformar-se amb un conveni de col·laboració el qual ja veurem com se signa, quan se signa i amb quines condicions, on es poden preveure pagaments plurianuals. Per tant, ja no serà una compensació de manera immediata a favor del Consell Insular de Menorca per poder fer front a aquesta càrrega financera que té ja de manera real, i que, a més, se subjectarà a les disponibilitats pressupostàries els objectius de dèficit i de deute que pugui tenir la comunitat autònoma. Però és que aquest finançament, que suposadament assolirà la comunitat autònoma, de 16 milions d'euros, no és tal, la Sra. Consellera s'ha quedat només en aquesta primera part, és vera que el conveni suposadament se signarà per 16 milions, però no ha afegit que 8 d'aquests 16 milions van a compte de les bestretes que el mateix Govern reclama del Consell Insular de Menorca.

I no només és això, sinó que aquests 8 milions el Consell Insular de Menorca reconeix que efectivament el Govern els pot reclamar i quedaran condonats, la qual cosa és prou incompatible amb la postura que du actualment el mateix Consell Insular de Menorca en els tribunals on impugna la resolució de la consellera d'Hisenda que li reclama precisament la devolució d'aquests 8 milions en concepte de bestretes.

Per tant, el Consell Insular de Menorca, amb aquesta transacció, la qual, Sr. Martí, vostè va acceptar i va aprovar i ha quedada incorporada al text, no rebrà 16 milions per fer front a les indemnitzacions de les dues sentències, en rebrà com a molt 8 i continuarà tenint un problema. Si vostè hagués retirat o no hagués acceptat la transacció i hagués acceptat el vot favorable d'aquest grup, ara Menorca tendria els seus interessos molt més ben coberts.

(Alguns aplaudiments)

Finalment, proposar en aquest acte una correcció que aquest grup va plantejar en ponència i no se li va acceptar, certament no ho va reiterar en comissió i ho reiteram ara aquí, en el Plenari, i suposa una esmena *in voce*, la qual, per tant, requeriria la unanimitat de tots els grups per poder ser incorporada, però és una correcció purament tècnica, i per ser una mica coherents, que suposa la incorporació d'una disposició derogatòria del Decret Llei 4/2018, a fi d'evitar que una vegada que entra en vigor la llei, doncs tinguem dues normes pràcticament d'igual contingut al mateix temps en vigor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Doncs, torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Molt bé, gràcies, president, bona tarda a tothom, vull donar la benvinguda també a la representació dels bombers, dels nostres cossos d'emergències tan necessaris en la tragèdia de Sant Llorenç i també diàriament per protegir-nos de cada emergència que pugui sorgir.

Jo crec que ja la consellera ha explicat tots els motius del decret i que nosaltres ja vam validar en el seu moment, que ara s'ha convertit en llei i que, afortunadament, crec que el fet que es transformés en llei doncs ha permès algunes modificacions i algunes millores que crec que són destacables. Ho dèiem abans, crec que no són poques les reivindicacions històriques dels bombers en què han obtingut, doncs, un petit reconeixement, que nosaltres evidentment hi estarem a favor i a les diferents reunions que hem tengut ambells evidentment intentarem sempre millorar les seves condicions, perquè

millorar les seves condicions és protegir-nos més a totes les persones que depenem de la seva feina.

Quant a la millora aportada també per El Pi també li donarem suport, ja ho havíem anunciat a la comissió en cas que hi hagués una transacció que fos acceptable nosaltres estaríem a favor perquè qualsevol millora en la reacció davant d'una emergència pensam que és necessària, i tenim exemples com el de la reacció davant d'un incendi, doncs, evidentment també li hem de donar suport, davant d'una altra situació com és el cas d'unes inundacions.

Sí que hem de parlar de la necessitat d'aquests crèdits que van en dues línies, una era aquesta de la tragèdia de Sant Llorenç, però també hem de parlar de la protecció del territori. Crec que s'ha aprofitat l'ocasió i hem de reconèixer el mèrit de MÉS per Menorca de dur aquestes esmenes, si bé, ja ho vam dir també a la comissió, crec que ens hem trobat amb una resolució d'una negociació entre dues institucions i cap d'aquestes en aquest Parlament, una era el Govern de les Illes Balears, a través de la consellera d'Hisenda, i l'altra, el Consell de Menorca; hem de recordar que des del Consell de Menorca sí que es va iniciar aquesta demanda pel tema de les bestretes, a través de la consellera d'Hisenda, de na Cristina Gómez, que va lluitar amb ungles per tal d'intentar resoldre d'una vegada aquest tema.

Per tant, aprofitant, jo crec, aquesta llei, un poc agafada amb pines, però entenem que de manera necessària, sí que s'ha aconseguit resoldre aquestes dues qüestions, les indemnitzacions que pagarà aquest govern per aquesta..., que hem estat pioners en la protecció del territori hi estam d'acord amb l'argument que això no hauria de ser un precedent, però tenim aquest risc, i crec que s'ha de reconèixer, es genera un risc quant a la creació d'un precedent on una institució pagui les indemnitzacions d'una altra, però és ben cert que si hem arribat a aquest acord que si ho hem de circumscriure a la conjuntura inicial i a aquesta motivació pionera de protecció del territori que va tenir el Consell de Menorca, doncs, evidentment hem d'estar-hi a favor.

Però sí que li hem de dir, li hem de tornar dir, Sr. Nel Martí, perquè si era una institució la que negociava, els partits almanco que governaven aquella institució s'haurien d'haver posat d'acord amb presentar aquí aquelles esmenes, i crec que ací s'ha reconegut també des d'allà, però insisteix, s'ha permès que pogués entrar aquest debat aquí, s'ha resolt, esperem ara que aquest conveni, doncs també acabi...,

(Rialles de l'intervinent)

... acabi fent arribar aquests necessaris doblers i que es resolgui definitivament aquesta qüestió històrica per a l'illa de Menorca.

Aquestes són les qüestions del decret, és cert que avui és el darrer ple de la legislatura i atès que la propera legislatura, doncs, no repetiré, jo també voldria fer un petit acomiadament, he de dir que ho faré també des d'un punt d'emoció, perquè som una persona sensible, i m'agradaria

comentar-los una sèrie de qüestions, i també ho he de dir, crec que des de la immensa fortuna que els meus fills puguin viure i estudiar a una comunitat que té dues llengües que estim per igual, que estim per igual, m'han de permetre que em pugui dirigir a vostès també en la llengua amb la qual vaig créixer, amb la qual vaig ser educat pels meus pares i a la qual tenc un afecte des de petit, que és el castellà.

Comenzaré diciendo una cosa que..., que quizás desconocida, pero es que mis padres apenas saben leer ni escribir, tuvieron la desgracia de crecer en pequeños pueblos de Cuenca durante el franquismo, que se esforzó en evitar que las familias campesinas y sin recursos pudieran tener una educación digna, y les inculcaron, y me inculcaron, la idea de que no había que meterse en política, y, a pesar de que no les hice demasiado caso, pues, sé que mis padres están orgullosos del paso que di, después de muchas dudas, y tanto a ellos como a toda mi familia pues les quiero agradecer su apoyo incondicional estos cuatro años, a pesar de las consecuencias que sé que ha supuesto también en sus vidas.

Pero creo que ha merecido la pena y ha sido un honor representar a las 62.868 personas que depositaron la confianza en nuestro partido hace cuatro años. Muchísimas gracias a todas ellas, espero que hayamos sabido estar a la altura, que creo que sí.

Pero en estos tiempos inciertos en los que se debate más de cómo poner pistolas en los bolsillos de los ciudadanos, cuando se debería trabajar más en cómo poner más dinero en esos bolsillos, creo que la organización política de la ciudadanía para defender los derechos fundamentales es absolutamente imprescindible y tiene que ser valiente. No olvidemos que la amenaza de los valores de la ultraderecha se extiende por muchísimos países, pero creo que somos millones de personas las que seguiremos luchando por un mundo más igualitario, más feminista y por una vida más digna, más libre y mejor compartida.

Creo que, gracias a nuestro grupo parlamentario, dejamos una comunidad mejor, una comunidad mejor que además es fruto de un esfuerzo colectivo, de un intenso trabajo de cooperación y de las intensas negociaciones para lograr equilibrios entre grupos políticos diferentes que hemos asumido la pluralidad de nuestra sociedad y hemos sabido interpretar sus intenciones y su deseo de acuerdos, porque somos sus representantes y nos piden acuerdos en su beneficio, en beneficio de su bienestar y su convivencia.

Ya aquí no nos representamos a nosotros mismos, no nos representamos a nosotros mismos, que fácil de decir es esto, y esto no siempre se ha entendido por todo el mundo en esta legislatura.

Y una verdadera democracia, una verdadera democracia se debería basar en la buena comprensión y el buen ejercicio de ese carácter representativo de los diputados y diputadas que nos sentamos en esta cámara. El

objetivo común de ese servicio público de representación no es otro, lo comentábamos esta mañana, que solventar las desavenencias desde el diálogo en beneficio de ese interés común. No me cabe ninguna duda de que tanto Gent per Formentera, MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, el Partit Socialista de les Illes Balears y Podemos lo hemos logrado, con nuestras discrepancias necesarias, sanas, algunas no tanto; si no hay sangre no hay aplausos, también comentábamos hoy con el Sr. Marc Pons, la sangre, el ruido de las negociaciones siempre genera más expectación y titulares que los acuerdos.

Aunque en algunos momentos nos hemos dejado llevar por esa política de titulares, todos, a medida que avanzaba la legislatura nos ha resultado más sencillo encontrar los puntos de equilibrio político que facilitan los acuerdos; de ahí mi especial agradecimiento a los consellers y conselleras del Govern, a todos ellos, un equipo fiable con el que hemos logrado crear los espacios necesarios para poder consensuar la dirección y el horizonte de nuestras islas.

Gracias Fanny Tur, gracias a los ahora ausentes Marc Pons, Vicenç Vidal, Iago Negueruela, Patrícia, a Fina, como no, mi admirada Fina, a Martí March, a Catalina Cladera, con la que hemos negociado también cuatro presupuestos y cada uno en unas circunstancias diferentes y hemos llegado siempre a acuerdos, gracias a Pilar, gracias a Bel Busquets y a Biel Barceló, a ambos, y gracias también a la presidenta Francina Armengol, a la que le decía en mi primera intervención en este Parlament, en la que decidimos aprobar su investidura como presidenta, le rogué que fuese grande, que fuese grande, y más allá de las diferencias nos hemos podido entender: en la riqueza que nos ha aportado el impuesto de turismo, en una fiscalidad más justa, en el reconocimiento de justicia y reparación para las víctimas de la Guerra Civil, y nos hemos entendido también la pobreza de nuestra capacidad económica para afrontar con garantías las enormes dificultades de nuestros ciudadanos, para acceder a la vivienda o para cobrar ayudas a la dependencia.

Queda camino por delante y espero que podamos recorrerlo compartiendo gobierno progresista ya con todos los partidos firmantes dels acords pel canvi, sumando fuerzas en ese nuevo ejecutivo. Quería agradecer la complicidad de la Sra. Armengol.

Y también agradecer, para acabar, el trabajo con todos los portavoces, los pasados como David Abril, al que le quiero enviar un fuerte abrazo, fue uno de los principales arquitectos dels acords pel canvi y creo que es de justicia reconocérselo como persona, además, valiente y comprometida. Muchas gracias, David.

Y gracias a Andreu Alcover por su constante pedagogía, por sus aportaciones para desmadejar a veces algunas negociaciones confusas; a Xavier Pericay, también muchísimas gracias por encajar siempre de manera educada nuestras críticas, le aconsejaría que evitara

algunas obsesiones porque creo que disfrutaría más de la vida, valorando el inmenso trabajo de nuestros docentes para que nuestros hijos puedan tener un mejor desarrollo y mejores recursos en nuestras vidas.

Gracias a Nel Martí, a pesar de las desavenencias creo que me has hecho un poco más menorquinista. A Silvia Tur, por acercarnos Formentera siempre con una sonrisa. A Josep Ferrà pel teu bon humor.

A Jaume Font, què ens hem de dir? Per tantes discussions aquí, als platós, als carrers, fins i tot a aparcaments, hem discutit, i algunes vegades de manera constructiva, i altres de manera desgavellant, no?, però sempre apassionades, perquè vostè i jo crec que som persones apassionades i malgrat tot crec que ens entenem i ens estimam. Gràcies, Sr. Font, ha estat un plaer acompanyar-lo en aquesta legislatura.

Y gracias también a todo el grupo parlamentario, creo que hemos estado a la altura, creo que lo hemos hecho bien, lo hemos hecho como hemos sabido, sin ninguna experiencia previa; hemos aportado estabilidad a este gobierno, hemos aprobado cuatro presupuestos para mejorar la vida de la gente de esta comunidad.

También a Marga Prohens, a quien no le deseo que le vaya demasiado bien por Madrid, pero solamente...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, em sap greu tallar-lo però...

EL SR. JARABO I VICENTE:

... un consejo... -30 segundos, 30 segundos-...

(Remor de veus)

..., espero que no aprenda demasiado allí del Sr. Matas.

Así que desearles a todos, a los 59, que les vaya muy bien, y, como decía Pepe Mujica en una entrevista: "el ser humano es una cloaca, hay que tener el valor de mirar a la cloaca, pero las cloacas se pueden limpiar."

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo...

EL SR. JARABO I VICENTE:

Que sean ustedes muy felices y sobre todo esforcémonos en lo personal y en lo político en hacer felices a los demás.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Avui aprovam aquest decret llei que varem reconvertir en proposició de llei sobre, per una banda, el pagament de les ajudes per reparar els danys de les inundacions, les terribles inundacions que varem tenir en el Llevant de Mallorca i, per altra banda, també el pagament de les sentències judicials per protegir el territori.

Hi ha hagut un acord molt important per part de tots els grups parlamentaris en relació amb aquests dos aspectes, la necessitat, per tant, de fer front de manera el més aviat possible, el més eficient i el més eficaç possible a la terrible situació que varen patir fa uns sèrie de mesos, a finals de l'any passat, amb aquestes terribles inundacions, i la veritat és que s'ha de donar l'enhorabona al Govern de les Illes Balears per la ràpida intervenció que va tenir, les distintes àrees que tenien a veure amb aquesta situació, perquè la veritat és que no podien pal·liar tot el mal que s'havia produït amb aquestes greus inundacions, però sí que, com a mínim, havien de respondre el més aviat possible per refer tot allò que es pogués fer, i que la vida dels pobles afectats, especialment Sant Llorenç i Artà, poguessin, com deia, refer-se el més aviat possible.

Així mateix, també ens hem trobat amb una sèrie de sentències judicials, hem de lamentar el canvi de criteri judicial quant a la protecció del territori, la veritat és que massa vegades s'ha hagut de legislar per fer front a situacions de necessitat de protegir el nostre territori, perquè planejaments excessivament desenvolupistes i falta d'intervenció per part de les administracions ens varen conduir a situacions que o bé s'actuava amb contundència i amb valentia, o bé eren irreversibles. Aquesta contundència, aquesta efectivitat, ara se'ns ha tornat en una sèrie de sentències judicials de pagament d'indemnitzacions molt importants a les quals s'havia de fer front, i aquest decret llei, per tant, volia fer front a aquesta situació. Però, com deia, benvinguda sigui la protecció del territori, crec que són doblers, encara que excessius des del nostre punt de vista, ben gastats per protegir indrets del nostre preuat territori, petit, insular i, per tant, era absolutament imprescindible.

En aquest cas, una altra de les qüestions que s'ha hagut de valorar i fer front va ser la qüestió que va posar MÉS per Menorca damunt la taula, que va plantejar una qüestió molt senzilla: si per mor de la falta d'actuació en el seu moment s'havien hagut de protegir tota una sèrie de territoris de Mallorca i d'Eivissa que ara han tengut la seva corresponent sentència per a les indemnitzacions, què passava amb aquell territori que havia estat protegit anteriorment pel Consell de Menorca, però que la llei del Govern, per tant, ja no havia hagut de protegir perquè ja estava protegit? Què passava?

Que efectivament, ja que tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears feien front a les indemnitzacions per protegir el territori de Mallorca i d'Eivissa, els companys de Menorca posaven damunt la taula que també es pogués fer el mateix en el cas de Menorca. I ho han defensat, ho han lluitat amb vehemència, i al final han aconseguit el que crec que és molt important, que és l'acord de tots els grups parlamentaris, l'acord també amb el Govern de les Illes Balears, per tal que el Govern també fes front d'alguna manera a una part d'aquesta situació. Per tant, enhorabona als companys de Menorca i a tots els que hem participat d'aquesta ponència, d'aquestes negociacions, i també al Govern de les Illes Balears.

I, de passada, una altra qüestió que estava damunt la taula que tampoc no s'acabava d'aclarir, que hem parlat moltes vegades a través dels distints intervinents a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, el Sr. Alcover, el diputat de Vox, el Sr. Camps -perdó, perdó, del Partit Popular, perdó-, i aleshores hem aconseguit, per tant, que les bestretes també puguin formar part d'aquest acord, i efectivament també hem de donar l'enhorabona en aquest sentit, i la Sra. Cladera al final haurà tengut el seu acord, (...), perquè n'hem parlat moltes vegades. Per tant des d'aquest punt de vista res més a afegir, més que celebrar que tenim aquest acord.

També vull fer referència a dues qüestions més que s'han introduït. A proposta d'El Pi s'havia presentat una qüestió en relació amb el Pla d'inundacions, INUNBAL, i amb el despatx automàtic; des del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca li vàrem fer una transacció, vull agrair als integrants d'El Pi, i en especial al Sr. Melià, que hagi acceptat la transacció, que bàsicament s'havia desglossat en dues qüestions: la primera fa referència precisament a aquest pla de risc d'inundacions, l'INUNBAL, perquè s'actualitzi per part del Govern en un any des de l'entrada en vigor de la llei; i que s'estudiï aquesta incorporació del despatx automàtic, per tal que els operatius, tant d'extinció d'incendis forestals de la Conselleria de Medi Ambient com els serveis de bombers, tenguin el rol de grup d'intervenció prioritària. Crec que és molt important, per tant, una vegada que desenvolupem aquest pla, reconèixer aquesta qüestió. I la segona part feia referència als Plans especials de recerca, salvament i rescat de muntanya, i també, lògicament, era una assignatura pendent, tenir aquest pla de rescat de muntanya, i ara el tendrem, el tendrem també en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la llei, i també donarà protagonisme als bombers, als serveis d'extinció d'incendis, que són els que, diguem, l'han de tenir.

En relació amb els bombers, vull saludar tots els representants dels bombers avui aquí presents, és un dia important per a ells, perquè efectivament hi havia un deute pendent amb aquest col·lectiu, que era aquest reconeixement de la seva categoria professional, passar d'aquest C2 al C1; s'estableix, per tant, a la llei quins són els requisits i quin és l'ítem que s'ha de seguir per tal d'aquest reconeixement, d'aquests mèrits professionals, i per tant els vull donar l'enhorabona a tots perquè, després de molts d'anys de lluita, s'ha aconseguit.

I res més. Crec que amb aquesta qüestió he fet referència a totes i cada una de les qüestions que hi havia a la llei, i la penúltima llei que aprovam en el Parlament de les Illes Balears crec que ha donat prou de sí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Respecte d'algunes qüestions no m'estendré, ara el portaveu de MÉS per Mallorca, el diputat parlava del cos de bombers, del canvi de categoria i de classificació; nosaltres estam totalment d'acord amb les esmenes presentades per El Pi, amb les transaccions fetes, i l'únic en tot cas que podem dir és que ens hagués agradat que aquest canvi de categoria, de classificacions, s'hagués fet dins el context d'una llei del foc, que s'ha treballat però que no hem arribat a temps per poder-la tramitar, però bé, era un objectiu a tenir en compte.

També les esmenes d'El Pi que milloren la tramitació d'ajudes als afectats per les inundacions de Sant Llorenç, al Llevant de Mallorca, no hi ha res a dir. Creiem que eren unes bones aportacions, han quedat ja incorporades i per tant, en aquest sentit, no creiem que haguem d'afegir res més.

Quant a les disposicions, i especialment al Partit Popular que hi ha fet referència, sí que voldria per deixar clar... crec que amb poques... la nova lectura que n'ha volgut fer el Partit Popular, respecte de les disposicions que fan referència al text que incorpora una part de la nostra posició respecte d'allò que Menorca també havia de ser beneficiària del suport del Govern amb les indemnitzacions derivades de sentències condemnatòries per a la protecció del territori.

Volem deixar ben clar..., que ningú no entengui açò com a una crítica a les decisions proteccionistes o conservadores del paisatge, tot el contrari, les reivindicam i fins i tot exaltam els valents que el 2003 a Menorca o el 2008 amb la llei aprovada en aquest parlament permetien protegir paratges de Mallorca i d'Eivissa, van ser, crec, sense cap dubte, des del nostre punt de vista, decisions importants i de les quals avui podem en certa manera presumir que tenim un paisatge d'un gran valor, avui ho podem dir, gràcies a decisions com aquelles.

Nosaltres el que preteníem amb la nostra proposta era reajustar, redistribuir les càrregues d'aquestes valentes i encertades polítiques proteccionistes, bàsicament, i bé, ja s'ha explicat, no ho tornaré explicar tot, em sembla que seria molt reiteratiu respecte de la filosofia i del plantejament d'aquestes esmenes.

Sí que volem dir que la transacció, efectivament incorporada al text de la llei, no és, no són les esmenes que MÉS per Menorca va presentar, nosaltres érem..., no sé si dir més ambiciosos o si la nostra ambició era un altre, però teníem la força que teníem, nosaltres tenim tres diputats, i sense més suports, numèricament més suports i suports més clars, doncs, podíem fer el que vam fer.

No val al cap de..., dos minuts abans d'una votació dir: nosaltres també ens hi afegim ara, després que prenguem una negociació on intervenen institucions, el Consell de Menorca i el Govern, per afegir una altra qüestió. Ho he dit sempre, la nostra opció..., i a més vull afegir una cosa clarament de canvi de postura, jo seré molt clar, quan vam constituir la ponència amb el Sr. Alcover, i no la vam iniciar, simplement la vam constituir, el Sr. Camps, ara de Vox, va expressar el seu vot favorable i aquest vot favorable es va traduir en una abstenció. Per tant, siguem clars.

Per tant, amb més suports i amb suports més clars... -i tant que és ací, si no telefonin al Sr. Camps i demanin-li a veure si no és així-, i un minut abans de fer una votació no val, un minut abans de fer una votació no val.

Bé, no era la nostra opció ni el meu desig que dos temes, indemnitzacions i bestretes, anassin de la mà, no ho era en absolut, perquè crec que, per separat, podríem ser més justos i més ambiciosos. Però, ho torn a dir, tenim el que tenim i si en ponència o dies abans s'hagués expressat un suport a la nostra proposta, cosa que no es va fer, avui possiblement tindríem un escenari.

Però és que, a més..., amb quina legitimitat ve algú a dir que... doncs, podríem haver demanat més, podríem haver estat més exigents, quan s'acaba de retirar una esmena a una proposició de llei per convertir-se en proposició no de llei amb la Reserva de Biosfera? Què em diuen? Què em diuen? És a dir, una esmena a una llei la converteixen en un... i vostès estan contents i ho lluiran per a Menorca i per arreu del món, i ara ens vénen a dir aquí que açò no és la... No, jo voldria un millor acord, però escoltin, haguessin ajudat, haguessin ajudat!, el Partit Popular..., haguessin ajudat, i no van ajudar gens, perquè no val a darrera hora, eh? Aquest joc de a darrera hora d'apuntar-se, no val.

Deia abans que el text incorporat no era la nostra proposta, com deia, però que és una bona proposta. Negar açò és negar la realitat i agafats vostès un per un... no em crec que em diguin o que em neguin les virtuts d'aquesta proposta, perquè, què van fer vostès a la passada legislatura i què han fet aquesta legislatura per resoldre els dos temes? Digui'm què han fet! Què han fet? Què han aconseguit?

És clar que avui... crec que el gran problema que tenim és que matam dos temes, hem matat dos temes, dos temes que donaven per fer molta campanya electoral i fer molt de debat electoral i han mort, però han mort en benefici d'una institució que és el Consell Insular de Menorca, que guanya amb liquiditat i amb capacitat de fer polítiques públiques, per reduir el deute i perquè Menorca vegi reconeguda la seva

pionera actuació a favor de la protecció del paisatge sense veure's perjudicada per haver de pagar sentències condemnatòries sense l'ajuda del Govern.

Allò que el Partit Popular ha demanat a aquesta cambra fins a sis vegades avui es resol i amb una proposició no de llei que no s'ha pogut tramitar, avui es resol, més o menys satisfactòriament, però és resol. Allò que el Partit Socialista va presentar la passada legislatura fins a vuit vegades avui es resol i vostès pensin què deien en la passada legislatura, pensin el que deien en la passada legislatura respecte d'aquests dos temes, de les bestretes i de Cescarden, que Cescarden resumeix alguna cosa, però... bé, és una reducció d'una cosa més àmplia, que són dues sentències fermes de (...), etc., no hi entraré.

Però que sense cap dubte... ha estat un acord en què hem passat de 13 milions que hi havia a una proposta inicial a 16,5 milions; que s'afegeix, efectivament, el tema de la condonació de les bestretes, perquè s'afegeix aquest tema, que no hi era d'inici, que són 8 milions, de manera que les institucions havien d'optar i han optat per major seguretat, per deixar la incertesa d'una tramitació i una judicialització que podria haver estat molt llarga, en els dos temes... i en benefici de la institució.

Vostès, si haguessin apostat per una qüestió més valenta i això, doncs l'haguessin poguda fer la proposta, jo no sé per què tantes queixes! Qui va presentar aquesta esmena? Qui va tenir la idea de presentar aquesta esmena que ha donat com a resultat açò que no és tan bo, segons vostès? Qui la va presentar? Vostès havien tingut la idea de presentar-la intentant lluitar per aquest tema o per aquests dos temes? Ah, sí, i no van tenir temps de presentar-la... què va passar? Doncs, escoltin... aquí...

(Remor de veus)

... aquí qui guanya és Menorca i aquí qui guanya és el Consell Insular de Menorca.

No, cada any no. Mirin, vostès el que diuen cada any al pressupost, fent baixes de partides afectant... bé, diferents qüestions, doncs...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...no, açò és per a vostè la solució, i li he de dir en aquest cas, pel que afecta Menorca, que la nostra disposició era d'abstenció per seguir negociant, perquè... del tema Cescarden no, però el tema bestretes s'estava negociant.

Per tant, ho pot retreure, però les propostes no s'han materialitzat en res i aquesta llei que ara vostès voldrien que hagués quedat a l'articulat d'una altra manera, jo em deman per què no ho van presentar, per què no ho van presentar? No ens retreguin res, és a dir, hem fet la millor feina amb els suports que hem tingut, tres diputats, aconseguint el màxim suport.

I si haguessin estat clars i contundents, segurament la proposta hagués estat més ambiciosa, però vostès no ho han estat. Assumeixin la seva responsabilitat! No ho han estat, no ho han estat i els mitjans de comunicació a Menorca són claríssims en aquest sentit.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No ho han estat, van presentar una abstenció i l'abstenció no la van definir mai, fins a un minut abans d'entrar en aquesta sala, i açò no val...

(Remor de veus)

... i açò no val... i tant que és així! I tant que és així!

I si no, també, a més a més, bé..., tornin demanar l'expressió del vot de l'exdiputat Camps a veure quina era.

(Remor de veus)

Bé, res més. Jo crec que vostès han d'assumir que tenen responsabilitat tal vegada a poder aconseguir més, però que el resultat... si no volen dir que és molt bo, no és dolent, deixem-ho en bo i, sense cap dubte, si les institucions han arribat a un acord i aquesta llei pot incloure aquest acord sense cap dubte crec que... teníem la nostra obligació, era recollir-ho i tirar-ho endavant i ho hem aconseguit.

Jo lamento que els dos temes hagin acabat, però segur que hi ha molts de temes, molts de temes per parlar durant les eleccions, durant la campanya electoral, molt més enllà d'aquests dos que ja hi eren... crec que molt avorrits, llargs i que tots teníem la sensació que no es resoldrien mai.

Res més, moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies..., gràcies, Sr. Martí. El Grup Parlamentari Mixt ha expressat que no intervindria. Per tant, torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo voldria començar la meua intervenció agraïnt al Govern i al Consell Insular de Menorca la voluntat d'acord que hi ha hagut per resoldre dos problemes que estaven enquistats des de feia molt de temps i que suposaven i representaven els dos principals problemes econòmics per a l'illa de Menorca. Només ha estat aquesta voluntat, juntament, evidentment, amb la presentació de les esmenes, que s'ha fet que s'arribi a un acord, i, si m'apuren, amb el meu granet d'arena, forçant a convocar la ponència a darrera hora per deixar més temps a la negociació. D'aquí deman disculpes i don les gràcies a la interventora, que cada vegada es posava més nerviosa veient que s'acabava el termini, però jo, bé, sabia que dia 12, dia 19

i dia 26 hi havia temps. Per tant, permeteu-me la pedanteria, si voleu, però s'ha demostrat que la postura intel·ligent era aquesta, que al final, passant la ponència, s'ha arribat a comissió i a darrera hora, és cert, dimarts mateix, es va arribar a un acord per resoldre, repetesc, els dos principals problemes econòmics que representaven per a l'illa de Menorca.

Per tant crec que ens hem de felicitar tots, tots, i dic i repetesc que la solució ha suposat o ha estat bàsicament per la voluntat del Govern, perquè no dur a terme el que les esmenes representaven, per al Govern i per al Grup Parlamentari Socialista, per exemple, era molt senzill si no n'haguéssim tengut voluntat, molt senzill; jo com a coordinador hagués pogut no convocar la ponència, i ara no estariem debatent i aprovant aquesta llei; seria una malifeta, ho puc reconèixer, però hagués pogut passar. I segona, i no menys important, senyors del PP, votar directament les esmenes de MÉS per Menorca, perquè eren inviables, eren inviables, i això es va dir també en ponència, es va dir, que eren inviables per dos motius, primer perquè afectaven l'any 18, que és un exercici tancat, i, segon, perquè els recursos, els crèdits que es generaven o que es varen ampliar, o els crèdits extraordinaris que es varen fer arran dels préstecs, estaven gastats. Per tant no es podia dir "escolti, torni'm els doblers que ara els he de pagar"; no es podia; vostès ho saben això, el que passa és que no ho han dit; vostès ho saben perquè vostès saben llegir i interpretar una normativa exactament igual que la resta.

Per tant aquí s'ha d'agrair especialment, especialment, la voluntat del Govern i del Consell Insular de Menorca de resoldre dos problemes enquistats, insistesc, insistesc. Jo crec que el que no poden consentir és que hagi estat a darrera hora, això els ho reconec, darrera hora i darrer minut, quasi quasi estam *en los minutos basura*, que se sol dir, però és vera que ha estat un govern de progrés el que ha resolt aquests dos problemes. Vostès què varen fer?, ja els ho hem dit, què varen fer per resoldre, per intentar resoldre...?

(Remor de veus)

... per intentar resoldre..., per intentar resoldre aquests dos problemes? La legislatura passada...

(Continua la remor de veus)

Ah, el que els va generar. Això vol dir..., ergo vol dir que vostès ni ho intentaven perquè no eren seus, no eren seus. Ara és molt bo de fer, ara és molt bo de fer criticar, Sr. Tadeo, però quan hi eren, quan hi eren no feren ni plomes, ni plomes!

(Algunes aplaudiments)

Les bestretes les varen passar talment com estaven. Cescarden, exactament igual, i vostè era president, era president! Les esmenes han comparegut miraculosament quan han estat a l'oposició, i això és història, no és una opinió que estic manifestant, això és una realitat.

Per tant crec que ens hem de felicitar. Vostès criticaven que no hi hagués hagut una llei del foc. Fins i tot hi podríem

estar d'acord, però és que vostès ni la varen presentar amb una majoria absolutíssima de 35 diputats. Per tant aquí tant hi ha d'una banda com de l'altra. És cert, no hi és, no la tenim, però resollem un dels principals problemes de la llei del foc, no vull dir el principal, però un dels importants problemes que s'havien de resoldre a la llei del foc, que és la qualificació o la requalificació dels bombers, tant dels consells com de l'Ajuntament de Palma. I, Sra. Perelló, els consells i l'Ajuntament de Palma no només n'estaven assabentats sinó que estaven d'acord amb l'esmena que vàrem presentar; per tant no digui que no els ho vàrem comunicar ni ho sabien perquè realment ho sabien i hi estaven d'acord. Bé, ho he interpretat jo; per tant si no és així, si no és així, en fi..., és igual, *mala tarde*.

(Remor de veus)

Respecte de la disposició derogatòria, nosaltres hi estam d'acord, la votarem a favor. És vera que en ponència es va dir, després no es va reiterar en comissió, però aquí nosaltres no tendríem cap inconvenient a donar-li suport...

I crec que no seria jo si no en digués una, i tal vegada és possible que em penedeixi, però vull posar de manifest que avui els diputats d'Eivissa del meu grup parlamentari votaran convençuts aquesta llei, i és la diferència que hi ha entre determinats grups i un altre; una cosa és la superprotecció, la defensa de la idiosincràsia d'un territori i de les característiques d'aquest territori i, l'altra, és la negació i l'animadversió a un altre, cosa que aquí sempre ens separarà i sempre ens diferenciarà. Jo no he entès l'actitud de MÉS per Menorca respecte de l'anterior llei -ho havia de dir, necessitava dir-ho-, perquè crec que aquesta llei, com l'anterior, si beneficia una regió beneficia el conjunt de la comunitat, un conjunt de la comunitat que nosaltres estam obligats aquí a representar, entre altres coses perquè vàrem prometre fer-ho, o jurar, depèn de cadascú. Per tant crec que aquesta és una diferència, crec que ho havia de dir, però dit això, evidentment, li donarem un suport absolut.

M'agradaria començar el meu acomiadament -avui també és la meua darrera intervenció en aquest plenari; no he donat la benvinguda als bombers, però aprofito ara, ja que hi som, per fer-ho-, bé, entre aquesta i els cinc minuts després potser (...) acabaré amb la magnanimitat del president. Deia Aristòtil en el llibre d'ètica, que començava així, que tota actuació tendeix a un bé, i les meves intervencions no han estat cap excepció; mai no he tengut voluntat d'ofendre ningú, per tant si qualcú s'ha sentit ofès, sobretot d'aquella banda, idò li deman disculpes. És vera que hauria de mirar a l'escó de la Sra. Sió; el Sr. Camps no hi és, però també és vera que vull reconèixer al Sr. Camps el que va dir el Sr. Melià de son pare a principi de legislatura, allò de què en política s'ha de tenir la pell d'elefant, vull reconèixer que el Sr. Camps tenia, i té, supòs, la pell d'elefant, diria de rinoceront, si m'apuren, però en fi...

(Algunes rialles)

... perquè, les coses com són, ens dèiem molt les coses, però evidentment supòs que per la meua vehemència, la meua

passió, i supòs que també, de vegades o casi mai llegesc les meves intervencions, de vegades dic coses que de vegades després me'n penedesc. El Sr. Camps no m'ho va tenir en compte mai, per tant li vull agrair això.

També deia n'Aristòtil que l'objectiu final de tot home és la felicitat, i juntament amb la tradició grega, que deia que no pots dir si un home ha estat feliç fins que es mor, fins quan es mor, jo avui, que és la meua mort parlamentària, puc dir obertament que he estat immensament feliç aquests quatre anys. Ho deia en Xico a l'anterior intervenció, jo també, jo crec que se m'ha notat, crec que he gaudit estant aquí, debatent; crec que hem millorat entre tots la qualitat de vida dels nostres conciutadans, cosa que és l'objectiu darrer de tot polític. Per tant amb el nostre granet d'arena em sent satisfet.

I... després no intervendré, ni parlaré, ni m'acomiaré de tots i cada un de vosaltres. Començaria pel portaveu el Sr. Company, que avui no hi és; li desitjaria que consolidés l'escó que ara ocupa, però si per un trist atzar, com diu la cançó, el fessin president, també li desitjaria tota la sort i els èxits del món, perquè serien la sort i els èxits d'aquesta comunitat autònoma. A la Sra. Prohens, que hem tengut el plaer de debatre més, estic convençut que... estic convençut que el Sr. Company l'enyorarà, perquè sense vostè el seu grup parlamentari se'n ressentirà, n'estic convençut.

Al Sr. Pericay ja li vaig dir per Twitter que crec que és una llàstima que una persona de la seva educació i la seva cultura, superior a la mitja, i jo m'incloc dins la mitja, crec que és una llàstima, crec que és una llàstima des de les discrepàncies ideològiques normals, ha estat un plaer debatre amb vostè, i per tant li desitjo molta sort allà on vagi.

Al Sr. Font, ara no hi és, però sempre he considerat que si jo era feliç fent això sempre feia segon, com a màxim, perquè el Sr. Font sempre em guanyava, en això. Alberto i Laura, un plaer; des de la discrepància també ideològica hem estat capaços de negociar i d'arribar a acords, crec que bons acords per a la comunitat; per tant tot això m'enduré. Sr. Ferrà, esper que sigui diputat la propera legislatura, per tant voldrà dir que han tret uns bons resultats i podrem tornar a reeditar el pacte. Sr. Nel Martí, més enllà de les diferències ideològiques, esper que si ens veim per Sant Joan puguem fer un ginet plegats.

I després... no sé si ho faig el segon torn..., vinga, després no faré el segon torn.

Per puntualment a qualche diputat que m'ha hagut de patir coordinant les set lleis que m'ha tocat..., que m'ha tocat coordinar, al Sr. Melià, sempre he considerat les seves aportacions intel·ligents, per tant, gràcies; Sr. Carlos Saura, crec que és el diputat que més ha evolucionat de tota la cambra, les seves primeres intervencions a les darreres de l'altre dia no hi ha color, és una llàstima que se'n vagi; Sr. Reus, jo crec que per a tota l'esquerra en general i per a MÉS per Mallorca, en particular, és un luxe prescindir de tot vostè i, sobretot, al Grup Parlamentari Socialista, que vull emfatitzar la paraula grup, perquè de parlamentari ens queda un *telediario* i socialistes ja ho érem i ho seguirem essent, però érem una

l·lista electoral i ens hem convertit en un grup; gràcies a tots, no us citaré a tots. Gràcies també a Natàlia, Jaume, Aina, Vice allà on sigui, mir cap avall perquè és a Austràlia.

Gràcies a tots. Crec que me'n vaig amb més amics dels que vaig entrar i sense dubte he après molt més del que sabia, per tant, em don per ben recompensat i ben pagat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alcover. Torn del grup parlamentari..., bé, passam al torn de rèplica i contrarèplica. Torn del Grup Parlamentari El Pi, no vol fer ús de la paraula. Torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President, si m'ho permet ho faré des d'aquest escó. No tenia intenció d'intervenir en aquest torn, pensava que la postura havia quedat molt clara a la meua primera intervenció, però no em puc reprimir, em sap molt de greu, ho he de dir.

Sr. Martí, conti totes les coses, no es quedi a mitges, la veritat és que no m'ha agradat la seva intervenció, trob que ha intentat justificar tant la postura que finalment ha mantingut en relació amb aquesta disposició que s'ha acabat incorporant al text que ha faltat a la veritat, i no és just.

Vostè sabia que tenia el suport del nostre grup el mateix dimarts passat el matí, molt abans que començàs la comissió; hagués pogut perfectament acceptar el vot favorable, però és una llàstima que aquesta legislatura s'hagi caracteritzat per això, perquè totes les propostes en positiu que ha fet aquest grup parlamentari, pel pur i simple fet de ser del Partit Popular, no han obtingut el suport dels altres grups, malgrat eren positives i eren bones, i en aquest cas la proposta i el suport del Partit Popular era bo per a Menorca, molt millor.

Vostè ha dit que finalment la solució que s'ha donat és una solució bona; no, no és ni bona ni molt bona, és regular, no és dolenta, perquè alguna cosa es treu, però, per descomptat, no és bona, és regular.

I també m'agradaria que quedàs una cosa molt clara, sobretot per la intervenció que ha fet el Sr. Alcover, qui són els responsables d'aquesta llei de crèdit extraordinari, d'aquesta capacitat d'endeutament que haurà d'assumir la comunitat autònoma? I m'és igual que sigui tant per assumir les indemnitzacions de Menorca com les de la comunitat autònoma; els únics responsables són vostès, vostès amb la Llei 4/2008, vostès amb el PTI de Menorca, és la seva gestió la que ens ha dut avui aquí. Per tant, ho assumeixin!

(Alguns aplaudiments)

No és que nosaltres haguéssim de donar solucions, és que la responsabilitat era seva.

I segona cosa, Sr. Alcover, si nosaltres a la legislatura passada haguéssim tengut 4.500 milions com vostès han tengut...

(Remor de veus)

...li puc assegurar que solucions n'haguéssim trobades, moltes i abans que vostè.

Dit això, dit això també vull aprofitar aquests darrers minuts que em queden per acomiadar-me. Vull agrair a tots l'oportunitat d'haver pogut formar part d'aquest Parlament, ha estat un autèntic honor, ha estat un autèntic plaer i allà on acabem tots a partir de demà, jo els desig a tots, sense excepcions i malgrat les discrepàncies ideològiques que lògicament tenim, molta sort i molta salut.

I al Sr. Alcover, amb afecte, rellegeixi Aristòtil, per favor!

(Remor de veus, algunes rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Passam al torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, no en farà ús, ah!, sí, sí, en fa ús.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, un minut, aprofitant que és aquí Marga Prohens i que no m'he pogut dirigir a ella abans, simplement dir-li que quan torni...

(Remor de veus)

... perquè crec que tots sabem que tornarà, tots sabem que tornarà, que ho faci amb aprenentatges diferents als del Sr. Matas, però en el personal li desig tot el millor perquè crec que ens hem entès.

I simplement, a part d'agraciar a tot el personal de la cambra i a les lletrades, un missatge de trenta segons a Balti Picornell, també en nom de tot el nostre grup parlamentari: Sr. Picornell, crec que ha estat vostè a l'alçada, malgrat les seves discrepàncies que tenia sobre com..., si era capaç o no d'assumir el repte que hi havia en el seu moment, crec que ho ha fet vostè el millor també que ha sabut, així com el nostre grup parlamentari, però que ha estat molt més a l'alçada del que s'esperava, però que ha fet el que vostè és, una gran persona i, a més, ha exercit de president amb tota la neutralitat del món i crec que està demostrat.

Moltíssimes gràcies, president, enhorabona.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo, gràcies. Continuem, torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Vull aprofitar aquesta darrera intervenció, meva almanco, de la legislatura per acomiadar-me com a diputat d'aquest parlament, han estat tres legislatures, per tant, un bon tros de la meua vida.

En primer lloc, vull agrair a tot el personal del Parlament l'atenció i l'ajuda rebuda durant tots aquests anys: uixers, administratius, lletrats, informàtics, tots, gent de protocol, tots.

També a tots els diputats i diputades amb qui he compartit aquests anys de tasca parlamentària, amb alguns hi ha hagut una bona amistat, amb altres algunes discussions i importants diferències, però agrair-los a tots, perquè entre tots i totes representam la pluralitat d'aquesta societat.

Especialment vull tenir també un record als companys i companyes del Govern, els que ara estau asseguts i els que falten; una tasca dura, sovint poc agràida, o gens, de molta responsabilitat, amb un grau d'exigència a tots els nivells enorme, però el meu reconeixement a la feina feta. I dir que per a mi ha estat un orgull poder formar part del Govern del meu país.

Aquesta ha estat per a jo una legislatura difícil, dura, però a pesar de tot em qued amb allò bo, amb tota la feina que hem tret endavant, sigui des del Govern: impost turístic, regulació de lloguer de vacances, sostre de places turístiques, polítiques d'innovació i recerca, renda social, Parc Natural d'Es Trenc, Llei de residus, Llei de canvi climàtic, la pau en el món educatiu, la recuperació de drets sanitaris, la recuperació de drets laborals, les xifres d'ocupació..., i podríem seguir.

Em qued també amb tot el que hem tret endavant des del Parlament, com la Llei de fosses, la dels drets LGTBI, la de la protecció de la Mediterrània, i algunes en què he participat directament com a diputat, com la Llei d'iniciativa legislativa popular, la de consultes populars o la de supressió dels aforaments.

Per tant, per sobre de les diferències, les disputes, els mals moments, em qued amb la bona feina feta, em qued amb tot el que hem estat capaços entre tots de treure endavant. I també amb bons moments personals, així em qued amb el veïnatge compartit amb el santanyiner Miquel Vidal, i el que això ha donat de joc quan ens trobàvem pel carrer o per restaurants de la via Argentina; em qued amb la història compartida rere una fotografia antiga en blanc i negre compartida amb Balti Picornell, a part del que suposa compartir que tots dos som els felanitxers d'aquest parlament; em qued amb el suport rebut en moments difícils per part d'intervencions com les de Damià Borràs o Pep Castells; em

qued amb els moments compartits de legislatura amb la meua diputada preferida, na Patricia Font; em qued amb els moments que ens reservàvem lloc mútuament a les ponències amb Maria Antònia Sureda, i malgrat les diferències també em qued amb les bones intervencions de Jaume Font, amb la bona educació de Xavier Pericay, i, en definitiva, amb tots i cada un de vosaltres, perquè si us hagués de dedicar de cada un no acabaria mai.

També vull agrair la feina dels periodistes que han cobert tota la feina política, malgrat les excepcions, també aquí em qued amb tot el balanç positiu d'aquests dotze anys.

Vull tenir una menció especial als companys i companyes del Grup Parlamentari, els que varen començar a principi de legislatura i ho varen haver de deixar, David i Margalida; els que s'han incorporat després, Miquel i Agustina; i els que han estat els quatre anys, Josep, Joana Aina, Toni i Bel Busquets. Ha estat un plaer poder col·laborar i fer feina amb vosaltres, de veres, així com amb els companys i companyes en el Govern: Fanny, Vicenç que ara no hi és, Fina i Ruth.

I també un record especial per als diputats del partit germà, MÉS per Menorca, i especialment per al seu portaveu, Nel Martí, amb qui he compartit dues legislatures de feina molt profitosa i moltes camisetes reivindicatives, segurament més a la legislatura passada que en aquesta, eren més necessàries, i al que desig la màxima sort per a la nova etapa, un segon i vaig acabant, Sr. President, un poquet de...

I un record també a les persones que m'han acompanyat al llarg de tots aquests anys, especialment els diputats i diputades d'altres legislatures, dels quals vaig aprendre tant i amb els que vaig compartir moltíssimes coses, alguns moments complicats, però sobretot molt de bones, especialment Joana Lluïsa Marcaró, Antoni Alorda, Miquel Àngel Llauger i Eduard Riudavets. I a les persones que m'han acompanyat aquests anys des de la secretaria del grup i que fan una feina poc visible, però fonamental, Tonina Ferrà i Joana Aina Roig.

Deix el Parlament, però no deix la política, la política no la volem deixar mai, des d'un àmbit o d'un altre hem de seguir les lluites, des de segona fila, des de la tercera, o des de la darrera, però les conviccions continuaran, perquè motius per seguir lluitant n'hi ha i n'hi ha molts. I, com deia el poeta Guillem d'Efak, a *Siau qui sou*:

“Tot quant un dia ens prengueren
contra pau i amistat,
contra honor i per la força...
Ara ens ho han de tornar.
No necessitem cappare
que ens duguin de la mà.
No som nins de mel i sucre
i ens sabem governar.”

Moltes gràcies i molta sort a tots i a totes.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Doncs, torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Molt breu. Sr. Alcover, només consider injust parlar d'animadversió per a una illa, primer perquè no és cert i ho consider injust per no estar d'acord amb un determinat text d'un determinat projecte de llei, per no estar-hi d'acord amb el seu contingut o per no estar-hi d'acord, que és a la vegada, amb la seva tramitació. Però és igual, simplement en vull deixar constància.

Després, deia el Partit Popular: heu dedicat molt de temps a justificar..., home, és clar, perquè m'hagués agradat un altre resultat final, és clar que m'ha interessat justificar-ho. I quan he dit un minut, no ho deia en sentit de literalitat, ho deia en el sentit que el matí..., jo no sé si vostès..., les coses són complicades, i quan intervenen diverses institucions i s'ha de negociar, doncs quan la proposició no de llei no està assegurada que pugui tirar endavant, comencen unes altres negociacions, i les negociacions costen i molt i a més a més si hi participen institucions executives, del Govern, és a açò que em referia, el darrer minut no era una literalitat, però vostè ho ha dit, era el matí, no tant de matí, però bé, el matí del mateix dia.

I per part meua res més, també aprofitaré per acomiadar-me, tot i que no m'agrada gens i tampoc no en sé massa. Però sí que és ver, i ho dic amb sinceritat, no ho dic per dir-ho, que ha estat un plaer fer feina amb tots els diputats i les diputades, amb tots els membres d'aquesta cambra, primer perquè m'encanta la política, crec en la política a pesar del desprestigi que durant aquests anys ha hagut de patir.

Crec que des de la nostra posició, la meua posició, la posició del nostre grup, hem intentat defensar un determinat projecte, amb la voluntat de construir, de millorar la qualitat de vida, la vida dels ciutadans i també fer valer i defensar els interessos de Menorca, sense cap dubte. Som un partit que ens devem a Menorca i que tenim molt clar que la nostra contribució és per a Menorca, perquè a Menorca podem afavorir i millorar el conjunt de la comunitat autònoma.

I dir també que sense cap dubte segur, com tots els que hem hagut de discutir molt, segurament hem de demanar disculpes doncs per les meves o per les nostres insistències i lluites tal vegada dures, però que no dubtin que ho fem amb la responsabilitat que estam al servei de la gent, dels ciutadans, dels votants i d'un projecte i que açò, perquè aquí ningú no se'n du res a ca seva més que mals de caps, però defensar un projecte i defensar la gent que t'ha donat la confiança, doncs de vegades du a defensar no només amb convicció, sinó amb insistència determinades postures.

I acabaré simplement no amb tot un poema, sinó simplement amb el darrer paràgraf d'un poema d'un cantant, bé, d'un poeta, Miquel Martí i Pol, que el canta Lluís Llach, en

el *Somriu-li a la revolta*, i sobretot m'agrada per allò que quan el recita un dramaturg, Josep Maria Flotats, em sembla que és un disc excepcional, i acabadient una cosa que crec que val la pena avui, jo la tenia assumida el dia que vaig començar a ser diputat fa vuit anys i doncs ara també per acabar, quan deia que:

“Cridem qui som i que tothom ho escolti.
I en acabat, que cadascú es vesteixi
com bonament li plagui, i via fora!,
que tot està per fer i tot és possible.”

Moltes gràcies i molta sort a tothom.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs torn del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Bàsicament per donar temps a què entrin els altres, perquè si no votarem i no... Jo ja deman disculpes per les meves constants cites als clàssics, Sra. Perelló, però qui va començar va ser el Sr. Camps, amb l'*stultorum infinitus est numerus*, si se'n recorden a principis de legislatura, no em digui que em rellegeixi Aristòtil, que me'l conec, cregui'm que me'l conec, i si llegeix l'*Ethica Nicomachea* veurà com el que he dit surt a l'inici i a mitjan text.

I Sr. Nel, quan em referia a la meua vehemència i passió i que no sol llegir els meus discursos, em referia precisament a aquestes expressions, animadversió era tal vegada més... M'he deixat evidentment en el meu comiat el Govern, ha estat un plaer...

(Algunes rialles i remor de veus)

Un petit detall, un petit detall, però evidentment ha estat un plaer fer feina amb tots vosaltres, evidentment amb Cati especialment, perquè hi he estat i hi seguiré fent feina una mica més en el futur. Per tant, un honor i res més.

A la resta de personal de la casa que no l'havia citat, especialment als lletrats, na Magdalena, ja em sap greu, ja t'ho he dit a la primera intervenció, m'has hagut de patir com a coordinador, sé cert que n'hi ha de millors perquè jo som una mica pesat en això, Esperança, Lluís, que també hem coincidit en qualche llei que he coordinat, bidells, etc., periodistes, a tothom moltes gràcies i que a tothom li vagi bé en el seu futur, sobretot els que es dediquen a política aquí i altres bandes, m'hi incloc perquè l'èxit nostre serà l'èxit de tota la nostra societat.

Moltes gràcies i fins una altra.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs abans de passar a les votacions, entenc que s'accepta per unanimitat la disposició derogatòria que ha dit la Sra. Antònia Perelló, no és cert?

Doncs, l'esmena 727/19 s'ha retirada, per tant, a continuació passam a la votació de l'articulat del projecte de llei.

El primer bloc el votarem separat...

Sí Sr. Lafuente?

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Sí, gràcies, president, només per dir que la disposició addicional primera també si es pot votar separatament amb la segona *quinquies*...

EL SR. PRESIDENT:

Votarem punt per punt, així no, no, perquè hi havia diferents votacions, votarem punt per punt.

(*Remor de veus*)

Passam a la votació del títol del projecte, l'exposició de motius i l'article 1. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Ara la disposició addicional primera. Votam.

51 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Ara la disposició final segona *quater*. Votam.

32 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Ara la segona *quinquies*. Votam.

51 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Doncs ara passam a la votació conjunta dels articles 2 i 3. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Doncs ara passam a la votació conjunta de la disposició addicional primera bis i les disposicions finals primera, segona, tercera i quarta. Votam...

Sí, Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Podríem tenir votació separada de la disposició addicional primera bis?

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Doncs passam a la disposició addicional primera bis. Votam.

50 vots a favor; 1 en contra i 1 abstenció.

Ara les disposicions finals primera, segona, tercera i quarta. Votam.

51 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Finalment, si cap grup no demana votació separada, votació conjunta de la disposició final primera bis, segona bis i segona ter. Votam.

51 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Doncs es faculen als serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tingui una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de concessió de crèdits suplementaris per atendre les despeses inajornables derivades de les sentències judicials pendents del pagament en l'àmbit de la Llei 4/2008, de 14 de maig, de mesures urgents per al desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears, amb càrrec al pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2018, i de modificació del Decret Llei 2/2018, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen ajudes i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per les pluges intenses i les inundacions de dia 9 d'octubre de 2018 a la comarca del Llevant de Mallorca.

VIII. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 15363/18, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears.

Doncs, passam al vuitè punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació...

(*Alguns aplaudiments*)

... debat i votació del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 15363/18, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears.

Presentació del projecte de llei per part del Govern, té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Bona tarda, gràcies, president, senyores i senyors diputats. En aquesta legislatura s'han impulsat tota una sèrie de mesures per fomentar la difusió de la protecció i la posada en valor del patrimoni immaterial de les Illes Balears, com per exemple

impulsar les jornades de cultura popular i tradicional i l'edició i la publicació de les respectives actes.

Així mateix també, després d'anys d'intermitència i de vuit anys en què va estar sense reunir-se fins a finals de la legislatura passada, el Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional s'ha tornar reunir de manera regular en aquesta legislatura i així tan sols en tres anys s'ha reunit en nou ocasions, la darrera avui matí a la seu de la Conselleria de Cultura, Participació i Esports.

La primera vegada va ser impulsada en aquesta legislatura, aquesta reunió... la convocatòria del Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional, presidida per l'especialista Sr. Andreu Ramis, per la meua antecessora, la Sra. Esperança Camps, la qual crec que també és de justícia que avui sigui mencionada.

Com ja dic, hem treballat d'una manera periòdica i en aquests tres anys, tan sols a manera de resum, el Consell Assessor ha informat favorablement la declaració de festes d'interès cultural, de tres especialment, com és la del primer diumenge de maig a Santa Eulària a Eivissa, la festa del Sermó de l'Enganalla de Llucmajor i el ball dels cossiers de Montuïri.

En aquesta legislatura ens hem adherit també a la candidatura, hem impulsat..., hem estat una de les institucions que han impulsat la candidatura de la tècnica de pedra en sec com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat, declaració que finalment, gràcies a la feina de tots, va ser reconeguda com a patrimoni immaterial el passat mes de novembre.

També hem participat des de la conselleria, a través de la direcció general, en les darreres tres edicions de la Fira de Manresa. Així mateix les Illes en la darrera edició, a l'any 2018, varen ser les protagonistes d'aquesta edició, com deia.

La llei, el patrimoni immaterial té com a definició que són les diferents manifestacions d'un llegat que es trameta a través d'uns portadors que són el ball, la música, la mateixa llengua, toponímia, microtoponímia, dites, refranys, mots, literatura oral, rondalles, etc., vestimenta, gastronomia, patrimoni gastronòmic, etc., perquè tot això ens diu qui som i d'on venim i si, com ja hem dit moltes vegades, el patrimoni en general és fràgil el patrimoni immaterial ho és encara molt més.

El passat mes de maig vàrem participar també, per posar un altre exemple de totes les mesures que hem impulsat des del Govern, vàrem participar al tercer Simposi de Focs i Festes de la Mediterrània, on es posaren en valor els nostres dimonis, diables i festes de foc. També hem participat al Congrés de Gegants i Imatgeria Festiva Món, i també per difondre els nostres gegants.

Hem portat els nostres balls tradicionals per tot allà on se'ns ha convidat com ara a la Setmana de Sant Jordi a Brussel·les l'any passat, a la inauguració de l'exposició del pintor Vicent Ferrer Guasch l'any passat a Barcelona o a la

festa de la Sal a l'Escala l'any passat també. Així mateix a la quarta conferència internacional de Cornamuses a Palma.

Hem impulsat activitats de foment i coneixement d'aquest patrimoni també als centres escolars a través del consolidat programa Viu la cultura, amb activitats com ara tallers d'instruments tradicionals, els gegants de Menorca, el foners balears o els... i divulgació de la tècnica de pedra en sec.

Tot aquest valuós patrimoni i llegat és el que pretenem protegir, difondre, estudiar, investigar, posar en valor i llegar a les futures generacions a través de l'aprovació de la Llei de salvaguarda del patrimoni immaterial de les Illes Balears. Per això era i és l'aprovació d'una llei que s'adapti a la convenció de la UNESCO de 17 d'octubre de l'any 2003.

Per això també dins l'exercici del 2019 creem una línia d'ajudes per fomentar la mobilitat i la projecció exterior d'activitats, encontres i projectes al voltant del nostre patrimoni immaterial perquè, tornam repetir, és un llegat del qual ens hem de sentir molt orgullosos perquè és excepcional i únic alhora, però això no és incompatible amb el fet que tinguem lligams amb altres terres i cultures, com així és.

La llei compta amb 5 capítols, 33 articles, 2 disposicions addicionals, 1 disposició derogatòria i 3 disposicions finals, i així com ho he dit abans, voldria repetir totes les activitats o tots els trets que defineixen aquest llegat i aquest patrimoni: música, instruments, balls, indumentària, festes, costums, tècniques i oficis, patrimoni gastronòmic, joc, esport, creació literària, literatura oral i llengua, la llengua pròpia de les Illes, eina que ha permès transmetre generació rere generació tot aquest llegat, si no, no hauria estat possible, és important i cal destacar-ho.

L'aprovació d'aquesta llei ja estava prevista al pla normatiu del Govern del 2018, aprovat el desembre del 2017. En aquesta legislatura, en aquest darrer tram de la legislatura la Conselleria de Cultura, Participació i Esports ha impulsat tres lleis que s'han aprovat en aquest 2019, esperam que la tercera s'aprovi avui: la Llei de consultes, la Llei de voluntariat i la que avui esperam aprovar, de salvaguarda del patrimoni immaterial, perquè patrimoni immaterial és tot el que hem dit i la llei contempla la protecció específica de les manifestacions especial tant les comunes a totes les illes com les específiques de cada una d'elles, perquè totes fan patrimoni, perquè totes són patrimoni, i ho fa a través de diferents figures: bé d'interès cultural immaterial compartit, les que són d'àmbit i d'abast balear, bé d'interès cultural immaterial i béns catalogats immaterials, però patrimoni immaterial -també ho hem de dir- ho és tot, el que es protegeix d'una manera específica i el genèric.

La llei també estableix que el patrimoni immaterial ha de ser compatible amb el respecte als drets humans, amb el respecte mutu entre els ciutadans i ciutadanes i entre comunitats, amb la igualtat de gènere i amb la protecció i el benestar dels animals, així com amb el desenvolupament sostenible.

La llei contempla també diferents actuacions a diferents àmbits que consideram essencials: actuacions en matèria educativa a través dels programes curriculars; així s'hauran de contemplar en els currículums dels diferents nivells els coneixements i tot aquest llegat. Actuacions també en matèria d'igualtat, així com incentivar les produccions culturals que fomentin els valors d'igualtat, promoure i garantir la igualtat d'oportunitats i corregir estereotips sexistes. Així i tot la llei no anirà en contra de cap manifestació o esdeveniment cultural actual o tradicional, perquè la llei contempla principis bàsics irrenunciables d'igualtat i respecte als drets de tothom, però no es fa en contra de cap manifestació cultural. La llei és un instrument, una eina, per fer efectiva aquesta protecció, divulgació i posada en valor.

Quant a la tramitació de la llei, s'ha realitzat, tal i com estableixen i com manifesten tots els informes favorables preceptius, conforme a dret. En primer lloc, una consulta pública a la ciutadania, una consulta prèvia que va tenir lloc des del 13 de febrer de 2018 al 6 de setembre; després, una segona informació -al 6 de març, perdó- una segona informació pública a partir de la publicació en el butlletí oficial de la comunitat el 16 de juny, i una exposició pública durant quinze dies. També es va donar audiència, com marca la tramitació, a les diferents conselleries i departaments del Govern de les Illes Balears, als consells insulars, a la FELIB -i això ho vull deixar clar perquè durant les esmenes a la totalitat que varen presentar Ciutadans i el Partit Popular el representant del Partit Popular va dir que no s'havia consultat la FELIB, i ho posava a l'informe, i l'informe deixa molt clar que es va consultar la FELIB; el que passa és que la FELIB no va considerar oportú... no va considerar presentar cap esmena o aportació, i llegesc textualment: "També s'ha donat participació als ens territorials integrants del sistema institucional autonòmic, als consells insulars directament i als ajuntaments per mitjà de la FELIB". També es va donar audiència a la Universitat de les Illes Balears, al mateix consell assessor de cultura popular, a l'Institut Menorquí d'Estudis i a l'Institut d'Estudis Eivissencs. Els diferents consells insulars varen fer al·legacions, així com la Conselleria d'Hisenda i altres departaments. Així també l'IB Dona va emetre un informe d'impacte de gènere i no va detectar existència de cap desigualtat per raó de gènere.

També es va donar compte a la Junta Interinsular de Patrimoni el passat 15 de desembre, tot i que l'informe de la Direcció General de Relacions amb el Parlament va fer esment al fet que encara no s'hi havia donat aquesta audiència, però aquest punt es va corregir. Així mateix l'informe de la Secretaria General de la conselleria especifica clarament que el dictamen del CES i del Consell Consultiu no era preceptiu; per tant a l'informe tant de Secretaria General com de Serveis Jurídics va ser favorable.

Com hem dit abans, com he explicat abans però ho torn repetir, la necessitat d'una nova llei ve marcada per l'adaptació a la Convenció de la UNESCO de 17 d'octubre de 2003, perquè vull recordar que la Llei de cultura popular que hi ha en vigor fins aquest moment és la Llei de cultura popular de l'1..., Llei 1/2002, de 19 de març; per tant la Convenció de la

UNESCO és posterior i calia adaptar-s'hi; l'Estat ja ho va fer l'any 2006, i també va aprovar una llei estatal per adaptar-se a aquesta convenció, que és la Llei 10, de 26 de maig de 2015. Així mateix la llei 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia, estableix clarament quines són les competències de la comunitat quant a patrimoni i cultura en aquest sentit.

Ja per acabar, abans d'entrar en els agraïments, sí que voldria dir que crec que el fet que aquesta darrera llei sigui..., que aquesta llei de salvaguarda de patrimoni immaterial de les Illes sigui la darrera que aprova aquest parlament aquesta legislatura és una metàfora de la importància que té i ha de tenir aquest valuós llegat que se'ns ha transmès de les generacions passades, i que tenim l'obligació de transmetre a les generacions futures.

Vull agrair l'aportació de tots els grups parlamentaris i dels diferents diputats del Grup Mixt. He procurat acceptar moltes, la majoria que ha estat possible, perquè crec honestament que la majoria d'elles s'han fet amb voluntat de millorar la llei i així ho han fet, han millorat la llei; la llei, després de passar per comissió -també vull agrair a tots els diputats que formen part de la Comissió de Cultura- és millor.

Gràcies també a la Direcció General de Cultura, a tot l'equip tècnic dels funcionaris, també de la Secretaria General, i també a la Direcció General de Relacions amb el Parlament de la Conselleria de Presidència.

I gràcies també, vull aprofitar per mencionar-los un per un, al president del Consell Assessor, Andreu Ramis; Antoni Torrents Gost; Cati Ferrando, cap de departament; Maria Pilar López, Ignasi Trueba, Toni Lozano Ruíz, Bàrbara Sagrera, Miquel Sbert, Amadeu Corbera, Francesca Coll, Maria Magdalena Gelabert, Miquel Àngel Maria Ballester, Pilar Vinent Barceló, David Ribas Ribas, Toni Manonelles, Maria Lena Mateu Prats, Susana Labrador, Lina Sansano, Jaume Escandell Guasch. A tots ells, amb la directora general de Cultura al capdavant, Joana Català, moltes gràcies.

També gràcies al meu gabinet, al meu equip i a tots els treballadors de la casa, companys de govern, presidenta i vicepresidenta.

Gràcies a tots els diputats que han fet preguntes -també aprofito- al llarg d'aquesta legislatura, i també gràcies als que no me n'han fet, gràcies a tots.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, RGE núm. 718, 719, 720, 721, 722, 723, 732, 733, 734, 737, 738, 743, 744, 746, 747, 750, 752, 753, 755, 756, 762, 767, 768 i 782/19, i per posicionar-se respecte de les de la resta de grups parlamentaris, en primer lloc, té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

Doncs, la Sra. Consuelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bones tardes a tothom, benvingut tot el públic assistent. Seré breu. No vull deixar de manifestar la meva satisfacció per aquesta llei, això és el primer que volia dir, ja que el reconeixement que el patrimoni no són tan sols pedres, quadres o altres objectes, sense menysprear el valor que això té, sinó que una part molt important no té solidesa sinó que forma part del coneixement, dels costums, dels ritus, dels comportaments d'una societat, és fonamental per al sosteniment d'aquesta societat i per a la seva permanència. És imprescindible per evitar i combatre l'homogeneïtzació, la mentida històrica, el revisionisme cultural, i per salvaguardar el que és nostre. És fonamental per seguir essent el que som, no perquè haguem de viure un aïllament, sinó per entendre on ens du cada canvi que assimilam i el que deixam enrere, o, el més important, per recuperar aspectes, coneixement o usos que s'han de posar en valor. En un temps on veiem negar la realitat de la nostra llengua, la nostra idiosincràsia, les nostres arrels culturals, és fonamental fer recull de qui som i d'on venim, i per això és pel que valoro tant aquesta llei.

Quant a les esmenes, mantindré la 721/19 perquè està arrelada en la meua manera de veure l'administració. Em pareix vergonyós que a hores d'ara el silenci administratiu sigui a favor de l'administració i no del ciutadà. S'han de dictar resolucions o entendre que en cas d'absència de resposta aquesta ha de ser positiva. Em pareix de tot punt inadmissible que la ineficàcia de l'administració o bé la falta de voluntat per resoldre hagi de tenir impacte negatiu en els ciutadans, i em costa encara més entendre-ho en el cas d'un suposat govern del canvi i d'esquerres. Que sancionin d'aquesta manera la pèrdua de drets dels ciutadans no entra dins el meu cap, i encara que només fos per la mínima educació; mai no s'hauria de deixar la gent sense resposta, i això és el que vostès dia a dia estableixen per llei. Callar i no donar explicacions fa que dia a dia ens acostem més a una mena d'autarquia omnipotent.

Aquí hem passat d'establir cartes de serveis a llevar drets als ciutadans mitjançant normes abusives com aquesta.

El mateix passa amb l'esmena 722, on el legislador entén per defecte que l'administració, si no dóna resposta als ciutadans, vol dir que es desestima una declaració, però aquesta encara és més greu perquè no li permet tornar a obrir un procediment fins passat un any, és a dir, no sols no es contestasinó que es penalitza el sol·licitant impedit-li iniciar noves accions. I això ho entenc com a un abús i com a una manera d'estimular la ineficiència de l'administració.

Quant a l'esmena 720, la retiraré. Les esmenes 718, 719 i 723, tot i que no han estat acceptades ni transaccionades, sí que s'ha procedit al canvi que jo proposava i en el sentit que proposava, per la qual cosa ja em don per satisfeta. La 723..., crec que ja només queden vives les esmenes 721 i 722, d'acord.

Bé, vull donar-li l'enhorabona a la Sra. Tur perquè vostè va haver de fer-se càrrec d'una conselleria molt conflictiva on es va haver de..., on hi va haver dues substitucions de la consellera, de vegades per actituds poc ètiques, però crec que vostè l'ha sabuda reconduir, això sí, li he de dir que a excepció d'IB3, no tot pot ser perfecte, però l'ha reconduïda vostè molt bé i li don l'enhorabona per la bona feina que ha fet.

A la resta, sort i salut. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Torn de la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bona tarda a tothom.* Mi bienvenida al público presente hoy aquí con nosotros. Sus señorías, celebro la presente ley no sólo por sus implicaciones culturales sino por la dificultad que implica intentar cristalizar aquello que es inmaterial.

Vuelvo a repetir, como en mi defensa anterior, que las Baleares necesitan una ley con este contenido para poder no sólo proteger lo identitario y propio ante una globalización que somete a una uniformidad postmoderna hasta el último rincón del planeta, sino para proyectar también otro modelo turístico que se aleje del sol y playa, y ahonde en lo cultural, en los valores no materiales que tiene esta tierra porque estos hechos, estos valores son eternos, son ilimitados, no se agotan, a diferencia de nuestra costa, nuestra sierra o nuestro subsuelo.

La defensa, salvaguarda, estudio y difusión de nuestro patrimonio inmaterial puede ser también I+D+I, es decir, la posibilidad de activar campos de la economía desde lo científico.

Dicho esto, quisiera agradecer a Agustina Vilaret y al Grupo MÉS per Mallorca que sean capaces de sentarse a escuchar a esta humilde diputada y aceptar y transaccionar algunas de las enmiendas presentadas, pero dejaría de ser Montse Seijas si, con todo, no le dijese que me cuesta comprender el porqué se niegan cosas evidentes como dignidad integral para los animales con argumentos como "dignidad es dignidad" y no le cabe "integral". Creo que no se merece más pérdida de tiempo tal sinrazón.

Segundo, no entiendo como son capaces de pasar por el artículo 2, en su punto 2, y hablar de transmisión de generación a generación que es el significado de tradición, busquen en el diccionario sus señorías de MÉS la palabra tradición, por favor, y no querer aceptar la propia palabra, tradición.

Tercero, no entiendo como en los principios generales de actuaciones de salvaguarda no incluyen los criterios del ICOM y como son capaces de escurrir el bulto. Así está el patrimonio, olvidado y maltratado.

Cuarto, es evidente que ustedes han aprovechado el pacto para construir una agencia de colocación y los nuevos criterios de mérito e igualdad que aplican para construir un consejo asesor, señorías de MÉS, es un escándalo. No les importa nada el mérito, nada de nada, y menos aún la pertinencia del mismo a la labor a desarrollar. Si no son ustedes capaces de entender la enmienda 743 es que van a lo que van.

Quinto, mientras siguen promocionando el modelo de sol y playa en las ferias turísticas, les falta la imaginación y la creatividad para cambiar esto, ni aunque saquen una ley de patrimonio inmaterial sólo saben ustedes de sol y playa, no quiere implementar otro modelo turístico, es evidente.

Por último, decirle, Sra. Vilaret, que lamento que no sea capaz de comprender la enmienda 738, no pasa nada, no voy a intentarlo ahora, sólo aclarar que la incompreensión ante la misma me parece una impostura intelectual a base de excusas falsas y mal elaboradas en lugar de hacer una comprensión ajustada y exacta; y me pregunto: ¿hasta cuando seguirán destruyendo los valores no tangibles de las culturas anteriores dentro de las urbes? En serio, ¿son ustedes identitarios? Y se permiten el lujo de rechazar cualquier valor proteccionista de la historia previa a la conquista de Baleares por parte de la cristiandad.

Finalmente, confunden lo referido a tener en cuenta por los planes de ordenación urbanística con el propio catálogo patrimonial de un plan general de ordenación urbanística, confusión deliberada por desinterés evidente, seguramente por incompreensión de lo inmaterial en el urbanismo.

A pesar de todo esto, defiendiendo la Ley de patrimonio inmaterial porque atender a esta cuestión, a esta realidad que, si bien muchas veces cuesta tocar o ver, nos nutre y nos aporta múltiples valores como pueblo mediterráneo, nos resignifica como sociedad y revaloriza el papel de la política y del propio Estado, capaz de mostrar así una sensibilidad propia de sociedades cultas y avanzadas conscientes del legado cultural inmenso que recoge y que al tiempo la conforma como sociedad, como una identidad consciente; hecho fundamental para poder avanzar como sociedad.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Continuem amb el Grup Parlamentari Mixt, Sr. Pericay, té vostè la paraula.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats, bones tardes de nou. Com per ventura recordaran i ara mateix la consellera ho recordava, Ciutadans va presentar una esmena de totalitat a aquest projecte de llei, per diferents raons, però bàsicament pel decantament ideològic que, al nostre entendre, tenia el text que va ser registrat en el seu moment en aquest Parlament.

I he de dir d'entrada que, gràcies a la feina feta en ponència i en comissió, i amb això també reprenc les paraules d'abans de la mateixa consellera, aquest decantament s'ha corregit en bona part i, per tant, crec que aquest text on s'han incorporat, és vera, moltes esmenes, no només d'aquest tipus sinó d'altres, és millor que el que teníem inicialment.

Ara bé, aquesta llei per a nosaltres tenia, i continua tenint, una sèrie de problemes que, per desgràcia, subsisteixen en aquesta versió que avui debatem, des d'una indefinició conceptual que la llastra quasi des de l'inici fins a una sintaxi que no fa sinó revelar la falta de claredat d'idees de qui l'ha redactada o dels que l'han redactada o (...), no ho sé, per no parlar de determinades incoherències que s'hi manifesten. De tot això n'hem parlat a bastament durant la ponència, algunes coses les hem pogut resoldre, d'altres desgraciadament jo diria que no.

Ciutadans hi manté encara 11 esmenes que pretenen pal·liar en part aquests desajustos, les aniré exposant tot seguit d'acord amb l'ordre mateix dels articles de la llei i no de l'ordre de les esmenes.

L'esmena 782, corresponent a l'article 3.a), persegueix que el text sigui fidel, i no és la primera vegada durant tota aquesta legislatura, a l'article 35 de l'Estatut; aquest matí mateix en parlàvem; persegueix en concret que les modalitats que s'esmenten hi figurin degudament identificades com les corresponents a cadascuna de les Illes, mal m'està dir-ho, però si per alguna cosa ens han servit aquesta legislatura és per comprovar que en aquest terreny, almanco els grups de la majoria, no respecten ni el que diu l'Estatut.

L'esmena 762, corresponent a l'article 11.1, proposa l'eliminació d'una clàusula, representatives, cit textualment, "representatives d'una identitat compartida", que ho vol dir tot i no vol dir res i és un exemple d'això que dèiem fa un moment, allò que dèiem de la indefinició intencionada o no.

Les esmenes 746 i 747, totes dues al l'article 19, intenten evitar que hi hagi, com ha passat tantes vegades, una duplictat d'òrgans de gestió allà on podríem passar amb un de sol. En aquest sentit les dues esmenes proposen que no es creï cap òrgan nou si se'n pot reconèixer un de ja existent.

L'esmena 750, a l'article 25, proposa eliminar la clàusula, torn citat textualment: "i corregir estereotips sexistes", en relació amb les festes tradicionals. Les tradicions són les que són, ens agradin més o manco i, per tant, podem prescindir-ne, però és evident que aquests estereotips sexistes, per cert, què s'entén exactament per estereotip sexista? És una altra fórmula que per ventura hauria convengut també precisar, aquests estereotips sexistes normalment formen part d'una època passada. Ara bé, si els corregim, què passa llavors amb la tradició?

Les esmenes 752 i 753, totes dues a l'article 28, es refereixen als òrgans col·legiats de caràcter consultiu, sempre amb la voluntat de no carregar inútilment l'administració d'organismes i més organismes. D'aquí que la nostra proposta

consisteixi a substituir l'obligació de dotar-se, per la potestat de fer-ho, allà on diu "s'han de dotar òrgans col·legiats", posar-hi "poden dotar-se d'òrgans col·legiats de caràcter consultiu".

Les darreres esmenes tenen totes relació amb l'exposició de motius de la llei. La 755 i la 768 pretenen evitar l'ús eufemismes, en aquest cas "Estat espanyol" o "Estat" per "Espanya". Els eufemismes consisteixen bàsicament en no dir les coses pel seu nom i només per això ja haurien de ser evitats crec jo en una llei i també evidentment en una exposició de motius d'aquesta llei. Entre parèntesi, l'esmena 755 incloïa un altre canvi, que ni tan sols crec jo, és opinable, si no vaig errat, i això m'ho confirmarà el lletrat, on diu "Llei estatal 10/2015, de 26 de maig", crec que ha de dir "Llei 10/2015", com a mínim en altres lleis el concepte "estatal" adduït l'havíem eliminat. En tot cas, ho deix aquí per si encara som a temps de corregir-ho.

L'esmena 756 elimina la referència al maltractament animal, no perquè estiguem evidentment a favor d'aquest maltractament, sinó perquè això posaria en qüestió moltes tradicions que estic segur que cap de vostès no voldria veure privades de la condició de Bé d'Interès Cultural Immaterial.

I finalment la 767, torna proposar l'eliminació d'un d'aquests fragments que pareix que ho volen dir tot i al cap i a la fi no acaben dient res.

I això és tot. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Doncs per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, RGE núm. [790](#), [792](#), [793](#), [796](#), [797](#), [798](#) i [801/19](#), i per posicionar-ne respecte de les de la resta de grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, volia agrair a la meua companya Sara Ramón que m'hagi permès dur aquesta primera part del debat, que evidentment ella ha estat la ponent d'aquesta llei, però, atès que avui és un dia especial, i que també vull aprofitar després per acomiadar-me d'aquest Parlament, doncs li agraesc també la deferència que ha tengut en deixar-me dur aquest debat.

Senyores i senyors diputats avui arriba al plenari l'aprovació definitiva de la Llei de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears, on el nostre partit va presentar una esmena a la totalitat i 24 esmenes parcials. Després de ser rebutjades les esmenes a la totalitat, han quedat debatudes en ponència totes aquestes esmenes parcials que nosaltres consideram que han millorat el text de la llei, 15 d'aquestes esmenes han estat incorporades i 7 queden vives. Per la qual cosa dir que mostram la nostra satisfacció, perquè s'hagi pogut arribar a un alt grau de consens en la seva incorporació.

Però volem reiterar avui en aquest debat final el que ja vàrem exposar el dia de l'esmena a la totalitat, l'objecte d'aquesta llei d'actualització i modificació de la Llei de cultura popular tradicional, no justificava la urgència d'aquesta tramitació. Les presses els han duit a elaborar una llei sense suficient seguretat jurídica, una llei que parla de cultura popular sense una participació àmplia. A la memòria hi trobam informes contradictoris, no compta amb el dictamen del Consell Consultiu, no compta amb el del Consell Econòmic i Social, no compta amb el parer de la Junta Interinsular de Patrimoni Històric.

I tot i el que ha dit la consellera en la seva primera intervenció, aquesta llei no ha estat enviada als ajuntaments, els quals des del nostre grup hem parlat ambells i no en saben res, ni tampoc amb la FELIB, que només se li va enviar l'inici del tràmit, però no el projecte de la llei. I són aquestes entitats, especialment els ajuntaments, els que tenen moltes competències, hi tenien molt a dir en aquesta llei.

Una llei que pretén comprometre totes les institucions públiques en la salvaguarda, foment i difusió tant les institucions municipals com les interinsulars, passant molt especialment pels consells insulars, hauria d'haver comptat amb una àmplia participació de totes les institucions. Hem de tenir en compte que no es tracta d'una llei senzilla, sinó que és una llei extensa, amb una redacció que en casos duia a errors interpretatius o reiteracions, resultat de voler fer les coses, ho deia abans, de manera massa de pressa. Per això a aquests punts han anat dirigides algunes de les nostres esmenes, a corregir aspectes formals d'aquesta redacció.

La Llei de cultura popular tradicional de les Illes Balears, la Llei 1/2002, de 19 de març, cercava entre els seus objectius incrementar la valoració social de la cultura tradicional, que arrossegava, punt 7, estigma de cultura de segona o de tercera, enfront de la cultura acadèmica universitària, i això es va corregir amb aquella llei. Una novetat d'aquesta llei a l'exposició de motius és l'èmfasi sobre el fet de reconeixement dels seus portadors, que realment són els que han realitzat la tasca de mantenir aquesta cultura viva, però que entenem que a l'articulat han estat oblidats. El nostre grup va proposar afegir un nou capítol cinquè bis, amb dos nous articles que reconeix les associacions i fundacions legalment constituïdes, donant-los la possibilitat de declarar-les d'interès cultural immaterial i donar-los la possibilitat de beneficiar-se prioritàriament d'ajudes, mesures fiscals i altres avantatges. En resum, un capítol que consideram que dignifica la seva figura tan imprescindible. Aquestes esmenes han estat aprovades, la qual cosa ens alegra, però, com dic, és una mostra més que aquesta llei s'ha fet massa a corre-cuita i el que és més greu, sense la participació dels col·lectius afectats i de les administracions locals que són els que estan més a prop d'ells.

També estam especialment satisfets de l'aprovació de l'esmena que reubica les festes declarades d'interès cultural a la categoria de Bé d'Interès Cultural Immaterial, quan a la present llei quedaven relegades a la darrera categoria. També

hem inclòs els béns etnològics i vinculats al patrimoni immaterial, per a la seva protecció, recerca i documentació.

Com dic, nosaltres mantenim tot un seguit d'esmenes vives a l'article 8, a l'article 13, a l'article 14, a l'article 21 i a l'article 22, que queden defensades en els seus propis termes, tal com vàrem fer ja en comissió i en ponència.

I ara si me permeten aquests darrers moments també, ja que va ser el Sr. Andreu Alcover que em va donar la idea la setmana passada de dur qualche debat per poder-nos acomiadar així com calia, voldria acomiadar-me d'aquesta cambra parlamentària, després de vuit anys que he tengut l'honor de ser diputada i compartir moltes experiències en vuit anys, juntament amb Margaret Mercadal vàrem constituir la Mesa d'Edat, essent les diputades més joves, juntament amb en Pere Palau, que era el diputat de major edat de la VIII legislatura. I jo crec que en vuit anys hem crescut, hem crescut a nivell personal, hem crescut també, esper, a nivell polític, sobretot vuit anys que han estat un aprenentatge i un honor com dic, poder ser la veu dels ciutadans de les Illes Balears i poder aportar el nostre granet d'arena.

Jo vull dir que he après, he après de les persones amb les que vaig començar en política del grup parlamentari, especialment de Mabel Cabrer, que no la veig per aquí, que va ser la portaveu la legislatura passada. He après i he tengut la sort de formar part de dos grups parlamentaris diferents, on sempre hi ha hagut persones amb més experiència que jo, amb més coneixements que jo, amb més criteri que jo, i que han tengut paciència i que han tengut també la generositat d'ensenyar-me el que elles coneixien, i coneixien molt. Per això els vull donar especialment les gràcies.

I també vull donar les gràcies a tots els diputats que hem estat adversaris polítics, que no enemics, també perquè crec que de la pluralitat també se n'aprèn i se n'aprèn molt, i ho dic convençuda. Jo crec que de cada un de vosaltres, les persones que hem tengut més relació, algunes de les quals som als antípodes ideològics, però estic convençuda que s'ha creat un llaç que continuarà després d'aquesta legislatura.

També vull donar les gràcies al personal de la cambra, als uixers, als lletrats, que sempre ens han ajudat, que sempre ens han assessorat.

També al personal del nostre grup parlamentari, Miquel, Aina, Andrés i Alejandro, sobretot a Miquel i a Aina, que són els que estan amb nosaltres en el dia a dia i que sense ells moltes coses de les que hem fet el Grup Parlamentari Popular no haguessin sortit.

També al públic que ens ha acompanyat, aquest públic fidel que ha vingut cada dimarts, sobretot a primera hora del matí, i també un record avui per a l'amo en Damià de Sineu, que darrerament no ha pogut venir per problemes de salut, i que ha estat un incondicional els darrers vuit anys d'aquesta legislatura.

També, per suposat, als mitjans de comunicació, als periodistes, que ens han ajudat i que teniu un paper fonamental a la societat per ajudar que els missatges no quedin dins aquestes quatre parets d'aquesta sala fantàstica de les Cariatides, sinó que puguin arribar als ciutadans per als quals fem feina.

I després un darrer missatge, jo crec, i ho dic amb el cor damunt la mà, que de la pluralitat es creix, que amb la pluralitat s'aprèn, que tots hem tengut moments amb els diputats de l'oposició més distesos, que tots podem comprovar que no som una persona que està sempre enfadada i que sabem riure...

(Rialles)

...i que sabem riure, malgrat el paper que m'ha tocat fer també aquests quatre anys, sobretot els tres primers, com a cap de l'oposició. Ha estat un honor poder ser la portaveu del grup majoritari, del grup majoritari a l'oposició, i he de dir als meus companys, als meus companys que queden i a altres que passaran a altres llocs, que han estat uns anys d'una oposició que n'estic molt orgullosa, d'una oposició constructiva, d'una oposició que hem estat capaços d'arribar a acords per al bé dels ciutadans de les Illes Balears amb altres grups parlamentaris, i estic convençuda que els fruits d'aquesta oposició es veuran ben aviat.

I crec que ho hem dit tots, crec que això ha de seguir essent el que és, hem de poder ser sempre un mirall per als ciutadans que són aquí fora, hem de ser capaços sempre d'arribar a acords, com hem anat fent. I deman disculpes, deman disculpes; jo he viscut -ho deia n'Andreu Alcover abans- jo també som d'aquestes que ha gaudit de fer política, que ha gaudit de fer parlamentarisme, que crec en la política, que crec en el parlamentarisme, i això fa que de vegades també sigui apassionada i sigui vehement, però ho he intentat fer sempre des del respecte a la persona i a l'adversari polític, per tant també evidentment deman disculpes si mai les meves paraules o els meus fets han pogut ofendre qualcú o no han estat a l'alçada que requereix aquesta cambra.

I ho han dit els portaveus que s'han acomiadat que m'han precedit, l'important és ser feliços, per tant vos desitjo a tots molta felicitat, molta salut, i que siguem on siguem i tinguem les dificultats que tinguem ho fem sempre amb una rialla.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, Sra. Prohens, moltes gràcies. Torn a favor o en contra de les esmenes. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Sra. Laura Camargo, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bona tarda, diputats i diputades; bona tarda, amigues que avui ens visitau en aquest darrer vespre parlamentari de la novena legislatura. *Buenas tardes, mamá.*

Gràcies també als glosadors i als xeremiers que després actuaran en acabar la llei; és una molt bona notícia poder acabar aquesta legislatura amb una manifestació cultural tan nostra com aquesta dins aquestes parets d'aquest parlament, i que s'obren per poder celebrar una cosa que ha de ser patrimoni cultural immaterial de les nostres illes com són les gloses, i que potser qualche dia el Sr. Font em pugui regalar no un CD de les seves millors intervencions com acaba de fer, sinó un CD de gloses, que segurament en això no discreparem tant i estarem més d'acord.

És evident, ja s'ha dit per part d'intervencions prèvies, que el patrimoni cultural s'ha de protegir i s'ha de vetllar per ell, però aquesta llei precisament el que fa és fixar el que ha de ser objecte de salvaguarda, i justament això era el que en un principi al text inicial no quedava molt clar. Llavors el que vull expressar en primer lloc és que durant la tramitació parlamentària d'aquesta llei, gràcies als treballs que s'han fet tant a la ponència, que va ser llarga, que va ser intensa, en la qual vàrem tenir debats jo crec que interessants i profitosos amb el Sr. Pericay, amb la Sra. Sara Ramón, i que varen ser conduïts i impulsats pel Sr. Castells, i crec que molt ben moderats per la coordinadora de la ponència, la Sra. Vilaret -i no sé si em deix qualcú-, crec que hem millorat en conjunt el text inicial de la llei, i volia també agrair el fet que la Sra. Fanny Tur hagi estat flexible per poder acollir aquestes millores que nosaltres li vàrem proposar, i que ella ha tengut la bona disponibilitat de dir que sí, que efectivament milloraven el text inicial de la llei.

Una de les qüestions que crec que cal destacar -aturaré un poc el ritme, perquè vaig ràpida, atès que vull fer també el meu comiat, avui és dia de comiats, com esteu fent tothom-, una de les coses que vull destacar és precisament la diferència que hi ha entre -i crec que ha quedat més o manco clar aquí- què és patrimoni cultural, són moltes manifestacions, i aquell patrimoni, que això és el que fixa aquesta llei, que ha de ser objecte d'especial salvaguarda, i justament això és el que hem solucionat en aquesta fase de tramitació, precisament aquest patrimoni que per ser compatible amb els instruments internacionals dels drets humans; amb el respecte mutu entre les comunitats, els grups i les persones; amb la protecció, el respecte i la dignitat dels animals i el desenvolupament sostenible, que forma part de la nostra identitat però que respecta tot això, i que també -sí, també- s'incorpora la igualtat entre homes i dones, aquest és el que ha de ser objecte d'especial salvaguarda, i crec que aquesta és una de les qüestions que principalment tenim objecte no només de preservar, de fomentar, sinó de transmetre a les generacions futures.

Crec que hi ha moltes coses que es poden dir, però la consellera n'ha parlat d'unes quantes, ha dit com és l'estructura d'aquesta llei, els cinc capítols, els 33 articles, les

disposicions addicionals i derogatòries, i sobretot això, que tracta de les manifestacions culturals que ens són pròpies: de la música, dels instruments, dels espais, de les tècniques artesanals, dels esports, de la llengua, etc., i estableix diferents figures per tal de protegir-les, de fomentar-les, i que puguin ser una part irrenunciable del nostre llegat de cara al futur.

Crec que aquestes actuacions -i amb això acabaré- en matèria educativa, d'igualtat, per incentivar i promoure tots aquests valors..., i sí, Sr. Pericay, li volia dir que encara aquest debat intens que hem tengut encara potser podríem continuar debatent sobre per què cal combatre o per què cal corregir, millor dit, aquests estereotips sexistes, i és perquè, encara que siguin patrimoni cultural, si perpetuen aquests estereotips no han de ser objecte de salvaguarda, i jo crec que aquesta és la diferència en la qual finalment pensàvem que tots estariem d'acord. Jo vull que hi hagi "dimònies", i vull que hi hagi cossieres, i vull que les dones també puguin participar d'aquestes manifestacions culturals de les nostres illes, i per això estic contenta que aquesta llei vetlli perquè això sigui possible.

I, finalment..., en Jaume sembla que no hi està molt d'acord, però això em sembla bé.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Molt bé, idò hi aniré, a celebrar...

Bé. Finalment, per tancar aquesta part, diré que no votarem, per tot el dit, a favor de les esmenes que encara queden vives i que ha presentat la resta de grups. També vull tornar repetir, insistir que hem fet, crec, en aquesta ponència totes i tots un esforç important per tal de poder arribar a fixar un text millor, i també volia tornar a donar les gràcies a la consellera perquè ha fet l'esforç també d'incorporar totes aquestes millores.

I ara també vull fer un discurs de comiat i, com han fet els meus companys, que també tenen com a llengua materna el castellà, encara que m'estim igualment la llengua catalana i totes les llengües que conec, vives i mortes també, que en conec un parell, m'agradaria acomiadar-me d'aquesta legislatura.

Bueno, creo que una de las cuestiones principales que me gustaría destacar es que en estos discursos de despedida, en general, se suelen borrar los contornos y se suele decir que todos somos muy amigos, que nos hemos llevado muy bien y nos celebramos como individuos que además de tener una posición política y además de discrepar podemos llegar -como antes decía Marga- a ser personas muy normales, muy afables y que nos llevamos bien, pero mi discurso final no quiero que sea un discurso en el que se borren los contornos, yo quiero saber exactamente por qué entramos aquí y qué era lo que veníamos a defender y lo que seguiremos defendiendo independientemente de que estemos en esta institución o en otras, de que tengamos un acta bajo el brazo, porque yo considero que la política -como también otros compañeros

han dicho- tiene mucho más que ver con otras cosas y no sólo con estar dentro de las paredes de una institución.

Cuando entramos aquí todo el mundo se preguntaba estupefacto si un carpintero metálico de larga melena como Balti podía hacer un discurso que se ajustara a la cortesía parlamentaria o si mi ahora amigo del alma Carlos se atrevería a entrar aquí, como hizo varias veces, con pantalones cortos, o Aitor, con sus espadenyes, Marta, con sus formas de profesora de colegio, David, con las suyas de técnico de medio ambiente, y Alberto, que venía de tener - como ha dicho antes- un padre y una madre que apenas sabían leer y escribir, o si una anticapitalista como yo, puro radicalismo, puro extremismo, sería capaz de llegar a negociar leyes y a entenderse con las diputadas y diputados en un espacio tan sumamente rígido y poco aireado como parecía este parlamento. Todo el mundo se preguntaba si habíamos venido aquí a plegarnos al Partido Socialista o a hacer una oposición destroy o si acabaríamos paralizados, electrocutados por el síndrome de la moqueta o por el formol institucional.

A quienes nos criticaban o a quienes nos sigan criticando por lo que parece que somos y no por lo que somos les quiero recordar las líneas iniciales de la obra maestra de Scott Fitzgerald: “Recuerda que en este mundo no todo el mundo ha tenido las mismas oportunidades que tú”.

En estos años he aprendido muchas cosas y he aprendido que lo más importante que hoy puedo decir sin especular es que no me siento ni atrapada ni seducida ni adormecida por el formol institucional, pero que tampoco me he sentido tentada por ocupar una posición de moderación.

Creo que es absolutamente imposible estar del lado de quienes desahucian y del lado de los desahuciados; es imposible estar del lado de los bancos y del lado de la gente humilde; es imposible estar del lado de los maltratadores y del lado de las mujeres que sufren la violencia machista; es imposible estar del lado de quienes dicen que no importa ser racista y de quienes padecen el racismo.

Yo no quiero tener tentaciones de moderación que nos hagan perder la identidad sólo para llegar a acuerdos. Estoy de acuerdo en que las personas tenemos todas evidentemente nuestra faceta como individuos, pero aquí estamos evidentemente para defender los intereses de la parte del pueblo a la que representamos.

Creo también que hay algo muy importante y es que... sin las mujeres no va a haber cambio posible. Los ecos del 8 de marzo siguen resonando en mi cabeza y van a resonar durante mucho tiempo. La idea de que el mundo será feminista o no será, el futuro será feminista o no será es algo que he aprendido también estos años aquí en los cuales no ha sido fácil muchas veces ser portavoz, ser mujer

y dejar las ideas claras, manteniendo las posiciones siempre firmes.

En este momento también quiero recordar que la democracia está en horas bajas, está en toque de queda y se encuentra bajo amenaza, no solamente por el auge del fascismo y de la xenofobia, sino también porque es posible que haya una próxima legislatura de las tres calaveras de Colón, y quiero decir que espero de verdad que no entren ni en el Congreso de los Diputados ni en este parlamento, que es muy importante mantener la primavera, podrán cortar las flores, pero no la frenarán, pero es cierto que en este momento se está juzgando a la democracia en el Tribunal Supremo en el cual se juzga a presos políticos que lo están por haber defendido única y simplemente el derecho a votar. Quiero decir que si el pueblo catalán quiere votar, acabará votando.

En esta legislatura se han hecho leyes de las cuales estoy absolutamente orgullosa, como lo estoy de haber formado parte de este grupo parlamentario, de haber sido su portavoz durante dos años y de haber podido defender y seguir defendiendo las leyes que creo que han sido imprescindibles para demostrar que había otra forma de hacer política y que sí que se pueden cambiar las cosas, no sólo desde aquí, sino escuchando a la sociedad civil, muchas de las mejores leyes se han hecho precisamente atendiendo a esa sociedad civil que ha empujado desde fuera.

Quiero también... ¡uf!, no me puedo alargar mucho más, pero quiero decir, por favor, que... al futuro gobierno y al que todavía lo es, porque todavía lo es aunque se disuelva la cámara, quiero decir que ojalá tenga muy claro para quién gobierna, si para la gente que necesita una vivienda o para los lobbies que los amenazan y después los denuncian, porque eso es lo que ha pasado con el alcalde de Palma, Toni Noguera, a quien le quiero enviar mi solidaridad. Es imposible estar de los dos lados, hay que saber siempre de qué lado se está porque es así como se defienden los intereses de la mayoría de la gente.

Me despido ya dando las gracias a mis compañeros de grupo parlamentario en sentido amplio, porque para mí lo son todas las personas que han trabajado con nosotras. Quiero dar un agradecimiento muy especial a Adrián, que me hizo mejor portavoz en los tiempos en que lo fui, a los trabajadores y trabajadoras del Parlament, a los miembros de la Mesa, al president, has estat formidable, a los letrados y a las letradas, diputados y diputadas de los otros grupos, vosotras sabéis con quién nos vamos a llevar bien, independientemente de estar aquí o no, miembros del Gobierno... vaya trabajo que habéis hecho, periodistas, todo mi apoyo, gracias por vuestra paciencia, sois en estos momentos el alma de una democracia que sea digna de llevar este nombre.

Como decía Amin Maalouf: “Más vale equivocarse en la esperanza que acertar en la desesperación”. Yo sólo dejo la acción institucional, voy a seguir luchando por una

salida a esta crisis del sistema y del planeta, ahora desde otros frentes.

Y de lo que pase aquí a la próxima legislatura va a depender que haya luz al final del túnel o que estas islas sean un ascensor roto con cientos de miles de personas atrapadas dentro. Ojalá no sea así.

¡Salud, feminismo y repúblicas!

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Doncs, torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Agustina Vilaret.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Companys diputats, públic estimat i mitjans de comunicació, avui també tots, i personal, bon dia tot el dia.

Bé, vegem, aquesta llei de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial suposa una actualització al nou temps, és a dir, aquesta societat nostra ha canviat molt en aquests darrers vint anys, increment de població un 47%, la crisi econòmica, més petjada antròpica, una societat molt més multicultural i tot això afecta les persones i, per tant, afecta la cultura i el patrimoni. La cultura popular i tradicional ha d'afrontar situacions que no faciliten la continuïtat ni el seu desenvolupament.

A part d'una actualització al nou temps també és una actualització a nivell de legislació europea i espanyola, el marc normatiu -com ha mencionat la consellera- va canviar el 2003, quan la UNESCO aprovà la convenció per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial i l'Estat espanyol, el 2011, va aprovar el Plan nacional de salvaguarda de patrimoni immaterial, i el 2015, la Llei 10/2015, de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

Per tant, aquí neix un nou concepte que és el de salvaguarda, que per ventura tal vegada no li hem fet prou cas o no l'hem definit bé, el concepte de salvaguarda és un concepte dinàmic que no congela la tradició, no congela el patrimoni, no és estàtic, la salvaguarda és un concepte dinàmic, progressista que estableix les condicions per fer cultura amb llibertat. Per tant, la llei garanteix la viabilitat del patrimoni cultural immaterial, posa les bases per a la transformació i la interpretació contínues, així com la transmissió a les generacions futures. Per tant, és aquesta mirada no només cap al passat, la retrospectiva, sinó també cap al futur, la prospectiva, amb la pretensió de transmetre-la i lliurar-la a les generacions futures.

Aquestes mesures de salvaguarda prenen com a base la participació de la ciutadania i la interculturalitat, interculturalitat que ja -recordam- ens ve del temps de Ramon Llull en aquesta terra, i gràcies a aquesta mirada que evoluciona podem tenir avui en dia, per exemple, cossieres. És una concepció de cultura viva, com sempre ha estat de fet i, per tant, aquest concepte de salvaguarda és molt important, perquè sempre ha evolucionat i continuarà evolucionant, sinó encara aniríem amb rebosillo, per exemple.

A part d'aquest concepte de salvaguarda, en aquest sentit també és important el concepte de portadors, el protagonisme passa de l'objecte, de la manifestació, del procés, o del bé, al subjecte portador que els protagonitza i els reconeix. Els portadors són els agents actius que amb la seva participació identificaran, reconeixeran i transmetran aquest patrimoni cultural immaterial. Si la gent ho accepta com a seu es pot fer, es pot moure, si hi ha voluntat. Es fixa el concepte de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fent èmfasi en la documentació i també en l'inventari. Els consells insulars, estableix la disposició addicional primera, elaboraran un inventari de patrimoni cultural immaterial del seu territori, amb la col·laboració de l'administració de la comunitat autònoma en un termini fixat. Per tant, es posa el patrimoni cultural immaterial a l'agenda política, li dona protagonisme. S'ha de fer també un pla de salvaguarda, hi ha mesures de salvaguarda dels béns immaterials d'interès cultural i es prenen mesures i actuacions de documentació, investigació, protecció, promoció i foment d'aquest patrimoni immaterial, actuacions en matèria d'educació com ha dit la consellera i promoció cap a l'exterior i foment d'intercanvis.

A més a més, també aquesta llei defineix patrimoni cultural immaterial i el dota d'unes característiques i com a una espècie de requisits que ha d'acomplir, per exemple el respecte als drets humans, per exemple la igualtat de gènere, i és que ho haurà d'acomplir, la no discriminació, la no violència, el respecte als animals, la representativitat, la rellevància, la identitat col·lectiva, per tant, són punts que s'han de complir sí o sí.

A més a més, també estableix una línia d'ajudes econòmiques, amb uns deures d'actuació i uns objectius generals de l'administració pública. També estableix tres categories de bé cultural immaterial, el compartit general a tot l'arxipèlag, el bé d'interès cultural immaterial i el bé catalogat immaterial. A més a més cap al final també estableix aquest Consell assessor del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears, que és un òrgan consultiu de les administracions públiques i que cada consell insular també haurà de crear òrgans similars a aquest consell assessor de patrimoni cultural immaterial, així com també estableix quines són les institucions consultives. Això és una mica en general tota aquesta llei.

Respecte de les esmenes, que n'hi havia inicialment 69, fruit del diàleg i del consens se n'han retirades crec que en aquests moments 14 i, per tant, en queden 27 de vives, i la resta s'han aprovat o transaccionat. Per tant, hi ha hagut una voluntat de negociar, d'arribar a punts d'encontre.

Respecte de les esmenes que queden vives, mantendrem el mateix vot que en comissió, tot i dir-li, per exemple, al Sr. Pericay, que no ha acabat d'entendre una mica la llei, perquè si el concepte de salvaguarda que és viu i que és dinàmic, és evident que ha d'acomplir els drets humans, la igualtat de gènere i el respecte als animals. Per tant, és així.

Gràcies a tots els que heu fet possible aquesta llei, perquè és evident que la consideram molt positiva i ja que es tracta de patrimoni immaterial, si em permeten la llicència, per primera vegada he fet una glosa. La llegiré perquè no som tan artista com segons qui, perquè no en sé, però ho intent:

"La llei vol salvaguardar/amb el saber del portador/ i també catalogar/ la feina del glosador.

La glosa a Mallorca i a Eivissa el ball pagès i Sant Joan de Menorca, que amb això es fa palès que el ric patrimoni de les Illes Balears mai no és cap dimoni, més sinó un extens mar, Formentera, caramelles, són la nostra identitat cap el futur llibertat perquè també hi són elles."

(Alguns aplaudiments)

Ja que tothom s'acomiada, jo també donar les gràcies, he estat poc temps, ha estat una experiència intensa, he fet feina, ho he intentat fer el millor que he sabut. Gràcies per la vostra col·laboració, però que sobretot a aquest món sense llibertat no s'arriba mai a la felicitat, que és l'objectiu final de tothom. I per tant, s'han de respectar les llibertats tant les individuals com les col·lectives.

I ja finalment, la darrera petita glosa: "per acabar vull donar gràcies a la bona gent que aquí al Parlament sí s'ha fet estimar."

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sra. Vilaret. Doncs torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies President, senyores i senyors diputats. Determinar acuradament el concepte de patrimoni cultural immaterial en una normativa legal constitueix un autèntic desafiament en la noció teòrica de patrimoni, què es considera per patrimoni immaterial és objecte de debat permanent i, en aquest sentit, hi ha autors que pensen que el fet de considerar un element com a patrimoni immaterial no es fonamenta tant en criteris derivats de la selecció dels elements, com en un procés en el qual es recreen nous valors del patrimoni en qüestió. Diuen alguns d'aquests experts, que amb freqüència es discuteix si veritablement podem parlar d'unes diferències entre patrimoni material i patrimoni immaterial i el fet que si tot patrimoni ho

és, en funció d'uns valors afegits en el procés de patrimonialització, llavors tot patrimoni és en realitat immaterial, perquè és aquesta immaterialitat la que es converteix en patrimoni.

Ens trobam, per tant, davant d'un debat semàntic complex, on la seva materialització en forma de norma jurídica amb vocació de protegir, però també de regular i fins i tot de prohibir i sancionar, que realment constitueix un repte polític. Bona part del patrimoni immaterial de les nostres illes està lligat al camp, a la pagesia, a una determinada forma d'entendre la vida, a uns determinats costums que fan protagonistes les persones i uns entorns moltes vegades hostils, d'ús, sempre pobres, però per la mateixa raó conformadors de la nostra particular forma de ser i de les nostres peculiaritats com a poble. Com entenem avui la relació de les persones amb les altres persones, dels homes amb les dones, d'aquestes amb els animals i amb el medi ambient, ens obliga a ser molt curosos a l'hora de definir, protegir i alterar aquest llegat, si no acabam de veure'l adaptat als nostres actuals esquemes mentals.

Per ser sincers i explicar la nostra posició, des del nostre grup parlamentari el dia de les esmenes a la totalitat, varem dir que una llei de patrimoni cultural immaterial ha de ser motiu d'orgull i satisfacció i que n'hauríem contents totes i tots. Una crítica que férem va ser veure aquesta llei al límit de la legislatura, en un final on hem anat carregats de lleis i propostes que sí o sí han volgut que sortissin. Vull donar les gràcies a la feina que s'ha fet en ponència, perquè ha estat una llei que així com l'anàvem treballant i debatent, vèiem la seva dificultat alhora de l'aplicació i ens varen sorgir molts dubtes i dubtes de tot tipus, fins i tot filòlegs com la Sra. Camargo, o el Sr. Pericay, tenien a qualche moment dubtes per poder seguir i entendre-la, imagini's els altres que també fèiem feina en la ponència.

A les Illes Balears no podem perdre les matances, la cria i la doma de cavalls, de coloms, de caça amb filats, determinades tècniques de cultiu o aprofitament forestal, perquè alguns costums ancestrals dels nostres padrins i repadrins no acaben de ser compatibles avui amb el que es defineix que entenem per patrimoni cultural immaterial, com indica el punt 3 de l'article 2 de la mateixa llei. Sens dubte que podem adaptar i hem adaptat molts dels nostres costums a aquests instruments internacionals, trobar fórmules per respectar els drets dels animals fins que arriben al seu sacrifici mitjançant manifestacions culturals tan arrelades com ara les matances; promoure la igualtat entre l'home i la dona i el respecte pel medi ambient. Però el resultat, segurament i alguns casos, deixarà poc d'aquell patrimoni cultural que volem conèixer, estudiar i protegir. Tot plegat ens hauria d'aconsellar serenar, reflexió i un treball més profund en la definició del que volem considerar patrimoni cultural immaterial, i parlar ja d'una futura revisió.

Les festes de Sant Joan optaran a ser patrimoni immaterial mundial de la UNESCO; aquesta és almenys la intenció de l'Ajuntament de Ciutadella, amb el debat que hi va haver divendres passat en el plenari municipal. El que ens sap greu

i ens crea molts de dubtes és veure com aquesta llei que avui s'aprovarà no podrà tenir les festes de Sant Joan com a patrimoni cultural immaterial de les nostres illes; no tindrà salvaguarda, perquè som conscients tots que quan es doma qualsevol animal la majoria de vegades aquest està estressat, té mal i ho passa malament; en definitiva, no compleix amb la protecció, el respecte i la dignitat. I en canvi l'Ajuntament vol que ho sigui, el mateix que els companys de molts dels que donen suport aquí voldria que també passàs.

Per aquests motius els vull dir que ens han creat dubtes a l'hora d'aprovar o no aquesta llei, per la inseguretat jurídica que es podria ocasionar. Però també els he de dir que pensam que el gruix s'ha arreglat en major part de la ponència, i ens abstindrem en els punts de l'article 2 i de l'article 6, però a la resta de la llei la votariem a favor.

Respecte de les esmenes que s'han presentat, votarem en el mateix sentit que varem votar a la ponència.

Gràcies, president.

(Algunes rialles)

Abans d'anar-me'n volia provar de fer una glosa, però la faré després.

(Més rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, Sr. Castells té vostè la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. En el meu cas pot estar molt tranquil perquè jo ni tan sols no ho intentaré i ho deixaré per als que en saben.

Vull saludar en primer lloc als convidats, al públic, que avui ens acompanyen, i els vull dir que tenen molta sort perquè, tot i segur que se'ls està fent molt llarg aquest debat, normalment no són tan distrets com aquest, perquè no hi ha gloses, no hi ha comiats, no hi ha coses d'aquestes; per tant aquest és un poc més distret, i jo, perquè vegin també el patrimoni cultural immaterial parlamentari, faré la feina parlamentària, que consisteix a parlar de les esmenes, perquè al final a veure si ningú no en parlarà de les esmenes que queden vives.

I, per tant, començaré dient que acabam la legislatura aprovant una llei necessària, i el primer que vull dir és donar l'enhorabona a la consellera perquè, per dir-ho així, s'ho mereix, amb l'esforç i el patiment que li ha suposat aquesta llei, i bé, crec que el fet que sigui la darrera és una qüestió gairebé fortuïta, però la darrera que s'aprova, i amb això tanquem un cicle, com deia, de discussió d'una llei necessària. I no dic necessària de forma retòrica, dic necessària per dos

motius que més o menys ja es van entrellucar en el debat de totalitat i que avui vull recordar.

Primer, hi ha una legislació superior, perquè hi ha una convenció internacional que per mor de l'article 10 de la Constitució és llei interna, i a més a més té un rang superior a la llei interna; per tant tenim -que se n'ha parlat molt poc en aquest debat- una convenció de la UNESCO aprovada l'any 2003 i ratificada per Espanya l'any 2006, que és llei interna i per tant és aplicable a les Illes Balears; i a més a més tenim una llei estatal de 2015 que també és llei superior. Saben que jo, que sempre intervenc essent molt curós a establir les competències i a protegir les competències de la comunitat autònoma, aquesta llei és especial, és especial perquè per una banda hi ha una remissió..., a la llei balear hi ha una remissió a la llei estatal que diu: "En tot allò no previst en aquesta legislació s'aplicarà la Llei de patrimoni històric espanyol". Per tant la nostra llei, la de l'any 98, la del patrimoni històric de les Illes Balears, fa d'aplicació de la llei espanyola, i a més a més també és d'aplicació, diríem, per absorció, perquè la llei espanyola de 2015 diu que en el cas que hi hagi el risc que alguna manifestació de cultura immaterial d'àmbit autònom no estigui protegida, l'Estat pot actuar per protegir-la, supòsit que tots ens imaginem que seria molt difícil que s'acabés produint, però l'ordenament jurídic el preveu. Per tant teníem una necessitat jo diria imperiosa, com a comunitat autònoma, de regular tota la problemàtica que genera el patrimoni cultural immaterial, perquè teníem un, diríem, garbuix de normativa aplicable a les Illes Balears per tots els mecanismes que he dit, i no tenia cap sentit que nosaltres no fèssim l'aterratge de tot això a la nostra realitat, més encara tenint en compte la complexitat institucional de les nostres illes, en què tota aquesta qüestió depèn bàsicament dels consells insulars. Per això dic que és una llei necessària, perquè hi ha una legislació superior que hem d'aterrar a la realitat balear.

I després també era necessària perquè hi ha una confusió en la legislació autònoma. O sigui, en aquests moments teníem dos instruments per protegir, per salvaguardar el patrimoni cultural immaterial: d'una banda els BIC, o els béns catalogats a través de la Llei del patrimoni històric de les Illes Balears, la llei de l'any 98 que continuarà vigent, que originalment s'havia pensat per als béns materials però que, a causa de la modificació que es va fer a finals de l'any 2004 amb la Llei de pressupostos de 2005, es va incorporar amb calçador la possibilitat del bé d'interès cultural immaterial; i tenim les caramelles, el ball pagès, la festa de l'Estendard..., la pedra en sec es va reconèixer com a BIC immaterial. Per tant d'una banda tenim totes aquestes manifestacions i, d'altra banda, desenvolupant la Llei de la cultura popular i tradicional de l'any 2002, que reconeixia les festes d'interès cultural, teníem tot un altre paquet de manifestacions de cultura immaterial que estaven reconegudes com a festes d'interès cultural, que n'hi ha moltíssimes i no m'hi aturaré, però, sense anar més lluny, és a dir, igual que la festa de l'Estendard està reconeguda com a BIC immaterial, doncs la festa del Sermó de l'Enganalla de Llucmajor està reconeguda com a festa d'interès cultural; o la festa del Firó de Sóller com a festa d'interès cultural; o la festa de Sant Antoni de Sa Pobla com a festa d'interès cultural.

És a dir, hi havia una confusió a la nostra legislació que calia unificar i calia resoldre, i per això, crec que de forma molt encertada, aquesta llei el que fa és derogar de la Llei del patrimoni històric de les Illes Balears la possibilitat del BIC immaterial, deroga tota la llei de 2002 i crea tot un corpus normatiu aplicable al patrimoni cultural immaterial, amb la qual cosa tota aquesta confusió que hi havia queda superada i per tant estem fent el que s'espera que facin uns legisladors responsables, que és donar llum i donar claredat en un àmbit normatiu en què hi havia una confusió important.

Un cop justificada la necessitat d'aquesta llei, i un cop ja vam fer el debat de totalitat, ja vam dir que la llei probablement necessitava retocs, i estic content que els grups de l'oposició amb les seves intervencions d'alguna manera crec que la lectura que es pot fer és que estan força satisfets del debat que s'ha fet en comissió i s'ha fet en ponència, i per tant s'ha fet tota una sèrie de retocs que val la pena destacar, com per exemple els dos plans que ha assenyalat molt bé la Sra. Camargo, entre què és patrimoni cultural immaterial i què és patrimoni cultural immaterial objecte de salvaguarda; s'ha aclarit també el que podríem dir els dos temps de la protecció, que comença per l'inventariat i acaba amb la catalogació o el registre.

I vull posar en valor l'inventariat; la llei gairebé no en parla, de l'inventariat, i no en parla perquè és un tema que bàsicament a nivell reglamentari el porten els consells insulars, però és una tasca molt important; i aquí també vull sortir al pas de la intervenció de la Sra. Sureda, que m'ha semblat una mica incendiària, Sra. Sureda, la veritat, donant per fet tota una sèrie de coses sobre les festes de Sant Joan que jo no comparteixo amb vostè, i vull posar en valor la importància de l'inventariat, i en aquest cas, i aprofitant que hi ha el conseller de Cultura del Consell de Menorca, de l'inventari del patrimoni cultural immaterial de Menorca. S'ha fet una feina importantíssima d'inventariar, i aquí el que vull posar en relleu -i per això citava la Sra. Sureda- és que hi ha patrimoni cultural que no necessita cap mena de protecció ni de la salvaguarda perquè està totalment viu; és a dir, l'inventariat -per això vull posar en relleu l'inventariat- és molt important, perquè és la definició del que hi ha, i després d'aquest menú els poders públics han de decidir, en base a criteris de necessitat i a criteris d'oportunitat, quines d'aquestes manifestacions han de ser objecte de salvaguarda i per tant s'han de posar en marxa totes les mesures de protecció que preveu la llei.

Per tant, no hem de pensar que l'objectiu d'aquesta llei és que totes les manifestacions culturals acabin essent BIC o acabin essent béns catalogats. Per sort hi ha algunes manifestacions culturals d'una vitalitat absoluta que es van renovant, que es van modernitzant, que es van adaptant als temps i, per tant, en aquests casos, sincerament, jo particularment no hi veuria la urgència que fossin objecte d'alguna d'aquestes figures de protecció.

Hi ha altres aspectes a destacar, se m'acaba el temps i, per tant, no m'hi puc aturar.

Passaré a comentar les esmenes el més ràpidament possible, de tots aquells que les han defensat, per exemple la Sra. Huertas amb el tema del silenci positiu. Entenc perfectament i comparteixo amb vostè la seva preocupació, però li he de dir que jo vaig votar en contra de les seves esmenes en aquest tema, per un motiu molt evident: el silenci positiu té molt de sentit quan hi ha un interès d'un particular que pot veure's lesionat per la inactivitat de l'administració, però quan parlem de protegir o de reconèixer una manifestació cultural, en què no veig per enlloc aquesta lesivitat per part de cap particular, a mi em sembla que és lògic que el silenci en aquest cas sigui negatiu, perquè, si no, ens podríem trobar que, pel mal funcionament de l'administració, veiéssim reconeguda com a una manifestació de la cultura immaterial alguna manifestació que no hauria de rebre aquest reconeixement. Per tant, en aquest sentit em sembla... em sap greu, però dissenteixo de vostè, estic d'acord amb la filosofia global, però aplicat a aquest cas no em sembla adequat.

Quant a la Sra. Seijas, i anant molt ràpidament, el tema de la tradició, ara veig que no hi és, idè miri, sap què?, no li ho explicaré... no, ho dic perquè tenc molt poc temps i...

Respecte de Ciutadans, bé, tot el tema de modalitats, eufemismes, etc., no li respondré perquè ja n'hem parlat tantes vegades, Sr. Pericay, que no fa falta. El tema de la 762, el concepte d'identitat compartida, em sembla que vostè sempre veu els mateixos fantasmes per tot arreu, a mi em sembla que parlar d'identitat compartida a una llei que és hiperinsularista, com no podia ser d'altra manera, perquè és una llei que bàsicament el que fa és explicar com els consells insulars han de protegir les seves manifestacions de cultura immaterial, i les que són compartides, fixi's que és per juxtaposició de les decisions dels quatre consells insulars, per tant, a mi no sé on veu els fantasmes de parlar d'identitat compartida.

I en quant a la 750, sobre els estereotips sexistes, això, Sr. Pericay, ja li ho vaig dir en comissió, vostè ho ha de veure en el seu context, el seu context és l'article 25, l'article 25 que parla de les actuacions en matèria d'igualtat; escolti, si nosaltres com a comunitat autònoma tenim una política de lluita contra les desigualtats de gènere, és normal que..., això és una política transversal, aquesta política estigui reflectida a totes les polítiques sectorials que fem i, evidentment, si tenim un article sobre quines actuacions es fan en matèria d'igualtat és lògic que aquí hi hagi aquesta referència. Una altra cosa seria que diguéssim que només és patrimoni el que és respectuós amb la igualtat de gènere, això no ho diem, això està posat a un apartat, com li deia, que va sobre actuacions en matèria d'igualtat.

I respecte del Partit Popular, com que no ha trobat pertinent o necessari defensar les seves esmenes, lògicament jo tampoc perdré temps per replicar-les, simplement dir que hi votarem en contra. I a la meua segona intervenció, si els portaveus, els esmenants... doncs, necessiten explicacions addicionals sobre els meus comentaris amb els cinc minuts que tindrè els replicaré.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Elena Baquero.

LA SRA. BAQUERO I GONZÁLEZ:

Gràcies, president. Bona tarda a tothom, benvinguts al públic convidat també.

Com ja ha explicat la consellera, no m'estendré en això, ja vàrem parlar abastament al debat passat sobre les esmenes a la totalitat presentades pel Grup de Ciutadans i pel PP dels aspectes més importants de la llei, sí que els vull remarcar, ja han estat remarcats, el darrer dia d'aquesta legislatura a més l'aprovem, tenim previst... són dos els punts més importants: el concepte de salvaguarda, és a dir, protegir per llegar, per transmetre, i dos, la protecció de la figura dels portadors, perquè són les persones i entitats o associacions les que posseeixen un coneixement, un costum, una tècnica, una experiència i se signifiquen per la seva cura del patrimoni. Sense els portadors la cultura immaterial es perd i per això és tan important reconèixer el seu valor.

Les mesures de salvaguarda han de prendre com a base la participació ciutadana, són les xarxes de persones les que mantenen vives les expressions del patrimoni, siguin o no constituïdes com a associacions o col·lectius i són les legítimes posseïdores d'aquests béns.

I jo aquí, com l'altra vegada ja li ho vaig dir, Sra. Ramón, no tenen raó, aquesta llei ha estat molt participada, els consells l'han revisada i hi han participat i les associacions i els portadors també hi han participat i han donat la seva opinió, i nosaltres, la nostra feina era fer-los-ho arribar també.

Durant la ponència hem pogut treballar i modificar la redacció de molts dels articles d'aquesta llei, gràcies a les esmenes presentades per diversos grups, i penso que la llei -tal com han dit els meus companys- ha millorat i el seu significat ha quedat més clar. També moltes gràcies a la consellera per la seva flexibilitat i la seva disposició a millorar la llei.

Ha estat una ponència molt interessant i hem pogut discutir i reflexionar sobre qüestions d'aquesta llei que en parlar de patrimoni immaterial molts cops s'ha fet difícil la concreció. Crec que hem fet un treball honest i poc partidista, cosa que la ciutadania agrairà. S'han aprovat i transaccionat moltes de les esmenes presentades i les que queden nosaltres, tal i com vàrem fer en comissió, les votarem en contra perquè creiem que no són necessàries o bé no aporten res de nou a la llei.

Vull agrair el tarannà i la bona disposició de la Sra. Ramón i del Sr. Pericay a l'hora de negociar les seves esmenes, pensant en el que és millor per a tots i no tant a reafirmar les seves postures maximalistes.

Com deia, algunes esmenes han quedat vives perquè són grups diferents, amb posicionaments ideològics diferents i ja en comissió ho vàrem poder rebatre.

Sr. Pericay, amb el tema de la llengua no hi ha manera, no ens posarem d'acord, tenim una paret, la llengua és una i són les seves variants i vostè és filòleg i... no cal que jo li ho expliqui.

Una de les esmenes que nosaltres vàrem trobar pertinent és substituir el terme "identitat nacional" per "identitat cultural"... no, "identitat compartida", perquè, si bé és veritat que les persones portadores d'un determinat element cultural immaterial comparteixen sentit d'identitat a partir d'una relació històrica arrelada en la pràctica i transmissió, també és cert que volem defugir de qualsevol sospita que s'empri la cultura popular i tradicional com a instrument adoctrinador, Sr. Pericay, de qualsevol govern, com ja va passar durant el franquisme.

La dreta percep la cultura popular com allò que produeix identitat de nació, que vertebrava el poble i el posa en contacte amb els seus orígens i en molts de casos es limita a potenciar el component reaccionari que poden tenir.

Les tradicions velles i noves s'han de respectar encara que impliquin la celebració reiterada de rituals discriminatoris o la reproducció de tradicions de caire racista i tots tenim en ment quines són aquestes, però, per sort, la societat civil ha avançat moltes solucions i tenim nombrosos exemples de col·lectius i grups de persones que reinterpreten festivitats o esdeveniments populars fent-los més respectuosos.

El repte dels governs consisteix a enfrontar-se a tradicions molt arrelades, però també enquistades, hem de decidir, i estic fent meves les paraules de Jaron Rowan, "si concebem la cultura popular com a una cosa mal·leable i canviant o si ens limitem a seguir cristal·litzant-la en les seves formes més convencionals amb tot el que això comporta", en aquest sentit, durant la ponència hem pogut diferenciar significativament aquestes dues postures i quins grups ideològics defensen cadascuna d'elles.

Aquesta llei, per últim, deixa clar de manera valenta que no prohibeix cap manifestació cultural existent, inventariades, però únicament seran objecte d'aquesta llei aquelles manifestacions de cultura immaterial que aconsegueixin amb els instruments internacionals dels drets humans, que aconsegueixin amb els imperatius de respecte mutu entre les comunitats, els grups i les persones i que aconsegueixin amb la protecció dels animals i amb el desenvolupament sostenible.

Res més, molta sort i encert a tothom. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Baquero. Passam al torn de rèplica, torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. A aquestes alçades de la pel·lícula em permetran que renunciï a intentar convèncer el Sr. Castells o la Sra. Baquero de coses que he procurat convèncer-los des de fa molt de temps i que, pel que veig, no hi ha manera.

I em permetran que aprofiti aquest temps de què dispo per d'alguna manera acomiadar-me de tots vostès. Fa cosa de quatre anys, aviat farà quatre anys, en el meu primer discurs en aquesta casa, aquí mateix, vaig citar el llibre d'un polític que segurament vostès coneixen que nom Michael Ignatieff, i un llibre conegut sobre política que es diu *Foc i Cendres, Fuego y cenizas* en l'edició que hi ha al mercat, crec que no hi ha edició en català, i que du per sots-títol, un sots-títol molt interessant, que és *Èxit i fracàs en política*. Aquest és un llibre molt recomanable, em consta que algú dels presents l'ha llegit perquè n'hem pogut parlar i és tan recomanable pels que comencen com pels que acaben, per tant, per això m'hi referesc en aquest moment, perquè jo en aquell moment començava i ara acab i, per tant, segueix sent una cita, la que ara els recordaré, perquè la vaig dir aquell dia, que crec que és una cita important i que és important recordar-la avui i aquí, en aquest cambra. Diu Ignatieff: "Cap democràcia no pot tenir bona salut llevat que els parlamentaris debutants admirin i respectin la cambra".

Bé, crec que m'agradaria, en tot cas, poder dir que he estat digne d'aquest respecte i d'aquesta admiració cap a aquesta cambra, és a dir, cap a aquesta institució durant els anys que he estat aquí, durant aquests quasi quatre anys que he estat aquí, perquè crec fermament en la continuïtat institucional i, per tant, és fonamental que els que hem passat per aquí d'alguna manera hàgim estat fidels i que els que venguin, per descomptat, ho continuïn essent.

I fora d'això, els volia donar les gràcies, volia donar les gràcies pel que m'han fet, l'amic Jarabo, als més de 25.000, en el meu cas mallorquins, perquè no ens presentàvem ni a Eivissa ni a Menorca, que varen permetre que tant la diputada Olga Ballester com jo arribàssim aquí aviat farà quatre anys.

Vull donar les gràcies, evidentment, a la diputada Olga Ballester per la seva feina, per la seva confiança, per la seva bondat, eh!, i també, evidentment, per la companyia que m'ha fet durant tots aquests anys.

I vull donar-los les gràcies a tots vostès, a la resta de parlamentaris, no faré cites individuals, per a tots evidentment gràcies, ho dic d'una manera genèrica. No diré..., bé, i evidentment, per descomptat, al personal de la casa, als lletrats i també als mitjans de comunicació, els que són aquí i els que ara no hi són, és a dir, tots aquests que fan que això funcioni, per dir-ho en una frase sintètica.

No diré que els enyoraré, perquè no, francament no m'atrevesc a tant,...

(Algunes rialles i remor de veus)

... però sí que els recordaré, eh!, i crec que això és ja important.

Gràcies també perquè aquests anys m'han permès aprendre, jo crec que si un no aprèn en aquesta vida, doncs, s'avorreix i segurament té una sensació de fracàs; no ha estat el cas, he après molt durant aquests anys, coses que ni m'imaginava que aprendria, he après coses bones i he après coses dolentes, com és natural, però de tot se'n aprèn, eh!, de vegades més del dolent que del bo.

Per tant, i en síntesi, moltes gràcies, molta sort i perdonin les molèsties.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Doncs, torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, intentaré ser prou breu. Crec que una de les coses que més contribueixen a la personalitat del poble és tant la llengua com la cultura tradicional i crec que els polítics hem d'intentar aconseguir el major consens, tant en una cosa com amb l'altra. I això ha estat la nostra crítica, això és el que ens ha faltat, ens ha faltat més temps de diàleg, més temps de participació.

El diàleg i el consens han estat molt anomenats en aquesta legislatura, però és fruit d'una participació àmplia i creiem que no ha estat així, i tampoc no creiem que hagi estat la tònica d'aquesta conselleria, que sí té l'àrea de Participació. Probablement tot ha estat per falta de temps, perquè vostè, doncs, ha fet molta feina, però li ha faltat, creiem, temps per poder fer les coses amb més calma.

Vull dir que de les esmenes ens sorpren aquesta que..., l'esmena que ha presentat MÉS per Mallorca i que ha presentat el PSOE, que redueix també la participació en els consells insulars, en el Consell Assessor de Patrimoni Cultural Immaterial de les Illes Balears que ens deixa amb una proporcionalment..., amb una..., més baix que el Govern balear, essent ells els competents. Això és una cosa de la qual no ens han donat una explicació i no ho entenem.

Nosaltres estam contents, estam contents i satisfets de la feina que s'ha fet en ponència; agraïm a la Sra. Vilaret que ha fet l'esforç i s'han incorporat moltes esmenes nostres, a tots els grups que ens han donat suport, perquè creiem realment que s'havien oblidat aspectes molt importants com les associacions i fundacions o com el patrimoni etnològic o relegar a la darrera categoria les festes d'interès cultural.

També esperam, ha dit la consellera, que l'article d'igualtat, doncs, no modifiqui les nostres tradicions i que no s'interpreti d'una altra manera o també tenim dubtes d'aquest objecte de salvaguarda. Per una part, hem definit què és el

patrimoni immaterial, i, per una altra, salvaguardam alguns, tenim dubtes que això es pugui fer així. És una llei que ens crea, ens deixa certs dubtes.

Nosaltres mantindrem el vot fet aponència de les esmenes dels altres grups parlamentaris i votarem a favor de la majoria d'aquelles esmenes on ens han aprovat les nostres i en contra de les que no. Votarem en contra de l'article 29 perquè, com dic, redueix la participació dels consells, però reiteram, pensam que hauria d'haver estat una llei amb molt més consens de tots els partits, de les institucions, sobretot de les locals que són les que són a prop. Crec que és un objecte que compartim tots perquè dignificar el patrimoni immaterial crec que és una cosa que compartim tots.

Ara, doncs, parlam de passat i jo dedicaré els meus darrers minuts a parlar de passat i dedicaré..., vull mostrar la meua gratitud a aquelles persones que dignifiquen la política a una legislatura on massa vegades s'ha fet una esmena a la totalitat de tot el passat, sobretot al Partit Popular, a mi m'agradaria reconèixer la tasca de servei públic a aquelles persones que se'n van amb la feina feta, a tots ells que són molts, però com que no vull deixar ningú, doncs, als eivissencs, gràcies per una vida de servei públic a Xico Tarrés i gràcies a Vicent Serra. A tots ells també, a tots, moltes gràcies.

No vull deixar d'anomenar una persona que va ser qui em va il·lusionar i qui em va ensenyar..., o com veia jo la política, que és el meu pare. I tiraré cap a Sant Rafel, i com que parlam de cultura, i amb molta humilitat, faré un paral·lelisme. El dia 19 d'octubre de 1925 naixen Joan Marí Cardona, fill il·lustre de Sant Antoni per la seva entusiasta dedicació a la cultura de les Pitiüses. El dia 19 d'octubre, el mateix dia, del 1945 un gran admirador seu, Pepe Ramón Serra "Pilot", el nostre pare, que el dia 31 rebrà el Premi Portmany d'una vida al servei de la gent. M'agradaria agrair a totes aquelles persones que d'alguna manera segueixen presents a la nostra vida i a la nostra feina perquè les arrels són molt importants per ser les persones que avui som.

Moltes gràcies per compartir aquests justs quatre anys amb tots i molta sort a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Passam al torn de contrarèpliques. Torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I GONZÁLEZ:

En principi no volia fer ús de la meua paraula, només volia dir que abans quan parlàvem justament de les persones que han format part de la ponència d'aquesta llei m'he oblidat de la Sra. Sureda i de la Sra. Baquero i, com després he dit que aquest seria el temps de les dones, no volia deixar passar per fer-los un esment i dir que són dues ties súper maques. Gràcies.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Agustina Vilaret.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Bé, seré breu. Només donar les gràcies a la consellera i a tot el seu equip i a totes aquelles persones que han fet possible aquesta llei i esperem viure i veure una cultura immaterial molt rica a les Illes. Endavant!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vilaret. Torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Vull demanar disculpes als que en saben:

"En Castells m'ha despistat, el que ha fet és embullar-me i no poder jo concentrar-me a començar a fer el glosat. L'adéu als que ja parteixen/molts d'encerts als que quedau/per veure si ajudau/a tots els que aquí pateixen/perquè segur que es mereixen/les polítiques que acordau."

Sort i encerts per a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. És el torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Surt aquí a la tribuna perquè em sembla que abans d'acabar el debat hem d'aclarir una cosa, Sra. Ramón, que em sembla... -a veure, no és que la vulgui renyar- però em sembla molt greu que no hagi quedat clar, quan vostè diu "és que d'una banda volen definir el patrimoni cultural immaterial, per una banda, i el patrimoni cultural immaterial objecte de salvaguarda, per una banda, i dubtem que això pugui ser així".

A veure si queda clar: inventariar és obligatori, catalogar és facultatiu, és optatiu; és a dir, les administracions tenen l'obligació... -i la llei ho diu clarament-, actuacions que han de fer en matèria de patrimoni, inventariar, i després hi ha unes formes de protecció per a quan es consideri necessari. Per tant, els dos plans no només són perfectament compatibles

sinó que és perfectament coherent, i si no es té clar això, llavors pot ser que no s'entengui aquesta llei.

En qualsevol cas, Sra. Ramón, li agraeixo molt que almenys hagi sortit aquí a parlar de la llei, no com en la primera intervenció del seu grup, en què gairebé no hem pogut discutir d'aquesta llei. Crec que -ho he dit a la primera intervenció- que vostè va plantejar el debat d'aquesta llei d'una forma molt rigorosa, no d'una forma propagandística, com de vegades es fa a final de legislatura, sinó per venir a parlar de la llei, i crec que pot estar satisfeta de l'actitud que hi ha hagut en general, jo també ho estic, per acollir i per incorporar les seves aportacions.

A la Sra. Seijas, que abans no hi era, i vostè sap la consideració que li tinc, li replicaré ara el que no he pogut fer perquè vostè no hi era. Miri, jo crec que la introducció -li dic ràpidament les seves esmenes- la introducció del terme "tradició" és innecessària. Remetre a un òrgan extern com l'ICOM, que a més a més és una entitat privada, per molt de prestigi que tingui, els criteris de catalogació és inviable en una llei. Els mèrits acadèmics, posats com a màxim mèrit per formar part d'uns òrgans assessors, en matèria de cultura popular no és oportú, Sra. Seijas; per tant, no és que vulguem fer amiguisme, és que no és oportú perquè moltes vegades el principal especialista en cultura tradicional no és un catedràtic d'universitat, i per tant això seria contradictori.

I quant al model turístic, vostè sap..., em sap greu dir-ho així, però vostè crec que ha errat el tret, i a més a més referint-se a MÉS per Mallorca, en el tema de la política turística. Escolti, simplement l'esmena que vostè ha presentat nosaltres creiem que una llei no ha de dir quin percentatge d'informació cultural s'ha de portar a les fires turístiques, i per això no hem acceptat aquesta esmena. I la 738, que hi he fet tanta referència, doncs estic d'acord amb el fons, però això és objecte d'una llei d'urbanisme i no d'una llei del patrimoni cultural immaterial. Per tant no vegi fantasmes, hem discutit les seves esmenes, i aquests són els motius pels quals no les hem acceptades.

No vull acabar sense agrair a la Sra. Vilaret la seva feina en aquesta llei i en totes les que ha hagut de portar a l'últim tram de la legislatura; a tots els altres portaveus dels grups que més o manco ens hem posat d'acord amb el redactat final i a la consellera, que vam fer un treball conjunt per millorar-la. I... poca cosa més perquè, mirin, ara anava a dir quins emperons tinc amb aquesta llei però crec que ja no toca, a final de legislatura.

Jo també m'acomiararé, molt breument, perquè espero aquesta propera legislatura tornar-hi a ser, però a molts de vostès evidentment no els veuré. He comptat les lleis en què he hagut d'estar, i com a membre d'un grup petit me n'han tocat 22; he estat en 22 ponències legislatives -no compto les que hem fet per lectura única, que també són prou, que no han donat lloc a ponència-, més tres ponències d'estudi. Per tant, per a mi ha estat una experiència súper intensa, la veritat és que he xalat molt, de tots vostès he après, tant amb l'acord com amb el desacord, i crec que s'ha notat i que he xalat.

I, per tant els vull donar gràcies a tots, i demanar disculpes a tothom si alguna vegada no he estat a l'alçada, i, com que no puc personalitzar, em permetran que en tema d'agraïments personalitzi o només faci un agraïment que per a mi és totalment ineludible, que és al meu portaveu, en Nel Martí, perquè ell és el culpable que realment hagi gaudit tant d'aquesta experiència, per la molta confiança, pel que he après d'ell i pel que m'ha mostrat de la feina parlamentària i per la molta confiança que m'ha donat, que m'ha permès xalar tant; per dir-ho termes (...), doncs sortir i divertir-me.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Elena Baquero.

LA SRA. BAQUERO I GONZÁLEZ:

Gràcies, president. Jo per acomiadar-me també -no ho he fet abans- he apuntat aquí els noms, no em vull deixar ningú. M'acomiararé (...) les persones amb què més he treballat, sobretot a la Comissió de Cultura i Educació. També el meu company de la Comissió d'Hisenda, el Sr. Vicent Serra, vam començar amb mal peu però hem acabat molt bé.

A la Núria, a la Sara, moltes gràcies des de la diferència, un plaer conèixer-vos.

Al Sr. Pericay, ja li ho he dit abans, estem a les antípodes ideològiques però amb tot el respecte, ha estat un plaer conèixer-lo i parlar amb vostè.

La simpatiquíssima, magnífica, estupendíssima, ho té tot, Sra. Sureda, Maria Antònia.

Carlos, queridísimo Carlos, y la risa, siempre la risa; es el mejor antídoto contra la estupidez y la soberbia humana.

Laura, contundente, coherente, fantástica también.

Agustina, ens hem conegut molt poc, però encantada, també.

Pep, espera, que ho tinc aquí apuntat..., puntós, rigorós fins a posar-nos dels nervis a tots, tens el Govern exhaurit, però també encantada de conèixer-te.

Un enorme plaer conèixer la consellera Fanny Tur, la meua consellera; hem parlat molt de cultura aquesta legislatura, però és que ha estat una conselleria un tant accidentada i ha tingut molt poc temps per fer la seva feina, però tot i així enhorabona per la feina que ha fet i per la seva empena. A tots els altres membres del Govern, gràcies per la feina i l'aposta; sempre, sempre, sempre és una feinada la que hem fet per a la millora de la vida de les persones.

Finalment, i com no, als meus companys, “diputaus”, “diputagues”, i *diputados* i *diputadas*, la majoria dels quals eren complets desconeguts per a mi, i una sorpresa i un regal haver discutit i debatut i riure amb vosaltres.

Gràcies a tothom i molta sort i encerts, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Baquero. Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Només una cosa que se m'ha oblidat abans. Vull agrair -crec que no ho he fet- agrair a la Mesa del Parlament i a la Presidència la feina i la paciència; agrair a tots els companys, de tots he après; agrair, perquè crec que l'aprovació d'avui -esper- de la Llei de salvaguarda del patrimoni immaterial té la millor cloenda, la millor manera d'acabar, que és demostrar aquest riquíssim patrimoni immaterial amb les veus de Mateu Xurí i de Maria Servera, i amb una sonada pagesa de Toni Manonelles.

I només vull fer una cosa: em vull afegir a l'homenatge al Sr. Ramon “Pilot”; me l'estimava molt, ja ho sap, però no vull deixar de renyar la filla per dir-li que és incompatible dir que no hi ha hagut diàleg quan els hem aprovat i acceptat 15 esmenes, però així i tot vull afegir-me a l'homenatge.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs una vegada esgotat el debat de les esmenes passam a les votacions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Consuelo Huertas, la 721 i la 722/19. Votam.

5 vots a favor; 48 en contra i cap abstenció.

Les 718, 719 i 723/19 han estat retirades. La 720 també ha estat retirada, de la Sra. Consuelo Huertas.

Per tant passam al segon bloc, el número 4. Aquí farem votació separada: primer votarem les de la Sra. Seijas, les 732, 734 i 737/19. Votam.

2 vots a favor; 29 en contra i 22 abstencions.

La 738/19. Votam.

2 vots a favor; 33 en contra i 18 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Seijas, 744 i 743/19. Votam.

3 vots a favor; 48 en contra i 2 abstencions.

Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, Sra. Seijas, 733/19. Votam.

3 vots a favor; 50 en contra i cap abstenció.

Al bloc C farem votació separada, votarem primer les 768, 755 i 782/19. Votam.

18 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Perdó, he dit dues votacions i són tres votacions. Ara votarem la 762, 746 i 747. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

Ara les 750 i la 756/19. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Al bloc núm. 8 també tenim votació separada, primer votarem la 752 i la 767/19. Votam.

2 vots a favor; 32 en contra i 19 abstencions.

Ara la 753/19. Votam.

5 vots a favor; 32 en contra i 16 abstencions.

Ara passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular, la 796 i la 797/19. Votam.

18 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

Seguim amb el Grup Parlamentari Popular, les 790, 792, 793 i 801, farem dues votacions, eh?, la 798... Bé, torn a repetir, dues votacions, 790, 792, 793 i 801. Votam.

16 vots a favor; 35 en contra i 2 abstencions.

Ara la 798. Votam.

16 vots a favor; 32 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació dels articles, disposicions... disposició i exposició de motius als quals es mantenen esmenes...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President,...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:	35 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.
... voldríem votació separada, per favor, de l'exposició de motius, gràcies.	Votació de l'article 29. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	35 vots a favor; 16 en contra i 2 abstencions.
D'acord. Sí, Sra. Sureda, digui.	Votació de les denominacions als articles i les disposicions als quals no es mantenen esmenes. Votació de l'article 6. Votam.
LA SRA. SUREDA I MARTÍ:	31 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.
President, nosaltres voldríem votació separada de l'article 2.	Votació de l'article 22. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	35 vots a favor; 16 en contra i 2 abstencions.
Farem la votació separada..., en tres votacions.	Al tercer bloc tenim votació separada. Passarem a la votació dels articles 1, 5, 9, 27, 32 i 33, denominació del capítol 5 bis, articles 33 bis i 33 ter i disposició addicional segona. Votam.
Passam a la votació de l'article 2. Votam.	51 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.
31 vots a favor; 16 en contra i 6 abstencions.	Ara passam a la votació de la resta, denominació del projecte de llei, denominació del capítol 1, article 4... Sí, Sr. Lafuente, digui.
Votació de l'article 15. Votam.	EL SR. LAFUENTE I MIR:
51 vots a favor; cap en contra i 2 abstencions.	Gràcies, Sr. President. També havíem demanat la votació separada de l'article 33, gràcies.
Ara votació de l'exposició de motius. Votam.	<i>(Se senten veus de fons)</i>
32 vots a favor; 2 en contra i 19 abstencions.	EL SR. PRESIDENT:
El segon bloc. Algú vol votació separada? Tenim votació separada aquí ja, farem dos blocs, 3 i 7, i 19 i 28.	Tornam repetir la votació i votarem l'article 33. Votació de l'article 33. Votam.
Passam a la votació dels articles 3 i 7. Votam.	35 vots a favor; 16 en contra i 2 abstencions.
51 vots a favor; 2 en contra i cap abstenció.	Idò ara passam a la votació de la resta, denominació del projecte de llei, denominació del capítol 1, article 4, denominació del capítol 2, articles 10, 12, 16 i 17, denominació del capítol 3, article 20, denominació del capítol 4, articles 23 i 24, denominació del capítol 5, article 30, disposició derogatòria, disposicions finals primera, segona i tercera. Votam.
Ara votació dels articles 19 i 28. Votam.	35 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.
35 vots a favor; 2 en contra i 16 abstencions.	Doncs es faculen als serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí un redactat coherent.
Al bloc 3 també tenim votacions separades. Primer votarem els articles 8, 11, 13, 14 i 31. Votam.	Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial de les Illes Balears.
35 vots a favor; 16 en contra i 2 abstencions.	<i>(Aplaudiments)</i>
Ara els articles 18 i 25. Votam.	
35 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.	
Ara la disposició addicional primera. Votam.	
36 vots a favor; cap en contra i 17 abstencions.	
Passam a la votació de l'article 21. Votam.	
35 vots a favor; 16 en contra i 2 abstencions.	
Votació de l'article 26. Votam.	

Bé, senyores diputades, senyors diputats, ara sí que em toca acomiadar-me a mi,...

(Remor de veus i algunes rialles)

... seré molt breu, esperau un moment.

Bé, de vegades encara em demano com punyetes... -diré que després ho retirin del *Diari de Sessions*-, com punyetes vaig arribar aquí. Vaig passar de fer feina amb les mans a fer feina aquí amb la paraula, ambdues coses també serveixen per construir, tant les eines que emprava quan feia feina de ferrer com la paraula...

Vull agrair a totes i a tots vosaltres aquest camí que m'heu ajudat a fer, he après moltíssim.

Vull agrair a tots els membres de la Mesa del Parlament, al Sr. Jerez, al Sr. Vidal, al Sr. Thomàs i a la Sra. Joana Aina Campomar tot el que m'han ensenyat durant aquests dos anys i busques que duc aquí a la Cambra.

Vull agrair també al meu grup parlamentari, a Carlos, a Alberto, a Laura, a David, a Marta i a Aitor haver confiat amb mi en aquell moment per ocupar la Presidència del Parlament, així com als membres del grup del pacte que també..., maldament al primer... la primera vegada no hi hagués aquella confiança necessària, em varen donar suport, així com als grups de l'oposició, que també al final m'heu donat la vostra confiança, totes i tots vosaltres.

Vull agrair a tots els portaveus del grups parlamentaris també aquestes juntes de portaveus tan amenes que també m'heu ajudat a dur a terme.

I res, esper no deixar-me res... Vull agrair també a la lletrada major tots aquests dos anys i a tots els lletrats de la casa, a tot el personal de la casa, que també ens ha ajudat un munt en aquests dos anys, als mitjans de comunicació que també són tan necessaris aquí al Parlament.

I res, simplement fins aviat, supòs que ens tornarem veure una altra vegada, als meus ens veurem al carrer i... fins aviat.

(Aplaudiments)

Ah!, bé, i una altra cosa, aixecam la sessió!

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS